

କୃଷ୍ଣ ଯନ୍ତ୍ରବେଦ

ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ
Vedic Literature of Ancient India

ଯଜୁର୍ବେଦ

(यजुर्वेद / Yajurveda)

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ
Vedic Literature of Ancient India

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା

(କୃଷ୍ଣା ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା)
(Krushna Yajurveda - Taittiriya Samhitaa)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ
Compiled by – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ
Language – Sanskrit - Odia

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (Proofreading by)
ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା
ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦନା

prakash@scholarshoppe.com

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ

ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା

ଜିଲ୍ଲା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ବୈଦିକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିଷଦ,
ସମ୍ବଲପୁର, ଓଡ଼ିଶା

klpandajsg@gmail.com

ଶ୍ରୀ ସେଷନିରବ ଦାଶ

ପୋଡାମାରି ଗଡ଼, ସାନଖେମୁଣ୍ଡି,
ଗଞ୍ଜାମ, ଓଡ଼ିଶା

sesanirbhaya@gmail.com

ସୂଚୀପତ୍ର

କ୍ରମ	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା	କ୍ରମ	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା
1	ପୂର୍ବାଭାଷ	5			
2	ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ...	8			
3	ଯଦ୍ଭବେଦ - ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପରିଚୟ	24			
ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା					
4	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧	43	24	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୧	256
5	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨	50	25	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୨	267
6	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩	58	26	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୩	274
7	ଅଧ୍ୟାୟ - ୪	67	27	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୪	284
8	ଅଧ୍ୟାୟ - ୫	75	28	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୫	291
9	ଅଧ୍ୟାୟ - ୬	84	29	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୬	299
10	ଅଧ୍ୟାୟ - ୭	92	30	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୭	304
11	ଅଧ୍ୟାୟ - ୮	102	31	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୮	312
12	ଅଧ୍ୟାୟ - ୯	114	32	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୯	320
13	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୦	123	33	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୦	330
14	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୧	131	34	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୧	335
15	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୨	144	35	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୨	340
16	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୩	161	36	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୩	344
17	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୪	171	37	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୪	358
18	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୫	179	38	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୫	368
19	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୬	191	39	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୬	373
20	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୭	202	40	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୭	378
21	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୮	216	41	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୮	384
22	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୯	229	42	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୯	390
23	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୦	243	43	ଅଧ୍ୟାୟ - ୪୦	394

ପୂର୍ବାଭାଷ

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ମାତୃପିତୃଭ୍ୟାଂ ନମଃ ।

ସର୍ବଭ୍ୟାଂ ଗୁରୁଭ୍ୟାଂ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ମହାଗଣପତିଭ୍ୟୋ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ସରସ୍ୱତ୍ୟେ ନମଃ ।

ସର୍ବଭ୍ୟାଂ ଦେବେଭ୍ୟାଂ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ବେଦାୟ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ବେଦପୁରୁଷାୟ ନମଃ ।

୧୫ ଜାନୁୟାରୀ ୨୦୨୪, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ବେଦମାନଙ୍କର ରୂପାନ୍ତର ସୃଷ୍ଟିଲାରେ ଏହା ମୋର ୫ମ ପ୍ରକଳ୍ପ । "ଉକ୍-ବେଦ", "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ", "ସାମବେଦ", "ଅଥର୍ବବେଦ" ଓ "୧୦୮ ଉପନିଷଦ" ମାନଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ରୂପାନ୍ତର କରିବା ପରେ, ପାଠକ ଓ ଶୁଭେଚ୍ଛୁମାନଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"କୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ରୂପାନ୍ତର କରିବା ପ୍ରକଳ୍ପ ହାତକୁ ନେଲି, ଓ ଏହା ଉପରେ ଗବେଷଣା ତଥା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଲାଗିପଡ଼ିଲି । ସେଥିପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା" କୁ ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ରୂପାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲି । ଅନେକଦିନ କାର୍ଯ୍ୟକରିବା ପରେ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା" କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେଲା । ଏହି ସଂସ୍କରଣର ବିଶେଷତ୍ୱ ଏହା ଯେ, ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନ୍ତ୍ରର ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାରେ ବହୁ ପରିଶ୍ରମପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଅଛି, ତଥା ଅନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ମାନଙ୍କର ସୂଚନା ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହାକି ଅନ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ସଂସ୍କୃତ ସଂହିତା ମାନଙ୍କଠାରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିପାରିବ ବୋଲି ଆଶା କରୁଛି । ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଶେଷତ୍ୱ ରହିଛି, ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱଳ୍ପ ବିବରଣୀ ଆଗାମୀ ପୃଷ୍ଠାରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ରୂପାନ୍ତରଣରେ ୧୯୫୧ ଓ ୧୯୫୭ ମସିହାର ଦୁଇଟି ପୁରୁଣା ପୁସ୍ତକ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈଞ୍ଜିରୀୟ ସଂହିତା"ଙ୍କୁ ଆଧାର ରୂପେ ନିଆଯାଇଛି, ତଥା ଅନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସୂତ୍ରମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଏହି ସଂସ୍କରଣର ସମାପନ କରାଯାଇଛି । ସମସ୍ତ ସୂତ୍ରର ସୁଚନା ତଳେ "ସୂତ୍ର ସୁଚନା" ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ରୂପାନ୍ତରଣରେ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ସ୍ୱର (ଉଦାତ୍ତ, ଅନୁଦାତ୍ତ, ସ୍ୱରିତ ଇତ୍ୟାଦି) ମାନଙ୍କର ଶଂକେତ ବା ଚିହ୍ନ ଦିଆଯାଇଅଛି । ପୂର୍ବରୁ ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ବୈଦିକ ସ୍ୱର ସଂଯୁକ୍ତ କରିବା ସମ୍ଭବ ନ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅନେକ ଗବେଷଣା ଓ ଅନୁେଷଣ ପରେ ଏହାର ସମାଧାନ ମିଳିଲା । ଏହାକୁ ସଫଳ କରିବାପାଇଁ ସମସ୍ତ ଯୋଗଦାନକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ଅଶେଷ ଧନ୍ୟବାଦ ଓ କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଉଛି । ଖେବ ସାଇଟରେ ସମସ୍ତ ଶ୍ଳୋକ ବା ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ସ୍ୱରାବୃତ୍ତି ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ପାଠକମାନେ ଏହାକୁ ଶୁଣି ପାରିବେ ବା ଅଭ୍ୟାସ କରିପାରିବେ ।

"କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ରୂପାନ୍ତର ସରିବା ପରେ, ଏହା ଠିକ୍ ରେ ରୂପାନ୍ତର ହେଲା କି ନାହିଁ, ତାହାର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (ପ୍ରୁଫ୍-ରିଡିଙ୍ଗ୍) ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ମୂଳ ଦସ୍ତାବେଜ ସଙ୍ଗରେ ରୂପାନ୍ତରୀତ ଦସ୍ତାବେଜର ଯାଞ୍ଚ କରିବାପାଇଁ, ୨ଜଣ ଅଲଗା ଅଲଗା ଶୁଦ୍ଧିକରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା", ଓ "ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ" ମୁଖ୍ୟରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ମୁଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ସମସ୍ତ ଯୋଗଦାନକାରୀ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତା ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଛି । ତାଙ୍କର ଉପଦେଶ, ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଓ ସୁଧାରୀକରଣ ସର୍ବଦା ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ରହିବ ।

ଶେଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଯୋଗଦାନ ପାଇଁ ଏହି ପବିତ୍ରଗ୍ରନ୍ଥ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ଓଡ଼ିଆରେ" ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରିଛି । ଆଶାକରୁଛି ଏହା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଭାଷୀ ବେଦଲିପ୍ତ ଜନମାନଙ୍କ କାମରେ ଆସିବ ଓ ଏହାକୁ ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଭାରତର ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବେ ।

ତାରିଖ - ୨୭.୦୩.୨୦୨୭

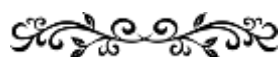
ଶ୍ରୀରାମ ନବମୀ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ,

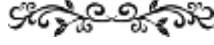
ସଂପାଦକ,

ସଂସାରଫଳ,ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡାଇ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଓଡ଼ିଶା, ଭାରତ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥିତି - ଚେନ୍ନାଇ, ତାମିଲନାଡୁ, ଭାରତ ।

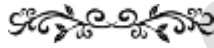
ଉତ୍ସର୍ଗ

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା" ଓଡ଼ିଆ ଭାଷୀ ସମସ୍ତ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ
ସେବାରେ ଓ ସାର୍ବଜନୀନ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଛି ।

ବଶମ୍ଭଦ
ସଂପାଦକ

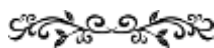
ନିବେଦନ

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା" ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପଠନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତିଆରି
କରାଯାଇଛି ଓ ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଡିଜିଟାଲ ରୂପରେ ମୁକ୍ତ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ । ଏହାର କୌଣସି
ବ୍ୟାପାରୀକରଣ ନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ । ଯଦି କେହି ଏହାର ପ୍ରକାଶନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି,
ସଂପାଦକଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଏହି ଓଡ଼ିଆ ରୂପାନ୍ତରିତକୁ ଆମ ଜ୍ଞାନ ଅବଧିରେ, ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ, ସମସ୍ତ ସାବଧାନ ଓ
ଯତ୍ନର ସହିତ ରୂପାନ୍ତରିତ କରାଯାଇଛି । ତଥାପି, ଏଥିରେ ଭୁଲ ବା ତ୍ରୁଟି ରହିଥାଇ ପାରେ ।
ତେଣୁ କୃପାଳୁ ପାଠକ, କ୍ଷମା କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ, ସଂପାଦକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରକୁ ଆଣିବାକୁ
ଅନୁରୋଧ ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ,
ସଂପାଦକ,

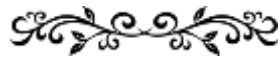
ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ....

ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ (୧୦.୩.୫.୧-୨) ରେ "ୟଞ୍ଜଃ" ଶବ୍ଦକୁ ସ୍ୱଷ୍ଟକରି ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ, - ଏହା "ୟତ୍+ଞ୍ଜଃ"ର ସଂଯୋଗ ଅଟେ । 'ୟତ୍' ର ଅର୍ଥ 'ଗତିଶୀଳ', ତଥା 'ଞ୍ଜଃ' ର ଅର୍ଥ 'ଆକାଶ' ଅଟେ । ସୃଷ୍ଟିର ନିର୍ମାଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ "ଞ୍ଜଃ" ଆକାଶ ରୂପରେ ଏକ ମାତ୍ର ଚେତନ ତତ୍ତ୍ୱ ସର୍ବତ୍ର ବ୍ୟାପି ରହିଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ସେହି ଚେତନାରେ ସଂକଳ୍ପର ସଂଚାରହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେଥିରୁ ଆକାଶରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ କଣମାନ (ସର୍ବ ଆଟମିକ୍ ପାର୍ଟିକିଲ୍) ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା । ସେମାନେ ଗତିଶୀଳ ଥିଲେ, ସେଇଥିପାଇଁ ଏହାକୁ "ୟତ୍" କୁହାଯାଇଛି । ଏହାକୁ (ଆକାଶାତ୍ ବାୟୁଃ) ଆକାଶରେ ବାୟୁର ଉତ୍ପତ୍ତି କୁହାଯାଇପାରେ । ସେହି ପ୍ରବାହିତ ସୂକ୍ଷ୍ମ କଣମାନଙ୍କର ଗତିର କାରଣରୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିଭବ (ଫିରିଲଲେକ୍ଟ୍ରିକ୍ ପୋଟେନ୍ସିୟଲ୍) ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା । ଏହି ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତିକୁ ହିଁ "ଅଗ୍ନି"ର ଉତ୍ପତ୍ତି (ବାୟୋଃ ଅଗ୍ନିଃ) କୁହାଯାଇପାରେ । ଏହି ତିନୋଟି (ଞ୍ଜଃ - ଆକାଶ, "ୟତ୍" - ସୂକ୍ଷ୍ମ ପ୍ରବାହିତ କଣମାନ, ତଥା ସେହି ଗତିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିଭବ) ର ସଂଯୋଗରୁ ହିଁ ପରମାଣୁ ମାନଙ୍କର ରଚନା ହେଲା । କେନ୍ଦ୍ରରେ ଘନ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିଭବଯୁକ୍ତ ସୂକ୍ଷ୍ମକଣ (ନ୍ୟୁକ୍ଲିୟସ୍ ପ୍ରୋଟନ୍ସ), ତଥା ଏହାର ପାଖା-ପାଖି ର ଆକାଶକୁ ଘେରିକରି ରହିଥିବା ଗତିଶୀଳ ଋଣ (ବିଯୁକ୍ତ) ବିଭବଯୁକ୍ତ ସୂକ୍ଷ୍ମକଣ (ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ସ); ଏହି ହେଉଛି ବିଭିନ୍ନ ପଦାର୍ଥ ମାନଙ୍କର ପରମାଣୁ ସମୁହର ସଂରଚନା । ଏହିମାନଙ୍କର ଅନୁପାତ ବଦଳିଗଲେ ପଦାର୍ଥ ବଦଳିଯାଏ ।

"ୟତ୍" ଓ "ଞ୍ଜଃ" ର ସଂଯୋଗରେ ପଞ୍ଚଭୂତାତ୍ମକ ଜଗତ-ସୃଷ୍ଟିର ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ, ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ସୃଷ୍ଟି ନିର୍ମାଣର ଯଜ୍ଞିୟ ଚକ୍ରର ହିଁ ସୂଚକ ଅଟେ ।

"ବେଦ" ଦୀର୍ଘକାଳରୁ ଭାରତୀୟ ଜନ-ଜୀବନ ସହିତ ଏକ ଅଙ୍ଗରୂପେ ରହିଆସିଅଛି । ଆଜି ଏହା ବୁଝିଦୁଏ ଯେ, ଭାରତୀୟ ଜନ-ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ବେଦ-ବିଜ୍ଞାନ ଠାରୁ ଅନେକ ଆଗକୁ ଚାଲିଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ "ଯଜୁର୍ବେଦ" ବେଦର ଏକ ଏପରି ଭାଗ ଯାହା ଏବେ ବି ମଧ୍ୟ ଆଜିର ଜନ-ଜୀବନ ସହିତ କୌଣସି ନା କୌଣସି ରୂପରେ ଯୋଡ଼ିହୋଇ ରହିଅଛି । 'ବେଦ ସଂସ୍କୃତି' ଅନୁଗାମୀ ପଶ୍ଚିମ ସଭ୍ୟତାରୁ କିଏ କେତେ ବି ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାଉ ନା କାହିଁକି, ଜନ୍ମରୁ ବିବାହ ଏବଂ ଅନ୍ତ୍ୟେଷ୍ଠ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂସ୍କାର କର୍ମକାଣ୍ଡମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଲ୍ପାଧିକ ଯୋଡ଼ିହୋଇ ରହିଅଛି । ସଂସ୍କାର ଏବଂ ଯଜ୍ଞିୟ କର୍ମକାଣ୍ଡମାନଙ୍କରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ଅଧିକାଂଶ ମନ୍ତ୍ର "ଯଜୁର୍ବେଦ"ରୁ ହିଁ ଆସିଥାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରଶକ୍ତି ଓ ପ୍ରେରଣା ର ସଂପର୍କ ଭାରତୀୟ ଜନ-ଜୀବନ ସହିତ ନିରନ୍ତର ଜଡ଼ିତ ରହିଅଛି ।

ଯଜୁଃ - ଯଜ୍ଞାର୍ଥକ

ଯଜୁର୍ବେଦର ମନ୍ତ୍ରକୁ "ଯଜୁ" (ଯଜୁଷ୍) କୁହନ୍ତି । ଋକ୍-ବେଦ ଓ ସାମବେଦର ମନ୍ତ୍ର ପଦ୍ୟାତ୍ମକ ଅଟେ, ଯଜୁର୍ବେଦର ମନ୍ତ୍ର ଏହି ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ଅଟେ । "ଗଦ୍ୟାତ୍ମକୋ ଯଜୁଃ" ଅନୁସାରେ ଏହା ଗଦ୍ୟ ପ୍ରକାର ର ଅଟେ । ଅନ୍ୟ ଉକ୍ତି ଅନୁସାରେ "ଅନିୟତାକ୍ଷରାବସାନୋ ଯଜୁଃ" ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁଠିରେ ଅକ୍ଷରମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ନିର୍ଧାରିତ ନ ଥାଏ, ତାହା "ଯଜୁ" ଅଟେ । ଏହାର ନିର୍ଧାରଣ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ରଚନା ଅନୁସାରେ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଯଜୁର୍ବେଦରେ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ସଂଖ୍ୟାରେ ପଦ୍ୟାତ୍ମକ ଛନ୍ଦରେ ମନ୍ତ୍ରସମୂହ ରହିଅଛି । 'ଋକ୍-ବେଦ'ର ପାଖା-ପାଖି ୬୭୩ଟି ମନ୍ତ୍ର ଯଥାବତ୍ "ଯଜୁର୍ବେଦ"ରେ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାକି ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ଗଦ୍ୟାତ୍ମକ ଶୈଳୀରେ ପାଠ ହୋଇଥାଏ ।

ଯଜୁର୍ବେଦ "ଯଜ୍ଞ" ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବୋଲି ମାନ୍ୟତା ଅଛି । 'ପାଣିନି' "ଯଜ୍ଞ"ର ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି 'ଯଜ୍' ଧାତୁରୁ ହୋଇଅଛି ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ "ଯଜୁଷ୍"କୁ 'ଯଜ୍' ଧାତୁ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଏହି ପ୍ରକାରରେ "ଯଜୁଃ", "ଯଜ୍" ଓ "ଯଜ୍ଞ" ତିନୋଟି ପରସ୍ପର ସମାନାର୍ଥକ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ଯେପରିକି -

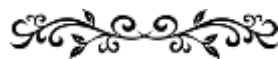
ଯଜ୍ଞିଷ୍ଠଂ ତୁ ଯଜୁର୍ବେଦେ ତେନ ଯଜ୍ଞମୟୁଷତ ।

ଯଜନାତ୍ ସ ଯଜୁର୍ବେଦ ଇତି ଶାସ୍ତ୍ରବିନିଷ୍ପୟଃ ॥ (ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ପୁରାଣ - ୨.୩୪.୨୨) ।

ଅର୍ଥାତ୍ ଯଜୁର୍ବେଦରେ ଯାହାକିଛି ପ୍ରତିପାଦିତ ଅଛି, ସେହିଥିରୁ ଯଜ୍ଞର ଯଜନ କରାଯାଏ । ଯଜ୍ଞମାନଙ୍କରେ ଯଜନ କାରଣରୁ ହିଁ ତାହାଙ୍କୁ ଯଜୁର୍ବେଦ ନାମ ଦିଆଯାଇଅଛି, ଏହା ଶାସ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାରା ନିଶ୍ଚୟ କରାଯାଇଛି । ଏହି ତଥ୍ୟର ସ୍ଵଷ୍ଟତା ନିରୁକ୍ତକାର "ୟଜୁର୍ଯ୍ୟଜତେଃ" (ନି. - ୭.୧୨) ଉକ୍ତିରୁ କରିଛନ୍ତି । "ୟଜୁର୍ଭୟଜନ୍ତି" (କାଠକ ସଂହିତା - ୨୭.୧), "ୟଜୁସ୍ତସ୍ମାଦ୍ (ୟଜ୍ଞାତ୍) ଅଜାୟତ" (କାଠକ ସଂହିତା ୧୦୦.୨୧), "ୟଜ୍ଞୋ ହ ବୈ ନାମୈତଦ୍ୟଦ୍ୟଜୁରିତି" (ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ - ୪.୬.୭.୧୩) ଇତ୍ୟାଦି ଶ୍ରୁତିବଚନ ମାନଙ୍କରୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ତଥ୍ୟର ସ୍ଵଷ୍ଟତା ମିଳିଥାଏ ।

ଏଠି ଧ୍ୟାନଯୋଗ୍ୟ ବିଷୟ ଏହା ଅଟେ କି, ଯଜ୍ଞ ଅଥବା ଯଜନ କେବଳ ଲୌକିକ ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର ପ୍ରକାର କର୍ମକାଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ରଖାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ପାଣିନି "ୟଜ୍" ଧାତୁର ଅର୍ଥ ଦେବପୂଜନ, ସଂଗୀତିକରଣ ଏବଂ ଦାନ ବୋଲି କରିଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ଆଧାରକରି, ନିଜରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଚେତନ-ସତ୍ତ୍ଵା ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧାର ବିକାଶ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି; ସେହି ଦିବ୍ୟ ଅନୁଶାସନରେ ସଂଗଠିତ ହୋଇ କର୍ମ-ଅନୁଷ୍ଠାନ ତଥା ଏହି ପ୍ରକାର ପ୍ରାପ୍ତ ବିଭୂତିମାନଙ୍କୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ପ୍ରୟୋଜନ ପାଇଁ ସମର୍ପିତ କରିବା; ଏହିସବୁ କ୍ରିୟାମାନେ ଯଜ୍ଞ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଆସିଥାଆନ୍ତି । ବେଦୋକ୍ତ ଯଜ୍ଞକୁ ଏହିଭଳି ବ୍ୟାପକ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ନିଆଯିବା ଦରକାର । "ଯଜ୍ଞ"କୁ ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥ ନେବା ସନ୍ଦର୍ଭରେ ପୂରାତନ, ନୂତନ, ସନାତନୀ, ଆର୍ଯ୍ୟସମାଜୀ, ତଥା ସମସ୍ତ ବିଦ୍ଵାନଙ୍କର ଏକ ମତ ଅଟେ । ଯଜ୍ଞର ବ୍ୟାପକ ଭାବ ମଧ୍ୟ

ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭାଗବତ (ସହଯଜ୍ଞାଃ ପ୍ରଜାଃ ସୃଷ୍ଟା... - ୩.୧୦) ରେ କୁହାଯାଇଛି ।

ଯଜ୍ଞର ମୁଖ୍ୟ ଧାରାମାନ

ଯଜ୍ଞର ୨ଟି ମୁଖ୍ୟ ଧାରା କୁହାଯାଇପାରେ - (୧) ଯଜ୍ଞର ଏହି ସନାତନ ରୂପ, ଯାହା ଅନାଦି କାଳରୁ ଅବାଧ୍ୟ ଗତିରେ ଚାଲୁଅଛି, ଯେଉଁଥିରୁ (କ) ବିଶ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ଓ (ଖ) ତାହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ସୃଷ୍ଟିର ପୋଷଣ-ପରିବର୍ତ୍ତନ ଚକ୍ର ଚାଲିଆସୁଅଛି । (୨) ଯଜ୍ଞର ଲୌକିକ ରୂପ, ଯାହା ସଂକଳ୍ପପୂର୍ବକ କରାଯାଏ । ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ (କ) ଅଗ୍ନିହୋତ୍ରାଦି ବିବିଧ ଯଜନ-କର୍ମକାଣ୍ଡ ଆସିଥାନ୍ତି, ତଥା (ଖ) ଲୋକବ୍ୟବହାର ରେ ଜୀବନ ଯଜ୍ଞ ରୂପରେ ଯାହା ଅନିବାରଣୀୟ ପ୍ରୟୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଲୌକିକ ଯଜ୍ଞିୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ମୂଳ ସୂତ୍ର ହେଉଛି - ନିଜ ଅଧିକାର କ୍ଷେତ୍ରର ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ବସ୍ତୁକୁ ଦେବତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଥବା ଲୋକମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ସମର୍ପିତ କରିଦେବା । ମିମାଂସା ଆଦି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯଜ୍ଞର ଲୌକିକ କର୍ମକାଣ୍ଡକୁ ହିଁ ବିଶେଷ ରୂପରେ ମହତ୍ତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ବେଦ ତ ଯଜ୍ଞର ସନାତନ, ସୃଜନାତ୍ମକ ଓ ପୋଷଣ-ପରିବର୍ତ୍ତନ ଧାରା ସହିତ ଓତପ୍ରୋତ ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ ।

ପୁରୁଷସୁକ୍ତରେ ସାରା ସୃଷ୍ଟି ତ ବିରାଟ ଯଜ୍ଞ ପୁରୁଷରୁ ହିଁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଅଛି ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଋକ୍, ଯଜୁ, ସାମ ଆଦି ମଧ୍ୟ ସେହି ଯଜ୍ଞରୁ ପ୍ରକଟ ହୋଇଛନ୍ତି -

ତସ୍ମାଦ୍ ଯଜ୍ଞାସର୍ବଦୁତଃ ଋତଃ ସାମାନି ଜଜ୍ଞିରେ ।

ଛନ୍ଦାସି ଜଜ୍ଞିରେ ତସ୍ମାଦ୍ ଯଜୁଃ ତସ୍ମାଦଜାୟତ ॥ (ଋ.ବେ - ୧୦.୧୦.୧, ଯଜୁଃ - ୩୧.୭) ।

ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସର୍ବଦୁତ ଯଜ୍ଞରୁ ଋତାମାନ ଏବଂ ସାମ ଆଦି ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଅଛି । ସେହିଥିରୁ ଛନ୍ଦ ଆଦି ତଥା "ଯଜୁଃ" ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଅଛି । ଏହି ସର୍ବଦୁତ ଯଜ୍ଞ ଯେଉଁକ୍ରମେ ବିକସିତ ହୋଇଅଛି, ସେହିକ୍ରମେ ସୃଷ୍ଟିର ବିକାଶ ହୋଇଆସୁଅଛି । ପୁରୁଷସୁକ୍ତ ଅନୁସାରେ ଯାହା ହୋଇଯାଇଛି (ୟଦ୍ ଭୂତଂ) ତଥା ଯାହା ହେବାକୁ ଯାଉଛି (ୟଦ୍ ତ ଭାବ୍ୟଂ), ତାହା ସବୁ ଏହି ବିରାଟ ପୁରୁଷ ହିଁ ଅଟେ (ପୁରୁଷ ଏବ ଇଦଂ ସର୍ବ) । ସୃଷ୍ଟିର ପୋଷଣ-ସଂଚାଳନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେହି ବିରାଟ ସତ୍ତାର ଯଜନ କରାଯାଏ । ସେହି ବିରାଟ ଯଜ୍ଞ ହିଁ ପ୍ରକୃତିରେ ଚାଲିଆସୁଅଛି ।

ୟଦ୍-ପୁରୁଷେଣ ହବିଷା ଦେବା ଯଜ୍ଞମତନ୍ତୁତ ।

ବସନ୍ତୋ ଯସ୍ୟାସୀଦାଜ୍ୟଂ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଯ ଇଧ୍ମଃ ଶରଦ୍ ହବିଃ ॥ (ଯଜୁଃ - ୩୧-୧୪)

ଯେବେ ଦେବଗଣ ସେହି ବିରାଟ୍ ଚେତନାକୁ ଯଜନ କଲେ, ତେବେ (ସେହି ଯଜ୍ଞରେ) ବସନ୍ତଋତୁ ଆଜ୍ୟ ରୂପରେ, ଗ୍ରୀଷ୍ମଋତୁ ଇନ୍ଦନ ରୂପରେ, ତଥା ଶରତଋତୁ ହବି ରୂପରେ ପ୍ରୟୁକ୍ତ ହେଲେ । ବେଦରେ ଯଜ୍ଞର ବିରାଟ୍ ସ୍ୱରୂପର ଦର୍ଶନ ବହୁତ ସ୍ପଷ୍ଟତା ସହିତ ସ୍ଥାନ-ସ୍ଥାନରେ ହୋଇଆସୁଅଛି

। ଲୌକିକ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତିବାଦୀ ଯଜ୍ଞକୁ ଦିବ୍ୟ-ଅନୁଶାସନରେ କରାଯାଉଥିବା କର୍ମକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠକର୍ମର ସଂଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି (ୟଞ୍ଜୋ ବୈ ଶ୍ରେଷ୍ଠତମଂ କର୍ମ) ।

ମନୁସ୍ମୃତି ଅନୁସାରେ ବେଦାଧ୍ୟୟନ-ଜ୍ଞାନବିସ୍ତାର ବ୍ରହ୍ମଯଜ୍ଞ ଅଟେ; ତର୍ପଣ ପିତୃଯଜ୍ଞ ଅଟେ; ହୋମାଦି କର୍ମ ଦେବଯଜ୍ଞ ଅଟେ; ବଳିବୈଶ୍ଵାଦି କର୍ମ ଭୂତଯଜ୍ଞ ଅଟେ, ତଥା ଅତିଥି ଆଦିଙ୍କୁ ତୃପ୍ତ କରିବା ମନୁଷ୍ୟଯଜ୍ଞ ଅଟେ ।

‘ୟଜ୍’ ଧାତୁ ଅନୁସାରେ "ଦେବପୂଜନ" (ଉଚ୍ଚତମ ଆଦର୍ଶ ପାଇଁ), "ସଂଗୀତକରଣ" (ସହଯୋଗାତ୍ମକ ପ୍ରବୃତ୍ତି ସହିତ), ଏବଂ "ଦାନ" (ନିଜର ଅଧିକାର ର ପ୍ରିୟବସ୍ତୁ ସମର୍ପଣ କରିବା) ଯଜ୍ଞ ଅଟେ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନିର୍ଧାରିତ, ଅଥବା ସ୍ୱୀକୃତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ତ୍ତବ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯଜ୍ଞ କୁହାଯାଏ । ଏହି ଭାବ ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ସ୍ଥାନ-ସ୍ଥାନରେ ବହୁତ ସ୍ୱଷ୍ଟତାର ସହିତ ମିଳିଥାଏ । ଯେପରି -

ଆରମ୍ଭୟଜ୍ଞାଃ କ୍ଷତ୍ରାଣ୍ଡ ହବିର୍ଯଜ୍ଞା ବିଶଃ ସ୍ୱତାଃ ।

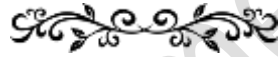
ପରିଚାରୟଜ୍ଞାଃ ଶୁଦ୍ରାଣ୍ଡ ଜପୟଜ୍ଞା ଦ୍ୱିଜାସ୍ତଥା ॥ (ମହାଭାରତ ଶାନ୍ତିପର୍ବ ୩୬୭.୧୨)

ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଷତ୍ରିୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରାକ୍ରମ-ଉଦ୍ୟୋଗ କରିବା ଯଜ୍ଞ ଅଟେ । ହୋମ ଆଦି (ଅନ୍ନାଦି ସାଧନାମାନଙ୍କରୁ ଯଜନ) କରିବା ବୈଶ୍ୟମାନଙ୍କର ଯଜ୍ଞ ଅଟେ । ଶୁଦ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଯଜ୍ଞ ଅଟେ, ତଥା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜପ ଆଦି (ଆତ୍ମ ଚେତନାକୁ ପରମାତ୍ମା ଚେତନା ସହିତ ଯୁକ୍ତ କରିବା) କର୍ମ ଯଜ୍ଞ ଅଟେ ।

ଯେଉଁଠି ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର ପ୍ରକାର ଯଜ୍ଞ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଆସେ, ସେଠି ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ନିରେ ଦିଆଯାଉଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ଏକ ଛୋଟ କ୍ରିୟାଭଳି କର୍ମ ମାନିବା ବା ବିଚାରରେ ସୀମିତ ରଖିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଏହା ସହିତ ପ୍ରକୃତିମାନଙ୍କର ଶୋଧନ, ପର୍ଯ୍ୟାବରଣର ସନ୍ତୁଳନ, ତଥା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାମାଜିକ ପରମ୍ପରାମାନଙ୍କ ବିସ୍ତାର ଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦୃଷ୍ଟି ସହିତ ଯୋଡ଼ିକରି ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ । ଯଜ୍ଞିୟ କର୍ମକାଣ୍ଡ ସହିତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବନା, ବିଚାର ଓ ପ୍ରେରଣା ମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡ଼ିକରି ଦେଖିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ଏହିସବୁ ବିଷୟମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣକରି 'ମୀମାଂସା ଦର୍ଶନ'ର ଅଷ୍ଟମ ପାଦର ସୂତ୍ର ୯.୧୦.୧୧ ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, - କେବଳ ଧନଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଯଜ୍ଞରେ ସିଦ୍ଧି ମିଳେ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ତପ ଆଦି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ବିଦ୍ୱାନମାନେ ମତ ଦିଅନ୍ତି ଯେ, ବିଧିବଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରା

କରାଯାଉଥିବା ଯଜନ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ପ୍ରକୃତିର ସନ୍ତାନ ଚନ୍ଦ୍ର (ଇକୋଲୋଜିକଲ୍ ସାଇକେଲ୍) କୁ ସହଯୋଗ ମିଳିଥାଏ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବେଦରେ ଯଜନ କର୍ମର ମହତ୍ତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ, -
"ଇୟଂ ବେଦିଃ ପରୋଅନ୍ତଃ ପୃଥିବ୍ୟାଃ ଅୟଂ ଯଜ୍ଞୋ ଭୁବନସ୍ୟ ନାଭିଃ" (ଯଜୁଃ - ୨୩.୨୨),

ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଯଜ୍ଞବେଦି ପୃଥିବୀର ଅନ୍ତର୍ଗତ ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ ଓ ଏହି ଯଜ୍ଞ ଏହି ଭୁବନର ନାଭିକେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥଳ ଅଟେ । ଯଜ୍ଞବେଦି ପୃଥିବୀର ଅନ୍ତର୍ଗତ ବିନ୍ଦୁ କେମିତି ? ଅନ୍ତର୍ଗତ ବିନ୍ଦୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବା ପୁରୁଷାର୍ଥ ଉନ୍ନତତାର ସୂଚକ ଅଟେ । ପୃଥିବୀରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଯଜ୍ଞାନୁଷ୍ଠାନ ହିଁ ଅଟେ, ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ । ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ସଂଚାଳନ ଯଜ୍ଞିୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଚାଲିଆସୁଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ଯଜ୍ଞକୁ ତାହାର ନାଭି (ଯଜ୍ଞୋ ଭୁବନସ୍ୟ ନାଭିଃ) କୁହାଯାଇଛି । ଯଜୁର୍ବେଦର ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯଜ୍ଞ ସହିତ ଯୋଡ଼ିକରି ଦେଖିବା ସମୟରେ ଏହିସବୁ ବ୍ୟାପକ ସନ୍ଦର୍ଭ ମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।

ଯଜୁର୍ବେଦରେ ଋଷି, ଦେବତା, ଛନ୍ଦର ମହତ୍ତ୍ୱ ଓ ତାହାର ନିର୍ଧାରଣ

ମନ୍ତ୍ରାର୍ଥ କରିବା ସମୟରେ ଯେଉଁଭଳି "ଯଜ୍ଞ"ର ବିଭିନ୍ନ ରୂପକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ, ସେହିଭଳି ମନ୍ତ୍ରସମୁହଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତିକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, - ଯିଏ ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ଆଦି ବିନିଯୋଗ ନ କରି ବେଦାଧ୍ୟୟନ, ଅଧ୍ୟାପନ ଆଦି କରେ, ସିଏ ଅତିଶୟ ପାପର ଭାଗୀଦାର ହୁଏ । ଅପର ପକ୍ଷରେ ଯିଏ ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ଆଦି ମାନଙ୍କର ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଜ୍ଞାନ ସହିତ ସ୍ୱାଧ୍ୟାୟ-ଅଧ୍ୟାପନ ଆଦି କରେ, ତାଙ୍କର ସକଳ ମନୋରଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ଏହା ସହିତ ଯଦି ଅର୍ଥବୋଧକ ପୂର୍ବକ ଅଧ୍ୟାୟନାଦି କରେ, ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ସଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି କଥା ଆଚାର୍ଯ୍ୟ କାଉଣ୍ଡନ ତାଙ୍କ ସର୍ବାନୁକ୍ରମସୂତ୍ର ୧.୧ ରେ କହିଛନ୍ତି । ସେହିଭଳି ମଧ୍ୟ ମହର୍ଷି ଶୌନକ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି (ବୃହଦେବତା ୮.୧୩୨) । ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ଆଦି ବେଦ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବାରେ ଯଥାର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ କହିଥାଏ ।

ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ -

ଋଷି - କୌଣସି କଥନ ବା ଉକ୍ତିର ବାସ୍ତବିକ ଭାବ ତାହାର ବକ୍ତାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଜାଣିବା ବିନା ବାହରକରିବା କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । "ମୋ ସମ କୌନ କୁଟିଲ ଖଲ କାମୀ" ଏହି ଉକ୍ତିକୁ ସାମାନ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଦେଖିଲେ ଲାଗିବ ଯେ, କୌଣସି ଏକ ଅଧମ ବ୍ୟକ୍ତିର କଥନ; କିନ୍ତୁ ଏହି ବାକ୍ୟ "ସନ୍ତ ସୁରଦାସ"ଙ୍କର ଅଟେ, ଏହାର ଋତକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ହେବାପରେ ଏହି ଉକ୍ତି ଅତି ଗହନ ଆତ୍ମଚିନ୍ତନ ଯୁକ୍ତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ନିଆଯିବ । ତେଣୁ ଋଷିଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଓ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ତାଙ୍କର କଥନ ବା ଉକ୍ତିର ଅର୍ଥ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଦେବତା - ଋଷି କୌଣସି ସାମାନ୍ୟ କ୍ରିୟା ବା ସାମାନ୍ୟ ଉପକରଣ ପଛରେ ସନ୍ନିହିତ କୌଣସି ଦିବ୍ୟ ଚେତନ ଶକ୍ତିର ସକ୍ରିୟତା ଦେଖନ୍ତି । ସେହି ଦେବଶକ୍ତିର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଅବଧାରଣା ନ ଥିଲେ, ସେହି ଉକ୍ତିର ଭାବ ଜାଣିବା ସହଜ ହେବ ନାହିଁ । "ସୋମେନାଦିତ୍ୟଃ ବଲିନଃ" ଏହି ଉକ୍ତିରୁ ଯଦି ସୋମଙ୍କୁ ସୋମବଲ୍ଲୀ ମାନି ନିଆଯାଏ, କେମିତି ଚଳିବ ? ଏଠି ସୋମଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରବାହର ସ୍ୱରୂପ ସ୍ୱଷ୍ଟହେବା ଦରକାର ଯେ, ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଅବିରଳ ଶକ୍ତି ବଳରେ ସୋମଙ୍କର ଦିବ୍ୟତା

କୋଟି ବର୍ଷରୁ ହୋଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବସ୍ତୁଆଦି ଅଥବା କ୍ରିୟାମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦେବ ପ୍ରବାହର ଅବଧାରଣା ବିନା ଠିକ୍ ଅର୍ଥ ବାହାର କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

ଛନ୍ଦ - ଅଭୀଷ୍ଟ ଭାବମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଥିବା ଶବ୍ଦମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ବିଶେଷ-ଅନୁଶାସନରେ ବାନ୍ଧି ଦେଲେ ତାହା ଛନ୍ଦ ହୁଏ । ସଂସ୍କୃତ ବଡ଼ ସମୃଦ୍ଧ ଭାଷା, ଏଥିରେ ଗୋଟିଏ ଭାବ ପାଇଁ ଅନେକ ଶବ୍ଦ ଉପଲବ୍ଧ, ତଥା ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦର ଅନେକ ଅର୍ଥ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଛନ୍ଦରେ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ମର୍ଯ୍ୟଦା ଅନୁରୂପ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ଚୟନ କରାଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଅନେକାର୍ଥ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ଛନ୍ଦର ଭାବାନୁସାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଏ । ଛନ୍ଦ ରଚନାରେ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଅନେକଥର ବଦଳାଇବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ଏପଟ ସେପଟ କରିଦିଆଯାଏ, ତେବେ ତାହାର ଭାବ ବଦଳିଯାଏ । ତେଣୁ ଛନ୍ଦର ମର୍ଯ୍ୟଦା ବୁଝି ନ ପାରିଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା କଠିନ । ପୁନଃ ଛନ୍ଦର ସମ୍ବନ୍ଧ ‘ଉଚ୍ଚାରଣ ଓ ଧ୍ବନି-ବିଜ୍ଞାନ’ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ଅଟେ । ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରୟୋଗରେ ଛନ୍ଦର ଭାବାନୁରୂପ ହିଁ ଉଚ୍ଚାରଣ ବା ପାଠ କରିବା ଦରକାର । ଏକ ବାକ୍ୟ "ମୁଁ ଧନ୍ୟ ହୋଇଗଲି", ଶ୍ରଦ୍ଧା ଭାବରେ, ପ୍ରସନ୍ନ ଭାବରେ, ଅଥବା ବ୍ୟଙ୍ଗ ଭାବରେ କୁହାଯାଇପାରେ । ସେଥିପାଇଁ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ସାର୍ଥକ ପ୍ରୟୋଗରେ ଛନ୍ଦ ମର୍ଯ୍ୟଦାର ଜ୍ଞାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।

ଯଜୁର୍ବେଦ ରଚନାରେ ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ନିର୍ଧାରଣ କରିବା ଏକ ଶ୍ରମସାଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।
ଋଷି - ଆଚର୍ଯ୍ୟ ସାୟଣ ତାଙ୍କ ଭାଷ୍ୟରେ ଋଷିଙ୍କର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟକରି ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ - ମନ୍ତ୍ରର ପ୍ରବକ୍ତାଙ୍କୁ ଋଷି କୁହାଯାଏ - "ୟସ୍ୟ ବାକ୍ୟଂ ସ ଋଷିଃ" (ଋ-୧୦.୧୦, ସା.ଭା) । ଯଜୁର୍ବେଦ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଯେବେ ଋଷିମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚାର କରାଯାଏ, ସେଠାରେ ଋଷିମାନଙ୍କର ୩ଟି ରୂପ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ ।

୧ - ପ୍ରଥମଟି ଏହି ବେଦର ଆଦିତ୍ରଷ୍ଟା-ପ୍ରତ୍ନତ୍ରଷ୍ଟା "ଋଷି ବିବସ୍ବାନ୍" ଅଟନ୍ତି, ଏହା "ଯଜୁଃ ସର୍ବାନୁକ୍ରମସୂତ୍ର" ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି - "ଇଷେତ୍ସାଦି ଖଂ ବ୍ରହ୍ମାନ୍ତଂ ବିବସ୍ବାନ୍ ଅପଶ୍ୟତ୍" (ପୃଷ୍ଠା -୧) । ଏହି ବେଦଜ୍ଞାନ "ସୂର୍ଯ୍ୟ"ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କ୍ରମଶଃ ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ ଆଦିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ପ୍ରସାରିତ ହେଲେ - ଏହା ସର୍ବବିଦିତ ତଥ୍ୟ ଅଟେ ।

୨ - ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ତରରେ ଏହି ବେଦର ସେହି ଋଷିମାନେ ଅଟନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ "ଦର୍ଶପୌର୍ଣ୍ଣମାସ" ଆଦି ପ୍ରକରଣ ବିଶେଷର ସାମୁହିକ ଋଷି ରୂପରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାୟଃ ଦେବସ୍ତ୍ରର ର ଅଟନ୍ତି । ଏହାର ଉଲ୍ଲେଖ ସର୍ବାନୁକ୍ରମସୂତ୍ରରେ ଅଛି - "ତତଃ ପ୍ରତିକର୍ମ-ବିଭାଗେନ

ବ୍ରାହ୍ମଣାନୁସାରେଣ ଋଷୟୋ ବେଦିତବ୍ୟାଃ" । ଏଠାରେ ଦେବସ୍ତ୍ରର ର ଋଷିମାନଙ୍କର ୨ଟି ଅପବାଦ ମଧ୍ୟ ଅଛି - (କ) ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ (ଖ) ଦଧ୍ୟାତ୍ ଆଧର୍ବଣ ।

୩. ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ତ୍ରରରେ ସେହି ସମସ୍ତ ଋଷିମାନେ ଆସନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ବେଦମନ୍ତ୍ରକୁ ଦେବତାମାନଙ୍କ ସ୍ତୁତି-ପ୍ରାର୍ଥନା ଆଦି ରୂପରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିଛନ୍ତି ଓ ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ବୈୟାକ୍ତିକ ସ୍ତ୍ରରର ଯଥାବସର ସମ୍ବନ୍ଧ ଋଷି ରୂପରେ ମାନ୍ୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ଅଟନ୍ତି ।

ଏହି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯଜୁର୍ବେଦ ସଂହିତା (ମାଧ୍ୟାନ୍ଦିନ) ର ପ୍ରତ୍ୟକ ଅଧ୍ୟାୟର ଅନ୍ତିମ ଭାଗରେ ("ଋଷି, ଦେବାତା ଓ ଛନ୍ଦ ବିବରଣୀ") ୩ୟ ସ୍ତ୍ରରର ଋଷି ମାନଙ୍କର ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ତ୍ରରର ଋଷିମାନଙ୍କର ସୁଚୀ ନିମ୍ନ ପ୍ରକାରର -

ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରର - ଅଧ୍ୟାୟ ୧ ରୁ ୪୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅର୍ଥାତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦର ଋଷି ବିବସ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ତ୍ରର -

ପ୍ରକରଣ	ଅଧ୍ୟାୟ-କଣ୍ଠିକା	ଋଷି ନାମ
ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସ		ପରମେଷ୍ଠୀ ପ୍ରଜାପତି ବା ଦେବଗଣ ପ୍ରଜାପତି
ପିତୃଯଜ୍ଞ		ପ୍ରଜାପତି
ଅଗ୍ନିଧ୍ୟାୟ		ପ୍ରଜାପତି, ଦେବଗଣ, ଅଗ୍ନି, ବା ଗନ୍ଧର୍ବ
ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର		ପ୍ରଜାପତି
ଯଜମାନାଗ୍ନି-ଉପସ୍ଥାନ		ଦେବଗଣ
ଆଗତୋପସ୍ଥାନ		ଆଦିତ୍ୟ
ଚାତୁର୍ମାସ୍ୟ		ପ୍ରଜାପତି
ଅଗ୍ନିଷ୍ଟୋମ		ପ୍ରଜାପତି
ସତ୍ରୋପସ୍ଥାନ		ଦେବଗଣ
ନୈମିତ୍ତିକ		ବସିଷ୍ଠ
ବାଜପେୟ		ବୃହସ୍ପତି, ଇନ୍ଦ୍ର
ରାଜସୂୟ		ବରୁଣ
ଚରକସୌତ୍ରାମଣୀ		ଅଶ୍ଵିନୀକୁମାର
ଅଗ୍ନିଚୟନ		ପ୍ରଜାପତି. ବା ସାଧ୍ୟଗଣ

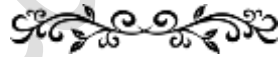
ସୌତ୍ରାମଣୀ		ପ୍ରଜାପତି, ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାର, ସରସ୍ୱତୀ
ଅଶ୍ୱମେଧ		ପ୍ରଜାପତି ପ୍ରଜାପତି
ଅଗ୍ନିକୋଧ୍ୟାୟ		ପ୍ରଜାପତି
ପୁରୁଷମେଧ		ନାରାୟଣପୁରୁଷ
ସର୍ବମେଧ		ବ୍ରହ୍ମ, ସ୍ୱୟଂଭୁ
ଅନାରଭ୍ୟାଧୀତ		ଆଦିତ୍ୟ, ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ
ପିତ୍ରେଧ୍ୟାୟ		ଆଦିତ୍ୟ ଅଥବା ଦେବଗଣ
ପ୍ରବର୍ଗ୍ୟାଗ୍ନିକାଶ୍ୱ		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଧର୍ବଣ
ମେଧୋପନିଷତ୍ ମହାବୀର- ସମ୍ବରଣ		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଧର୍ବଣ
ପ୍ରେକ୍ଷଣାଦି ମହାବୀର-ନିରୂପଣେ		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଧର୍ବଣ
ଘର୍ମଧୂର୍-ଦୋହନମ୍-ପ୍ରବର୍ଗ୍ୟ- ଘର୍ମଭେଦେ-ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଧର୍ବଣ
ଇଶାବାସ୍ୟୋପନିଷତ୍		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଧର୍ବଣ

ଦେବତା - ମନ୍ତ୍ରଦ୍ରଷ୍ଟା ରକ୍ଷିଗଣ ନିଜର ସାକ୍ଷାତ୍ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଯାହାଙ୍କର ସ୍ମୃତି କରନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ମନ୍ତ୍ରର ଦେବତା ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା ସାୟଣାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଭାଷ୍ୟରେ (ସା.ଭା - ୧୦.୧୦) ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି - "ୟଂ ତେନୋତ୍ୟତେ ସା ଦେବତା" । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଯେବେ ଯଜୁର୍ବେଦରେ ଦେବତା ନିର୍ଧାରଣ ଉପରେ ବିଚାର କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଅତିକମରେ ୨ଟି ବିଚାରଧାରା ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଥାଏ । ପ୍ରଥମଟି ସନାତନ ଧାରା ଅଟେ, ଯାହା ଯଜୁର୍ବେଦକୁ ଅଶ୍ୱମେଧାଦି ଯଜ୍ଞୀୟ ସମ୍ବର୍ତ୍ତରେ ମାନିଛନ୍ତି ଓ ତାହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି । ଦ୍ୱିତୀୟ ଧାରାଟି ଅତି ବିଚାରଶୀଳ ଅଟେ, ଯାହା ଯଜୁର୍ବେଦକୁ ଆଦର୍ଶ ସାମାଜ-ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସୂତ୍ରଧାର ମାନନ୍ତି ଓ ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରନ୍ତି । ଏହି କାରଣରୁ ସଂହିତା ମାନଙ୍କରେ ଏହି ଦୁଇଟି ବିଚାରଧାରା ପାଇଁ ଦୁଇପ୍ରକାର ର ଦେବତା ନିର୍ଧାରଣ ଉପଲବ୍ଧ ଦେଖାଯାଏ । ଏହି ବିଷୟରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଗବେଷଣାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏହି ସଂକଳନରେ ଉପଯୁକ୍ତ ସିଦ୍ଧି ତଥ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇ, ସେମାନଙ୍କର ତଥ୍ୟ ପ୍ରତିପାଦନ କରାଯାଇଛି । ଯଜୁର୍ବେଦର

ପ୍ରତିମନ୍ତ୍ର ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧ୍ୟାୟ ଶେଷରେ "ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ବିବରଣୀ"ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଛନ୍ଦ - ଛନ୍ଦମାନଙ୍କର ନିର୍ଧାରଣ କରିବାରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କଠିନତା ଆସିଥିଲା । ଯଦ୍ର-ତଦ୍ର ଛନ୍ଦମାନଙ୍କର ନିର୍ଧାରଣର ଯେଉଁ ସୂଚୀମାନ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ସେଥିରେ ମନ୍ତ୍ରସମୂହକୁ ଯେଉଁ ଛନ୍ଦରେ ନିର୍ଧାରଣ କରାଯାଇଛି, ସେମାନେ ଛନ୍ଦର ବ୍ୟାକରଣ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ମେଳ ଖାଉନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ହୋଇପାରେ ଯେ, ପୂର୍ବ ଆଚାର୍ଯ୍ୟମାନେ ପ୍ରଥମେ ଯଜୁଷ୍ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ଛନ୍ଦମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସୂତ୍ର ନିର୍ଧାରିତ କରିଥିଲେ ? ଅଥବା ପରସମୟରେ ବ୍ୟାକରଣ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଧାରିତ ସୂତ୍ର ମାନଙ୍କରେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଗୀତ ତାଳ ଖାଇ ପାରୁନଥିଲା ।

ଉକ୍ତ ପ୍ରଭେଦ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଏହି ପ୍ରକରଣ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଶୋଧାତ୍ମକ ଅଧ୍ୟୟନ-ନିର୍ଧାରଣର ଅପେକ୍ଷା ରଖୁଛି । ଏହି ଭାଷାର୍ଥ ସହିତ ପରମ୍ପରା ଓ ବିବେକ ର ସଂଯୋଗ କରି ଛନ୍ଦମାନଙ୍କର ସୂଚନା ପରିଶ୍ରମପୂର୍ବକ ତିଆରି କରାଯାଇଛି, ଓ ସେମାନଙ୍କର ସୂଚନା ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷରେ "ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ବିବରଣୀ"ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଯଜୁର୍ବେଦରେ ମେଧ ପ୍ରକରଣ ! କିଛି ଭ୍ରମତା

ବେଦରେ "ମେଧ" ଶବ୍ଦ "ଯଜ୍ଞ"ର ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଅଟେ । ନିରୁକ୍ତର ନିୟମରେ ଯଜ୍ଞର ୨୫ଟି ନାମ ଦିଆଯାଇଛି । ସେଥିମଧ୍ୟରେ "ଅଧ୍ବର" ତଥା "ମେଧ" ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଅଟେ । "ଅଧ୍ବର"ର ଶାବ୍ଦିକ ଅର୍ଥ ଯଦି କରାଯାଏ, ଏହାର ଅର୍ଥ ହୁଏ "ଧୂରାତି ବଧକର୍ମ" "ନ ଧୂରଃ ଇତି ଅଧ୍ବରଃ", ଅର୍ଥାତ୍ ହିଂସାର ନିଷେଧ କରିବାର କର୍ମ । "ମେଧ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ସ୍ବଷ୍ଟ କରିବା ହେତୁ ଧାତୁକୋଷରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ - "ମେଧୁ-ମେଧା, ହିସନୟୋଃ ସଂଗମେ ଚ", ଅର୍ଥାତ୍ ମେଧ ଶବ୍ଦର ଉପଯୋଗ ୩ଟି ସଂଦର୍ଭରେ କରାଯାଇପାରେ । (୧) ମେଧା-ସଂବର୍ଧନ (୨) ହିଂସା (୩) ସଂଗମ, ସଂଗତିକରଣ, ଏକୀକରଣ, ସଂଗଠନ । ତେଣୁ ଯଜ୍ଞ ଯେତେବେଳେ "ଅଧ୍ବର" ଅଟେ, ସେତେବେଳେ ସେହି ପ୍ରକରଣରେ "ମେଧ"ର ଅର୍ଥ ହିଂସା କେବେ ବି ହୋଇ ପାରେନା । "ମେଧା-ସଂବର୍ଧନ" ଏବଂ "ସଂଗତିକରଣ" ର ସଂଦର୍ଭରେ ହିଁ ନେବା ଉଚିତ୍ ହେବ ।

ଏହା ସର୍ବମାନ୍ୟ ଅଟେ ଯେ, "ବେଦବ୍ୟାସ" ବେଦକୁ ୪ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରିଥିଲେ । ସେ ଯଜ୍ଞରେ ହିଂସାର ନିଷେଧ କଥା ସ୍ବଷ୍ଟ ଭାବରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ -

"ସୁରାମସ୍ୟା ମଧୁମାଂସମାସବଂ କୃସରୌଦନମ୍ ।

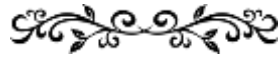
ଧୂର୍ତ୍ତେଃ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତଂ ହ୍ୟେତନ୍ନୈତଦ୍ ବେଦେଷୁ କଳ୍ପିତମ୍ ।।" (ମହାଭାରତ ଶାନ୍ତିପର୍ବ - ୨୬୫.୧) ।

ଅର୍ଥାତ୍, ଧୂର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ଦ୍ବାରା ମଦ୍ୟ, ମସ୍ୟା, ପଶୁମାଂସ, ଦ୍ବିଜାତିମାନଙ୍କର ବଳିଦାନ ଆଦି ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଅଛି, ବେଦ ମାନଙ୍କରେ ଏ ପ୍ରକାର ବିଧାନ ନାହିଁ । ତେଣୁ 'ମେଧ'ର ହିଂସାତ୍ମକ ଅର୍ଥ କୌଣସି ବିବେକଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତି କେବେ ହିଁ କରିବେ ନାହିଁ । ଯଜ୍ଞଭଳି ପାରମାର୍ଥିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଏହି ଲାଞ୍ଜିରୁ ଦୂରରେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ।

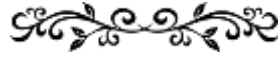
ଯଜୁର୍ବେଦକୁ ଯଜ୍ଞ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସ, ସୋମଯଜ୍ଞ, ଅଗ୍ନିଷ୍ଟୋମ, ବାଜପେୟ, ରାଜସୂୟ, ସୌତ୍ରାମଣୀ ଆଦି ଯଜ୍ଞମାନଙ୍କରେ ଯଜୁର୍ମନ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କର ବିନିଯୋଗ ହୋଇଥାଏ । "ମେଧ" ସମ୍ବୋଧନ ସହିତ ଯେଉଁ ଯଜ୍ଞମାନଙ୍କର ପ୍ରକରଣ କରାଯାଇଛି, ସେମାନେ ହେଲେ - ଅଶ୍ବମେଧ, ପୁରୁଷମେଧ, ସର୍ବମେଧ, ତଥା ପିତୃମେଧ ଇତ୍ୟାଦି । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ "ମେଧ"ର ହିଂସାତ୍ମକ ଅର୍ଥ ସିଦ୍ଧ ହୁଏ ନାହିଁ । ଯଦି 'ମେଧ'ର ଅର୍ଥ ବଧ ହୁଏ, ତେବେ ପିତୃମେଧ କେମିତି ସମ୍ଭବ ? କାରଣ ପିତରମାନଙ୍କର ଶରୀର ତ ଆଗରୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । ସେହିଭଳି

‘ସର୍ବମେଧ’ରେ ଆତ୍ମାକୁ ପରମାତ୍ମାରେ ସମର୍ପିତକରି ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି ।
‘ପୁରୁଷମେଧ’ରେ ଆଦର୍ଶ ସମାଜବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନ୍ତର୍ଗତରେ କିପରି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କେଉଁଠି
ନିୟୋଜନ କରାଯିବା କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୩୨ତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ "ଆଲଭନ" ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଅଛି । "ମେଧ" ଭଳି ଆଲଭନ ଶବ୍ଦର
ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ବଧ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତାହାର ମାନ୍ୟ ଅର୍ଥ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା, ଯୋଡିବା ଆଦି ମଧ୍ୟ
ଅଟେ । ତେଣୁ "ଅଧ୍ବର" ବଧଶୂନ୍ୟ ଯଜ୍ଞ କର୍ମରେ ତାହାର ହିଂସାତ୍ମକ ଅର୍ଥ ମାନଙ୍କୁ ଆଗ୍ରହ କରିବା
ଭରିତ୍ ନୁହେଁ ।

ଯଦକ୍ଷରପଦଭ୍ରଷ୍ଟଂ ମାତ୍ରାହିନଂ ତୁ ଯଦ୍-ଭବେତ୍ ।
 ତତ୍-ସର୍ବ ସମତାଂ ଦେବ ନରାୟଣ ନମୋଽସ୍ତୁତେ ॥
 ବିସର୍ଗବିନ୍ଦୁମାତ୍ରାଣି ପଦପାଦାକ୍ଷରାଣି ଚ ।
 ନ୍ୟୁନାନି ଚାତିରିକ୍ତାନି କ୍ଷମସ୍ବ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ॥
 ଓମ୍ ତତ୍ ସତ୍ । ସର୍ବମ୍ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣାର୍ପଣାମସ୍ତୁ ।
 ଓମ୍ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ।

Sources ସ୍ତ୍ରୋତ	• www.archive.org • www.vedicheritage.gov.in • www.academia.edu • IISH Global (Indian Institute of Scientific Heritage) • https://asi.nic.in/pages/Central-Archaeological-Library/HQ (Archaeological Survey of India) • Vedanta Spiritual Library — www.celextel.org • www.wikipedia.org
Send Corrections to ଭୁଲ ସୁଧାର ପାଇଁ ଯୋଗାଯୋଗ	prakash@scholarshoppe.com
Site access ବେବ ସାଇଟ୍	www.scholarshoppe.com/veda-odia/

ଏହି ‘ଦସ୍ତାବେଜ ବା ପୁସ୍ତକ’ ଟି ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ ଡିଜିଟାଲ୍
 ରୂପାନ୍ତର ଅଟେ ।

ଯଜୁର୍ବେଦ (ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପରିଚୟ)

ମନ୍ତ୍ରସମୁହର ଶୈଳୀର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ୩ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଯଥା, ଋକ୍, ଯଜୁଃ ଓ ସାମ । ଛନ୍ଦରେ ନିବଦ୍ଧ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "ଋକ୍ ବେଦ", ଗଦ୍ୟାତ୍ମକ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "ଯଜୁର୍ବେଦ", ଓ ଗାନମୟ (ଗୀତମୟ) ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "ସାମବେଦ" ନାମ ଦିଆଗଲା ।

"ଯଜୁଃ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ 'ଗଦ୍ୟ' ଓ "ଯଜୁସ୍"ର ଅର୍ଥ ପୂଜା କରିବା, ଅନ୍ୟ ଏକ ବାଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ - "ଯଜୁର୍ ଯଜତେଃ", ଅର୍ଥାତ ଏହା ଯଜ୍ଞ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କର୍ମ ଅଟେ, କାରଣ ଏ ସମସ୍ତ ଶବ୍ଦର ମୂଳ 'ଯଜ୍' ଅଟେ । ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଯକ୍ଷ ନିରୁକ୍ତରେ, "ଯଜୁଃ" ଶବ୍ଦ 'ଯଜ୍' ଧାତୁରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ବୋଲି କହିଛନ୍ତି, ସେହି ହିସାବରେ 'ଯଜୁର୍ବେଦ'ରୁ ଯଜ୍ଞର ସ୍ୱରୂପ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ହୋଇଥାଏ । 'ଋକ୍-ବେଦ' ଅନୁସାରେ, "ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ମାତ୍ରାଂ ବି ମିମୀତ ଉ ତ୍ୱଃ" (ଋ.ବେ - ୧୦.୭୧.୧୧), ଅତଃ, ଯାଜ୍ଞିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ 'ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଉପର ନାମ "ଅଧ୍ୟୟୁର୍ବେଦ" ମଧ୍ୟ ଅଟେ । 'ଋକ୍ ବେଦ' "ଜ୍ଞାନକାଣ୍ଡ" ରୂପେ ପରିଚିତ । 'ଋକ୍ ବେଦ' ଜ୍ଞାନର ବାସ୍ତବ ପ୍ରୟୋଗ ଓ ବିସ୍ତାର 'ଯଜୁର୍ବେଦ' ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ "କର୍ମକାଣ୍ଡ" କୁହାଯାଏ ।

'ଯଜୁର୍ବେଦ' ପ୍ରବନ୍ଧନ

ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଆଧାରକୁ ମୂଳ କରି 'ଯଜୁର୍ବେଦ'କୁ ୨ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଯଥା, "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ" ଓ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" । 'ଆଦିତ୍ୟ-ପରମ୍ପରା' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ" ଓ 'ବ୍ରହ୍ମ-ପରମ୍ପରା' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" କୁହାଯାଏ । ଅନେକ ବିଦେଶୀ ଏହାର ନାମକୁ ଭୁଲ ଅନୁବାଦ କରିଛନ୍ତି 'ବ୍ଲାକ୍ (black) ଓ ୱାଇଟ୍ (white) ଯଜୁର୍ବେଦ', ଯେଉଁଟାକି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ । ଏହା କେବଳ ୨ଟି ସୂତ୍ର ବା ପଦ୍ଧତି ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । ମହର୍ଷି ଯଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ, ଯାହା ସୁର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ଠାରୁ ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲେ ତାହା "ଆଦିତ୍ୟ ପରମ୍ପରା", ଅର୍ଥାତ ଆଦିତ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ; ଓ ଯାହା ବେଦରୁ ବା ବ୍ରହ୍ମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲା, ତାହା "ବ୍ରହ୍ମ ପରମ୍ପରା" । ତେଣୁ 'ଆଦିତ୍ୟ ପରମ୍ପରା' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ, "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ" ନାମରେ ଓ 'ବ୍ରହ୍ମ ପରମ୍ପରା' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ, "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" ନାମରେ ଜଣା ।

ଯଜୁର୍ବେଦ ସଂହିତା ଶାଖା

ମହାଭାଷ୍ୟକାର ପତଞ୍ଜଳିଙ୍କ ଅନୁସାରେ 'ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ସମୁଦାୟ ୧୦୧ଟି ଶାଖା ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୧୫ଟି 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଓ ୮୬ଟି 'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ମାତ୍ର ୨ଟି ଶାଖା ଓ 'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ୪ଟି ଶାଖା ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ

ମହର୍ଷି 'ଯଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ ବାଜସେନ୍ୟ'ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ଠାରୁ ଗ୍ରହୀତ ବେଦ ଶିକ୍ଷା "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ" ନାମରେ ଜଣା । ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏହି ଗୁରୁକୁଳର ହୋଇଥିବାରୁ, ସେମାନେ 'ବଜସେନ୍ୟା' ନାମରେ ଜଣାହେଲେ । ଯେହେତୁ ସେ, ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ଆରାଧନା କରି ଏହି ଯଜୁର୍ବେଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ ଓ ତାହାର ଅନୁସରଣକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ "ଆଦିତ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ" କୁହାଯାଉଥିଲା । ସେ, ସେହି ଯଜୁର୍ବେଦକୁ ତାଙ୍କର ୧୫ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ, ପର ସମୟରେ ସେହି ୧୫ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ନାମ ଅନୁସାରେ ୧୫ଟି ଶାଖା ରୂପେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେଲା । ସେହି ୧୫ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ନାମ 'ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଶାୟଣ'ଙ୍କ 'କାଣ୍ଡଭାଷ୍ୟ'ରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ସେମାନେ ହେଲେ, କାଣ୍ଡ, ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନ, ଗାଲବ, ଔଧେୟ, ଶାପେୟ, ତାପାୟନିୟ, କାପାଳ, ପୌଷ୍ଟବସ୍ତ୍ର, ଆବଟିକ, ପରମାବଟିକ, ପାରାଶର, ବୈନେୟ, ବୈଧେୟ, କାତ୍ୟାୟନ ଓ ବୈଜବା । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମାତ୍ର ୨ଟି ଶାଖା, ଯଥା, ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନ ଶାଖା ଓ କାଣ୍ଡ ଶାଖା, ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି । "ବାଜସେନ୍ୟା ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ ସଂହିତା" ଆଚାର୍ଯ୍ୟ 'ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନ'ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଓ "ବାଜସେନ୍ୟା କାଣ୍ଡ ସଂହିତା" ଆଚାର୍ଯ୍ୟ 'କାଣ୍ଡ'ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା ।

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଶାଖା ସଂହିତା, ତାହାର ଅଧ୍ୟାୟ, ଅନୁବାକ, ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ଓ କେଉଁ ଅଂଚଳ ମାନଙ୍କରେ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଆସୁଅଛି, ତାହାର ତାଲିକା ତଳେ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସଂହିତା ନାମ	ଅଧ୍ୟାୟ	ଅନୁବାକ	କଣ୍ଠିକା/ମନ୍ତ୍ର	ଅଂଚଳ
ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ	୪୦	୩୦୩	୧୯୭୫	ବିହାର, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ, ଗୁଜୁରାଟ, ଉତ୍ତର ଭାରତ
କାଣ୍ଡ	୪୦	୩୨୮	୨୦୬୮	ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, ଓଡ଼ିଶା, ତେଲଙ୍ଗାନା, ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ, କେରଳ, କର୍ଣ୍ଣାଟକ, ତାମିଲନାଡୁ

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ' ବିଷୟବସ୍ତୁ

'ମାଧ୍ୟାନ୍ଧିନ ସଂହିତା' ଓ 'କାଶ୍ୟ ସଂହିତା'ର ବିଷୟବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ । ପାର୍ଥକ୍ୟ କହିଲେ କେବଳ ମନ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଓ ଅଧ୍ୟାୟ ମାନଙ୍କ କ୍ରମର ପ୍ରବନ୍ଧନ । ୪୦ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୩୧ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ମୁଖ୍ୟତଃ 'ଶ୍ରୌତକର୍ମକାଣ୍ଡ' ବିଷୟ ଅଟେ । ଅଧ୍ୟାୟ ମାନଙ୍କର ବିଷୟବସ୍ତୁ ତଳ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଗଲା ।

ଅଧ୍ୟାୟ	ବିଷୟବସ୍ତୁ
୧-୨	ଦଶ ପୂର୍ଣ୍ଣମାସ ଓ ପିଣ୍ଡପିତୃ ଯଜ୍ଞ
୩	ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର ଓ ଚାତୁର୍ମାସ୍ୟ
୪-୮	ସୋମ ସଂସ୍କାର ବର୍ଣ୍ଣନ ଓ ସୋମଯଜ୍ଞ
୯-୧୦	ବାଜପେୟ ଯଜ୍ଞ ଓ ରାଜସୁୟ ଯଜ୍ଞ
୧୧-୧୮	ଅଗ୍ନି ଚୟନ ବର୍ଣ୍ଣନ, ଶତରୁଦ୍ରିୟ ମନ୍ତ୍ର, ବସୋଧାରା ମନ୍ତ୍ର
୧୯-୨୧	ଶୌତ୍ରାମଣି ଯଜ୍ଞ
୨୨-୨୫	ଅଶ୍ୱମେଧ ଯଜ୍ଞ
୨୬-୨୯	ଖିଳମନ୍ତ୍ର ସଂଗ୍ରହ
୩୦	ପୁରୁଷମେଧ ଯଜ୍ଞ
୩୧	ପୁରୁଷସୂକ୍ତ
୩୨-୩୩	ସର୍ବମେଧ ମନ୍ତ୍ର ଓ ହିରଣ୍ୟଗର୍ଭ ସୂକ୍ତ
୩୪	ଶିବସଂକଳ୍ପପୋନିଷଦ
୩୫	ପିତୃମେଧ ଯଜ୍ଞ
୩୬-୩୯	ଘର୍ମ, ପ୍ରବର୍ଗ୍ୟ, ସଂଭରଣ, ପ୍ରୋଶନ ଓ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ଇତ୍ୟାଦି ମନ୍ତ୍ର
୪୦	ଇଶୌପନିଷଦ

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ବ୍ରାହ୍ମଣ

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ଗୋଟିଏ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ଉଦୟ ମାଧ୍ୟାନ୍ଧିନୀ ଓ କାଶ୍ୟ ଶାଖା ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ଯାହା "ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ" ନାମରେ ପରିଚିତ । ଏଥିରେ ୧୦୦ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ରହିଥିବାରୁ, ଏହା ଶତପଥ ନାମରେ ଜଣା । ସମସ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବାଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ବିପୁଳକାୟ ଓ ଯଜ୍ଞାନୁଷ୍ଠାନ ମାନଙ୍କର ସର୍ବୋତ୍ତମ ପ୍ରତିପାଦକ, ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ' ଅଟେ । ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ, ମାଧ୍ୟାନ୍ଧିନ ଓ କାଶ୍ୟ ୨ଟି ଶାଖାରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଯଦିଓ ଏହି ଦୁଇଟି ଶାଖାର

ବିଷୟବସ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନାକ୍ରମ ଓ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅନ୍ତର ରହିଅଛି । ଏହା ତଳ ଟେବୁଲରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ।

ଶାଖା	କାଣ୍ଡ	ଅଧ୍ୟାୟ	ବ୍ରାହ୍ମଣ ସୂତ୍ର	କଣ୍ଠିକା	ପ୍ରମାଠକ
ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ - ମାଧ୍ୟାନ୍ତନୀ	୧୪	୧୦୦	୪୩୮	୭୭୨୪	୬୮
ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ - କାଣ୍ଡ	୧୭	୧୦୪	୪୩୫	୬୮୦୭	୦

ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବିଷୟବସ୍ତୁ

୧ମ ରୁ ୯ମ କାଣ୍ଡରେ ପିତୃପିଣ୍ଡ-ଯଜ୍ଞର ବିଷୟକୁ ଛାଡିଦେଲେ, ଏହାର ବିଷୟକ୍ରମ, ସଂହିତାର ବିଷୟକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ରହିଅଛି । ସଂହିତାରେ, ଏହା ଦଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସ ସହିତ ରହିଅଛି, କିନ୍ତୁ ବ୍ରାହ୍ମଣରେ ଏହାର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଲଗା ରହିଅଛି । ଏହାକୁ ଛାଡିଦେଲେ, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ସଂହିତା ର ବିଷୟକ୍ରମ ସମାନ । ମାଧ୍ୟାନ୍ତନୀ ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ କାଣ୍ଡ ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ ମଧ୍ୟରେ, 'ଦଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସ ଯଜ୍ଞ'ର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଳ୍ପ ଭିନ୍ନ, ଏହା ମାଧ୍ୟାନ୍ତନୀ ଶାଖାରେ ୧ମ କାଣ୍ଡରେ ଥିବାବେଳେ, କାଣ୍ଡ ଶାଖାରେ ୨ୟ କାଣ୍ଡରେ ରହିଅଛି । ସେହିପରି ୨ୟ କାଣ୍ଡର ବିଷୟ ୧ମ କାଣ୍ଡରେ ଓ ୧ମ କାଣ୍ଡର ବିଷୟ ୨ୟ କାଣ୍ଡରେ ରହିଅଛି । ଏହା କେବଳ ଏହି ଦୁଇଟି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଶାଖା ଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର ।

'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'ର ବିଶେଷତା, ଏଥିରେ ଯଜ୍ଞ ମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ରୂପ, ତଥା ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ମାନଙ୍କର, ଯେଉଁ ପ୍ରକାରର ଅସାଧାରଣ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ସହିତ ନିରୂପଣ କରାଯାଇଛି, ତାହା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ମିଳେ ନାହିଁ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଯଜ୍ଞ ମାନଙ୍କର ସ୍ୱରୂପ ନିରୂପଣ କରିବାର ଶ୍ରେୟ 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । ଏହାର କାରଣ, 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'ରେ ଯଜ୍ଞ ମିମାଂସାର ପ୍ରାରମ୍ଭ, 'ହର୍ବିଯଜ୍ଞ'ରୁ ହୋଇଥାଏ, ଯାହାର ମୂଳ ଆଧାର 'ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର' ଅଟେ ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଦୁବେଦ ଆରଣ୍ୟକ

ଅଧିକାଂଶ 'ଆରଣ୍ୟକ', 'ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ'ର ଅନ୍ତିମ ଭାଗ ଅଟେ, ତେଣୁ ପ୍ରାୟତଃ 'ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ'ର ପ୍ରବଚନକର୍ତ୍ତା ହିଁ 'ଆରଣ୍ୟକ'ର ପ୍ରବଚନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଶୁକ୍ଳ ଯଦୁବେଦୀୟ

"ବୃହଦାରଣ୍ୟକ"ର ପ୍ରବଚନକର୍ତ୍ତା ମହର୍ଷି ଯଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଆରଣ୍ୟକ ଅଛି, ଯାହା "ବୃହଦାରଣ୍ୟକ" ନାମରେ ପରିଚିତ । ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'ର ମାଧ୍ୟାନ୍ତନୀ ଶାଖାର ୧୪ତମ ଅଧ୍ୟାୟ ତଥା କାଶ୍ୟ ଶାଖାର ୧୭ତମ ଅଧ୍ୟାୟ, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଆରଣ୍ୟକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ । 'ଆରଣ୍ୟକ'ର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଯଜ୍ଞ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯଜ୍ଞ ଭିତରେ ଥିବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ତତ୍ତ୍ୱର ମିମାଂସା ଅଟେ । ତେଣୁ ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ "ବୃହଦାରଣ୍ୟକ" ମଧ୍ୟ ଏହାର ପ୍ରତିପାଦନ କରିଥାଏ ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ଉପନିଷଦ

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ୧୮ଟି ଉପନିଷଦ ଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ଇଶ ଉପନିଷଦ" ଓ "ବୃହଦାରଣ୍ୟକ ଉପନିଷଦ" ପ୍ରମୁଖ ଅଟନ୍ତି । "ଇଶ ଉପନିଷଦ" କେବଳ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଉପନିଷଦ, ଯାହା 'ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ରଚିତ ରହିଅଛି । ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକରେ "ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା" ଓ "ଆତ୍ମବିଦ୍ୟା" ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ କଲ୍ପ ସୂତ୍ର, ଓ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ "କାତ୍ୟାୟନ ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର" ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଚଳିତ, ଓ ଏହା ଏକ ମାତ୍ର ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର ଅଟେ । ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର ଗୁଡ଼ିକର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଶୌତ୍ରଯଜ୍ଞ ମାନଙ୍କର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ, ସୁବ୍ୟବସ୍ଥିତ କ୍ରମବଦ୍ଧତାର ପ୍ରତିପାଦନ ଅଟେ । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କରେ ଉପଲବ୍ଧ ମୂଳ ସାମଗ୍ରୀକୁ କେଉଁଠି ବିସ୍ତାର କରି ଓ କେଉଁଠି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରି ରଚନା କରାଯାଇଛି । କାତ୍ୟାୟନଙ୍କ ରଚିତ ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର, ଉଭୟ ମାଧ୍ୟାନ୍ତନ ଓ କାଶ୍ୟ ଶାଖାର ପ୍ରତିନିଧୀତ୍ୱ କରିଥାଏ । ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁର କ୍ରମ, ମାଧ୍ୟାନ୍ତନ ଓ କାଶ୍ୟ ଶାଖାର ବିଷୟବସ୍ତୁର କ୍ରମ ଭଳି ରହିଥାଏ । ଏହି "କାତ୍ୟାୟନ ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର"ରେ ୨୬ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ରହିଅଛି । ଏଥିରେ 'ଶ୍ରାଦ୍ଧ' ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି ।

ସେହିପରି "ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ୨ଟି ଗ୍ରନ୍ଥ ରହିଅଛି, ଯଥା, "କାତ୍ୟାୟନ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" ଓ "ପାରସ୍କାର ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ପାରସ୍କାର ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଚଳିତ । 'ପାରସ୍କାର ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର' ୩ଟି କାଣ୍ଡରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ୧ମ କାଣ୍ଡରେ,

ଅବସ୍ୟାୟନ, ବିବାହ, ଓ ଗର୍ଭାଧାନ ଆଦି ବିଷୟ, ୨ୟ କାଣ୍ଡରେ, ରୁଡାକରଣ, ଉପନୟନ, ସମାବର୍ତ୍ତନ, ପଞ୍ଚମହାଯଜ୍ଞ, ଶ୍ରବଣାକର୍ମ, ସୀତାଯଜ୍ଞ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟ, ଓ ୩ୟ କାଣ୍ଡରେ, ଅବକୀର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟ ରହିଅଛି ।

ସେହିପରି କାତ୍ୟାୟନଙ୍କ ରଚିତ ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ "ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର" ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଏହି "କାତ୍ୟାୟନ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର"ରେ ୨ଟି କାଣ୍ଡ ରହିଅଛି । ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁ, 'ଯଜ୍ଞଶାଳା'ର ମାପ, 'ଯଜ୍ଞମଣ୍ଡପ'ର ମାପ, 'ଯଜ୍ଞବେଦୀ'ର ମାପ, ଓ 'ଯଜ୍ଞକୁଣ୍ଡ'ର ମାପ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ଓ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ରହିଥାଏ ।

ସେହିପରି 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବେଦ-ପଠନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ସମୁହ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦର "ବାଜସନେୟୀ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟା" ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ଏହାର ରଚନା ଆଚାର୍ଯ୍ୟ କାତ୍ୟାୟନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଛି । ଏହା ୮ଟି ଅଧ୍ୟାୟ, ଓ ୭୩୪ଟି ସୂତ୍ର ରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟବସ୍ତୁ, ବର୍ଣ୍ଣ, ସ୍ଵର, ସନ୍ଧି, ପଦପାଠ ଓ କ୍ରମପାଠ ଇତ୍ୟାଦି ଅଟେ । ଏହାର ସୂତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୨ଟି ପରିଶିଷ୍ଟ ସୂତ୍ର ଅଛି । 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସ୍ଵରାଦି ନିୟମର ବିବରଣ "ପ୍ରତିଜ୍ଞାସୂତ୍ର"ରେ ଦିଆଯାଇଛି ଓ "ଭାଷିକସୂତ୍ର"ରେ 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'ର ସ୍ଵର ସଂଚାରଣର ବିଧାନ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସେହିପରି 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ପ୍ରାୟ ୩୩ ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବ 'ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରନ୍ଥ' ରହିଅଛି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ଯଜ୍ଞବଲ୍ଲ୍ୟ ଶିକ୍ଷା" ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଚଳିତ ।

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ, ଉପନିଷଦ, କଳ୍ପସୂତ୍ର, ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟା ଓ ଶିକ୍ଷା ଇତ୍ୟାଦି ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତାଲିକା ତଳେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ସଂହିତା	ବ୍ରାହ୍ମଣ	ଆରଣ୍ୟକ	ଉପନିଷଦ
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ, କାଶ୍ୟାପ	ଶତପଥ (ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ, କାଶ୍ୟାପ)	ବୃହଦାରଣ୍ୟକ	ଇଶ, ବୃହଦାରଣ୍ୟକ, ସୁବାଲ, ମନ୍ତ୍ରିକ, ନିରାଲମ୍ବ, ପୈଙ୍ଗଲ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମ, ମୁକ୍ତିକା, ଜାବାଲ, ଭିଷ୍ମକ, ତୁରୀୟାତୀତ ଅବଧୂତ, ଯୁଜ୍ଞବଲ୍ଲ୍ୟ, ଶାତ୍-ୟାୟନୀୟ, ତାରସାର, ଅଦ୍- ବୟ ତାରକ, ହଂସ, ତ୍ରିଶିଖ-ବ୍ରାହ୍ମଣ, ମଣ୍ଡଳ-ବ୍ରାହ୍ମଣ

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ କଳ୍ପସୂତ୍ର ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର	ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର	ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର	ଧର୍ମସୂତ୍ର
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	କାତ୍ୟାୟନ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର,	କାତ୍ୟାୟନ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର,	ପାରସ୍କାର ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, କାତ୍ୟାୟନ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର,	ବିଷ୍ଣୁ ଧର୍ମସୂତ୍ର,

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ଶିକ୍ଷା
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	ବାଜସନେୟୀ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ଯଜ୍ଞବଲ୍ଲ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, ବାସିଷ୍ଠ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, କାତ୍ୟାୟନୀ ଶିକ୍ଷା, ପାରାଶରୀ ଶିକ୍ଷା, ମାଣ୍ଡୂକ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, ଅମୋଘାନନ୍ଦିନୀ ଶିକ୍ଷା, ଲଘୁ ଅମୋଘାନନ୍ଦିନୀ ଶିକ୍ଷା, ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ ଶିକ୍ଷା, ଲଘୁ ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ ଶିକ୍ଷା, ବର୍ଣ୍ଣରତ୍ନପ୍ରଦୀପିକା ଶିକ୍ଷା, କେଶବୀ ଶିକ୍ଷା, ହସ୍ତସ୍ୱରପ୍ରକ୍ରିୟା ଶିକ୍ଷା, ଅୟାବସାନନିର୍ଣ୍ଣୟ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱରଭକ୍ତିଲକ୍ଷଣପରିଶିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷା, କ୍ରମସନ୍ଧାନ ଶିକ୍ଷା, ମନଃସ୍ୱାର ଶିକ୍ଷା, ୟତ୍ତୁର୍ବିଧାନ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱରାଷ୍ଟକ ଶିକ୍ଷା, କ୍ରମକାରିକା ଶିକ୍ଷା, କୌଷିକ ଶିକ୍ଷା, ତ୍ରେୟାରୀୟ ଶିକ୍ଷା, ପରିଭାଷାଙ୍କସୂତ୍ର ଶିକ୍ଷା, ନବାଙ୍କସୂତ୍ର ଶିକ୍ଷା, କାରିକାବଳୀ ଶିକ୍ଷା, ବର୍ଣ୍ଣ ଭଜାରଣ ପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱରଭକ୍ତି ଶିକ୍ଷା, ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରବୋଧିନୀ ଶିକ୍ଷା, ବେଦପରିଭାଷାସୂତ୍ର ଶିକ୍ଷା, ବେଦପରିଭାଷାକାରିକା ଶିକ୍ଷା, କ୍ରମସନ୍ଧାନ ଶିକ୍ଷା, ମଲ୍ଲଗ୍ରମକୃତ ଶିକ୍ଷା, ଗଲ୍ଲଦୃଶ ଶିକ୍ଷା, ପଦ୍ମକାରିକାରତ୍ନମାଳା ଶିକ୍ଷା

॥ ଇତି ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ॥

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ

ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅନୁସାରେ 'ଯଜୁର୍ବେଦ'କୁ ୨ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଯାହା 'ବ୍ରହ୍ମ-ପରମ୍ପରା'ରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି , ତାହା "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" ଅଟେ । ଯେଉଁ 'ଯଜୁର୍ବେଦ' "ଋଷି ବୈଷମ୍ପାୟନ" "ବେଦବ୍ୟାସ"ଙ୍କ ଠାରୁ ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ତାହା "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" ଓ ଏହାର ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡିକ ମହାତ୍ମା ଋଷି ମାନଙ୍କ ଧ୍ୟାନ ଓ ତପ ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏହାକୁ 'ବ୍ରହ୍ମ ପରମ୍ପରା'ରେ ପ୍ରାପ୍ତ 'ଯଜୁର୍ବେଦ' କୁହାଯାଏ । 'ଶୁକ୍ଳ' ଓ 'କୃଷ୍ଣ' ଯଜୁର୍ବେଦ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ହେଉଛି, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ଆରଣ୍ୟକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଥିଲାବେଳେ, 'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ, ତା'ର ସଂହିତା ଭିତରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଓ ଆରଣ୍ୟକ ରହିଥାଏ ।

ପତଞ୍ଜଳି ମହାଭାଷ୍ୟ ଓ ବାୟୁ ପୁରାଣ ଅନୁସାରେ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ୮୭ଟି ଶାଖା ଥିଲା । ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ଋଷି ବୈଷମ୍ପାୟନ ଏହି "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" ତାଙ୍କର ୮୭ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ ଓ ପର ସମୟରେ ଏହା ଶାଖା ରୂପରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ବୈଷମ୍ପାୟନ ଅନେକ ସ୍ଥାନ ଭ୍ରମଣ କରିଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ "ଚରକ" କୁହାଯାଉଥିଲା ଓ ସେ "ଚରକଧର୍ମ" ଉପାଧି ପାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ୮୭ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୪୩ ଜଣଙ୍କ ନାମ ବିଭିନ୍ନ ସୂତ୍ରରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିଛି । ସେମାନେ ଏହି "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ଶାଖା ମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଥିଲେ । ସେ ଶାଖା ଗୁଡିକ ହେଲେ, - ଚରକ ଶାଖା, ଆହ୍ୱରକ ଶାଖା, କଠ ଶାଖା, ପ୍ରାତ୍ୟ କଠ ଶାଖା, କପିଷ୍ଠଳ କଠ ଶାଖା, ଚାରାଣୀୟ ଶାଖା, ବାରାୟଣୀୟ ଶାଖା, ବାର୍ତ୍ତବୀକ ଶାଖା, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର ଶାଖା, ଉପମାନ୍ୟବ ଶାଖା, ପାତଶ୍ୱନୀୟ ଶାଖା, ମୈତ୍ରେୟଣୀ ଶାଖା, ମାନବ ଶାଖା, ବରହା ଶାଖା, ଦୁଷ୍ମୁତ ଶାଖା, ଛାଗଲେୟ ଶାଖା, ହାରିଦ୍ରବୀୟ ଶାଖା, ଶ୍ୟାମାୟନ ଶାଖା, ଶ୍ୟାମ ଶାଖା, ତୈଞ୍ଜିରୀୟ ଶାଖା, ଔଷେୟ ଶାଖା, ଖାଣ୍ଡିକେୟ ଶାଖା, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଶାଖା, ଭରଦ୍ୱାଜ ଶାଖା, ହିରଣ୍ୟକେଶିନ ଶାଖା, ବୌଦ୍ଧାୟନ ଶାଖା, ସତ୍ୟାଶାଢ଼ ଶାଖା, ଆତ୍ରେୟ ଶାଖା, ଆଳମ୍ବି ଶାଖା, ପଲଙ୍କା ଶାଖା, କମଳା ଶାଖା, ଋଚାଭ ଶାଖା, ଆରୁଣୀ ଶାଖା, ତଣ୍ଡି ଶାଖା, କଲାପ ଶାଖା, ତୁମ୍ବରୁ ଶାଖା, ଭଲପା ଶାଖା, ବୈଶାନସ ଶାଖା, ବାଧୂଳା ଶାଖା, ଆଗ୍ନିବେଶ୍ୟ ଶାଖା, କୌଣ୍ଡିନୟ ଶାଖା, ହାରୀତ ଶାଖା, ଓ ଐକେୟ ଶାଖା ।

ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଟି ଶାଖା ସଂହିତାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବା ଆଂଶିକ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି । ସେମାନେ ହେଲେ, ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା, କଠ ବା କାଠକ ଶାଖା, କଠ-କପିଷ୍ଠଲ ଶାଖା, ଓ ମୈତ୍ରେୟଶୀ ଶାଖା ।

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଶାଖା ସଂହିତା, ତାହାର କାଣ୍ଡ, ପ୍ରପାଠକ, ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ଓ କେଉଁ ଅଂଚଳ ମାନଙ୍କରେ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଆସୁଅଛି, ତାହାର ତାଲିକା ତଳେ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଶାଖା ସଂହିତା	କାଣ୍ଡ	ପ୍ରପାଠକ	ଅନୁବାକ	କାଣ୍ଡିକା/ମନ୍ତ୍ର	ଅଂଚଳ
ତୈତ୍ତିରୀୟ	୭	୪୪	୬୫୧	୧୨୦୦୦+	ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର
କାଠକ	୫	୪୦	୮୪୩	୩୦୯୩	କାଶ୍ମିର, ଉତ୍ତର ଓ ପୂର୍ବ ଭାରତ
କପିଷ୍ଠଲ	୬	୪୮	-	-	ହରିୟାଣା, ରାଜସ୍ଥାନ
ମୈତ୍ରେୟଶୀ	୪	୫୪	୬୫୪	୩୧୪୪	ପଶ୍ଚିମ ଭାରତ

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ବିଷୟବସ୍ତୁ

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବିଷୟବସ୍ତୁ, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବିଷୟବସ୍ତୁ ପରି ମଧ୍ୟ ସମାନ । ଏଥିରେ ଦଶ ପୂର୍ଣ୍ଣମାସ, ପିଣ୍ଡପିତୃ ଯଜ୍ଞ, ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର, ଚାତୁର୍ମାସ୍ୟ, ସୋମ ସଂସ୍କାର ବର୍ଣ୍ଣନ, ସୋମଯଜ୍ଞ, ବାଜପେୟ ଯଜ୍ଞ ଓ ରାଜସୂୟ ଯଜ୍ଞ, ଅଗ୍ନି ଚୟନ ବର୍ଣ୍ଣନ, ଶୌତ୍ରାମଣି ଯଜ୍ଞ, ଅଶ୍ୱମେଧ ଯଜ୍ଞ, ଖିଲମନ୍ତ୍ର ସଂଗ୍ରହ, ପୁରୁଷମେଧ ଯଜ୍ଞ, ପୁରୁଷସୂକ୍ତ, ସର୍ବମେଧ ମନ୍ତ୍ର, ପିତୃମେଧ ଯଜ୍ଞ, ଗ୍ରହଗ୍ରହଣ ଓ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟର ବିବରଣୀ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଅଛି ।

ଏବେ ଆମେ ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶାଖା ସଂହିତା ବିଷୟରେ ଅଳ୍ପ ବହୁତ ଜାଣିବା ।

ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା ସଂହିତା

'ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା'ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଋଷି "ତିତ୍ତିରି" ଓ ସେ, ଏହି ସଂହିତାର ପ୍ରକାତକ ଥିଲେ । କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ 'ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା' କେବଳ ଗୋଟିଏ ସଂହିତା, ଯାହାର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ, ଉପନିଷଦ, ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର, ଓ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର ଆଦି ଗ୍ରନ୍ଥ ଗୁଡିକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ରହିଅଛି । ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି । ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତ ଓ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର କିଛି

ସ୍ଥାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଆସୁଅଛି । 'ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା'ରେ ସାରସ୍ୱତ ଓ ଆର୍ଷେୟ ରୂପରେ ଦୁଇଟି ପାଠ-ଭେଦ ଅଛି । ସାରସ୍ୱତ ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ଏହାର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ଆରଣ୍ୟକ, ସଂହିତା ମଧ୍ୟରେ ରହିବା ଦରକାର, ଯାହା 'ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା'ରେ ମିଳେ, ତଥା, ଆର୍ଷେୟ ପରମ୍ପରାରେ ଏହାର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଓ ଆରଣ୍ୟକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରହିବା ଦରକାର, ଯାହା 'ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା'ରେ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ଅନ୍ୟ କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ ଶାଖା ମାନଙ୍କର, ସଂହିତା ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଓ ଆରଣ୍ୟକ ରହିଅଛି । ଏହାର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ ଓ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ର ନାମ "ତୈତ୍ତିରୀୟ" ।

ଏହି 'ଶାଖା ସଂହିତା'ରେ ୭ଟି କାଣ୍ଡ, ୪୪ଟି ପ୍ରପାଠକ ଓ ୬୫୧ଟି ଅନୁବାକ ରହିଅଛି । ଏହାର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ ଓ ଉପନିଷଦ ର ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ୧୨୦୦୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ରହିଅଛି । କାଣ୍ଡାନୁକ୍ରମାଣୀ ଅନୁସାରେ ଏହାକୁ ୫ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଏହାର କାଣ୍ଡ ଅନୁସାରେ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଗୁଡ଼ିକ ତଳେ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କାଣ୍ଡ	ବିଷୟ
୧	ପ୍ରାଜାପତ୍ୟ କାଣ୍ଡ
୨	ସୌମ୍ୟ କାଣ୍ଡ
୩	ଆର୍ଷେୟ କାଣ୍ଡ
୪	ବିଶ୍ୱଦେବ କାଣ୍ଡ
୫	ସ୍ୱାୟଂଭୁବ କାଣ୍ଡ

କଠ ଶାଖା ସଂହିତା

'କଠ ଶାଖା'ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଋଷି 'କଠ' ଅଟନ୍ତି ଓ ସେ, ଏହି ଶାଖା ସଂହିତାର ପ୍ରକାଚକ ଅଟନ୍ତି । ପତଞ୍ଜଳିଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଏହି ଶାଖା ଅତି ଲୋକପ୍ରିୟ ଥିଲା, ଏପରିକି ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମରେ ଏହାର ପାଠ କରାଯାଉଥିଲା । 'କଠ ଶାଖା' ବହୁତ ବଡ଼ ଓ ବିସ୍ତାରରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ, ଏହାର ୪୪ଟି ଉପଗ୍ରନ୍ଥ ଥିଲା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ 'କଠ ଶାଖା'ର ବେଦରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ ରହିଅଛି । 'କଠ ଶାଖା' ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇ ପାରିନାହିଁ । ଏହାର ସଂହିତା ଉଦ୍ଧାର

ହୋଇପାରିଛି, କିନ୍ତୁ ଏହାର ବ୍ରାହ୍ମଣ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇ ପାରିନାହିଁ ଓ ଏହା ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ଏହାର ଆରମ୍ଭ ନାହିଁ ।

'କଠ ସଂହିତା'ରେ ୫ଟି କାଣ୍ଡ, ୪୦ଟି ସ୍ଥାନକ ବା ପ୍ରସାଠକ, ୮୪୩ଟି ଅନୁବାକ, ଓ ୩୦୯୩ଟି ମନ୍ତ୍ର ରହିଅଛି । ଏହାର ମନ୍ତ୍ର ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣକୁ ମିଶାଇଲେ, ଏହାର ସମୁଦାୟ ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ୧୯୦୦୦ରୁ ଅଧିକ ହେବ । ଏହାର ସଂହିତା ଓ ଉପନିଷଦର ନାମ "କଠ" ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣର ନାମ "କାଠକ" ଅଟେ । ଏହାର "କାଠକ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" ଅଛି ଓ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ପାଇଁ "ତୈତ୍ତିରୀୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ" ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

ଏହାର କାଣ୍ଡ ଅନୁସାରେ ବିଷୟବସ୍ତୁ ତଳେ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କାଣ୍ଡ	ବିଷୟ
୧	ଇତିମିକା
୨	ମାଧ୍ୟମିକା
୩	ଓରିମିକା
୪	ଯାଜ୍ଞାନୁବାକ୍ୟା
୫	ଅଶ୍ୱମେଧ ଗ୍ରହ

କପିଷ୍ଠଲ ଶାଖା ସଂହିତା

'କପିଷ୍ଠଲ ଶାଖା'ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା 'ଋଷି କପିସ୍ଥଲ' ଥିଲେ, ଓ ଏହି ସଂହିତାର ପ୍ରଚାରକ ଥିଲେ । ନିରୁକ୍ତ ପ୍ରବଚନକାରୀ 'ଦୁର୍ଗାଚାର୍ଯ୍ୟ' ଏହି ଶାଖାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଥିଲେ । ଏହି ଶାଖା ଆଂଶିକ ଭାବେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି । ଏହାର ରଚନା ପ୍ରାୟ "କାଠକ ସଂହିତା" ଭଳି ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଅଛି । ଏହାର ସ୍ୱରାଜନ 'ଋକ୍ ବେଦ' ଭଳି, ତେଣୁ ଏହାର ବିଭାଜନ ମଧ୍ୟ 'ଋକ୍ ବେଦ' ପରି ଅଷ୍ଟକ ଓ ଅଧ୍ୟାୟ ପଦ୍ଧତିରେ ହୋଇଅଛି ।

ଏଥିରେ ୨ଟି ଅଷ୍ଟକ ଓ ୪୮ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ରହିଅଛି । ଏହାର ବିଭାଜନ ତଳ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅଷ୍ଟକ	ଅଧ୍ୟାୟ	ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ
୧	୧-୮	ଉପଲବ୍ଧ
୨	୯-୧୭	ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ
୩	୧୭-୨୪	ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ
୪	୨୫-୩୨	୩୨, ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ
୫	୩୩-୪୦	ଉପଲବ୍ଧ
୬	୪୧-୪୮	୪୩, ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ

ଏହାର ଉପଲବ୍ଧ ଅଧ୍ୟାୟ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ନାହିଁ । ଏହାର ଏକ "ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର"ର ପାଣ୍ଡୁଲିପି ବାରଣାସୀର ସରସ୍ୱତୀ ଭବନ ଗ୍ରନ୍ଥାଳୟରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଏହି ଶାଖାର ବ୍ୟବହାର ହରିୟାଣା ଓ ରାଜସ୍ଥାନ ର କିଛି ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ହୋଇଆସୁଅଛି ।

ମୈତ୍ରୟଣୀ ଶାଖା ସଂହିତା

'ମୈତ୍ରୟଣୀ ଶାଖା', 'ରଷି ମିତ୍ରୟୁ'ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଥିଲା, ଓ ସେ, ଏହି ସଂହିତାର ପ୍ରଚାରକ ଥିଲେ । ଏହାର ଅନୁସରଣକାରୀ, ସୌରାଷ୍ଟ୍ର, ଗୁଜୁରାଟ, ନାସିକ, ନାଗପୁର ଆଦି ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଆସୁଅଛି । ଏହାର ରଚନା ଗଦ୍ୟାତ୍ମକ ଶୈଳୀରେ କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ୪ଟି କାଣ୍ଡ, ୫୪ଟି ପ୍ରପାଠକ, ୬୫୪ଟି ଅନୁବାକ ଓ ୩୧୪୪ଟି ମନ୍ତ୍ର ରହିଅଛି ।

ଏହାର ରଚନାରେ, "ମୈତ୍ରୟଣୀ" ନାମକ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଓ "ମୈତ୍ରୟଣୀୟ" ନାମକ ଆରଣ୍ୟକ ରହିଅଛି, । ଏହାର, "ମୈତ୍ରୟଣୀୟ" ନାମକ ଉପନିଷଦ ଅଛି । ଏହାର ଅନେକ 'କଳ୍ପସୂତ୍ର' ରହିଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ 'ମାନବ', 'ବୌଦ୍ଧାୟନ', ଓ 'ବରାହ' ସୂତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଏହାର ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ 'ତୈତ୍ତିରିୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ' ଓ ଅନେକ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରନ୍ଥ ଗୁଡ଼ିକ ରହିଅଛି ।

ଏହି ଶାଖାର ବିଭାଜନ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ ତଳ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କାଣ୍ଡ	ପ୍ରପାଠକ	ଅନୁବାକ	ମନ୍ତ୍ର
୧	୧୧ (ଆଦିମ)	୧୭୫	୬୯୫
୨	୧୩ (ମଧ୍ୟମ)	୧୫୧	୭୮୩
୩	୧୬ (ଉପରି)	୧୮୦	୪୮୫
୪	୧୪ (ଖିଲ)	୧୫୮	୧୧୮୧

ଅନ୍ୟ ଶାଖା ମାନଙ୍କ ପରି, ଏଥିରେ ଯାଜ୍ଞିକ ବର୍ଣ୍ଣନା, ବ୍ୟବସ୍ଥିତକ୍ରମରେ ରହିନାହିଁ । ଏଥିରେ ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଅତିରିକ୍ତ, 'ଗୋନାମିକ' ପ୍ରକରଣରେ (ମୈ. ସଂ ୪/୨) ଗାୟକ ବିଭିନ୍ନ ମନ୍ତ୍ରର ଉଲ୍ଲେଖକରି, ତାଙ୍କର ମହିମା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।

କୃଷ୍ଣ ଯଦୁବେଦୀୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ

କୃଷ୍ଣ ଯଦୁବେଦୀୟ ଶାଖାରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପରେ ଉପଲବ୍ଧ ଓ ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱଶାଳୀ ଏକମାତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ, "ତୈତ୍ତିରିୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ" ଅଟେ । ଏହା ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ ଭାବରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଅନ୍ୟ ଶାଖା ମାନଙ୍କରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ଆରଣ୍ୟକ, ସଂହିତା ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ରହିଅଛି । "ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ" ପରି ଏହା ସସ୍ୱର ଅଟେ ।

'ତୈତ୍ତିରିୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ' ଗାତି କାଣ୍ଡରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଏହାକୁ ଅଷ୍ଟକ ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି । ଏଥିରେ ସମୁଦାୟ ୩୫୩ଟି ଅନୁବାକ ଅଛି । ଏହାର ବିଭାଜନ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ ତଳ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କାଣ୍ଡ	ଅଧ୍ୟାୟ	ବିଷୟ
୧	୮	ଅଗ୍ନିଧ୍ୟାଧାନ ଯଜ୍ଞ, ଗବାମୟନ ଯଜ୍ଞ, ବାଜପେୟ ଯଜ୍ଞ, ନକ୍ଷତ୍ରେଷ୍ଟି ଯଜ୍ଞ, ଓ ରାଜସୂୟ ଯଜ୍ଞ ଆଦିର ବର୍ଣ୍ଣନା
୨	୮	ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର, ଉପହୋମ, ଶୌତ୍ରାମଣି, ଓ ବୃହସ୍ପତିସବ ପ୍ରଭୃତି ବିଭିନ୍ନ ସବର ନିରୂପଣ
୩	୧୨	ନକ୍ଷତ୍ରେଷ୍ଟି ଓ ପୁରୁଷମେଧ ସଂବନ୍ଧିତ ବିବରଣ

ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଅତିରିକ୍ତ, ଏଥିରେ ଭରଦ୍ବାଜ, ନଚିକେତା, ପ୍ରହଲ୍ଲାଦ ଓ ଅଗସ୍ତ୍ୟ-ବିଷୟ ଇତ୍ୟାଦି ଆଖ୍ୟାନ ଗୁଡ଼ିକ ରହିଅଛି । ସତ୍ୟଭାଷଣ, ବାଣୀର ମଧୁରତା, ତପୋମୟ ଜୀବନ, ଅତିଥି ସନ୍ଧାର, ସଂପତ୍ତିର ପରୋପକାର ହେତୁ ବିନିଯୋଗ, ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ପାଳନ, ଆଚାର ଦର୍ଶନ ଓ ସୃଷ୍ଟି ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟର ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଅଛି ।

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ ଆରଣ୍ୟକ ଓ ଉପନିଷଦ

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ଦୁଇଟି ଆରଣ୍ୟକ ଅଛି, ସେଥିରୁ "ତୈତ୍ତିରିୟ ଆରଣ୍ୟକ" 'ତୈତ୍ତିରିୟ ଶାଖା'ର, ଓ ଏହା ସଂହିତା ମଧ୍ୟରେ ରହିବା ସହିତ, ଏହା ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । "ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ ଆରଣ୍ୟକ", 'ମୈତ୍ରାୟଣୀ ଶାଖା'ର, କିନ୍ତୁ ଏହା ତାହାର ସଂହିତା ମଧ୍ୟରେ ରଚିତ ଅଛି । ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ଶାଖାର ଆରଣ୍ୟକ ନାହିଁ ।

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ୩୨ଟି ଉପନିଷଦ ଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୪ଟି ଉପନିଷଦ ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦରେ ଗଣା ଯାଆନ୍ତି । ସେମାନେ ହେଲେ 'କଠ', 'ତୈତ୍ତିରିୟ', 'ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ' ଓ 'ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର' ।

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ କଳ୍ପସୂତ୍ର ଓ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ଅନେକ କଳ୍ପସୂତ୍ର ଅଛି, ଯଥା, ୧୧ଟି ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ୯ଟି ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର, ୩ଟି ଶୁଲ୍ବସୂତ୍ର ଓ ୨ଟି ବ୍ରହ୍ମସୂତ୍ର । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବୌଦ୍ଧାୟନ, ମାନବ, ଭରଦ୍ବାଜ, ଆପସ୍ତମ୍ବ, ବରାହ, ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର ଓ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର ପ୍ରମୁଖ ଅଟନ୍ତି, ସେହିପରି 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବୌଦ୍ଧାୟନ, ମାନବ ଓ ଆପସ୍ତମ୍ବ 'ଶୁଲ୍ବସୂତ୍ର' ପ୍ରମୁଖ ଓ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଏକ ମାତ୍ର 'ତୈତ୍ତିରିୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ' ଏହାର ୪ଟି ଶାଖାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥାଏ, ତଥା ଏହାର ୨୧ଟି ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଛି ଓ ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ 'ପାଣିନି ଶିକ୍ଷା' ଓ 'ଭରଦ୍ବାଜ ଶିକ୍ଷା' ଏହାର ୪ଟି ଶାଖାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥାଏ । ଏ ସମସ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥ 'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବର୍ଣ୍ଣ, ସ୍ୱର, ସନ୍ଧି, ପଦପାଠ, ଓ କ୍ରମପାଠ ର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଅଛି ।

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ, ଉପନିଷଦ, କଳ୍ପସୂତ୍ର, ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ଓ ଶିକ୍ଷା ଇତ୍ୟାଦି ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତାଲିକା ତଳେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ସଂହିତା	ବ୍ରାହ୍ମଣ	ଆରଣ୍ୟକ	ଉପନିଷଦ
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	ତୈତ୍ତିରୀୟ, କାଠକ, କଠ-କପିଷ୍ଠଳ, ମୈତ୍ରୟଣୀ	ତୈତ୍ତିରୀୟ, ମୈତ୍ରୟଣୀ, କାଠକ, କଠ-କପିସ୍ଥଳା	ତୈତ୍ତିରୀୟ, ମୈତ୍ରୟଣୀୟ	କଠ, ତୈତ୍ତିରୀୟ, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର, ମୈତ୍ରୟଣୀୟ, ସର୍ବସାର, ଶୁକରହସ୍ୟ, ସ୍ୱୟମ୍ଭୁ, ଗର୍ଭ, ଶାରୀରକ, ଏକାକ୍ଷର, ଅକ୍ଷି, ବ୍ରହ୍ମ, ଅବଧୂତ, କଠଶୁତି, ସରସ୍ୱତୀ ରହସ୍ୟ, ନାରାୟଣ, କଳି ସନ୍ତରଣ, କୈବଲ୍ୟ, କାଳାଗ୍ନି ରୁଦ୍ର, ଦକ୍ଷିଣାମୂର୍ତ୍ତି, ରୁଦ୍ରହୃଦୟ, ପଞ୍ଚବ୍ରହ୍ମ, ଅମୃତବିନ୍ଦୁ, ତେଜୋବିନ୍ଦୁ, ଅମୃତନାଦ, କ୍ଷୁଦ୍ଧିକା, ଧ୍ୟାନବିନ୍ଦୁ, ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା, ଯୋଗତତ୍ତ୍ୱ, ଯୋଗଶିଖା, ଯୋଗକୁଣ୍ଡଳିନୀ, ବରାହ

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ କଲ୍ପସୂତ୍ର ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର	ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର	ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର	ଧର୍ମସୂତ୍ର
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	ବୌଦ୍ଧାୟନ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ବାଧୂଳା ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ମାନବ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ଭରଦ୍ବାଜ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ହିରଣ୍ୟକେଶି ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ବରାହ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ବୈଶାମୟ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର,	ବୌଦ୍ଧାୟନ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର, ମାନବ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର,	ବୌଦ୍ଧାୟନ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ବାଧୂଳା ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ମାନବ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ଭରଦ୍ବାଜ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ହିରଣ୍ୟକେଶି ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ବରାହ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ବୈଶାମୟ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ଆଗ୍ନିବେଶ୍ୟ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, କାଠକ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, କଠ-କପିସ୍ଥଳା ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର,	ବୌଦ୍ଧାୟନ ଧର୍ମସୂତ୍ର, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଧର୍ମସୂତ୍ର,

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ଶିକ୍ଷା
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	ତୈତ୍ତିରୀୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ଚାରାୟଣ ଶିକ୍ଷା, ଭାରଦ୍ବାଜ ଶିକ୍ଷା, ବ୍ୟାସ ଶିକ୍ଷା, ଶମ୍ଭୁ ଶିକ୍ଷା, ପାଣିନୀୟ ଶିକ୍ଷା (ୟଜୁସ୍), କୌତୁଲ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, ବୋଧାୟନ ଶିକ୍ଷା, ବାସିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷା, ବାଲ୍ଲୀକୀ ଶିକ୍ଷା, ହାରିତ ଶିକ୍ଷା, ଆତ୍ରେୟ ଶିକ୍ଷା, କୌଣ୍ଡିନୀୟ ଶିକ୍ଷା, ସର୍ବସମ୍ବତ ଶିକ୍ଷା, ଆରଣ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା, ଆପିଶଲି ଶିକ୍ଷା, କାଳନିର୍ଣ୍ଣୟ ଶିକ୍ଷା, ପାରି ଶିକ୍ଷା, ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା, ନବ ଶିକ୍ଷା, ଶିକ୍ଷାସମୁଦୟ

॥ ଇତି କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ॥

ଯଜୁର୍ବେଦ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଓ ଅନୁବାଦ

"ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ଅନେକ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଏବେବି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଏହାର ଅନେକ ପାଣ୍ଡୁଲିପି, 'ପୁନେ'ର ଭଣ୍ଡାରକର ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍, ରାଜସ୍ଥାନର ଅଲବର ରାଜକୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥାଳୟ , ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ ରେ ଓ ବାରଣାସୀର ସରସ୍ୱତୀ ଗ୍ରନ୍ଥାଳୟ ଇତ୍ୟାଦି ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି ।

"ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ଅନୁବାଦ ଅନେକ ଭାଷାରେ ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ବିଦେଶୀ ଭାଷା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଇଂରାଜୀ, ଜର୍ମାନୀ, ଓ ରୁଷି ଭାଷାରେ, ତଥା ଭାରତୀୟ ଭାଷା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୁଜୁରାଟି, ତାମିଲ, ତେଲୁଗୁ, କନ୍ନଡ଼, ମାଲୟାଲମ ଓ ହିନ୍ଦି ଭାଷାରେ ଅନେକ ପଣ୍ଡିତ ମାନଙ୍କର ଭାଷ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଭାରତୀୟ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ପୁସ୍ତକ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ, ଦେବୀଚନ୍ଦ୍ର, ଦୟାନନ୍ଦ ସରସ୍ୱତୀ, ଆର୍ଯ୍ୟ ସମାଜ, ଓ ଜୟଦେବ ଶର୍ମା ଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରମୁଖ ଅଟନ୍ତି ।

॥ ଇତି ଯଜୁର୍ବେଦ ॥

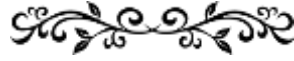

ପ୍ରଥମ କାଣ୍ଡ

ପ୍ରାଜାପତ୍ୟଂ କାଣ୍ଡମ୍

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ପ୍ରଥମକାଣ୍ଡେ ପ୍ରଥମଃ ପ୍ରସଙ୍ଗଃ ॥

| ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୌ |

(ବାହାପାକରଣମ୍ । ପ୍ରଜାପତିଋଷିଃ)

ଇଷେ ଭୋଜେ ଭା ବାୟବଃ ସ୍ଥୋପାୟବଃ ସ୍ଥ ଦେବୋ ବଃ ସବିତା ପ୍ରାପୟତୁ
ଶ୍ରେଷ୍ଠତମାୟ କର୍ମଣା ଆ ପ୍ୟାୟଧମନ୍ୟା ଦେବଭାଗମୂର୍ଜସ୍ବତୀଃ ପୟସ୍ବତୀଃ
ପ୍ରଜାବତୀରନମୀବା ଅୟନ୍ତା ମା ବଃ ସ୍ତେନ ଈଶତ ମାଃଘଣିଂସୋ ରୁଦ୍ରସ୍ୟ ହେତିଃ ପରି
ବୋ ବୃଶଜ୍ଞୁ ଧ୍ରୁବା ଅସ୍ମିନ୍-ଗୋପତୌ ସ୍ୟାତ ବ୍ରହ୍ମାର୍ଜଜମାନସ୍ୟ ପଶୁନ୍-ପାହି (୧) ॥
(ଇଷେ ତ୍ରିତଃଋଷିଃଶତଃ) ॥ ୧। ୧। ୧ ॥

(ବର୍ହିରାହରଣମ୍ । ପ୍ରଜାପତିଋଷିଃ)

ୟଞ୍ଜସ୍ୟ ଘୋଷଦସି ପ୍ରତ୍ୟୁଷ୍ଠଂ ରକ୍ଷଃ ପ୍ରତ୍ୟୁଷ୍ଠା ଅରାତୟଃ ପ୍ରେୟମଗାଞ୍ଜିଷଣା ବର୍ହିରଜ୍ଞୁ
ମନୁନା କ୍ରତା ସ୍ବଧୟା ବିତଷ୍ଠା ତ ଆ ବହନ୍ତି କବୟଃ ପୁରସ୍ତାଘ୍ନେବେଭ୍ୟା ଜୁଷ୍ମିହ
ବର୍ହିରାସଦେ ଦେବାନାଂ ପରିଷ୍ପୁତମସି ବର୍ଷବୃଜମସି ଦେବବର୍ହିମା ଭ୍ରାଂହୁଃ-ମା ତିର୍ଯ୍ୟକ୍-ପର୍ବ
ତେ ରାଧାସମାଛ୍ଛେଭା ତେ ମା ରିଷଂ ଦେବବର୍ହିଃ ଶତବଲ୍-ଶଂ ବି ରୋହ ସହସ୍ରବଲ୍-ଶା
(୧) ବି ବୟଂ ରୁହେମ ପୃଥୁବ୍ୟାଃ ସମ୍ବୃତଃ ପାହି ସୁସମୃତା ଭା ସମ୍ଭରାମ୍ୟଦିତ୍ୟେ
ରାମ୍ନାଃସୀନ୍ଦ୍ରାଣ୍ୟେ ସନ୍ନହନ୍ ପୁଷା ତେ ଗୁଞ୍ଜିଂ ଗ୍ରଥାତୁ ସ ତେ ମାଃଃସ୍ତାଦିନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ଭା
ବାହୁଭ୍ୟାମୁଦ୍ୟଂଛେ ବୃହସ୍ପତେର୍ମୁଧା ହରାମ୍ୟୁବତ୍ତରିକ୍ଷମନ୍ଦିହି ଦେବଂ ଗୁମମସି (୨) ॥
(ସହସ୍ରବଲ୍-ଶା ଅଷ୍ଟାତ୍ରିଂଶତଃ) ॥ ୧। ୧। ୨ ॥

(ରାତ୍ରିଦୋହଃ । ପ୍ରଜାପତିଋଷିଃ)

ଶୁକ୍ଳଧୂଂ ଦୈବ୍ୟାନ୍ କର୍ମଣେ ଦେବନ୍ତ୍ୟାନ୍ନେ ମାତୁରିଶ୍ଚନୋ ଘୃମୌଽସି ଦ୍ୟୌରସି ପୃଥୁବ୍ୟସି
 ବିଶ୍ୱଧାନ୍ନା ଅସି ପରମେଶ୍ୱ ଧାମ୍ନା ଦୃଃହସ୍ତ ମା ହ୍ୱାର୍ବସୁନାଂ ପ୍ରବିତ୍ରମସି ଶତଧାରଂ ବସୁନାଂ
 ପ୍ରବିତ୍ରମସି ସହସ୍ରଧାରଂ ହୃତଃ ସ୍ତୋକୋ ହୃତୋ ଦ୍ରୁପ୍-ସୋଽଗ୍ନେ ବୃହତେ ନାକାନ୍ ସ୍ୱାହା
 ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବୀଭ୍ୟାଂ ସା ବିଶ୍ୱାନ୍ନଃ ସା ବିଶ୍ୱବ୍ୟତାଃ ସା ବିଶ୍ୱକର୍ମା ସଂ
 ପୃତ୍ୟଧ୍ୱନୃତାବରୀରୁର୍ମିଶୀର୍ମଧୁମଭମା ମନ୍ତ୍ରା ଧନସ୍ୟ ସ୍ୱାତନ୍ତେ ସୋମେନ୍ ଭାଽଽ
 ତନ୍ନର୍-ମୀନ୍ତ୍ରାନ୍ ଦଧୁ ବିଷ୍ଣୋ ହବ୍ୟଂ ରକ୍ଷସ୍ୱ (୧) ॥ (ସୋମେନାଶ୍ୱେ ଚ) ॥ ୧। ୧। ୩॥

(ବ୍ରାହ୍ମିନିର୍ବାପଃ । ପ୍ରଜାପତିଋଷିଃ)

କର୍ମଣେ ବାଂ ଦେବେଭ୍ୟଃ ଶକେନ୍ ବେଷାନ୍ ଭା ପ୍ରତ୍ୟୁଷ୍ଠଂ ରକ୍ଷଃ ପ୍ରତ୍ୟୁଷ୍ଠା ଅରାତନ୍ତେ
 ଧୂରସି ଧୂର୍ ଧୂର୍ବନ୍ ଧୂର୍ ତଂ ଯୋଽସ୍ମାନ୍ନୁବତି ତଂ ଧୂର୍ବନ୍ ବନ୍ ଧୂର୍ବାମସ୍ତଂ ଦେବାନାମସି
 ସସ୍ମିତମଂ ପପ୍ରିତମଂ ଜୁଷ୍ମତମଂ ବହ୍ନିତମଂ ଦେବହୃତମହୃତମସି ହବିଧାନଂ ଦୃଃହସ୍ତ ମା
 ହ୍ୱାମିତ୍ରସ୍ୟା ଭା ଚକ୍ଷୁଷା ପ୍ରେକ୍ଷେ ମା ଭେର୍ମା ସଂ ବିକ୍-ଥା ମା ଭା (୧) ହିଂସିଷମୁରୁ
 ବାତାନ୍ ଦେବସ୍ୟା ଭା ସବିତୁଃ ପ୍ରସବେଽଶ୍ୱିନୋର୍ବାହୁଭ୍ୟାଂ ପୁଷ୍ଟୋ ହସ୍ତାଭ୍ୟାମଗ୍ନେ ଜୁଷ୍ଠଂ
 ନିର୍ବପାମ୍ୟଗ୍ନୀଷୋମାଭ୍ୟାମିଦଂ ଦେବାନାମିଦମ୍ ନଃ ସହ ଶ୍ୱାତୈ୍ୟ ଭା ନାରାତୈ୍ୟ ସୁବରଭି
 ବି ଖ୍ୟାଷଂ ବୈଶ୍ୱାନରଂ ଜ୍ୟୋତିର୍ଦୃଃହତାଂ ଦୁର୍ଯ୍ୟା
 ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବ୍ୟୋରୁବନ୍ତରକ୍ଷମନ୍ତ୍ରହ୍ୟଦିତ୍ୟାସ୍ତୋପକ୍ଷେ ସାଦନ୍ୟାମ୍ୟଗ୍ନେ ହବ୍ୟଂ ରକ୍ଷସ୍ୱ (୨) ॥
 (ମା ଭା ଷର୍-ଚଭାରିଂଶଜ) ॥ ୧। ୧। ୪॥

(ବ୍ରୀହସପତିବିଧିଃ । ପ୍ରଜାପତିବିଧିଃ)

ଦେବୋ ବଃ ସବିତୋଽପୁନଃସ୍ତ୍ରୋତ୍ତମଃ ପ୍ରବିତ୍ରେଣ ବସୋଃ ସୁନ୍ଦଃସ୍ୟ ରଶ୍ମିଭିରାପୋ
 ଦେବୀରଗ୍ରେପୁବୋ ଅଗ୍ରେଗୁବୋଽଗ୍ରଂ ଲମଂ ଯୁଜ୍ୟଂ ନୟତାଗ୍ରେ ଯୁଜ୍ୟପତିଂ ଧତ୍ବ
 ଯୁଷ୍ମାନିନ୍ଦ୍ରୋଽବୃଣୀତ ବୃତ୍ରତୁର୍ଲ୍ଲେ ଯୁୟମିନ୍ଦ୍ରବୃଣୀଧ୍ୟଂ ବୃତ୍ରତୁର୍ଲ୍ଲେ ପ୍ରୋକ୍ଷିତାଃ ସ୍ଥାଗ୍ଲେ ବୋ
 ଜୁଷ୍ଠଂ ପ୍ରୋକ୍ଷାମ୍ୟଗ୍ନୀଷୋମାଭ୍ୟାଂ ଶୁନ୍ଧ୍ୟଂ ଦୈବ୍ୟାନ୍ କମଣେ ଦେବୟଜ୍ୟାନ୍ ଅବଧୂତଂ
 ରକ୍ଷୋଽବଧୂତା ଅରାତଲ୍ଲୋଽଦିତ୍ୟାସ୍ତ୍ରଗସ୍ମି ପ୍ରତି ଭା (୧) ପୃଥୁବୀ ବେଦଧୂଷବଶମସି
 ବାନସ୍ତତ୍ୟଂ ପ୍ରତି ଭାଽଦିତ୍ୟାସ୍ତ୍ରୋଦ୍ଭବେନ୍ଦ୍ରୁରସି ବାତୋ ବିସଜ୍ଜନଂ ଦେବବୀତଲେ ଭା
 ଗୃହ-ଶାମ୍ୟନ୍ତ୍ରସି ବାନସ୍ତତ୍ୟଃ ସ ଲଦଂ ଦେବେଭ୍ୟା ହବ୍ୟଂ ସୁଗମି ଶମିଷ୍ଠେଷମା
 ବଦୋର୍ଜମା ବଦ ଦ୍ୟୁମସ୍ତଦତ ବୟଂ ସଂଘାତଂ ଜେଷ୍ଠ ବର୍ଷବୃଦ୍ଧମସି ପ୍ରତି ଭା ବର୍ଷବୃଦ୍ଧଂ
 ବେତୁ ପରାପୁତଂ ରକ୍ଷଃ ପରାପୁତା ଅରାତଲ୍ଲୋ ରକ୍ଷସାଂ ଭାଗୋଽସି ବାୟୁର୍ବୋ ବି ବିନଜୁ
 ଦେବୋ ବଃ ସବିତା ହିରଣ୍ୟପାଣିଃ ପ୍ରତି ଗୃହ-ଶାତୁ (୨) ॥

(ଭା ଭାଗ ଏକାଦଶ ଚ) ॥ ୧। ୧। ୫॥

(ବ୍ରୀହସପତିବିଧିଃ । ପ୍ରଜାପତିବିଧିଃ)

ଅବଧୂତଂ ରକ୍ଷୋଽବଧୂତା ଅରାତଲ୍ଲୋଽଦିତ୍ୟାସ୍ତ୍ରଗସ୍ମି ପ୍ରତି ଭା ପୃଥୁବୀ ବେତୁ ଦିବଃ
 ସ୍ଵୟନିରସି ପ୍ରତି ଭାଽଦିତ୍ୟାସ୍ତ୍ରୋଦ୍ଭବେନ୍ଦ୍ରୁ ଧୂଷଣାଽସି ପର୍ବତ୍ୟା ପ୍ରତି ଭା ଦିବଃ ସ୍ଵୟନିବେତୁ
 ଧୂଷଣାଽସି ପାର୍ବତେୟା ପ୍ରତି ଭା ପର୍ବତିବେତୁ ଦେବସ୍ୟ ଭା ସବିତୁଃ
 ପ୍ରସବେଽଶ୍ବିନୋର୍ବାହୁଭ୍ୟାଂ ପୁଷ୍ଟୋ ହସ୍ତାଭ୍ୟାମଧ୍ୟଂ ବପାମି ଧାନ୍ୟମସି ଧନ୍ବହି ଦେବାନ୍-
 ପ୍ରାଣାନ୍ ଭାଽପାନାନ୍ ଭା ବ୍ୟାନାନ୍ ଭା ଦୀର୍ଘାମନ୍ତୁ ପ୍ରସିତିମାୟୁଷେ ଧାଂ ଦେବୋ ବଃ
 ସବିତା ହିରଣ୍ୟପାଣିଃ ପ୍ରତି ଗୃହାତୁ (୧) ॥ (ପ୍ରାଣାନ୍ ଭା ପଞ୍ଚଦଶ ଚ) ॥ ୧। ୧। ୬॥

(କପାଲୋପଧାନମ୍ । ପ୍ରଜାପତିଋଷିଃ)

ଧୃଷ୍ଣିରସି ବ୍ରହ୍ମ ଯଜ୍ଞାପାଞ୍ଚୋଽଗ୍ନିମାଦଂ ଜହି ନିଷ୍ପ୍ରବ୍ୟାଦଂ ସେଧାଃ ଦେବୟଜଂ ବହୁ
 ନିର୍ଦ୍ଦଶ୍ଚଂ ରକ୍ଷୋ ନିର୍ଦ୍ଦଶ୍ଚା ଅରାତୟୋ ଧୁବମସି ପୃଥୁବୀଂ ଦୃଃହାଃଽୟୁର୍ଦୃଃହ ପ୍ରଜାଂ ଦୃଃଂହ
 ସଜାତାନୁଶ୍ଚୈ ଯଜମାନାୟ ପୟୁହ ପର୍ତ୍ତମସ୍ୟତ୍ତରିକ୍ଷଂ ଦୃଃହ ପ୍ରାଣଂ ଦୃଃଂହାପାନଂ ଦୃଃଂହ
 ସଜାତାନୁଶ୍ଚୈ ଯଜମାନାୟ ପୟୁହ ପରୁଣମସି ଦିବଂ ଦୃଃହ ଚକ୍ଷୁଃ (୧) ଦୃଃହ ଶ୍ରୋତ୍ରଂ
 ଦୃଃହ ସଜାତାନୁଶ୍ଚୈ ଯଜମାନାୟ ପୟୁହ ଧର୍ମାସି ଦିଶୋ ଦୃଃହ ଯୋନିଂ ଦୃଃହ ପ୍ରଜାଂ
 ଦୃଃଂହ ସଜାତାନୁଶ୍ଚୈ ଯଜମାନାୟ ପୟୁହ ଚିତଃ କ୍ଷ ପ୍ରଜାମଶ୍ଚୈ ରୟିମଶ୍ଚୈ ସଜାତାନୁଶ୍ଚୈ
 ଯଜମାନାୟ ପୟୁହ ଭୃଗୁଶାମଜିରସାଂ ତପସା ତପ୍ୟଧୁଂ ଯାନି ଘର୍ମେ କପାଳାନ୍ୟପତିହୃତି
 ବେଧସଃ । ପୁଷ୍ପସ୍ତାନ୍ୟପି ବ୍ରତ ଇନ୍ଦ୍ରବାୟୁ ବି ମୁଞ୍ଚତାମ୍ (୨)॥

(ଚକ୍ଷୁରକ୍ଷାତଂଘାରିଂଶଜ) ॥ ୧। ୧। ୭॥

(ପୁରୋଡାଶଶ୍ରବଣମ୍ । ପ୍ରଜାପତିଋଷିଃ)

ସଂ ବପାମି ସମାପୋ ଅଦ୍-ଭିରଗ୍ନତ ସମୋଷଧୟୋ ରସେନ ସଂ
 ରେବତୀର୍ଜଗତୀଭିର୍ମଧୁମତୀର୍ମଧୁମତୀଭିଃ ସୃଜ୍ୟଧ୍ୱମଭ୍ୟଃ ପରି ପ୍ରଜାତାଃ କ୍ଷ ସମଦ୍-ଭିଃ
 ପୃତ୍ୟଧୁଂ ଜନୟତ୍ୟେ ଭା ସଂ ଯୌମ୍ୟଗ୍ନୟେ ଭାଂଗ୍ରାଷୋମାଭ୍ୟାଂ ମଞ୍ଜସ୍ୟ ଶିରୋଽସି
 ଘର୍ମୋଽସି ବିଶ୍ୱାୟୁରୁ ପ୍ରଥସ୍ୱୋରୁ ତେ ଯଜ୍ଞପତିଃ ପ୍ରଥତାଂ ଭୃତଂ ଗୃହ୍ମୀଷ୍ମାତ୍ତରିତଂ
 ରକ୍ଷୋଽତ୍ତରିତା ଅରାତୟୋ ଦେବସ୍ତା ସବିତା ଶ୍ରୀପୟତୁ ବର୍ଷିଷ୍ଠେ ଅଧୁ ନାକ୍ରେଽଗ୍ନିଷ୍ଠେ
 ତନ୍ନୁବଂ ମାଂତି ଧାଗନ୍ତେ ହବ୍ୟଂ ରକ୍ଷସ୍ତ ସଂ ବ୍ରହ୍ମଣା ପୃତ୍ୟସ୍ୱୈକୃତାୟ ସ୍ୱାହା ତ୍ରିତାୟ
 ସ୍ୱାହା ତ୍ରିତାୟ ସ୍ୱାହା (୧) ॥ (ସବିତା ହାବିଂଶତିଷ୍ଠ) ॥ ୧। ୧। ୮॥

(ବେଦିକରଣମ୍ । ପ୍ରଜାପତିରଷିଃ)

ଆ ଦଦ ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ବାହୁରସି ଦକ୍ଷିଣଃ ସହସ୍ରଭୃଷିଃ ଶତତେଜା ବାୟୁରସି ତ୍ରିଗ୍ଧତେଜାଃ ପୃଥ୍ବି
 ଦେବନ୍ଦଜନୋଷ୍ଠାସ୍ତେ ମୂଳଂ ମା ହିଂ ସିଷ୍ମମପହତୋଃରୁଃ ପୃଥୁବ୍ୟେ ବ୍ରଜଂ ଗଞ୍ଜ
 ଗୋଷ୍ଠାନଂ ବର୍ଷତୁ ତେ ଦେଘୌର୍ଧ୍ୟାନ ଦେବ ସବିତଃ ପରମସ୍ୟାଂ ପରାବତି ଶତେନ
 ପାଶୈର୍ଯୋଽସ୍ମାନ୍ଦେଷ୍ଟି ଯଂ ଚ ବୟଂ ହିଷ୍ମସ୍ତମତୋ ମା ମୌଗପହତୋଃରୁଃ ପୃଥୁବ୍ୟେ
 ଦେବନ୍ଦଜନୈ୍ୟ ବ୍ରଜମ୍ (୧) ଗଞ୍ଜ ଗୋଷ୍ଠାନଂ ବର୍ଷତୁ ତେ ଦେଘୌର୍ଧ୍ୟାନ ଦେବ ସବିତଃ
 ପରମସ୍ୟାଂ ପରାବତି ଶତେନ ପାଶୈର୍ଯୋଽସ୍ମାନ୍ଦେଷ୍ଟି ଯଂ ଚ ବୟଂ ହିଷ୍ମସ୍ତମତୋ ମା
 ମୌଗପହତୋଃରୁଃ ପୃଥୁବ୍ୟା ଅଦେବନ୍ଦଜନୋ ବ୍ରଜଂ ଗଞ୍ଜ ଗୋଷ୍ଠାନଂ ବର୍ଷତୁ ତେ
 ଦେଘୌର୍ଧ୍ୟାନ ଦେବ ସବିତଃ ପରମସ୍ୟାଂ ପରାବତି ଶତେନ ପାଶୈର୍ଯୋଽସ୍ମାନ୍ଦେଷ୍ଟି ଯଂ ଚ
 ବୟଂ ହିଷ୍ମସ୍ତମତୋ ମା (୨) ମୌଗରୁଂସ୍ତେ ଦିବଂ ମା ସ୍ନାନ୍ଦସବସ୍ତୁ ପରି ଗୃହ୍ଣନ୍ତୁ
 ଗାୟତ୍ରେଣ ଛନ୍ଦସା ରୁଦ୍ରାସ୍ତୁ ପରି ଗୃହ୍ଣନ୍ତୁ ତ୍ରିଷ୍ଟୁଭେନ ଛନ୍ଦସାଽଽଦିତ୍ୟାସ୍ତୁ ପରି ଗୃହ୍ଣନ୍ତୁ
 ଜାଗତେନ ଛନ୍ଦସା ଦେବସ୍ୟ ସବିତୁଃ ସବେ କର୍ମ କୃଣୂତି ବେଧସଂ
 ରତମସ୍ୟାତସଦନମସ୍ୟାତଶ୍ରୀରସି ଧା ଅସି ସ୍ତ୍ରଧା ଅସ୍ୟୁର୍ବୀ ଚାସି ବସ୍ତୀ ଚାସି ପୁରା କୁରସ୍ୟ
 ବିସୃପୋ ବିରପ୍-ଶିନ୍ଧୁଦାଦାୟ ପୃଥୁବୀଂ ଜୀରଦାନ୍ୟାମୈରନ୍ଧ୍ରସ୍ତମସି ସ୍ତ୍ରଧାଭିଷ୍ଠାଂ ଧୀରାସୋ
 ଅନୁଦୃଶ୍ୟ ଯଜତେ (୩) ॥

(ଦେବନ୍ଦଜନୈ୍ୟ ବ୍ରଜଂ ତମତୋ ମା ବିରପ୍-ଶିନ୍ଧେକାଦଶ ଚ) ॥ ୧। ୧। ୯॥

(ହବିର୍ଗ୍ରହଣମ୍ । ପ୍ରଜାପତିରଷିଃ)

ପ୍ରତ୍ୟୁଷ୍ଟଂ ରକ୍ଷଃ ପ୍ରତ୍ୟୁଷ୍ଟା ଅରାତୟୋଽଗ୍ନେର୍ବିଷ୍ଠେଜିଷ୍ଠେନ ତେଜସ୍ୱା ନିଷ୍ଠପାମି ଗୋଷ୍ଠଂ ମା
 ନିର୍ମୂଷଂ ବାଜିନଂ ଦା ସପଦ୍ମସାହଂ ସଂ ମାର୍ଜି-ମି ବାଚଂ ପ୍ରାଣଂ ଚକ୍ଷୁଃ ଶ୍ରୋତ୍ରଂ ପ୍ରଜାଂ

ଯୋନିଂ ମା ନିର୍ମୁକ୍ତଂ ବାଜିନୀଂ ଓ ସପତ୍ନସ୍ତାହୀଂ ସଂ ମାର୍ଜ୍ଜିତ୍ୟାଶାସାନା ସୌମନସଂ
ପ୍ରଜାଂ ସୌଭାଗ୍ୟଂ ତୁମ୍ଭେ ।

ଅଗ୍ନେରନ୍ତ୍ରତା ଭୂତା ସଂ ନହ୍ୟେ ସୁକୃତାୟ କମ୍ ॥

ସୁପ୍ରଜସଂସ୍ତା ବନ୍ଧଂ ସୁପତ୍ନୀରୂପଂ (୧) ସେଦିମ ।

ଅଗ୍ନେ ସପତ୍ନଦମ୍ଭନମଦଞ୍ଜାସୋ ଅଦାଭ୍ୟମ୍ ॥

ଭ୍ରମଂ ବି ଷ୍ୟାମି ବରୁଣସ୍ୟ ପାଶଂ ଯମବଧ୍ନୀତ ସବିତା ସୁକେତଃ ।

ଧାତୁଶ୍ଚ ଯୋନୌ ସୁକୃତସ୍ୟ ଲୋକେ ସ୍ୟାନ୍ ମେ ସହ ପତ୍ୟା କରୋମି ॥

ସମାୟୁଷା ସଂ ପ୍ରଜୟା ସମଗ୍ନେ ବଚସା ପୁନଃ ।

ସଂ ପତ୍ନୀ ପତ୍ୟାଂହଂ ଗଞ୍ଜେ ସମାୟା ତୁମ୍ଭବା ମମ ॥

ମହୀନାଂ ପୟୋଽସ୍ୟୋଷଧୀନାଂ ରସସ୍ତସ୍ୟ ତେଽକ୍ଷୀୟମାଶସ୍ୟ ନିଃ (୨) ବଂପାମି ମହୀନାଂ

ପୟୋଽସ୍ୟୋଷଧୀନାଂ ରସୋଽଦଞ୍ଜେନ ଓ ତକ୍ଷୁଷାଽବେକ୍ଷେ ସୁପ୍ରଜାସ୍ତାୟ ତେଜୋଽସି

ତେଜୋଽନୁ ପ୍ରେହ୍ୟଗ୍ନିସ୍ତେ ତେଜୋ ମା ବି ନୈଦଂଗ୍ନେର୍ଜିହ୍ଵାଽସି ସୁଭୂର୍ଦେବାନାଂ ଧାମ୍ନେ ଧାମ୍ନେ

ଦେବେଭ୍ୟା ଯଜ୍ଞୁଷେୟଜ୍ଞୁଷେ ଭବ ଶୁକ୍ରମସି ଜ୍ୟୋତିରସି ତେଜୋଽସି ଦେବୋ ବଃ

ସବିତୋଽପୁନାଦଞ୍ଜିହ୍ଵେଣ ପବିତ୍ରେଣ ବସୋଃ ସୂର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ ରଶ୍ମିଭିଃ ଶୁକ୍ରଂ ଓ ଶୁକ୍ରାୟାଂ

ଧାମ୍ନେଧାମ୍ନେ ଦେବେଭ୍ୟା ଯଜ୍ଞୁଷେୟଜ୍ଞୁଷେ ଗୃହ୍ଣାମି ଜ୍ୟୋତିସ୍ତା ଜ୍ୟୋତିଷ୍ୟର୍ଚିସ୍ତାଽର୍ଚିଷି

ଧାମ୍ନେଧାମ୍ନେ ଦେବେଭ୍ୟା ଯଜ୍ଞୁଷେୟଜ୍ଞୁଷେ ଗୃହ୍ଣାମି (୩) ॥

(ଉପନୀ ରଶ୍ମିଭିଃ ଶୁକ୍ରଂ ଷୋଡ଼ଶ ଚ) ॥ ୧। ୧। ୧୦॥

(ଇଧ୍ମାବର୍ତ୍ତଃ ପୂର୍ବକଂ ବେଦ୍ୟାଂ ହବିରାସାଦନଂ । ପ୍ରଜାପତିଃସଃ)

କୃଷ୍ଣୋଽସ୍ୟାଖରେଷ୍ଠୋଽଗ୍ନୟେ ଓ ସ୍ବାହା ବେଦିରସି ବର୍ହିଷେ ଓ ସ୍ବାହା ବର୍ହିରସି
ସୁର-ଭ୍ୟସ୍ତୁ ସ୍ବାହା ଦିବେ ଓଽନ୍ତରିକ୍ଷାୟ ଓ ପୃଥୁବ୍ୟେ ଓ ସ୍ବାଧା ପିତୃଭ୍ୟ ଉର୍ଗ-ଭବ
ବର୍ହିଷଭ୍ୟ ଉର୍ଗା ପୃଥୁବୀଂ ଗଚ୍ଛତ ବିଷ୍ଣୋଃ ସ୍ବପୋଽସ୍ୟୁର୍ଗାମ୍ରଦସଂ ଓ ସ୍ବଶାମି ସ୍ବାସ୍ତ୍ରଂ
ଦେବେଭ୍ୟା ଗନ୍ଧର୍ବୋଽସି ବିଶ୍ବାବସୁର୍ବିଶ୍ବସ୍ତ୍ରାଦୀଷତୋ ଯଜ୍ଞମାନସ୍ୟ ପରିଧିରିତ ଈତିତ
ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ବାହୁରସି (୧) ଦକ୍ଷିଣୋ ଯଜ୍ଞମାନସ୍ୟ ପରିଧିରିତ ଈତିତୋ ମିତ୍ରାବରୁଣୋ
ଦୋଉରତଃ ପରି ଧତାଂ ପୁବେଶ ଧମଣା ଯଜ୍ଞମାନସ୍ୟ ପରିଧିରିତ ଈତିତଃ ସୁର୍ଯ୍ୟା
ପୁରସ୍ତାପାତୁ କସ୍ୟାଶ୍ଚିଦଭିଶସ୍ତ୍ୟା ବାତିହୋତ୍ରଂ ଓ କବେ ଦ୍ୟୁମତ୍ତଃ ସମିଧୀମାହ୍ୟଗ୍ନେ
ବୃହତ୍ମଧୁରେ ବିଶୋ ଯନ୍ତେ ଶ୍ଳୋ ବସୁନାଃ ରୁଦ୍ରାଣାମାଦିତ୍ୟାନାଃ ସଦସି ସୀଦ
କୁହୁରୁପଭୃଦ-ଧୁବାଽସି ଘୃତାତ୍ମ ନାମ୍ନା ପ୍ରିୟେଶ ନାମ୍ନା ପ୍ରିୟେ ସଦସି ସୀଦୈତା ଅସଦନ୍-
ସ୍ବକୃତସ୍ୟ ଲୋକେ ତା ବିଷ୍ଣୋ ପାହି ପାହି ଯଜ୍ଞଂ ପାହି ଯଜ୍ଞପତିଂ ପାହି ମାଂ ଯଜ୍ଞନିୟମ୍
(୨) ॥ (ବାହୁରସି ପ୍ରିୟେ ସଦସି ପଞ୍ଚଦଶ ଚ) ॥ ୧। ୧। ୧୧॥

(ଆଦାରଃ । ପ୍ରଜାପତିଃସଃ)

ଭୁବନମସି ବି ପ୍ରଥସ୍ବାଗ୍ନେ ଯଷ୍ଟିରିଦଂ ନମଃ ॥ କୁହ୍ମେହ୍ୟଗ୍ନିସ୍ତ୍ରା ହୁୟତି ଦେବୟଜ୍ୟାୟା
ଉପଭୂଦେହି ଦେବସ୍ତ୍ରା ସବିତା ହୁୟତି ଦେବୟଜ୍ୟାୟା ଅଗ୍ନାବିଷ୍ଟୁ ମା ବାମବ କ୍ରମିଷ୍ଠଂ ବି
ଜିହାଥାଂ ମା ମା ସଂ ତାପ୍ତଂ ଲୋକଂ ମେ ଲୋକକୃତୋ କୃଣୁତଂ ବିଷ୍ଣୋଃ ସ୍ଥାନମସୀତ
ଇନ୍ଦ୍ରୋ ଅକୃଣୋଦ୍ରାୟାଶି ସମାରଭ୍ୟୋର୍ଯୋ ଅଧିରୋ ଦିବିଷ୍ଟୁଗମହୁତୋ ଯଜ୍ଞୋ
ଯଜ୍ଞପତିରେନ୍ଦ୍ରାବାନ୍-ସ୍ବାହା ବୃହତ୍ତାଃ ପାହି ମାଽଗ୍ନେ ଦୁର୍ଗ୍ଗରିତାଦା ମା ସୁଚରିତେ ଭଜ
ମୁଖସ୍ୟ ଶିରୋଽସି ସଂ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠା ଜ୍ୟୋତିରତ୍-କ୍ରାମ୍ (୧) ॥ (ଅହ-ରୁତ୍ ଏକବିଂଶତିଷ୍ଠ) ॥ ୧। ୧। ୧୨॥

(ସୁଗୁହନାଦୁଃଖରତନମ୍ । ପ୍ରଜାପତିଋଷିଃ)

ବାଜସ୍ୟ ମା ପ୍ରସବେନୋଦ-ଗ୍ରାଭେଶୋଦଗ୍ରଭୀତ୍ ।

ଅଥା ସପତ୍ନାଂ ଇନ୍ଦ୍ରୋ ମେ ନିଗ୍ରାଭେଶାଧିରାଂ ଅକଃ ॥

ଭଦ୍ର-ଗ୍ରାଭଂ ଚ ନିଗ୍ରାଭଂ ଚ ବ୍ରହ୍ମ ଦେବା ଅବୀବୃଧନ୍ ।

ଅଥା ସପତ୍ନାନିନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ମେ ବିଷ୍ଣୁଚାନାନ-ବ୍ୟସ୍ୟତାମ୍ ॥

ବସୁଭ୍ୟସ୍ତା ରୁଦ୍ରେଭ୍ୟସ୍ତାଃଽଦିତ୍ୟେଭ୍ୟସ୍ତାଃଽଭ୍ୟଂ ରିହାଶା ବିନ୍ଧନ୍ତୁ ବନ୍ଧଃ ।

ପ୍ରଜାଂ ଯୋନିଂ ମା ନିର୍ମୁକ୍ଷମା ପ୍ୟାୟନ୍ତାମାପ ଓଷଧିଯୋ ମରୁତାଂ ପୃଷ୍ଠତୟଃ ସ୍ତ ଦିବମ୍ (୧)

ଗଚ୍ଛ ତତୋ ନୋ ବୃଷ୍ଟିମେରୟ ।

ଆୟୁଷ୍ମା ଅଗ୍ନେଽସ୍ୟାୟୁର୍ମେ ପାହି ତନ୍ମୁଷ୍ମା ଅଗ୍ନେଽସି ତନ୍ମୁର୍ମେ ପାହି ଧୁବାଽସି ଯଂ ପରିଧୁଂ

ପୂର୍ଣ୍ଣଧିତ୍-ଆ ଅଗ୍ନେ ଦେବ ପ୍ରଣିର୍ଭୀୟମାଶଃ ॥

ତଂ ଚ ଏତମନ୍ତୁ ଜୋଷଂ ଭରାମି ନେଦେଷ ଭଦ୍ରପଚେତୟାତେ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ପାଥ ଉପ

ସମିତଂ ସଂସ୍ରାବଭାଗାଃ ସ୍ତେଷା ବୃହନ୍ତଃ ପ୍ରସ୍ତରେଷା ବର୍ହିଷଦଶ୍ଚ (୨) ଦେବା ଇମାଂ

ବାଚମିଭି ବିଶ୍ୱେ ଗୁଣନ୍ତ ଆସଦ୍ୟାସ୍ମିନ୍-ବର୍ହିଷି ମାଦୟନ୍-ଗ୍ନେର୍ବାମପନ୍ନଗୃହସ୍ୟ ସଦସି

ସାଦୟାମି ସୁମାୟ ସୁମିନୀ ସୁମେ ମା ଧତଂ ଧୁରି ଧୁୟୌ ପାତମଗ୍ନେଽଦବ-

ଧାୟୋଽଶୀତତନୋ ପାହି ମାଽଦ୍ୟ ଦିବଃ ପାହି ପ୍ରସିତ୍ୟେ ପାହି ଦୁରିଷ୍ଟ୍ୟେ ପାହି

ଦୁରହ୍ମନ୍ୟେ ପାହି ଦୁଶ୍ଚିରିତାଦବିଷଂ ନଃ ପିତୁଂ କୃଣୁ ସୁଷଦା ଯୋନିଂ ସ୍ୱାହା ଦେବା

ଗାତୁବିଦୋ ଗାତୁଂ ବିଭା ଗାତୁମିତ ମନସନ୍ତତ ଇମଂ ନୋ ଦେବ ଦେବେଷୁ ଯଜ୍ଞଂ ସ୍ୱାହା

ବାତି ସ୍ୱାହା ବାତେ ଧାଃ (୩) ॥ (ଦିବଂ ଚ ବିଭା ଗାତୁଂ ବ୍ରହ୍ମୋଦଶ ଚ) ॥ ୧। ୧। ୧୩॥

(କାମ୍ୟେଷ୍ଟିୟାଜ୍ୟାପୁରୋଽନୁବାକ୍ୟାଃ । ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

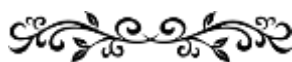
ଉଭା ବାମିନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ଆହୁବଧା ଉଭା ରାଧସଃ ସୁହ ମାଦନ୍ଧୟେ ।
 ଉଭା ଦାତାରାବିଷାଃ ରନ୍ଧ୍ରୀଶାମୁଭା ବାଜସ୍ୟ ସାତନ୍ଧେ ହୁବେ ବାମ୍ ॥
 ଅଶ୍ୱିବଃ ହି ଭୂରିଦାବଭରା ବାଂ ବିଜାମାତୁରୁତ ବା ଘା ସ୍ୟାଲାତ୍ ॥
 ଅଥା ସୋମସ୍ୟ ପ୍ରନ୍ଧତୀ ଯୁବଭ୍ୟାମିନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ଷ୍ଟୋମଂ ଜନୟାମି ନବ୍ୟମ୍ ॥
 ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ନବତିଂ ପୁରୋ ଦାସପଦ୍ମାରଧୁନୁତମ୍ ॥ ସାକମେକେନ କର୍ମଣା ॥
 ଶୁଚିଂ ନୁ ଷ୍ଟୋମଂ ନବଜାତମଦ୍ୟେନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ବୃତ୍ରହଣା ଗୁପ୍ତେଥାମ୍ ॥ (୧)
 ଉଭା ହି ବାଂଂ ସୁହବା ଜୋହବାମି ତା ବାଜଂଂ ସଦ୍ୟ ଉଶତେ ଧେଷ୍ଠା ॥
 ବନ୍ଧମ୍ ଭା ପଥସ୍ତତେ ରଥଂ ନ ବାଜସାତନ୍ଧେ ॥ ଧୂନ୍ଧେ ପୁଷନୟୁଜ୍ଞହି ॥
 ପଥସ୍ତଥଃ ପରିପତିଂ ବତସ୍ୟା କାମେନ କୃତୋ ଅଭ୍ୟାନତର୍କମ୍ ॥
 ସ ନୋ ରାସଞ୍ଜୁଧିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନା ଧୂନ୍ଧଂ-ଧୂନ୍ଧଂ ସୀଷଧାତି ପ୍ର ପୁଷା ॥
 କ୍ଷେତ୍ରସ୍ୟ ପତିନା ବନ୍ଧଂ ହିତେନେବ ଜୟାମସି ॥
 ଗାମଶ୍ଚଂ ପୋଷୟିତ୍-ହା ସ ନଃ (୨) ମୃତାତୀଦୃଶେ ॥
 କ୍ଷେତ୍ରସ୍ୟ ପତେ ମଧୁମନ୍ତମୁର୍ମିଂ ଧେନୁରିବ ପନ୍ଥୋ ଅସ୍ମାସୁ ଧୁଷ୍ଠ ॥
 ମଧୁଶୁଚିଂ ଘୃତମିବ ସୁପୁତମୁତସ୍ୟ ନଃ ପତନ୍ଥୋ ମୃତୟନ୍ତୁ ॥
 ଅଗ୍ନେ ନନ୍ଧ ସୁପଥା ରାନ୍ଧେ ଅସ୍ମାନ୍-ବିଶ୍ୱାନ୍ତି ଦେବ ବନ୍ଧୁନାନ୍ତି ବିଦ୍ବାନ୍ ॥
 ଯୁୟୋଧିସ୍ତନ୍ଧୁରାଶମେନୋ ଭୂୟିଷାଂ ତେ ନମଂଭକ୍ତିଂ ବିଧେମ ॥
 ଆ ଦେବାନାମପି ପଞ୍ଚାମଗନ୍ତୁ ଯଜ୍ଞକ୍ୱବାମ୍ ତଦନ୍ତୁ ପ୍ରବୋଦ୍ଧମ୍ ॥
 ଅଗ୍ନିବିଦ୍ବାନ୍-ସ ଯଜାତ୍ (୩) ସେଦୁ ହୋତା ସୋ ଅଧିରାନ୍-ସ ରତୁନ୍-କଳ୍ପୟାତି ॥

ଯଦ୍ରାହ୍ନିଷ୍ଠଂ ତଦଗ୍ନୟେ ବୃହଦର୍ଚ ବିଭାବସୋ ॥ ମହିଷୀବ ଦ୍ରୁମିଷ୍ଠାଜା ଉଦାରତେ ॥
 ଅଗ୍ନେ ଓଂ ପାରୟା ନବ୍ୟା ଅସ୍ମାନ୍-ସ୍ତୁତିଭିରତି ଦୁର୍ଗାଶି ବିଶ୍ଵା ॥
 ପୁଷ୍ଟି ପୁଥୀ ବହୁଳା ନ ଉର୍ବୀ ଭବା ତୋକାୟ ତନୟାୟ ଶଂୟୋଃ ॥
 ଦମଗ୍ନେ ବ୍ରତପା ଅସି ଦେବ ଆ ମର୍ତ୍ତ୍ୟୁଷ୍ଠା ॥ ଓଂ ଯଜ୍ଞେଷ୍ଠୀତ୍ୟଃ ॥
 ଯଦ୍ରା ବୟଂ ପ୍ରମିନାମ ବ୍ରତାନି ବିଦୁଷାଂ ଦେବା ଅବିଦୁଷ୍ଠରାସଃ ॥
 ଅଗ୍ନିଷ୍ଠଦ୍-ବିଶ୍ଵମା ପୂଣାତି ବିଦ୍ଵାନ୍-ୟେଭିର୍ଦେବାଂ ରୁଦ୍ରଭିଃ କଳ୍ପୟାତି (୪) ॥
 (ଭୁଷେଥାମା ସ ନୋ ଯଜାଦା ତ୍ରୟୋବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୧। ୧। ୧୪॥

(ଭୁଷେ ଓଂ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ଶୁକ୍ଳଧ୍ଵଂ କର୍ମଣେ ଦେବୋଽବଧୂତଂ ଧୃଷ୍ଠିଃ ସଂ ବପାମ୍ୟା ଦଦେ ପ୍ରତ୍ୟୁଷ୍ଠଂ କୃଷ୍ଣୋଽସି
 ଭୁବନମସି ବାଜସେୟାଭା ବାଂ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ॥ ୧୪ ॥)
 (ଭୁଷେ ଦୃଂହ ଭୁବନମ୍ଭା ବିଂଶତିଃ ॥ ୨୮ ॥)

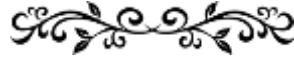
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତେଜିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ପ୍ରଥମକାଣ୍ଡେ ପ୍ରଥମଃ ପ୍ରସଙ୍ଗଃ ॥ ୧ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ପ୍ରଥମକାଣ୍ଡେ ଦ୍ଵିତୀୟଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥

| ଅଗ୍ନିଷ୍ଟୋମେ କ୍ରୟଃ |

(ଯଜମାନସ୍ୟ ଶୌରସ୍ଥାନାନୁଲପନାଦିସଂସ୍କାରାଃ ପ୍ରାଚନିବଂଶପ୍ରବେଶଶ୍ଚ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଆପ ଉଦକ୍ତ ଜୀବସେ ଦୀର୍ଘାୟୁଭାୟ ବଚସ୍ଵ ଓଷଧେ ଗ୍ରାହସ୍ଵେନଂ ସ୍ଵଧୃତେ ମୈନଂ
ହିଂସୀର୍ଦେବଶ୍ଚୁରେତାନି ପ୍ର ବପେ ସ୍ଵସ୍ତ୍ୟୁର୍ଭରାଣ୍ୟଶୀୟାଃପୋ ଅସ୍ମାନ୍ନାତରଃ ଶୁନ୍ଧକ୍ତୁ ଘୃତେନ
ନୋ ଘୃତପୁବଃ ପୁନକ୍ତୁ ବିଶ୍ଵମସ୍ମତ୍-ପ୍ର ବହକ୍ତୁ ରିପ୍ରମୁଦାଭ୍ୟଃ ଶୁଚିରା ପୁତ ଏମି ସୋମସ୍ୟ
ତନୁରସି ତନୁବଂ ମେ ପାହି ମହୀନାଂ ପଲୋଃସି ବର୍ତ୍ତୋଧା ଅସି ବର୍ତ୍ତଃ (୧) ମୟି ଧେହି
ବୃତ୍ରସ୍ୟ କ୍ଵନୀନିକାଃସି ଚକ୍ଷୁଷା ଅସି ଚକ୍ଷୁର୍ମେ ପାହି ତିପ୍ତତିଷ୍ଠା ପୁନାତୁ ବାକ୍-ପତିଷ୍ଠା ପୁନାତୁ
ଦେବସ୍ତା ସବିତା ପୁନାଦଞ୍ଜିଦ୍ରେଶ ପବିତ୍ରେଶ ବସୋଃ ସୁର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ ରଶ୍ମିଭିଷ୍ଟସ୍ୟ ତେ
ପବିତ୍ରପତେ ପବିତ୍ରେଶ ଯଶ୍ଚେ କଂ ପୁନେ ତଚ୍ଛକେୟମା ବୋ ଦେବାସ ଈମହେ
ସତ୍ୟଧର୍ମାଣୋ ଅଧୁରେ ଯଦ୍ଵୋ ଦେବାସ ଆଗୁରେ ଯଜ୍ଞିୟାସୋ ହବାମହ ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ
ଦ୍ୟାବାପୃଥ୍ଵୀ ଆପ ଓଷଧୀସ୍ତଂ ଦୀକ୍ଷାଶାମଧିପତିରସୀହ ମା ସତ୍ ପାହି (୨) ॥

(ବଚଂ ଓଷଧୀରୁଷ୍ଟୋ ଚ) ॥ ୧ । ୨ । ୧ ॥

(ଯଜମାନସ୍ୟ ଦୀକ୍ଷା । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଆକୃତ୍ୟେ ପ୍ରୟୁଜ୍ଞେଃସ୍ମୟେ ସ୍ଵାହା ମେଧାୟେ ମନସ୍ଵେଃସ୍ମୟେ ସ୍ଵାହା ଦୀକ୍ଷାୟେ
ତପସ୍ଵେଃସ୍ମୟେ ସ୍ଵାହା ସରସ୍ଵତ୍ୟେ ପୁଷ୍ଟେଃସ୍ମୟେ ସ୍ଵାହାଃପୋ ଦେବୀର୍ବୃହତୀବିଶ୍ଵଶନ୍ତୁବୋ
ଦ୍ୟାବାପୃଥ୍ଵୀ ଭବନ୍ତରିକ୍ଷଂ ବୃହସ୍ପତିର୍ନୋ ହବିଷା ବୃଧାତୁ ସ୍ଵାହା ବିଶ୍ଵେ ଦେବସ୍ୟ
ନେତୁର୍ମର୍ତ୍ତୋ ବୃଣୀତ ସ୍ଵର୍ଗ୍ୟଂ ବିଶ୍ଵେ ରାୟ ଇଷୁଧସି ଦ୍ୟୁମ୍ନଂ ବୃଣୀତ ପୁଷ୍ୟସ୍ଵେ

ସ୍ଵାହାଁର୍ଜ୍ଞାନୟୋଃ ଶିଳ୍ପେ ସ୍ଵସ୍ତେ ବାମା ରତ୍ନେ ତେ ମା (୧) ପାତ୍ରମାଂସ୍ୟ ଯୁଜ୍ଞସ୍ୟାଦୃତଂ
 ଜ୍ଞମାଂ ଧୂୟଃ ଶିକ୍ଷମାଣସ୍ୟ ଦେବ କ୍ରତୁଂ ଦକ୍ଷଂ ବରୁଣ ସଂ ଶିଶାଧୁ ଯନ୍ୟାଂତି ବିଶ୍ଵା
 ଦୁରିତା ତରୋମ ସୁତର୍ମାଣମଧୁ ନାବଂ ରୁହେମୋଗଂସ୍ୟାଜିରସ୍ୟୁଗଂମଦା ଉର୍ଜଂ ମେ ଯଜ୍ଞ
 ପାହି ମା ମା ମା ହିଂସାବିଷ୍ଣୋଃ ଶର୍ମାସି ଶର୍ମ ଯଜମାନସ୍ୟ ଶର୍ମ ମେ ଯଜ୍ଞ ନକ୍ଷତ୍ରାଣାଂ
 ମାଂତାକାଶାତ୍-ପାହାନ୍ତସ୍ୟ ଯୋନିରସି (୨) ମା ମା ହିଂସାଃ କୃଷ୍ୟେ ଭା ସୁସ୍ୟାୟାୟେ
 ସୁପିସ୍ଵଳାଭ୍ୟସ୍ତୈଷ୍ଠଧାଭ୍ୟଃ ସୁପସ୍ତା ଦେବୋ ବନସ୍ପତିରୁର୍ଧ୍ଵୋ ମା ପାହ୍ୟାଦୃତଃ ସ୍ଵାହା ଯୁଜ୍ଞଂ
 ମନସା ସ୍ଵାହା ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବୀଭ୍ୟାଂ ସ୍ଵାହୋରୋରୁତରିକ୍ଷାତ୍-ସ୍ଵାହା ଯୁଜ୍ଞଂ ବାତାଦା ରତ୍ନେ (୩)
 ॥ (ମା ଯୋନିରସି ତ୍ରିଂଶଜ) ॥ ୧ । ୨ । ୨ ॥

(ଦେବଯଜନସ୍ଵୀକାରଃ । ସୋମଉଷିଃ)

ଦୈବୀଂ ଧୂୟଂ ମନାମହେ ସୁମୃତୀକାମଭିଷ୍ଟୟେ ବର୍ତ୍ତୋଧାଂ ଯୁଜ୍ଞବାହସଂ ସୁପାରା ନୋ
 ଅସ୍ତଦ୍ଵଶେ । ଯେ ଦେବା ମନୋଜାତା ମନୋଯୁଜଃ ସୁଦକ୍ଷା ଦକ୍ଷପିତାରୁଷ୍ଠେ ନଃ ପାହୁ ତେ
 ନୋଽବନ୍ତୁ ତେଭ୍ୟା ନମସ୍ତେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵାହାଂଗ୍ନେ ଭଂ ସୁ ଜାଗୃହି ବୃୟଂ ସୁ ମନ୍ଦିଷାମହି
 ଗୋପାୟ ନଃ ସ୍ଵସ୍ତୟେ ପ୍ରବୁଧେ ନଃ ପୁନର୍ଦଦଃ ।

ଭମଗ୍ନେ ବ୍ରତପା ଅସି ଦେବ ଆ ମର୍ତ୍ତ୍ୟୁଷ୍ଠା । ଭଂ (୧) ଯୁଜ୍ଞେଷ୍ଠୀତ୍ୟଃ ।।

ବିଶ୍ଵେ ଦେବା ଅଜି ମା ମାଂବବୃତ୍ରନ୍-ପୁଷା ସୁନ୍ୟା ସୋମୋ ରାଧସା ଦେବଃ ସବିତା
 ବସୋର୍ବସୁଦାବା ରାସ୍ଵେୟସ୍ତୋମାଂଽଭୂୟୋ ଭର ମା ପୁଶନ୍-ପୁର୍ତ୍ୟା ବି ରାଧୁ ମାଂହମାୟୁଷା
 ତନ୍ତ୍ରମସି ମମ ଭୋଗାୟ ଭବ ବସ୍ତ୍ରମସି ମମ ଭୋଗାୟ ଭବୋସ୍ରାଂସି ମମ ଭୋଗାୟ
 ଭବ ହୟୋଂସି ମମ ଭୋଗାୟ ଭବ (୨) ଛାଗୋଂସି ମମ ଭୋଗାୟ ଭବ ମେଷୋଂସି
 ମମ ଭୋଗାୟ ଭବ ବାୟବେ ଭା ବରୁଣାୟ ଭା ନିରୂତ୍ୟେ ଭା ରୁଦ୍ରାୟ ଭା ଦେବାିରାପୋ

ଅପାଂ ନପାଦ୍ୟ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵବିଷ୍ୟ ଇନ୍ଦ୍ରିୟାବାହୁଦିକ୍ତମସ୍ତଂ ବୋ ମାଂବଂ କ୍ରମିଷ୍ଠମଚ୍ଛିନ୍ନଂ ତତ୍ତ୍ଵଂ
ପୃଥୁବ୍ୟା ଅନ୍ତଂ ଗେଷଂ ଭଦ୍ରାଦୃତ୍ତି ଶ୍ରେୟଃ ପ୍ରେହି ବୃହସ୍ପତିଃ ପୁରସତା ତେ ଅସ୍ତ୍ରଥେମବଂ ସ୍ୟ
ବର ଆ ପୃଥୁବ୍ୟା ଆରେ ଶତ୍ରୁନ୍-କୃଣୁହି ସର୍ବବୀର ଏଦମଗନ୍ତ ଦେବୟଜନଂ ପୃଥୁବ୍ୟା
ବିଶ୍ଵେ ଦେବା ଯଦକ୍ଷୁଷକ୍ତ ପୂର୍ବଂ ରକ୍ତାମାଭ୍ୟାଂ ଯଜ୍ଞସା ସୁଚରନ୍ତୋ ରାୟସ୍ତୋଷେଶ ସମିଷା
ମଦେମ (୩) ॥ (ଆ ଓଂ ହୟୋଂସ୍ଵି ମମ ଭୋଗାୟ ଭବ ସ୍ୟ ପଞ୍ଚବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୧। ୨। ୩॥

(ସୋମକ୍ରୟଣ୍ୟାନୟନମ୍ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଇୟଂ ତେ ଶୁକ୍ର ତନ୍ମୁରିଦଂ ବର୍ତ୍ତସ୍ତୟା ସଂ ଭବ ଭ୍ରାଜଂ ଗଚ୍ଛ କୁରସି ଧୃତା ମନସା କୁଷ୍ଠା
ବିଷ୍ଠବେ ତସ୍ୟାସ୍ତେ ସତ୍ୟସବସଃ ପ୍ରସବେ ବାତୋ ଯନ୍ତ୍ରମଶୀୟ ସ୍ଵାହା ଶୁକ୍ରମସ୍ୟମୃତମସି
ବୈଶ୍ଵଦେବଂ ହବିଃ ସୁୟସ୍ୟ ତନ୍ମୁରାଂରୁହମଗ୍ନେରକ୍ଷ-ଶଃ କ୍ରମନିକାଂ ଯଦେତଶେଭିରୀୟସେ
ଭ୍ରାଜମାନୋ ବିପ୍ରଶ୍ଚିତା ଚିଦସି ମନାଂସି ଧୀରସି ଦକ୍ଷିଣା (୧) ଅସି ଯଜ୍ଞିୟାଂସି
କ୍ଷତ୍ରିୟାଂସ୍ୟଦିତିରସ୍ୟାଭୟତଃଶୀର୍ଷା ସା ନଃ ସୁପ୍ରୀତା ସୁପ୍ରତୀତା ସଂ ଭବ ମିତ୍ରସ୍ତା ପଦି
ବଧାତୁ ପୁଷାଂଧନଃ ପାଦିନ୍ଦ୍ରାୟାଧିକ୍ଷାୟାନ୍ତୁ ଓ ମାତା ମନ୍ୟତାମନ୍ତୁ ପିତାଂନ୍ତୁ ଭ୍ରାତା
ସଗର୍ଭ୍ୟାଂନ୍ତୁ ସଖା ସୟୁଥ୍ୟଃ ସା ଦେବି ଦେବମଚ୍ଛେହୀନ୍ତାୟ ସୋମଂ ରୁଦ୍ରସ୍ତାଂବର୍ତ୍ତୟତୁ
ମିତ୍ରସ୍ୟ ପଥା ସୁସ୍ତି ସୋମସଖା ପୁନରେହି ସହ ରୟା (୨) ॥

(ଦକ୍ଷିଣା ସୋମସଖା ପଞ୍ଚ ତ) ॥ ୧। ୨। ୪॥

(ସୋମକ୍ରୟଣ୍ୟାଃ ପଦସଂଗ୍ରହଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ବସ୍ୟସି ରୁଦ୍ରାଂସ୍ୟଦିତିରସ୍ୟାଦିତ୍ୟାଂସି ଶୁକ୍ରାଂସି ଚନ୍ଦ୍ରାଂସି ବୃହସ୍ପତିସ୍ତା ସୁମେ ରଣତୁ ରୁଦ୍ରୋ
ବସୁଭିରା ଚିକେତୁ ପୃଥୁବ୍ୟାସ୍ତା ମୂର୍ଧନା ଜିହ୍ଵା ଦେବୟଜନଂ ଇତାୟାଃ ପଦେ ଘୃତବତି
ସ୍ଵାହା ପରିଲିଖୁତଂ ରକ୍ଷ ପରିଲିଖୁତା ଅରାତୟ ଇଦମହଂ ରକ୍ଷସୋ ଗ୍ରୀବା ଅପି

କୃତ୍ତାମି ଯୋଃସ୍ନାନ-ଦ୍ଵେଷ୍ଟି ଯଂ ଚ ବୟଂ ହିଷ୍ମ ଇଦମାସ୍ୟ ଗ୍ରୀବାଃ (୧) ଅପି କୃତ୍ତାମ୍ୟସ୍ନେ
ରାୟସ୍ତେ ରାୟସ୍ତୋତେ ରାୟଃ ସଂ ଦେବି ଦେବ୍ୟାର୍ବଣ୍ୟା ପଶ୍ୟସ୍ଵ ଦୃଷ୍ଟୀମତୀ ତେ
ସପେୟ ସୁରେତା ରେତୋ ଦଧାନା ବୀରଂ ବିଦେୟ ତବ ସଂ-ଦୃଶି ମାଃହଂ
ରାୟସ୍ତୋଷେଶ ବି ଯୋଷମ୍ (୨) ॥ (ଅସ୍ୟ ଗ୍ରୀବା ଏକାନ୍ତତ୍ରିଂଶତ୍) ॥ ୧। ୨। ୫॥

(ସୋମୋକ୍ତାନମ୍ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଅଂଶୁନା ତେ ଅଂଶୁଃ ପୃତ୍ୟତାଂ ପରୁଷା ପରୁର୍ଗନ୍ଧସ୍ତେ କାମାମବତୁ ମଦାୟ ରସୋ
ଅରୁଂତୋଽମାତ୍ୟୋଽସି ଶୁକ୍ରସ୍ତେ ଗ୍ରହୋଽଭି ତ୍ୟଂ ଦେବଂ ସବିତାରମୁଣ୍ୟୋଃ
କବିକ୍ରତୁମର୍ଚ୍ଚାମି ସତ୍ୟସବସଂ ରତ୍ନଧାମଭି ପ୍ରିୟଂ ମତିମୁର୍ଧା ଯସ୍ୟାମତିର୍ଭା
ଅଦିଦ୍ୟୁତସ୍ରବାମନି ହିରଣ୍ୟପାଣିରମିମୀତ ସୁକ୍ରତୁଃ କୃପା ସୁବଃ ।
ପ୍ରଜାଭ୍ୟସ୍ତ୍ଵା ପ୍ରାଣାୟ ଘା ବ୍ୟାନାୟ ଘା ପ୍ରଜାସ୍ତ୍ଵାମନୁ ପ୍ରାଣିହି ପ୍ରଜାସ୍ତ୍ଵାମନୁ ପ୍ରାଣିକ୍ତୁ (୧) ॥
(ଅନୁ ସପ୍ତ ଚ) ॥ ୧। ୨। ୬॥

(ସୋମକ୍ରୟଣମ୍ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ସୋମଂ ତେ କ୍ରୀଣାମ୍ୟଜ୍ଞସ୍ତୁ ପୟସ୍ତୁ ବୀର୍ଯ୍ୟାବନ୍ତମଭିମାତିଷାହଂ ଶୁକ୍ରଂ ତେ ଶୁକ୍ରେଣ
କ୍ରୀଣାମି ତୁହଂ ତୁହେଶାମୃତମମୃତେନ ସ୍ୟମ୍ୟତ୍ତେ ଗୋରୁସ୍ନେ ତନ୍ଦ୍ରାଣି ତପସସ୍ତୁନୁରସି
ପ୍ରଜାପତେର୍ବର୍ଣ୍ଣସ୍ତସ୍ୟାସ୍ତେ ସହସ୍ରପୋଷଂ ପୁଷ୍ୟନ୍ତ୍ୟାଶ୍ଵରମେଣ ପଶୁନା କ୍ରୀଣାମ୍ୟସ୍ନେ ତେ
ବନ୍ଧୁର୍ମୟି ତେ ରାୟଃ ଶ୍ରୟତ୍ତାମସ୍ନେ ଜ୍ୟୋତିଃ ସୋମବିକ୍ରୟିଣି ତମୋ ମିତ୍ରୋ ନ ଏହି
ସୁମିତ୍ରଧା ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ୟୋରୁ ମା ବିଶ ଦକ୍ଷିଣମୁଶନ୍ନୁଶତଂ ସ୍ୟୋନଃ ସ୍ୟୋନଂ ସ୍ଵାନ
ଭ୍ରାଜାତ୍-ଘାରେ ବନ୍ଧାରେ ହସ୍ତ ସୁହସ୍ତ କୃଶାନବେତେ ବଃ ସୋମକ୍ରୟଣାସ୍ତାନ୍ତ୍ରନ୍ଧ୍ୟୁ ମା
ବୋ ଦଭନ୍ (୧) ॥ (ଉରୁଂ ଦ୍ଵାବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୧। ୨॥ ୭॥

(ସୋମସ୍ୟ ଶକଟାରୋପଣମ୍ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଉଦାୟୁଷା ସ୍ଵାୟୁଷୋଦୋଷଧୀନାଂ ରସେନୋପୂର୍ଜନ୍ୟସ୍ୟ ଶୁଷ୍ଟେଶୋଦକ୍ଷାମମୃତାଂ ଅନୁ ।
 ଭବିଷ୍ୟତମନ୍ତ୍ରାଦିହ୍ୟଦିତ୍ୟାଃ ସଦୋଽସ୍ୟଦିତ୍ୟାଃ ସଦ ଆସୀଦାସ୍ତଦ୍ଭାଦ-ଦ୍ୟାମୃଷଭୋ
 ଅନ୍ତରିକ୍ଷମମିମୀତ ବରିମାଣଂ ପୃଥୁବ୍ୟା ଆଽସୀଦଦ୍ଵିଶ୍ଵା ଭୁବନାନି ସମ୍ରାଜ୍-ବିଶ୍ଵେଭାନି
 ବରୁଣସ୍ୟ ବ୍ରତାନି ବନେଷୁ ବ୍ୟଞ୍ଜରିକ୍ଷଂ ତତାନ ବାଜ୍ରମବଂସୁ ପଲୋ ଅଭିନ୍ୟାସୁ ହୁସୁ (୧)
 କ୍ରତୁଂ ବରୁଣୋ ବିକ୍ଷିପ୍ତିଂ ଦିବି ସୁର୍ଯ୍ୟମଦଧାସୋମମଦ୍ରାବୁଦ୍ରତ୍ୟଂ ଜାତବେଦସଂ ଦେବଂ ବହତି
 କ୍ଳେତବଃ । ଦୃଶେ ବିଶ୍ଵାୟ ସୁର୍ଯ୍ୟମ୍ ॥

ଉସ୍ତାବେତଂ ଧୂର୍ଘାହାବନଶ୍ଚ ଅବୀରହଣୌ ବ୍ରହ୍ମତୋଦନୌ ବରୁଣସ୍ୟ ଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟନମସି ବରୁଣସ୍ୟ
 ଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟସର୍ଜନମସି ପ୍ରତ୍ୟସ୍ତୋ ବରୁଣସ୍ୟ ପାଶଃ (୨) ॥ (ହୁସୁ ପଞ୍ଚତ୍ରିଂଶଜ) ॥ ୧ । ୨ । ୮ ॥

(ସୋମସ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନବଂଶମ୍ ପ୍ରତି ଗମନମ୍ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ପ୍ର ତ୍ୟବସ୍ତ ଭୁବନ୍ଧତେ ବିଶ୍ଵାନ୍ୟଭି ଧାମାନି ମା ଭା ପରିପ୍ରରୀ ବିଦୁକ୍ତା ଭା ପରିପ୍ରକ୍ତିନୌ
 ବିଦୁକ୍ତା ଭା ବୃକା ଅଭ୍ୟାୟବୋ ମା ଗନ୍ଧର୍ବୋ ବିଶ୍ଵାବସୁରା ଦଂଘକ୍ଷେନୋ ଭୁଭା ପରା ପତ୍ର
 ଯଜ୍ଞମାନସ୍ୟ ନୋ ଗୁହେ ଦେବୈଃ ସଂସ୍କୃତଂ ଯଜ୍ଞମାନସ୍ୟ ସ୍ଵସ୍ତ୍ୟୟନ୍ୟସ୍ୟପି ପଞ୍ଚାମଗସ୍ମହି
 ସ୍ଵସ୍ତିଗାମନେହସଂ ଯେନ ବିଶ୍ଵାଃ ପରି ଦ୍ଵିଷୋ ବୁଶନ୍ତି ବିନ୍ଧତେ ବସୁ ନମୋ ମିତ୍ରସ୍ୟ
 ବରୁଣସ୍ୟ ଚକ୍ଷସେ ମହୋ ଦେବାୟ ତଦ୍ରୁତଂ ସପର୍ଯ୍ୟତ ଦୂରେଦୃଶେ ଦେବଜାତାୟ
 କ୍ଳେତବେ ଦିବସ୍ତ୍ରାୟ ସୁର୍ଯ୍ୟାୟ ଶଂସତ ବରୁଣସ୍ୟ ଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟନମସି ବରୁଣସ୍ୟ
 ଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟସର୍ଜନମସ୍ୟାଦୁକ୍ତୋ ବରୁଣସ୍ୟ ପାଶଃ (୧) ॥ (ମିତ୍ରସ୍ୟ ତ୍ରୟୋବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୧ । ୨ । ୯ ॥

(ଆତିଥ୍ୟେଷ୍ଠିଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଅଗ୍ନେରାତିଥ୍ୟମସି ବିଷ୍ଣବେ ଭା ସୋମସ୍ୟାଃଽତିଥ୍ୟମସି ବିଷ୍ଣବେ ଭାଽତିଥେରାତିଥ୍ୟମସି
 ବିଷ୍ଣବେ ଭାଽଗ୍ନେ ଭା ରାକ୍ଷସୋଷ୍ଠଦାବ୍ଧେ ବିଷ୍ଣବେ ଭା ଶ୍ୟେନାୟ ଭା ସୋମଭୃତେ
 ବିଷ୍ଣବେ ଭା ଯା ତେ ଧାମାନି ହବିଷା ଯଜନ୍ତି ତା ତେ ବିଶ୍ଵା ପରିଭୁରଂସୁ ଯଜ୍ଞଂ ଗନ୍ଧର୍ଵାନଃ
 ପୁତରଂଶଃ ସୁବୀରୋଽବୀରହା ପ୍ର ଚରା ସୋମ ଦୁର୍ଯ୍ୟାନଦିତ୍ୟାଃ ସଦୋଽସ୍ୟଦିତ୍ୟାଃ ସଦ୍ ଆ
 (୧) ସୀଦ୍ ବରୁଣୋଽସି ଧୃତବ୍ରତୋ ବାରୁଣମସି ଶଂକ୍ଷୋଦ୍ଦେବାନାଂଂ ସଂଖ୍ୟାହ୍ନା
 ଦେବାନାମପସଂକ୍ଷିତ୍-ସ୍ତହ୍ୟାପତୟେ ଭା ଗୃହ୍ମାମି ପରିପତୟେ ଭା ଗୃହ୍ମାମି ତନୁନସ୍ତେ ଭା
 ଗୃହ୍ମାମି ଶାକ୍ତରାୟ ଭା ଗୃହ୍ମାମି ଶକୁଳୋଜିଷ୍ଠାୟ ଭା ଗୃହ୍ମାମ୍ୟନାଧୃଷ୍ଣମସ୍ୟନାଧୃଷ୍ୟଂ
 ଦେବାନାମୋଜୋଽଭିଶସ୍ତିପା ଅନଭିଶସ୍ତେଽନ୍ୟମନ୍ତୁ ମେ ଦୀକ୍ଷାଂ ଦୀକ୍ଷାପତିର୍ମନ୍ୟତାମନ୍ତୁ
 ତପସ୍ତପସ୍ତତିରଞ୍ଜିସା ସତ୍ୟମୁପ ଗେଷଂ ସୁବିତେ ମା ଧାଃ (୨) ॥

(ଆ ମୈକଂ ଚ) ॥ ୧ । ୨ । ୧୦ ॥

(ଉପସଦଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଅଂଶୁରଂଂଶୁସ୍ତେ ଦେବ ସୋମାଽଽପ୍ୟାୟତାମିଦ୍ରାୟୈକଧନୁବିଦ୍ ଆ ତୁଭ୍ୟମିନ୍ଦ୍ରଃ
 ପ୍ୟାୟତାମା ଭମିନ୍ଦ୍ରାୟ ପ୍ୟାୟସ୍ଵାଽଽପ୍ୟାୟନ୍ ସଖୀନ୍-ସୁନ୍ୟା ମେଧୟା ସ୍ଵସ୍ତି ତେ ଦେବ
 ସୋମ ସୁତ୍ୟାମଶୀୟେଷ୍ଠା ରାୟଃ ପ୍ରେଷେ ଭଗାୟର୍ତ୍ତମୃତବାଦିଭ୍ୟା ନମୋ ଦିବେ ନମଃ
 ପୃଥୁବ୍ୟା ଅଗ୍ନେ ବ୍ରତପତେ ଭଂ ବ୍ରତାନାଂ ବ୍ରତପତିରସି ଯା ମମ ତନୁରେଷା ସା ଭୟି (୧)
 ଯା ତବ ତନୁରିୟଂ ସା ମୟି ସହ ନୌ ବ୍ରତପତେ ବ୍ରତିନୋବ୍ରତାନି ଯା ତେ ଅଗ୍ନେ
 ରୁଦ୍ରୀୟା ତନୁସ୍ତୟା ନଃ ପାହି ତସ୍ୟାସ୍ତେ ସ୍ଵାହା ଯା ତେ ଅଗ୍ନେଽୟାଶ୍ଵୟା ରଜାଶ୍ଵୟା
 ହରାଶ୍ଵୟା ତନୁର୍ବର୍ଷିଷ୍ଠା ଗନ୍ଧରେଷୋଗ୍ରଂ ବଚୋ ଅପାବଧୀଂ ଭୈଷଂ ବଚୋ ଅପାବଧୀଂ
 ସ୍ଵାହା (୨) ॥ (ଭୟି ଚଭାରିଂଶଚ) ॥ ୧ । ୨ । ୧୧ ॥

(ଉତ୍ତରବେଦିନିର୍ମାଣମ୍ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ବିଭାୟନୀ ମେଂସି ତିଭାୟନୀ ମେଂସ୍ୟବତାହା ନାଧୁତମବତାହା ବ୍ୟଧୁତଂ ବିଦେରୁଗ୍ନିର୍ନଭେ ।
 ନାମାଗ୍ନେ ଅଜିରୋ ଯୋଂସ୍ୟାଂ ପୃଥୁବ୍ୟାମସ୍ୟାୟୁଷା ନାମେହି ଯଜେନାଧିଷ୍ଠଂ ନାମ
 ଯଜିୟଂ ତେନ ଦାଂଽଦଧେଂସ୍ ଅଜିରୋ ଯୋ ହିତୀୟାଂ ତୃତୀୟାଂ
 ପୃଥୁବ୍ୟାମସ୍ୟାୟୁଷା ନାମେହି ଯଜେନାଧିଷ୍ଠଂ ନାମ (୧) ଯଜିୟଂ ତେନ ଦାଂଽ ଦଧେ
 ସିଂହୀରସି ମହିଷୀରସ୍ୟୁରୁ ପ୍ରଥସ୍ଵୋରୁ ତେ ଯଜପତିଃ ପ୍ରଥତାଂ ଧୁବାଂସି ଦେବେଭ୍ୟଃ
 ଶୁକ୍ଷ୍ମସ୍ଵ ଦେବେଭ୍ୟଃ ଶୁକ୍ଷ୍ମସ୍ଵେନ୍ଦ୍ରାୟାସ୍ତୁ ବସୁଭିଃ ପୁରସ୍ତାପାତୁ ମନୋଜବାସ୍ତୁ ।
 ପିତୃଭିର୍ଦକ୍ଷିଣତଃ ପାତୁ ପ୍ରଚେତାସ୍ତୁ ରୁଦ୍ରୋଃ ପଶ୍ଵାପାତୁ ବିଶ୍ଵକର୍ମା ଦାଂଽଦିତ୍ୟୋରୁତ୍ତରତଃ
 ପାତୁ ସିଂହୀରସି ସପତ୍ନସ୍ତାହୀ ସ୍ଵାହା ସିଂହୀରସି ସୁପ୍ରଜାବନିଃ ସ୍ଵାହା ସିଂହୀ (୨) ରସି
 ରାୟସ୍ତୋଷାବନିଃ ସ୍ଵାହା ସିଂହୀରସ୍ୟାଦିତ୍ୟବନିଃ ସ୍ଵାହା ସିଂହୀରସ୍ୟା ବହ
 ଦେବାୟେବୟତେ ଯଜମାନାୟ ସ୍ଵାହା ଭୂତେଭ୍ୟସ୍ତୁ ବିଶ୍ଵାୟୁରସି ପୃଥୁବୀଂ ଦୃଂହ
 ଧୁରନ୍ଧିଦସ୍ୟନ୍ତରିକ୍ଷଂ ଦୃଂହାରୁପତ୍ନିଦସି ଦିବଂ ଦୃଂହାଗ୍ନେର୍ଭସ୍ମାସ୍ୟଗ୍ନେଃ ପୁରୀଷମସି (୩) ॥
 (ନାମ ସୁପ୍ରଜାବନିଃ ସ୍ଵାହା ସିଂହୀଃ ପଞ୍ଚତ୍ରିଂଶଜ) ॥ ୧ । ୨ । ୧୨ ॥

(ହବିର୍ଧାନମଣ୍ଡପନିର୍ମାଣମ୍ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ୟୁଜାତେ ମନଂ ଭୂତ ଯୁଜାତେ ଧ୍ଵୟୋ ବିପ୍ରା ବିପ୍ରସ୍ୟ ବୃହତୋ ବିପ୍ରଶ୍ଵିତଃ ।
 ବି ହୋତ୍ରା ଦଧେ ବୟନାବିଦେକ୍ ଇନ୍ଦ୍ରହୀ ଦେବସ୍ୟ ସବିତୁଃ ପରିଷ୍ଠତିଃ ॥
 ସୁବାର୍-ଦେବଦୁର୍ଯ୍ୟାଂ ଆ ବଦ ଦେବଶ୍ଚୂତୌ ଦେବେଷ୍ଠା ଘୋଷେଥାମା ନୋ ବୀରୋ
 ଜାୟତାଂ କର୍ମଣ୍ୟା ଯଂ ସର୍ବେନ୍ଦ୍ରଜୀବାମ୍ ଯୋ ବହୁନାମସବୁଶୀ ।
 ଇଦଂ ବିଷ୍ଠର୍ବ ଚକ୍ରମେ ତ୍ରେଧା ନି ଦଧେ ପଦମ୍ ।

ସମୁଦ୍ରମସ୍ୟ (୧) ପାଂସୁର ଲରାବତୀ ଧେନୁମତୀ ହି ଭୂତଂ ସୁନ୍ଦରସିନୀ ମନବେ
ୟଶସ୍ୟା ।

ବ୍ୟଞ୍ଜିତ୍ରୋଦୟା ବିଷ୍ଣୁରେତେ ଦାଧାର ପୃଥୁବାମୁଦିତୋ ମୟୁଷୈଃ ॥

ପ୍ରାତଃ ପ୍ରେତମଧୁରଂ କଳ୍ପୟନ୍ତୀ ଉର୍ଧ୍ଵଂ ଯୁଜ୍ୟା ନୟତଂ ମା ଜୀହ୍ଵରତମତ୍ର ରମେଥାଂ
ବର୍ଷନ୍-ପୃଥୁବ୍ୟା ଦିବୋ ବା ବିଷ୍ଣୁବୁତ ବା ପୃଥୁବ୍ୟା ମହୋ ବା ବିଷ୍ଣୁବୁତ ବାଂଢ଼ରୀକ୍ଷାକ୍ଷୋ
ପୃଣସ ବହୁର୍ଭବସବ୍ୟୋରା ପ୍ର ଯଜ୍ଞ (୨) ଦକ୍ଷିଣାଦୋତ ସୁବ୍ୟାତ୍ ।

ବିଷ୍ଣୋର୍ନୁକଂ ବୀର୍ଯ୍ୟାଶି ପ୍ର ବୋତଂ ଯଃ ପାର୍ଥବାନି ବିମମେ ରଜାଂସି ଯୋ

ଅଶ୍ଵଭାୟଦୁର୍ଭରଂ ସୁଧସ୍ତଂ ବିତକ୍ରମାଶସ୍ତେଧୋରୁଗାୟୋ ବିଷ୍ଣୋ ରୁରାଟମସି ବିଷ୍ଣୋଃ

ପୁଷ୍ପମସି ବିଷ୍ଣୋଃ ଶ୍ୟାପ୍ତେ ଯୋ ବିଷ୍ଣୋଃ ସ୍ୟୁରସି ବିଷ୍ଣୋର୍ଯୁବମସି ବୈଷ୍ଣବମସି ବିଷ୍ଣବେ

ଦା (୩) ॥ (ଅସ୍ୟ ଯଜ୍ଞେକାଳତଃପାରିଂଶକ) ॥ ୧ । ୨ । ୧୩ ॥

(କାମ୍ୟାଃ ସାମିଧେନ୍ୟଃ ପୁରୋଽନୁବାକ୍ୟା ଯୁଜ୍ୟାଶ୍ଵ । ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

କୃଶ୍ଵସ ପାଜଃ ପ୍ରସିତିଂ ନ ପୃଥ୍ଵୀଂ ଯାହି ରାଜେବାମବାଂ ଇଭେନ ।

ତୃଷ୍ଣାମନୁ ପ୍ରସିତିଂ ଦୁଶାନୋଽସ୍ତାଽସି ବିଧିଂ ରକ୍ଷସସ୍ତପିଷ୍ଠେଃ ॥

ତବ ଭ୍ରମାସ ଆଶୁୟା ପତନ୍ତ୍ୟନ୍ତୁ ଶ୍ଵଶ ଧୃଷ୍ଠତା ଶୋଶୁତାନଃ ।

ତପୁଂଷ୍ୟଗ୍ନେ ଜୁହ୍ଵା ପତଙ୍ଗାନସଂ-ଦିତୋ ବି ସୃଜ ବିଷ୍ଠଗୁଲ୍-କାଃ ॥

ପ୍ରତି କ୍ଷଣୋ ବି ସୃଜ ତୁର୍ଣିତମୋ ଭବା ପାୟୁର୍ବିଶୋ ଅସ୍ୟା ଅଦବ୍-ଧଃ ।

ଯୋ ନୋ ଦୁରେ ଅଘଶଂସୋ (୧) ଯୋ ଅନ୍ତ୍ୟଗ୍ନେ ମାକିଷ୍ଠେ ବ୍ୟଥୁରା ଦଧର୍ଷାତ୍ ।

ଉଦଗ୍ନେ ତିଷ୍ଠ ପ୍ରତ୍ୟାଽଽତନ୍ନୁଷ୍ଠ ନ୍ୟମିତ୍ରାଂ ଓଷତାଭିଗ୍ନହେତେ ।

ଯୋ ନୋ ଅରାତିଂ ସମିଧାନ ତକ୍ତେ ନୀତା ତଂ ଧାନ୍ୟତସଂ ନ ଶୁଷ୍ଠମ୍ ॥

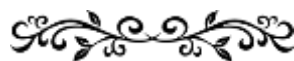
ଉର୍ଧ୍ଵା ଭବ ପ୍ରତି ବିଧାଧିଷ୍ଠଦାବିଷ୍ଣୁଷ୍ଠ ଦୈବ୍ୟାନ୍ୟଗ୍ନେ ।
 ଅବ ଶ୍ଵିରା ତନ୍ନୁହି ଯାତୁଜୁନାଂ ଜାମିମଜାମିଂ ପ୍ର ମୃଣାହି ଶତ୍ରୁନ୍ ॥
 ସ ତେ (୨) ଜାନାତି ସୁମତିଂ ଯବିଷ୍ଠ ଯ ଇବତେ ବ୍ରହ୍ମଣେ ଗାତୁମୈରତ୍ ।
 ବିଶ୍ଵାନ୍ୟଶ୍ଚେ ସୁଦିନାନି ରାୟୋ ଦ୍ୟୁମ୍ନାନ୍ୟୟୋ ବି ଦୁରୋ ଅଭି ଦେଫାତ୍ ॥
 ସେଦଗ୍ନେ ଅସ୍ତୁ ସୁଭଗଂ ସୁଦାନୁର୍ଯ୍ୟସ୍ତା ନିତ୍ୟେନ ହବିଷା ଯ ଉକ୍-ଥୈଃ ।
 ପିପ୍ରାଷତି ସ ଆୟୁଷି ଦୁରୋଣେ ବିଶ୍ଵେଦଶ୍ଚେ ସୁଦିନା ସାଃସଦିଷ୍ଠଃ ॥
 ଅର୍ଚାମି ତେ ସୁମତିଂ ଘୋଷ୍ୟର୍ବାକ୍-ସଂ ତେ ବାବାତା ଜରତାମ୍ (୩) ଇୟଂ ଗୀଃ ।
 ସ୍ଵଶାସ୍ତା ସୁରଥା ମର୍ଜୟେମାଶ୍ଚେ କ୍ଷତ୍ରାଣି ଧାରୟେରନ୍ତୁ ଦ୍ୟୁନ୍ ॥
 ଇହ ଭା ଭୂୟା ଚରେଦୁପ ମନ୍ଦୋଷାବସ୍ତର୍ଦାଦିବାଃ ସମନ୍ତ ଦ୍ୟୁନ୍ ।
 କୀତତସ୍ତା ସୁମନସଃ ସପେମାଭି ଦ୍ୟୁମ୍ନା ତସ୍ମିବାଃ ସୋ ଜନାନାମ୍ ॥
 ଯସ୍ତା ସ୍ଵଶ୍ଵଃ ସୁହିରଣ୍ୟୋ ଅଗ୍ନ ଉପୟାତି ବସୁମତା ରଥେନ ।
 ତସ୍ୟ ତ୍ରାତା ଭବସି ତସ୍ୟ ସଖା ଯସ୍ତ ଆତିଥ୍ୟମାନୁଷର-କୁଜୋଷତ୍ ॥
 ମହୋ ରୁଜାମି (୪) ବନ୍ଧୁତା ବଚୋଭିଷ୍ଠକ୍ତା ପିତୁର୍ଗୋତମାଦନ୍ଦିୟାୟ ॥
 ଇଂ ନୋ ଅସ୍ୟ ବଚସଶ୍ଚିକିଞ୍ଚି ହୋତର୍ଯ୍ୟବିଷ୍ଠ ସୁକ୍ରତୋ ଦମୁନାଃ ॥
 ଅସ୍ଵପୁଜସ୍ତରଣୟଃ ସୁଶେବା ଅତନ୍ତ୍ରାସୋଽବୁକା ଅଗ୍ରମିଷ୍ଠାଃ ।
 ତେ ପାୟବଃ ସ୍ୟୁର୍ଯ୍ୟଶ୍ଚୋ ନିଷଦ୍ୟାଃସ୍ତେ ତବ ନଃ ପାଞ୍ଚମୂର ॥
 ଯେ ପାୟବୋ ମାମତେୟଂ ତେ ଅଗ୍ନେ ପଶ୍ୟନ୍ତୋ ଅନ୍ଧଂ ଦୁରିତାଦରନ୍ଧନ୍ ।
 ରରନ୍ଧ୍ର ତାନ୍-ସୁକୃତୋ ବିଶ୍ଵବେଦା ଦିସ୍ତନ୍ତ ଇଦ୍ରିପବୋ ନା ହ (୫) ଦେଭୁଃ ॥
 ଇୟା ବୟଃ ସଧୁନ୍ୟସ୍ତୋତାସ୍ତବ ପ୍ରଣୀତ୍ୟଶ୍ୟାମ୍ ବାଜାନ୍ ।

ଉଦା ଶଂସା ସୁଦୟ ସତ୍ୟତାତେନ୍ଦୁଷ୍ଟୟା କୃଷ୍ଣହ୍ୟହୁୟାଶ ॥
 ଅୟା ତେ ଅଗ୍ନେ ସମିଧା ବିଧେମ ପ୍ରତି ସ୍ତୋମଂ ଶ୍ରୀସ୍ୟମାନଂ ଗୃଭାୟ ।
 ଦହାଶସୋ ରକ୍ଷସଃ ପାହ୍ୟସ୍ନାନ-ଦୁହୋ ନିଦୋ ମିତ୍ରମହୋ ଅବଦ୍ୟାତ୍ ॥
 ରକ୍ଷୋହଶଂ ବାଜିନମାଂଽଜିଘର୍ମି ମିତ୍ରଂ ପ୍ରଥୁଷ୍ଟମୁପ ଯାମି ଶମଂ ।
 ଶିଶାନୋ ଅଗ୍ନିଃ କ୍ରତୁଭିଃ ସମିକ୍ଷଃ ସ ନୋ ଦିବା (୭) ସ ରିଷଃ ପାତୁ ନକ୍ତମ୍ ॥
 ବି ଜ୍ୟୋତିଷା ବୃହତା ଭାତ୍ୟଗ୍ନିରାବିର୍ବିଶ୍ଵାନି କୃଷ୍ଣତେ ମହିତ୍ଵା ।
 ପ୍ରାଦେବୀର୍ମାୟାଃ ସହତେ ଦୁରେବାଃ ଶିଶୀତେ ଶୃଙ୍ଗେ ରକ୍ଷସେ ବିନିକ୍ଷେ ॥
 ଉତ ସ୍ଵାନାସୋ ଦିବି ଶକ୍ତୁଗ୍ନେଷ୍ଠିଗ୍ନାୟା ରକ୍ଷସେ ହକ୍ତବା ଉ ।
 ମଦେ ତିଦସ୍ୟ ପ୍ରରୁଜନ୍ତି ଭାମା ନ ବରନ୍ତେ ପରିବାଧୋ ଅଦେବୀଃ (୭)॥
 (ଅୟଶଂସଃ ସ ତେ ଜରତାଂ ରୁଜାମି ହ ଦିବୈକତଦ୍ଵାରିଂ ଶଜ) ॥ ୧। ୨। ୧୪॥

(ଆପ ଉଦ୍‌ହ୍ଵାକୁତ୍ୟେ ଦୈବୀମିନ୍ଦଂ ତେ ବସ୍ୟସ୍ୟଂଶୁନା ତେ ସୋମଂମୁଦାୟୁଷା ପ୍ର
 ଚ୍ୟବସ୍ଵାଗ୍ନୋରାତିଥ୍ୟମଂଶୁରଂ ଶୁର୍ବିଭାୟନୀ ମେଽସି ଯୁଞ୍ଜାତେ କୃଷ୍ଣସ୍ତ ପାଜ୍ଞଶ୍ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ॥ ୧୪ ॥)
 (ଆପୋ ବସ୍ୟସି ଯା ତବେନ୍ଦଂ ଗୀଷ୍ଠୁସ୍ତ୍ରିଂଶତ୍ ॥ ୩୪ ॥)
 (ଆପ ଉଦ୍‌ହ୍ଵଦେବୀଃ ॥)

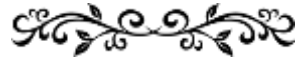
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣଯଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ପ୍ରଥମକାଣ୍ଡେ ଦ୍ଵିତୀୟଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥ ୨ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ପ୍ରଥମକାଣ୍ଡେ ତୃତୀୟଃ ପ୍ରସାଂକଃ ॥

| ଅଗ୍ନିଷ୍ଟୋମେ ପଶୁଃ |

(ସଦୋମଣ୍ଡପନିର୍ମାଣମ୍ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଦେବସ୍ୟା ଓ ସବିତୁଃ ପ୍ରସବେଂଶ୍ଚିନୋର୍ବାହୁଭ୍ୟାଂ ପୁଷ୍ଟୋ ହସ୍ତାଭ୍ୟାମା ଦଦେଂଭ୍ରୂରସି
ନାରିରସି ପରିଲିଖତଂ ରକ୍ଷଃ ପରିଲିଖତା ଅରାତୟ ଇଦମହଂ ରକ୍ଷସୋ ଗ୍ରୀବା ଅପି
କୃତ୍ବାମି ଯୋଂସ୍ଥାନ-ଦ୍ବେଷ୍ଟି ଯଂ ଚ ବୟଂ ଦ୍ବିଷ୍ମ ଇଦମସ୍ୟ ଗ୍ରୀବା ଅପି କୃତ୍ବାମି ଦିବେ
ଭାଂହରିକ୍ଷାୟ ଓ ପୃଥୁବ୍ୟେ ଓ ଶୁକ୍ଷିତାଂ ଲୋକଃ ପିତୃଷଦନ୍ତେ ଯବୋଂସି ଯବୟାସ୍ଥଦ-
ଦ୍ବେଷୋ (୧) ଯବୟାରାତୀଃ ପିତୃଣାଂ ସଦନମସ୍ତ୍ୟଦିବଂ ସ୍ବଭାନାଂହରିକ୍ଷଂ ପୃଣ ପୃଥୁବୀଂ
ଦୃଂହ ଦ୍ୟୁତାନସ୍ତା ମାରୁତୋ ମିନୋତୁ ମିତ୍ରାବରୁଣୟୋର୍ଧ୍ମବେଶ ଧର୍ମଣା ବ୍ରହ୍ମବନିଂ ଓ
କ୍ଷତ୍ରବନିଂ ସୁପ୍ରଜାବନିଂ ରାୟସ୍ତୋଷବନିଂ ପୟୁହାମି ବ୍ରହ୍ମ ଦୃଂହ କ୍ଷତ୍ରଂ ଦୃଂହ
ପ୍ରଜାଂ ଦୃଂହ ରାୟସ୍ତୋଷଂ ଦୃଂହ ଘୃତେନ ଦ୍ୟାବାପୃଥ୍ବୀ ଆ ପୃଣୋଥାମିନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ
ସଦୋଂସି ବିଶ୍ବଜନସ୍ୟା ଛାୟା ପରି ଓ ଗିର୍ବଣୋ ଗିରି ଇମା ଭବନ୍ତୁ ବିଶ୍ବତୋ ବୃକ୍ବାୟୁମନୁ
ବୃକ୍ବୟୋ ଜୁଷ୍ଟା ଭବନ୍ତୁ ଜୁଷ୍ଟୟ ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ସ୍ୟୁରସୀନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ଧୁବମସ୍ୟୈନ୍ଦ୍ରମସୀନ୍ଦ୍ରାୟ ଓ (୨) ॥
(ଦ୍ବେଷ ଇମା ଅଷ୍ଟାଦଶ ଚ) ॥ ୧। ୩। ୧॥

(ଉପରବନିର୍ମାଣମ୍ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ରକ୍ଷୋହଣୋ ବଲଗ୍ରହନୋ ବୈଷ୍ଣବାନ୍-ଶନାମାଦମହଂ ତଂ ବଲଗମୁଦ୍ବପାମି ଯଂ ନଃ
ସମାନୋ ଯମସମାନୋ ନିତୁଖାନେଦମେନମଧରଂ କରୋମି ଯୋ ନଃ ସମାନୋ
ଯୋଂସମାନୋଽରାତୀୟତି ଗାୟତ୍ରେଣ ଛନ୍ଦସାଂବବାଜୋ ବଲଗଃ କିମତ୍ର ଭଦ୍ରଂ ତନ୍ନୌ

ସହ ବିରାଡ଼ସି ସପତ୍ନଃ ସମ୍ରାଟସି ଭ୍ରାତୃବ୍ୟଃ ସୁରାଟସ୍ୟଭିମାତିଃ ବିଶ୍ୱାରାଟସି ବିଶ୍ୱାସାଂ
 ନାଷ୍ଟାଣାଂ ହିତା (୧) ରକ୍ଷୋହଣୋ ବଲଗ୍ରହନଃ ପ୍ରୋକ୍ଷାମି ବୈଷ୍ଣବାନ୍ ରକ୍ଷୋହଣୋ
 ବଲଗ୍ରହନୋଽବ ନୟାମି ବୈଷ୍ଣବାନ୍ ଯବୋଽସି ଯୁବୟାସ୍ମଦ୍-ହେଷୋ ଯୁବୟାରାତୀ
 ରକ୍ଷୋହଣୋ ବଲଗ୍ରହନୋଽବ ଶୃଣାମି ବୈଷ୍ଣବାନ୍ ରକ୍ଷୋହଣୋ ବଲଗ୍ରହନୋଽଭି କୁହୋମି
 ବୈଷ୍ଣବାନ୍ ରକ୍ଷୋହଣୋ ବଲଗ୍ରହନାବୁପ ଦଧାମି ବୈଷ୍ଣବୀ ରକ୍ଷୋହଣୋ ବଲଗ୍ରହନୋ
 ପୟ୍ମହାମି ବୈଷ୍ଣବୀ ରକ୍ଷୋହଣୋ ବଲଗ୍ରହନୋ ପରି ଶୃଣାମି ବୈଷ୍ଣବୀ ରକ୍ଷୋହଣୋ
 ବଲଗ୍ରହନୋ ବୈଷ୍ଣବୀ ବୃହନ୍ସି ବୃହଦ୍-ଗ୍ରାବା ବୃହତୀମିନ୍ଦ୍ରାୟ ବାଚଂ ବଦ (୨) ॥
 (ହଜ୍ଜେନ୍ଦ୍ରାୟ ହେ ଚ) ॥ ୧। ୩। ୨ ॥

(ଧିଷ୍ଣିୟାଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ବିଭୁରସି ପ୍ରବାହଣୋ ବହ୍ନିରସି ହବ୍ୟବାହନଃ ଶ୍ୱାତ୍ରୋଽସି ପ୍ରଚେତାସ୍ତଥୋଽସି ବିଶ୍ୱବେଦା
 ଭୃଶିଗସି କୃବିରଘାରିରସି ବନ୍ଧାରିରବସ୍ତ୍ରାସି ଦୁବସ୍ତ୍ରାସ୍ତ୍ରନ୍-ଧ୍ୟୁରସି ମାର୍ଜାଲୀୟଃ ସମ୍ରାଟସି
 କୃଶାନ୍ୟଃ ପରିଷଦ୍ୟୋଽସି ପବମାନଃ ପ୍ରତକ୍ଷାଽସି ନଭସ୍ତାନସଂମୃଷ୍ଣୋଽସି ହବ୍ୟସୁଦ
 ରୁତଧାମାଽସି ସୁବର୍ଜ୍ୟୋତିର୍ବ୍ରହ୍ମଜ୍ୟୋତିରସି ସୁବର୍ଧାମାଽଜୋଽସ୍ୟେକପାଦହ୍ନିରସି ବୁଧ୍ନୟୋ
 ରୌଦ୍ରୋଶାନୀକେନ ପାହି ମାଽଗ୍ନେ ପିପୁହି ମା ମା ମା ହିଂସୀଃ (୧) ॥
 (ଅନୀକେନାଶ୍ଚୈ ଚ) ॥ ୧। ୩। ୩ ॥

(ବୈସର୍ଜନୀୟହୋମଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଭଂ ସୋମ ତନୁକୃଦ୍-ଭ୍ୟା ହେଷୋଭ୍ୟାଽନ୍ୟକୃତେଭ୍ୟ ଭୁରୁ ଯଜାସି ବରୁଥଂ ସ୍ୱାହା
 କୁଷ୍ମାଣୋ ଅପୁରାଜ୍ୟସ୍ୟ ବେତୁ ସ୍ୱାହାଽୟଂ ନୋ ଅଗ୍ନିର୍ବରିବଃ କୃଣୋତ୍ସୟଂ ମୃଧଂ ପୁର
 ଏତୁ ପ୍ରଭିନ୍ଦ ।

ଅଥଃ ଶତ୍ରୁଞ୍ଜୟତୁ ଜହ୍ନୁଷାଶୋଽୟଂ ବାଜଂ ଜୟତୁ ବାଜସାତୌ ॥

ଉରୁ ବିଷ୍ଣୋ ବି କ୍ରମସ୍ତୋରୁ ଯୟାୟ ନଃ କୃଧ୍ ।

ଦ୍ରୁତଂ ଘୃତୟୋନେ ପିବ ପ୍ରପ୍ର ଯୁଜ୍ଜପତିଂ ତିର ॥

ସୋମୋ ଜିଗାତି ଗାତ୍ରବିତ୍ (୧) ଦେବାନାମେତି ନିଷ୍ପତନ୍ତସ୍ୟ ଯୋନିମାସଦମଦିତ୍ୟାଃ

ସଦୋଽସ୍ୟଦିତ୍ୟାଃ ସଦ ଆ ସାଦୈଷ ବୋ ଦେବ ସବିତଃ ସୋମସ୍ତଃ ରକ୍ଷଧ୍ୱଂ ମା ବୋ

ଦଭଦେତଞ୍ଚଃ ସୋମ ଦେବୋ ଦେବାନ୍ନୁପାଗା ଲୁଦମହଂ ମନ୍ତୁଷ୍ୟା ମନ୍ତୁଷ୍ୟାନ-ସୁହ

ପ୍ରଜୟା ସୁହ ରାୟସ୍ତୋଷେଶ ନମୋ ଦେବେଭ୍ୟଃ ସ୍ୱଧା ପିତୃଭ୍ୟ ଲୁଦମହଂ ନିର୍ବରୁଣସ୍ୟ

ପାଶାତ୍ ସୁବରୁଭି (୨) ବି ଖ୍ୟାଷଂ ବୈଶ୍ୱାନରଂ ଜ୍ୟୋତିରଗ୍ନେ ବ୍ରତପତେ ଓଂ ବ୍ରତାନାଂ

ବ୍ରତପତିରସି ଯା ମମ ତନୁସ୍ତୟଭୂଦିୟଃ ସା ମୟି ଯା ତବ ତନୁର୍ମୟଭୂଦେଷା ସା ଭୟି

ୟଥାୟଂ ନୌ ବ୍ରତପତେ ବ୍ରତିନୋବ୍ରତାନି (୩) ॥ (ଗାତ୍ରବିଦ୍ଭ୍ୟେକକ୍ରତଃଶଜ) ॥ ୧। ୩। ୪॥

(ଯୁପଜ୍ଞେଦନମ୍ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଅତ୍ୟନ୍ୟାନଗାଂ ନାନ୍ୟାନ୍ନୁପାଗାମର୍ବାଞ୍ଜୁ ପରୈରବିଦଂ ପ୍ରରୋଽବରୈଷ୍ଠଂ ଓଂ ଜୁଷେ ବୈଷ୍ଟବଂ

ଦେବୟଜ୍ୟାୟୈ ଦେବସ୍ତା ସବିତା ମଧ୍ୱାଽନୁଜ୍ୟୋଷଧ୍ୟେ ତ୍ରାୟସ୍ୱେନଃ ସ୍ୱଧୂତେ ମୈନଃ

ହିଂସ୍ରାଦିବମଗ୍ରେଶ ମା ଲେଖୀରୁତ୍ତରିକ୍ଷଂ ମଧ୍ୟେନ ମା ହିଂସ୍ରାଃ ପୃଥୁବ୍ୟା ସଂ ଭବ

ବନିକ୍ଷତେ ଶତବଲ୍-ଶୋ ବି ରୋହ ସୁହସ୍ରବଲ୍-ଶା ବି ବୟଃ ରୁହେମ ଯଂ ଭ୍ରାଽୟଃ

ସ୍ୱଧୂତିସ୍ତେତିଜାନଃ ପ୍ରଶିନାୟ ମହତେ ସୌଭଗାୟାଽଞ୍ଜିନ୍ନୋ ରାୟଃ ସୁବୀରଃ (୧) ॥

(ୟଂ ଦଶ ଚ) ॥ ୧। ୩। ୪॥

(ଯୁଦ୍ଧପଦମ୍ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ପୁଥୁବ୍ୟେ ଭୀଃକ୍ତରୀକ୍ଷାୟ ଭା ଦିବେ ଭା ଶୁକ୍ଷିତାଂ ଲୋକଃ ପିତୃଷଦନ୍ତେ ନିବୋଃସି
 ଯୁବୟାସ୍ମଦ୍-ହେଷୋ ଯୁବୟାରୀତୀଃ ପିତୃଣାଃ ସଦନମସି ସ୍ବାବେଶୋଃସ୍ୟଗ୍ରେଗା ନେତୃଣାଂ
 ବନସ୍ତତିରଧି ଭା ସ୍ବାସ୍ୟତି ତସ୍ୟ ବିଭାଦ୍ରେବସ୍ତା ସବିତା ମଧ୍ୟାଂନଜୁ
 ସୁପିସ୍ତଲାଭ୍ୟସ୍ତୈଷିଧୀଭ୍ୟ ଉଦିବଃ ସ୍ତଭାନାଃକ୍ତରୀକ୍ଷଂ ପୃଣ ପୃଥୁବୀମୁପରେଣ ଦୃଃହ ତେ
 ତେ ଧାମାନୁ୍ୟଶ୍ଚସୀ (୧) ଗମଥେ ଗାବୋ ଯତୁ ଭୁରିଶୃଙ୍ଗା ଅୟାସଃ ।
 ଅତ୍ରାହ ତଦୁରୁଗାୟାସ୍ୟ ବିଷ୍ଣୋଃ ପରମଂ ପ୍ରଦମବ ଭାତି ଭୁରେଃ ॥
 ବିଷ୍ଣୋଃ କର୍ମାଣି ପଶ୍ୟତୁ ଯତୋ ବ୍ରତାନି ପସ୍ତଶେ । ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ଯୁଜ୍ୟଃ ସଖା ॥
 ତଦ୍ବିଷ୍ଣୋଃ ପରମଂ ପ୍ରଦଃ ସଦା ପଶ୍ୟତି ସୁରୟଃ । ଦିବୀବ ଚକ୍ଷୁରାତତମ୍ ॥
 ବ୍ରହ୍ମବନିଂ ଭା କ୍ଷତ୍ରୁବନିଂ ସୁପ୍ରଜାବନିଂ ରାୟସ୍ତୋଷବନିଂ ପୟୁହାମି ବ୍ରହ୍ମ ଦୃଃହ କ୍ଷତ୍ରଂ
 ଦୃଃହ ପ୍ରଜାଂ ଦୃଃହ ରାୟସ୍ତୋଷଂ ଦୃଃହ ପରିବୀରସି ପରି ଭା ଦୈବୀବିଶୋ ବ୍ୟୟତ୍ରାଂ
 ପରୀମଂ ରାୟସ୍ତୋଷୋ ଯଜମାନଂ ମନୁଷ୍ୟା ଅକ୍ତରୀକ୍ଷସ୍ୟ ଭା ସାନାବବ ଗୃହାମି (୨) ॥
 (ଉଶ୍ନସୀ ପୋଷ୍ଟମେକାନ୍ନବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୧ । ୩ । ୬ ॥

(ପଶୋରୁପାକରଣମ୍ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଇଷେ ଭୋପ୍ରବୀରସ୍ୟପୋ ଦେବାଦୈବୀବିଶଃ ପ୍ରାଗୁର୍ବହ୍ନୀରୁଶିଜୋ ବୃହସ୍ପତେ ଧାରୟା ବସୁନି
 ହବ୍ୟା ତେ ସ୍ବଦତ୍ରାଂ ଦେବ ଦୃଷ୍ଟବସୁ ରଶ୍ମି ରେବତୀ ରମ୍ୟମଗ୍ନେଜ୍ଜନିତ୍ରମସି ବୃଷଣୌ ଛ
 ଭର୍ବଶ୍ୟସ୍ୟାୟୁରସି ପୁରୁରବା ଘୃତେନାକ୍ତେ ବୃଷଣଂ ଦଧାଥାଂ ଗାୟତ୍ରଂ ଛନ୍ଦୋଂନୁ ପ୍ର ଜାୟସ୍ବ
 ତ୍ରେଷ୍ଟୁଭଂ ଜାଗତଂ ଛନ୍ଦୋଂନୁ ପ୍ର ଜାୟସ୍ବ ଭବତମ୍ (୧) ନଃ ସମାନସୌ
 ସମୋକସାବରେପସୌ ।

ମା ଯୁଜ୍ଞଃ ହିଂସିଷ୍ଟଂ ମା ଯୁଜ୍ଞପତିଂ ଜାତବେଦସୌ ଶିବୌ ଭବତମଦ୍ୟ ନଃ ॥

ଅଗ୍ନାବଗ୍ନିଶ୍ଚରତି ପ୍ରବିଷ୍ଟ ରକ୍ଷାଶାଂ ପୁତ୍ରୋ ଅଧିରାଜ ଏଷଃ ।

ସ୍ବାହାକୃତ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମଣା ତେ ଜୁହୋମି ମା ଦେବାନାଂ ମିଥୁନ୍ନା କର୍ତ୍ତାଗ୍ରଧେୟମ୍ (୨) ॥

(ଭବତୁମେକନ୍ତ୍ରିଂଶଚ) ॥ ୧। ୩। ୭॥

(ଅପାକୃତସ୍ୟ ପଶୋର୍ବଶସନମ୍ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଆ ଦିଦ ରୁତସ୍ୟା ଭା ଦେବହବିଃ ପାଶେନାଃଃରଭେ ଧର୍ଷା ମାନୁଷାନୁଦ୍-ଭ୍ୟସ୍ତୌଷଧୀଭ୍ୟଃ
ପ୍ରୋକ୍ଷାମ୍ୟପାଂ ପେରୁରସି ସ୍ବାହଂ ତିସଦେବଂ ହବ୍ୟମାପୋ ଦେବୀଃ ସ୍ବଦତୈନଂ ସଂ ତେ
ପ୍ରାଣୋ ବାୟୁନାଂ ଗଚ୍ଛତାଂ ସଂ ଯଜତୈରଜାନି ସଂ ଯୁଜ୍ଞପତିରାଶିଷାଂ ଘୃତେନାକ୍ତୌ ପଶୁଂ
ତ୍ରାୟେଥାଂ ରେବତୀୟୁଜ୍ଞପତିଂ ପ୍ରିୟଧାଃଃ ବିଶ୍ବତୋରୋ ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ସ୍ବଜୁର୍ଦ୍ଦେବେନ (୧)

ବାତେନାଃସ୍ୟ ହବିଷ୍ଠସ୍-ମନାଂ ଯଜ ସମସ୍ୟ ତନ୍ନୁବା ଭବ ବର୍ଷାୟୋ ବର୍ଷାୟସି ଯୁଜ୍ଞେ
ଯୁଜ୍ଞପତିଂ ଧାଃ ପୃଥୁବ୍ୟାଃ ସ୍ବମୃତଂ ପାହି ନମସ୍ତ ଆତାନାଃନୁବା ପ୍ରେହି ଘୃତସ୍ୟା କୁଲ୍ୟାମନୁ
ସ୍ବହ ପ୍ରଜୟା ସ୍ବହ ରାୟସ୍ତୋଷେଶାଃଃପୋ ଦେବୀଃ ଶୁକ୍ଳାୟୁବଃ ଶୁକ୍ଳା ଯୁୟଂ ଦେବାଂ
ଭିତ୍-ଭ୍ବଂ ଶୁକ୍ଳା ବୁୟଂ ପରିବିଷ୍ଟାଃ ପରିବେଷ୍ଟାରୋ ବୋ ଭୂୟାସ୍ତ (୨)॥

(ଦେବେନ ଚତୁର୍ବିଂଶଚ) ॥ ୧। ୩। ୮॥

(ସଂଜ୍ଞପିତସ୍ୟ ପଶୋର୍ବପୋଦ୍-ଶେଦନମ୍ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ବାକ୍ତ ଆ ପ୍ୟାୟତାଂ ପ୍ରାଶସ୍ତ ଆ ପ୍ୟାୟତାଂ ଚକ୍ଷୁସ୍ତ ଆ ପ୍ୟାୟତାଂ ଶ୍ରୋତ୍ରଂ ତୁ ଆ
ପ୍ୟାୟତାଂ ଯା ତେ ପ୍ରାଶାସ୍ତୁର୍-ଜଗାମ ଯା ଚକ୍ଷୁର୍ଯା ଶ୍ରୋତ୍ରଂ ଯତ୍ତେ କୁରଂ ଯଦାଶ୍ଚିତଂ ତତ୍ତ୍ବ
ଆ ପ୍ୟାୟତାଂ ତତ୍ତ୍ବ ଏତେନ ଶୁକ୍ଷତାଂ ନାଭିସ୍ତ ଆ ପ୍ୟାୟତାଂ ପାୟୁସ୍ତ ଆ ପ୍ୟାୟତାଂ
ଶୁକ୍ଳାଶ୍ଚୁରିତ୍ରାଃ ଶମଦ୍-ଭ୍ୟଃ (୧) ଶମୋଷଧୀଭ୍ୟଃ ଶଂ ପୃଥୁବ୍ୟେ ଶମହୋଭ୍ୟାମୋଷଧ୍ୟେ

ଦ୍ରାଘସ୍ତେନଂ ସ୍ବଧୃତେ ମୈନଂ ହିଂସ୍ରା ରକ୍ଷାଂ ଭାଗୋଽସ୍ରାଦମହଂ ରକ୍ଷୋଽଧମଂ
 ତମୋ ନୟାମି ଯୋଽସ୍ମାନ୍-ହେଷ୍ଠି ଯଂ ଚ ବ୍ରହ୍ମ ହିଷ୍ମ ଇଦମେନମଧମଂ ତମୋ
 ନୟାମୀଷେ ଭା ଦୁତେନ ଦ୍ୟାବାପୃଥ୍ବୀ ପ୍ରୋର୍ଣ୍ଣାଥାମଞ୍ଜିନ୍ନୋ ରାୟଃ ସୁବୀରଂ
 ଭବିଷ୍ଠରକ୍ଷମନ୍ତୁହି ବାୟୋ ବୀହି ସ୍ତୋକାନଂ ସ୍ବାହୋର୍ଧ୍ବନଭସଂ ମାରୁତଂ ଗଞ୍ଜତମ୍ (୨) ॥
 (ଅଦ୍-ଭେଧା ବୀହି ପଞ୍ଚ ଚ) ॥ ୧। ୩। ୯ ॥

(ବସାହୋମଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ସଂ ତେ ମନସା ମନଃ ସଂ ପ୍ରାଣେନ ପ୍ରାଣୋ ଜୁଷ୍ଠଂ ଦେବେଭ୍ୟା ହବ୍ୟଂ ଘୃତବତ୍-
 ସ୍ବାହୈନ୍ଦ୍ରଃ ପ୍ରାଣୋ ଅଙ୍ଗେଅଙ୍ଗେ ନି ଦେଧଦୈନ୍ଦ୍ରୋଽପାନୋ ଅଙ୍ଗେଅଙ୍ଗେ ବି ବୋଭୁବଦେବ
 ଦକ୍ଷର୍ଭୂରି ତେ ସଂସମେତୁ ବିଷ୍ଣୁରୁପା ଯତ୍-ସଲଂଶ୍ମାଣୋ ଭବଥ ଦେବତ୍ରା ଯଜ୍ଞମବସ୍ତେ
 ସଖାୟୋଽନ୍ତୁ ଭା ମାତା ପିତରୋ ମଦନ୍ତୁ ଶ୍ରୀରସ୍ୟଗ୍ନିଷ୍ଠା ଶ୍ରୀଶାଭାପଃ ସମରିଶାନ୍ନାତସ୍ୟ (୧)
 ଭା ଧ୍ରଜୈଃ ପୁଷ୍ଟୋ ରଂ ହ୍ୟା ଅପାମୋଷଧୀନଂ ରୋହିଷ୍ୟେ ଘୃତଂ ଘୃତପାବାନଃ ପିବତ୍
 ବସାଂ ବସାପାବାନଃ ପିବତ୍ରାକ୍ତରକ୍ଷସ୍ୟ ହବିରସି ସ୍ବାହା ଭାଽକ୍ତରକ୍ଷାୟ ଦିଶଃ ପ୍ରଦିଶଂ
 ଆଦିଶୋ ବିଦିଶଂ ଭୃଦିଶଃ ସ୍ବାହା ଦିଗ୍-ଭେଧା ନମୋ ଦିଗ୍-ଭ୍ୟଃ (୨) ॥
 (ବାତସ୍ୟାଷ୍ଟାବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୧। ୩। ୧୦ ॥

(ଗୁଦକାଣ୍ଡହୋମଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ସମୁଦ୍ରଂ ଗଞ୍ଜ ସ୍ବାହାଽକ୍ତରକ୍ଷଂ ଗଞ୍ଜ ସ୍ବାହା ଦେବଂ ସବିତାରଂ ଗଞ୍ଜ ସ୍ବାହାଽହୋରାତ୍ରେ ଗଞ୍ଜ
 ସ୍ବାହା ମିତ୍ରାବରୁଣୋ ଗଞ୍ଜ ସ୍ବାହା ସୋମଂ ଗଞ୍ଜ ସ୍ବାହା ଯଜ୍ଞଂ ଗଞ୍ଜ ସ୍ବାହା ଛନ୍ଦାଂସି ଗଞ୍ଜ
 ସ୍ବାହା ଦ୍ୟାବାପୃଥ୍ବୀ ଗଞ୍ଜ ସ୍ବାହା ନଭୋ ଦିବ୍ୟଂ ଗଞ୍ଜ ସ୍ବାହାଽଗ୍ନିଂ ବୈଶ୍ବାନରଂ ଗଞ୍ଜ
 ସ୍ବାହାଽଦ୍-ଭ୍ୟସ୍ତୋଷଧୀଭ୍ୟା ମନୋ ମେ ହାଦି ଯଜ୍ଞ ତନ୍ମୁ ଭତଂ ପୁଷ୍ଟଂ ନପ୍ତାରମଶୀୟ

ଶୁଣିବି ତମଜି ଶୋଚି ଯୋଃସ୍ଥାନ-ଦେଷ୍ଟି ଯଂ ଚ ବୁଝଂ ହିଷ୍ଟୋ ଧାମ୍ନୋଧାମ୍ନୋ ରାଜନ୍ନିତୋ
ବରୁଣ ନୋ ମୁଞ୍ଚି ଯଦାପୋ ଅଘ୍ନିୟା ବରୁଣୋତି ଶପାମହେ ତତୋ ବରୁଣ ନୋ ମୁଞ୍ଚି(୧)॥

(ଅସି ଷଡ଼୍ିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୧। ୩। ୧୧॥

(ବସନ୍ତବରୀଂଶକାନାମପାସୁପାଦାନମ୍ । ସୋମଋଷିଃ)

ହବିଷ୍ମତୀରିମା ଆପୋ ହବିଷ୍ମାନ-ଦେବୋ ଅଧିରୋ ହବିଷ୍ମାଂ ଆ ବିବାସତି ହବିଷ୍ମାଂ
ଅସ୍ତୁ ସୁର୍ଯ୍ୟଃ ॥ ଅଗ୍ନେର୍ବୋଽପନ୍ନଗୃହସ୍ୟ ସଦସି ସାଦୟାମି ସୁମାୟ ସୁମିନଃ ସୁମେ ମା
ଧତେନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନିଯୋଜାଗ୍ରଧେୟଃ ସ୍ତ ମିତ୍ରାବରୁଣଯୋଜାଗ୍ରଧେୟଃ ସ୍ତ ବିଶ୍ୱେଷାଂ ଦେବାନାଂ
ଭାଗ୍ରଧେୟଃ ସ୍ତ ଯଜ୍ଞେ ଜାଗୃତ (୧) ॥ (ହବିଷ୍ମତୀଶ୍ଚତୁଷ୍ଟିଂଶତ୍) ॥ ୧। ୩। ୧୨॥

(ସୋମସ୍ୟ ଶକଟାଦୁପାବରୋହଃ । ସୋମଋଷିଃ)

ହୃଦେ ଭା ମନସେ ଭା ଦିବେ ଭା ସୁର୍ଯ୍ୟାୟ ଭୌର୍ଧମିମନସ୍ବରଂ କୃଧ୍ ଦିବି ଦେବେଷୁ
ହୋତ୍ରା ଯଜ୍ଞ ସୋମ ରାଜନ୍ନେହ୍ୟବ ରୋହ ମା ଭେର୍ମା ସଂ ବିଜ୍-ଥା ମା ଭା ହିଂସିଷଂ
ପୂଜାସ୍ତମୁପାବରୋହ ପୂଜାସ୍ତମୁପାବରୋହନ୍ତୁ ଶୁଣୋଦ୍ଭିଃ ସମିଧା ହବଂ ମେ ଶୁଶ୍ରୁହାପୋ
ଧୂଷଣାଶ୍ଚ ଦେବୀଃ ।

ଶୁଣୋତ ଗ୍ରାବାଣୋ ବିଦୁଷୋ ନୁ (୧) ଯଜ୍ଞଂ ଶୁଣୋତୁ ଦେବଃ ସବିତା ହବଂ ମେ ।
ଦେବୀରାପୋ ଅପାଂ ନପାଦ୍ୟ ଉର୍ମିହବିଷ୍ୟ ଇନ୍ଦ୍ରିୟାବାହୁଦିକ୍ତମସ୍ତଂ ଦେବେଭ୍ୟା ଦେବତ୍ରା
ଧିଉ ଶୁକ୍ରଂ ଶୁକ୍ରପେଭ୍ୟା ଯେଷାଂ ଭାଗଃ ସ୍ତ ସ୍ବାହା କାଷ୍ଠିରସ୍ୟପାପାଂ ମୁଧ୍ରଂ ସମୁଦ୍ରସ୍ୟ
ବୋକ୍ଷିତ୍ୟା ଉନ୍ନୟେ ।

ୟମଗ୍ନେ ପୁଷ୍ତ ମର୍ତ୍ତ୍ୟମାବୋ ବାଜେଷୁ ଯଂ ଜୁନଃ । ସ ଯନ୍ତା ଶଶ୍ୱତୀରିଷଃ (୨) ॥

(ନୁ ସ୍ୱପ୍ତଚତ୍ୱାରିଂଶଜ) ॥ ୧। ୩। ୧୩॥

(କାମ୍ୟାୟାଜ୍ୟାପୁରୋହୁବାକ୍ୟା । ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଭୃମଞ୍ଚେ ରୁଦ୍ରୋ ଅସ୍ତ୍ରୋ ମହୋ ଦିବସ୍ତଃ ଶର୍ଯୋ ମାରୁତଂ ପୁଷ ଈଶିଷେ ।
 ଓଂ ବାଟୈରୁଶୈର୍ଯାସି ଶଙ୍ଖୟଂ ପୁଷା ବିଧୂତଃ ପାସି ନୁ ମନା ॥
 ଆ ବୋ ରାଜାନମଧୁରସ୍ୟ ରୁଦ୍ରଃ ହୋତାରଃ ସତ୍ୟୟଜ୍ଞଃ ରୋଦସ୍ୟୋଃ ।
 ଅଗ୍ନିଂ ପୁରାତନୟିତ୍ୱୋରତିଭାଦିରଣ୍ୟରୁପମବସେ କୃଶ୍ଣଧମ୍ ॥
 ଅଗ୍ନିହୋତା ନିଷସାଦା ଯଜାନ୍ୟାନ୍ତପକ୍ଷେ ମାତୁଃ ସୁରଭାବୁ ଲୋକେ ।
 ଯୁବା କୃବିଃ ପୁରୁନିଷ୍ଠ (୧) ରତାବା ଧୂର୍ତା କୃଷ୍ଣୀନାମୁତ ମଧ୍ୟ ଇଦଃ ॥
 ସାଧ୍ୟାମକର୍ତ୍ତବ୍ୟବୀତିଂ ନୋ ଅଦ୍ୟ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ଜିହ୍ୱାମବିଦାମ ଗୁହ୍ୟାମ୍ ।
 ସ ଆୟୁରାଗାସୁରଭିର୍ବସାନୋ ଭଦ୍ରାମକର୍ତ୍ତବ୍ୟହୃତିଂ ନୋ ଅଦ୍ୟ ॥
 ଅକ୍ରନ୍ଦଦଗ୍ନିଃ ସ୍ତନୟନ୍ତିବ ଦେୱୀଃ କ୍ଷାମା ରେରିହସ୍ତୀରୁଧଃ ସମଞ୍ଜନ୍ ।
 ସଦ୍ୟୋ ଜଞ୍ଜାନୋ ବିହୀମିକ୍ଷୋ ଅଖ୍ୟଦା ରୋଦସୀ ଭାନୁନା ଭାତ୍ୟନ୍ତଃ ॥
 ଘେ ବସୁନି ପୁର୍ବଶୀକ (୨) ହୋତର୍ଦୋଷା ବସ୍ତୋରେରିରେ ଯଜ୍ଞିୟାସଃ ।
 କ୍ଷାମେବ ବିଶ୍ୱା ଭୁବନାନ୍ତି ଯଜ୍ଞିନ୍-ସଂ ସୌଭଗାନ୍ତି ଦଧୁରେ ପାବକେ ॥
 ତୁଭ୍ୟଂ ତା ଅଜିରସ୍ତମ ବିଶ୍ୱାଃ ସୁକ୍ଷିତୟଃ ପୃଥକ୍ । ଅଗ୍ନେ କାମାୟ ଯେମିରେ ॥
 ଅଶ୍ୟାମ ତଂ କାମମଗ୍ନେ ତବୋତ୍ୟଶ୍ୟାମ ରୁଦ୍ଧିଂ ରୁଦ୍ଧିବଃ ସୁବୀରମ୍ ।
 ଅଶ୍ୟାମ ବାଜମତି ବାଜୟନ୍ତୋଽଶ୍ୟାମ ଦ୍ୟୁମ୍ନମଜରାଜରଂ ତେ ॥
 ଶ୍ରେଷ୍ଠଂ ଯବିଷ୍ଠ ଭାରତାଗ୍ନେ ଦ୍ୟୁମନ୍ତମା ଭର । (୩) ବସୋ ପୁରୁଷ୍ଠଃ ରୁଦ୍ଧିମ୍ ॥
 ସ ଶ୍ୱିତାନସ୍ତନ୍ୟତୁ ରୋଚନସ୍ତା ଅଜରେଭିର୍ନାନଦଦ୍-ଭିର୍ଯ୍ୟବିଷ୍ଠଃ ।
 ଯଃ ପାବକଃ ପୁରୁତମଃ ପୁରୁଶି ପୁଥୁନ୍ୟଗ୍ନିରନ୍ତୁୟାତି ଭର୍ବନ୍ ॥

ଆୟୁଷ୍ଠେ ବିଶ୍ୱତୋ ଦଧିଦନ୍ତମଗ୍ନିର୍ବରେଣ୍ୟଃ ।

ପୁନଃସ୍ତେ ପ୍ରାଣ ଆୟତି ପରା ଯଜ୍ଞଂ ସୁବାମି ତେ ॥

ଆୟୁର୍ଦ୍ଧା ଅଗ୍ନେ ହବିଷୋ ଜୁଷାଣୋ ଘୃତପ୍ରତୀକୋ ଘୃତୟୋନିରେଧୁ ।

ଘୃତଂ ପୀତ୍ୱା ମଧୁ ଚାରୁ ଗବ୍ୟଂ ପିତେବ ପୁତ୍ରମଭି (୪) ରକ୍ଷତାଦିମମ୍ ॥

ତସ୍ମୈ ତେ ପ୍ରତିହର୍ଯ୍ୟତେ ଜାତବେଦୋ ବିଚର୍ଷଣେ । ଅଗ୍ନେ ଜନାମି ସୁଷୁତିମ୍ ॥

ଦିବନ୍ଧର୍ବି ପ୍ରଥମଂ ଜଞ୍ଜେ ଅଗ୍ନିରୁଗ୍ଧର୍ ଦ୍ୱିତୀୟଂ ପରି ଜାତବେଦାଃ ।

ତୃତୀୟମପି-ସୁ ନୁମଣା ଅଜସ୍ରମିନ୍ଦାନ ଏନଂ ଜରତେ ସ୍ୱାଧୀଃ ॥

ଶୁଚିଃ ପାବକ୍ତ୍ୱ ବନ୍ଧ୍ୟୋଽଗ୍ନେ ବୃହସ୍ପି ରୋଚସେ । ଇଂ ଘୃତେଭିରାହୁତଃ ॥

ଦୁଶୀନୋ ରୁକ୍ତ ଉର୍ବ୍ୟା ବ୍ୟଦ୍ୟୋଦ୍-ଦୁର୍ମର୍ଷମାୟୁଃ ଶ୍ରିୟେ ରୁଚାନଃ ।

ଅଗ୍ନିରମୃତୋ ଅଭବହ୍ନୟୋଭିଃ (୫) ଯଦେନଂ ଦ୍ୟୌରଜନୟସ୍ତୁରେତାଃ ॥

ଆ ଯଦିଷେ ନୃପତିଂ ତେଜ ଆନୁର-ଛୁଚି ରେତୋ ନିଷିଞ୍ଜଂ ଦ୍ୟୌରଭୀକେ ।

ଅଗ୍ନିଃ ଶର୍ପମନବଦ୍ୟଂ ଯୁବାନଂ ସ୍ୱାଧିୟଂ ଜନୟତ୍-ସୁଦୟଜ ॥

ସ ତେଜୀୟସ୍ୱା ମନସ୍ୱା ଘୋତ ଉତ ଶିକ୍ଷ ସ୍ୱପତ୍ୟସ୍ୟ ଶିକ୍ଷୋଃ ।

ଅଗ୍ନେ ରାୟୋ ନୃତମସ୍ୟ ପ୍ରଭୂତୌ ଭୂୟାମି ତେ ସୁଷୁତୟଶ୍ଚ ବସ୍ତଃ ॥

ଅଗ୍ନେ ସହଜ୍ଞମା ଭିର ଦ୍ୟୁମସ୍ୟ ପ୍ରାସହା ରୟିମ୍ ।

ବିଶ୍ୱା ଯ (୬) ଶ୍ଵର୍ଷଶୀରଭ୍ୟାସା ବାଜେଷୁ ସ୍ୱାସହତ୍ ॥

ତମାଗ୍ନେ ପୃତନାସହଂ ରୟିଂ ସହସ୍ତ ଆ ଭିର ।

ଇଂ ହି ସତ୍ୟୋ ଅଦ୍-ଭୂତୋ ଦାତା ବାଜସ୍ୟ ଗୋମତଃ ॥

ଉକ୍ଷାକ୍ତାୟ ବଶୀକ୍ତାୟ ସୋମପୃଷ୍ଠାୟ ବ୍ୟଧସେ । ସ୍ତୋମୈର୍ବିଧେମାଗ୍ନୟେ ॥

ବ୍ରହ୍ମା ହି ସୁନେ । ଅସ୍ୟାଦୁସଦ୍ଵା ଚକ୍ରେ ଅଗ୍ନିର୍ଜନ୍ମସାଂକ୍ଷୀନମ୍ ।
ସ ଓଂ ନ ଉର୍ଜସନ୍ ଉର୍ଜିତଂ ଧା ରାଜେବ ଜେରବୁକେ କ୍ଷେଷ୍ୟତଃ ॥
ଅଗ୍ନି ଆୟୁଃଂଷି (୭) ପବସ୍ତ ଆ ସୁବୋର୍ଜମିଷଂ ଚ ନଃ । ଆରେ ବାଧସ୍ତ ଦୁଷ୍ଟନାମ୍ ॥
ଅଗ୍ନେ ପବସ୍ତ ସ୍ବପା ଅଗ୍ନେ ବର୍ଷି ସୁବୀର୍ଯ୍ୟମ୍ । ଦଧିପୋଷଂଂ ରୁଦ୍ଧିଂ ମୟି ॥
ଅଗ୍ନେ ପାବକ ରୋତିଷା ମନ୍ତ୍ରୟା ଦେବ ଜିହ୍ଵୟା । ଆ ଦେବାନ୍-ବନ୍ଧି ଯକ୍ଷି ଚ ॥
ସ ନଃ ପାବକ ଦୀଦିବୋଽଗ୍ନେ ଦେବାଂ ଲୁହା ବହ । ଉପ ଯଜ୍ଞଂ ହବିଷ୍ଠଂ ନଃ ॥
ଅଗ୍ନିଃ ଶୁଚିବ୍ରତତମଃ ଶୁଚିର୍ବିପ୍ରଃ ଶୁଚିଃ କବିଃ । ଶୁଚୀ ରୋଚତୁ ଆହୁତଃ ॥
ଉଦାଗ୍ନେ ଶୁଚିୟସ୍ତବ ଶୁକ୍ରା ଭ୍ରାଜନ୍ତ ଇରତେ । ତବ ଜ୍ୟୋତୀଂଂଷ୍ୟର୍ଚୟଃ (୮) ॥
(ପୁରୁନିଷଃ ପୁରୀଣୀକ ଭରାଂଭି ବୟୋଭିର୍ଯ ଆୟୁଂଷି ବିପ୍ରଃ ଶୁଚିଷ୍ଠତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଚ) ॥ ୧୮ ॥ ୩୮ ॥ ୧୪ ॥

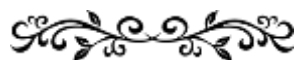
(ଦେବସ୍ୟ ରକ୍ଷୋହଣୋ ବିଭୂଷ୍ଠଂ ସୋମାତ୍ୟନ୍ୟାନଗାଂ ପୃଥୁବ୍ୟା ଲକ୍ଷେ ଭାଂଽଦଦେ ବାକ୍ତେ ସଂ ଡେ ସମୁଦ୍ରଂ
ହବିଷ୍ଠତୀର୍ହଦେ ଉଦାଗ୍ନେ ରୁଦ୍ରଶ୍ଠତୁର୍ଦ୍ଦଶ ॥ ୧୪ ॥)

(ଦେବସ୍ୟ ଗ୍ରାମଧ୍ୟେ ହବିଷ୍ଠତୀଃ ପବସ୍ତ ଏକତ୍ରିଂଶତ୍ ॥ ୩୧ ॥)

(ଦେବସ୍ୟାର୍ଚୟଃ ॥)

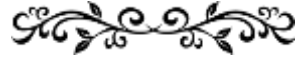
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତେଜିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ପ୍ରଥମକାଣ୍ଡେ ତୃତୀୟଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥ ୩ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ପ୍ରଥମକାଣ୍ଡେ ଚତୁର୍ଥଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥

| ସୁତ୍ୟାଦିନେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟା ଗ୍ରହାଃ |

(ସୋମାଭିଷବଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଆ ଦଂଦେ ଗ୍ରାବାଂସ୍ୟଧ୍ବରୁକ୍ତଘ୍ରେବେଭ୍ୟାଂ ଗନ୍ଧାରମିମମଧ୍ବରଂ କୃଧ୍ୟୁତ୍ତମେନଂ ପ୍ରବିନେନ୍ଦ୍ରାୟ
ସୋମଂ ସୁଷ୍ମତଂ ମଧୁମକ୍ତଂ ପକ୍ଷ୍ମକ୍ତଂ ବୃଷ୍ଟିବନ୍ଧିମିନ୍ଦ୍ରାୟ ଓ ବୃହସ୍ପତି ଇନ୍ଦ୍ରାୟ ଓ ବୃହତ୍ପୁରୁ
ଇନ୍ଦ୍ରାୟ ଓ ଅଭିମାତିନ୍ଦ୍ରାୟ ଇନ୍ଦ୍ରାୟ ଓ ଅଭିମାତିବତ୍ତ ଇନ୍ଦ୍ରାୟ ଓ ବିଶ୍ବଦେବ୍ୟାବତେ ଶ୍ବାତ୍ରାଃ ସ୍ତ
ବୃହତ୍ପୁରୋ ରାଧୋଗୁର୍ତ୍ତା ଅମୃତସ୍ୟ ପଦ୍ମାସ୍ତ୍ରା ଦେବୀର୍ଦେବତ୍ରେମଂ ମୁଞ୍ଚ୍ୟ ଧୂତୋପହୃତାଃ
ସୋମସ୍ୟ ପିବତୋପହୃତୋ ମୁଷ୍ଟାକଂ (୧) ସୋମଃ ପିବତୁ ଯତ୍ତେ ସୋମ ଦିବି ଜ୍ୟୋତିର୍ଯତ୍
ପୃଥୁବ୍ୟାଂ ଯଦୁରାବତ୍ତରିକ୍ଷେ ତେନାସ୍ତେ ଯଜମାନାନ୍ନୋରୁ ରାୟା କୁଧଧ୍ବ ଦାତ୍ରେ ବୋଚୋ
ଧୂଷଣେ ବୀଡୁ ସୁତୀ ବୀଡନ୍ନେଥାମୂର୍ଜଂ ଦଧାଥାମୂର୍ଜଂ ମେ ଧତ୍ମ ମା ବାଂଂ ହିଂସିଷ୍ମ ମା
ମା ହିଂସିଷ୍ମ ପ୍ରାଗପାଗୁଦଗଧୁରାଜ୍ଞାସ୍ତା ଦିଶୁ ଆ ଧାବତ୍ତମ୍ବ ନି ସ୍ବର । ଯତ୍ତେ
ସୋମାଦାଭ୍ୟଂ ନାମ ଜାଗୁବି ତସ୍ମୈ ତେ ସୋମ ସୋମାୟ ସ୍ବାହା (୨)॥

(ମୁଷ୍ଟାକଂ ସ୍ବର ଯତ୍ତେ ନବଂ ତ) ॥ ୧। ୪। ୧॥

(ଉପାଂଶୁଗ୍ରହଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ବାଚସ୍ପତିନ୍ନେ ପବସ୍ବ ବାଜିନ୍-ବୃଷା ବୃଷୋ ଅଂଶୁଭ୍ୟାଂ ଗଭସ୍ତପୁତୋ ଦେବୋ ଦେବାନାଂ
ପ୍ରବିତ୍ରମସି ଯେଷାଂ ଭାଗୋଽସି ତେଭ୍ୟସ୍ତା ସ୍ବାଂ-କୃତୋଽସି ମଧୁମତୀନ୍ ଇଷ୍ଟସ୍ବଧୁ
ବିଶ୍ବେଭ୍ୟସ୍ତେନ୍ଦ୍ରାୟା ଦିବ୍ୟେଭ୍ୟଃ ପାର୍ଥବେଭ୍ୟା ମନସ୍ତାଂଷୁବତ୍ତରିକ୍ଷମନ୍ଦିହି ସ୍ବାହା ଓ

ସୁଭବଃ ସୁର୍ଯ୍ୟାନ୍ ଦେବେଭ୍ୟସ୍ତ୍ୱା ମରୀଚିପେଭ୍ୟଂ ଏଷ ତେ ଘୋନିଃ ପ୍ରାଣାନ୍ ଭା (୧) ॥

(ବାଚଃ ସ୍ୱପ୍ନଚ୍ଚାରିଂଶତ୍) ॥ ୧। ୪। ୨ ॥

(ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମଗ୍ରହଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଉପନ୍ୟାମଗୃହୀତୋଽସ୍ୟନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମଃ ମଘବନ୍-ପାହି ସୋମମୁରୁଷ୍ୟ ରାୟଃ ସମିଷୋ ଯଜସ୍ୱାନ୍ତସ୍ତେ
ଦଧାମି ଦ୍ୟାବାପୃଥିବୀ ଅନ୍ତରୁର୍ବନ୍ତରିକ୍ଷଃ ସଞ୍ଜୋଷା ଦେବୈରବରୈଃ ପରୈଶ୍ଚାନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମେ
ମଘବନ୍-ମାଦୟସ୍ତ୍ୱ ସ୍ୱାଂ-କୃତୋଽସି ମଧୁମତୀନ୍ ଲକ୍ଷ୍ମ୍ୟୁ ବିଶ୍ୱେଭ୍ୟସ୍ତ୍ୱେନ୍ଦ୍ରିୟେଭ୍ୟା
ଦିବ୍ୟେଭ୍ୟଃ ପାର୍ଥିବେଭ୍ୟା ମନସ୍ତ୍ୱାଂଷୁର୍ବନ୍ତରିକ୍ଷମନ୍ତୁହି ସ୍ୱାହା ଭା ସୁଭବଃ ସୁର୍ଯ୍ୟାନ୍
ଦେବେଭ୍ୟସ୍ତ୍ୱା ମରୀଚିପେଭ୍ୟଂ ଏଷ ତେ ଘୋନିରପାନାନ୍ ଭା (୧) ॥

(ଦେବେଭ୍ୟଃ ସ୍ୱପ୍ନ ଚ) ॥ ୧। ୪। ୩ ॥

(ଐନ୍ଦ୍ରବାୟବଗ୍ରହଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଆ ବାଘୋ ଭୁଷ ଶୁଚିପା ଉପ ନଃ ସହସ୍ରଂ ତେ ନିୟୁତୋ ବିଶ୍ୱବାର ।
ଉପୋ ତେ ଅନ୍ଧୋ ମଦ୍ୟମନ୍ଥାମି ଯସ୍ୟ ଦେବ ଦଧୁଷେ ପୂର୍ବପେୟମ୍ ॥
ଉପନ୍ୟାମଗୃହୀତୋଽସି ବାୟବେ ଦେନ୍ଦ୍ରବାୟୁ ଇମେ ସୁତାଃ ।
ଉପ ପ୍ରଘୋଭିରା ଗତୁମିନ୍ଦବୋ ବାମୁଶନ୍ତି ହି ॥
ଉପନ୍ୟାମଗୃହୀତୋଽସୀନ୍ଦ୍ରବାୟୁଭ୍ୟାଂ ଦ୍ୱୈଷ ତେ ଘୋନିଃ ସଞ୍ଜୋଷାଭ୍ୟାଂ ଭା (୧) ॥

(ଆ ବାଘୋ ତ୍ରିଚ୍ଚାରିଂଶତ୍) ॥ ୧। ୪। ୪ ॥

(ମୈତ୍ରାବରୁଣଗ୍ରହଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଅୟଂ ବାଂ ମିତ୍ରାବରୁଣା ସୁତଃ ସୋମ ରତାବୃଧା । ମମେଦିହ ଶ୍ଚୂତଂ ହବମ୍ ।
ଉପନ୍ୟାମଗୃହୀତୋଽସି ମିତ୍ରାବରୁଣାଭ୍ୟାଂ ଦ୍ୱୈଷ ତେ ଘୋନିର୍-ରତାୟୁଭ୍ୟାଂ ଭା (୧) ॥

(ଅଥଂ ବାଂ ବିଂଶତିଃ) ॥ ୧। ୪। ୫॥

(ଆଶ୍ୱିନଗ୍ରହଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ୟା ବାଂ କଶା ମଧୁମତ୍ୟଶ୍ୱିନା ସୁନୃତାବତୀ । ତୟା ନୃଞ୍ଜଂ ମିମିକ୍ଷତମ୍ ।

ଉପୟାମଗୃହୀତୋଽସ୍ୟଶ୍ୱିତ୍ୟାଂ ଦ୍ୱୈଷ ତେ ଘୋନିର୍ମାଧ୍ୟାତ୍ୟାଂ ତ୍ୱା (୧) ॥

(ୟା ବାମିଷ୍ଠାଦଶ) ॥ ୧। ୪। ୬॥

ପ୍ରାତର୍ଯୁଜୈ ବି ମୁତ୍ୟୋଥାମଶ୍ୱିନାବେହ ଗଚ୍ଛତମ୍ । ଅସ୍ୟ ସୋମାସ୍ୟ ପ୍ରାତର୍ଯେ ॥

ଉପୟାମଗୃହୀତୋଽସ୍ୟଶ୍ୱିତ୍ୟାଂ ଦ୍ୱୈଷ ତେ ଘୋନିରଶ୍ୱିତ୍ୟାଂ ତ୍ୱା (୧) ॥

(ପ୍ରାତର୍ଯୁଜାବେକାନ୍ନବିଂଶତିଃ) ॥ ୧। ୪। ୭॥

(ଶୁକ୍ରଗ୍ରହଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଅଥଂ ବେନଶ୍ଳୋଦୟତ୍-ପୃଶ୍ନିଗର୍ଭା ଜ୍ୟୋତିର୍ଜରାୟୁ ରଜସୋ ବିମାନେ ।

ଇମମପାଂ ସିଞ୍ଜମେ ସୁର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ ଶିଶୁଂ ନ ବିପ୍ରା ମତିଭୀ ରିହତି ॥

ଉପୟାମଗୃହୀତୋଽସି ଶଶ୍ୱାୟ ଦ୍ୱୈଷ ତେ ଘୋନିର୍ବାରତାଂ ପାହି (୧) ॥

(ଅଥଂ ବେନଃ ପଞ୍ଚବିଂଶତିଃ) ॥ ୧। ୪। ୮॥

(ମଘିଗ୍ରହଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ତଂ ପ୍ରଭୃଥା ପୁର୍ବଥା ବିଶ୍ୱଥେମଥା ଜ୍ୟେଷ୍ଠତାତିଂ ବହିଷଦଂ ସୁବର୍ବିଦଂ ପ୍ରତୀଚୀନଂ ବୃଜନଂ

ଦୋହସେ ଗିରାଽଂଶୁଂ ଜୟତ୍ରମନ୍ତୁ ଯାସୁ ବଧାସେ । ଉପୟାମଗୃହୀତୋଽସି ମର୍କାୟ ଦ୍ୱୈଷ

ତେ ଘୋନିଃ ପ୍ରଜାଃ ପାହି (୧) ॥ (ତଂ ଷଡ୍-ବିଂଶତିଃ) ॥ ୧। ୪। ୯॥

(ଆଗ୍ରୟଶଗ୍ରହଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଯେ ଦେବା ଦିବ୍ୟେକାଦଶ ଶ୍ଚ ପୃଥୁବ୍ୟାମଧ୍ୟେକାଦଶ ଶ୍ଚାଂସୁଷଦୋ ମହିନୈକାଦଶ ଶ୍ଚ ତେ
ଦେବା ଯୁଜମିନଂ କୁଷଧ୍ମପୟାମଗୃହୀତୋଽସ୍ୟାଗ୍ରୟଶୋଽସି ସ୍ବାଗ୍ରୟଶୋ ଜିହ୍ଵା ଯୁଜଂ ଜିହ୍ଵା
ୟୁଜପତିମତି ସର୍ବନା ପାହି ବିଷ୍ଣୁସ୍ତ୍ରାଂ ପାତୁ ବିଶ୍ଵଂ ଓଂ ପାହୀନ୍ତିୟେଶୈଷ ତେ
ଯୋନିର୍ବିଶ୍ଵେଭ୍ୟସ୍ତ୍ବା ଦେବେଭ୍ୟଃ (୧) ॥ (ଯେ ଦେବାସ୍ତ୍ରିଚତ୍ଵାରିଂଶତ୍) ॥ ୧। ୪। ୧୦॥

(ଭ୍ରାତୃବ୍ୟବତ ଆଗ୍ରୟଶଗ୍ରହଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ତ୍ରିଂଶତ୍ରୟଶ୍ଚ ଗୁଣିନୋ ରୁଜତ୍ତୋ ଦିବଂ ଓଂ ରୁଦ୍ରାଃ ପୃଥୁବାଂ ଚ ସଚତ୍ତେ ।
ଏକାଦଶାସୋ ଅସୁଷଦଃ ସୁତଂ ସୋମଂ କୁଷତ୍ରାଂ ସର୍ବନାୟ ବିଶ୍ଵେ ॥
ଉପୟାମଗୃହୀତୋଽସ୍ୟାଗ୍ରୟଶୋଽସି ସ୍ବାଗ୍ରୟଶୋ ଜିହ୍ଵା ଯୁଜଂ ଜିହ୍ଵା ଯୁଜପତିମତି ସର୍ବନା
ପାହି ବିଷ୍ଣୁସ୍ତ୍ରାଂ ପାତୁ ବିଶ୍ଵଂ ଓଂ ପାହୀନ୍ତିୟେଶୈଷ ତେ ଯୋନିର୍ବିଶ୍ଵେଭ୍ୟସ୍ତ୍ବା ଦେବେଭ୍ୟଃ(୧)॥
(ତ୍ରିଂଶତ୍ ତ୍ରିଚତ୍ଵାରିଂଶତ୍) ॥ ୧। ୪। ୧୧॥

(ଉକ୍ଥ୍ୟଗ୍ରହଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଉପୟାମଗୃହୀତୋଽସୀନ୍ଦ୍ରାୟ ଓଂ ବୃହସ୍ପତେ ବୟସ୍ପତ ଉକ୍-ଥାୟୁବେ ଯତ୍ଵା ଇନ୍ଦ୍ର
ବୃହସ୍ପୟସ୍ତସ୍ତେ ଓଂ ବିଷ୍ଣୁବେ ଦୈଷ ତେ ଯୋନିରିନ୍ଦ୍ରାୟ ଓଂ ଉକ୍-ଥାୟୁବେ (୧)॥
(ଉପୟାମଗୃହୀତୋ ହାରିଂଶତିଃ) ॥ ୧। ୪। ୧୨॥

(ଧ୍ରୁବଗ୍ରହଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ମୁଧାନଂ ଦିବୋ ଅରତିଂ ପୃଥୁବ୍ୟା ବୈଶ୍ଵାନରମୁତାୟ ଜାତମଗ୍ନିମ୍ ।
କୃବିଂ ସମ୍ରାଜମତିଥୁଂ ଜନାନାମାସନ୍ନା ପାତ୍ରଂ ଜନୟତ୍ତ ଦେବାଃ ॥
ଉପୟାମଗୃହୀତୋଽସ୍ୟଗ୍ରୟେ ଓଂ ବୈଶ୍ଵାନରାୟ ଧ୍ରୁବୋଽସି ଧ୍ରୁବକ୍ଷିତିଧ୍ରୁବାଶାଂ

ଧୁବତମୋଃତ୍ରୁପତାନାମତ୍ରୁପତନ୍ଧିଭମ ଏଷ ତେ ଯୋନିରୁଗ୍ନୟେ ଭା ବୈଶ୍ଵାନୁରାୟ (୧)॥

(ମୁଧାନ୍ ପଞ୍ଚତ୍ରିଂଶତ୍) ॥ ୧। ୪। ୧୩॥

(ଉତୁଗ୍ରହଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ମଧୁଶ୍ଚ ମାଧବଶ୍ଚ ଶୁକ୍ରଶ୍ଚ ଶୁଚିଶ୍ଚ ନଭଶ୍ଚ ନଭସ୍ୟଶ୍ଚେଷଶ୍ଚୋର୍ଜଶ୍ଚ ସହଶ୍ଚ ସହସ୍ୟଶ୍ଚ ତପଶ୍ଚ
ତପସ୍ୟଶ୍ଚୋପୟାମଗୃହୀତୋଽସି ସ୍ତଂ ସର୍ପୋଽସ୍ୟଂ ହସ୍ତତ୍ୟାୟ ଭା (୧)॥

(ମଧୁସ୍ତ୍ରିଂଶତ୍) ॥ ୧। ୪। ୧୪॥

(ଏନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନିଗ୍ରହଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ଆ ଗତଂ ସୁତଂ ଗୀର୍ଜିର୍ନଭୋ ବରେଣ୍ୟମ୍ । ଅସ୍ୟ ପାତଂ ଧୂୟେଷ୍ଠିତା ॥

ଉପୟାମଗୃହୀତୋଽସୀନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନିଭ୍ୟାଂ ଦୈଷ ତେ ଯୋନିରିନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନିଭ୍ୟାଂ ଭା (୧)॥

(ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ବିଂଶତିଃ) ॥ ୧। ୪। ୧୫॥

(ବୈଶ୍ଵଦେବଗ୍ରହଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଓମାସଶ୍ଚର୍ଷଣୀଧୃତୋ ବିଶ୍ଵେ ଦେବାସ୍ତ ଆ ଗତ । ଦାଶ୍ଵାଂସୋ ଦାଶୁଷଃ ସୁତମ୍ ॥

ଉପୟାମଗୃହୀତୋଽସି ବିଶ୍ଵେଭ୍ୟସ୍ତା ଦେବେଭ୍ୟ ଏଷ ତେ ଯୋନିର୍ବିଶ୍ଵେଭ୍ୟସ୍ତା ଦେବେଭ୍ୟଃ

(୧)॥ (ଓମାସୋ ବିଂଶତିଃ) ॥ ୧। ୪। ୧୬॥

(ପୂର୍ବା ମରୁତ୍ବତୀୟଗ୍ରହଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ମରୁତ୍ବତଂ ବୃଷଭଂ ବାବୃଧାନମକବାରିଂ ଦିବ୍ୟଂ ଶାସମିନ୍ଦ୍ରମ୍ ।

ବିଶ୍ଵାସାହମବସେ ନୂତନାୟୋଗ୍ରଂ ସହୋଦାମିହ ତଂ ହୁବେମ ॥

ଉପୟାମଗୃହୀତୋଽସୀନ୍ଦ୍ରାୟ ଭା ମରୁତ୍ବତ ଏଷ ତେ ଯୋନିରିନ୍ଦ୍ରାୟ ଭା ମରୁତ୍ବତେ (୧)॥

(ମରୁତ୍ବତଂ ଷଡ୍-ବିଂଶତିଃ) ॥ ୧। ୪। ୧୭॥

(ଉତ୍ତରମରୁଦ୍ଧତୀୟଗ୍ରନ୍ଥଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଇନ୍ଦ୍ର ମରୁତଃ ଇହ ପାହି ସୋମଂ ଯଥା ଶାୟାତେ ଅପିବଃ ସୁତସ୍ୟ ।

ତବ ପ୍ରଣାତୀ ତବ ଶୁର ଶର୍ମନ୍ନା ବିବାସତି କବୟଃ ସୁୟୁଜାଃ ॥

ଉପନ୍ୟାମଗୃହୀତୋଽସୀନ୍ନାନ୍ନ ଓ ମରୁତଃ ଏଷ ତେ ଯୋନିରିନ୍ନାନ୍ନ ଓ ମରୁତଃ (୧) ॥

(ଇନ୍ଦ୍ର ମରୁତଃ ଏକାନ୍ତତ୍ରିଂଶତଃ) ॥ ୧। ୪। ୧୮ ॥

(ଦୃତୀୟମରୁଦ୍ଧତୀୟଗ୍ରନ୍ଥଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ମରୁତାଂ ଇନ୍ଦ୍ର ବୃଷଭୋ ରଣାନ୍ନ ପିବା ସୋମମନୁଷ୍ଠଧଂ ମଦାନ୍ନ ।

ଆ ସିଞ୍ଚସ୍ବ ଜଠରେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ୱର୍ଣ୍ଣଂ ଓ ରାଜାସି ପ୍ରଦିବଃ ସୁତାନାମ୍ ॥

ଉପନ୍ୟାମଗୃହୀତୋଽସୀନ୍ନାନ୍ନ ଓ ମରୁତଃ ଏଷ ତେ ଯୋନିରିନ୍ନାନ୍ନ ଓ ମରୁତଃ (୧) ॥

(ମରୁତାନେକାନ୍ନ ତ୍ରିଂଶତଃ) ॥ ୧। ୪। ୧୯ ॥

(ମହେନ୍ଦ୍ରଗ୍ରନ୍ଥଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ମହାଂ ଇନ୍ଦ୍ରୋ ଯ ଓଜସା ପୂର୍ଜନ୍ୟୋ ବୃଷ୍ଟିମାଂ ଇବ । ସ୍ତୋମୈର୍ବିସ୍ରସ୍ୟ ବାବୃଧେ ॥

ଉପନ୍ୟାମଗୃହୀତୋଽସି ମହେନ୍ନାନ୍ନ ଘୈଷ ତେ ଯୋନିର୍ମହେନ୍ନାନ୍ନ ଓ (୧) ॥

(ମହାନେକାନ୍ନ ବିଂଶତିଃ) ॥ ୧। ୪। ୨୦ ॥

(ମହେନ୍ଦ୍ରଗ୍ରନ୍ଥଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ମହାଂ ଇନ୍ଦ୍ରୋ ନୁବଦା ଚର୍ଷଶିପ୍ରା ଭୂତ ଦ୍ବିବର୍ହା ଅମିନଃ ସହୋଭିଃ ।

ଅସ୍ତ୍ରଦ୍ବିନ୍ଦ୍ବାବୃଧେ ବୀର୍ଯ୍ୟାୟୋରୁଃ ପୁଥୁଃ ସୁକୃତଃ କୃତୃଭିର୍ଭୂତଃ ॥

ଉପନ୍ୟାମଗୃହୀତୋଽସି ମହେନ୍ନାନ୍ନ ଘୈଷ ତେ ଯୋନିର୍ମହେନ୍ନାନ୍ନ ଓ (୧) ॥

(ମହାନ୍ନବତ୍ ଷଡ୍-ବିଂଶତିଃ) ॥ ୧। ୪। ୨୧ ॥

(ଆଦିତ୍ୟଗ୍ରହଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

କୃଦା ତନ ସ୍ତରୀରସି ନେନ୍ଦ୍ର ସଖସି ଦାଶୁଷେ ।

ଉପୋପେନ୍ନ ମିଘବନ୍ ଭୂୟ ଇନ୍ନ ତେ ଦାନଂ ଦେବସ୍ୟ ପୃତ୍ୟତେ ॥

ଉପନ୍ୟାମଗୃହୀତୋଽସ୍ୟାଦିତ୍ୟଭ୍ୟସ୍ତ୍ୱା ॥

କୃଦା ତନ ପ୍ର ଯୁକ୍ତସ୍ତ୍ୟଭେ ନି ପାସି ଜହ୍ନନୀ ।

ତୁରୀୟାଽଽଦିତ୍ୟ ସର୍ବନଂ ତ ଇନ୍ଦ୍ରିୟମା ତସ୍ମାବମୃତଂ ଦିବି ॥

ୟଞ୍ଜୋ ଦେବାନାଂ ପ୍ରତ୍ୟେତି ସୁମ୍ନମାଦିତ୍ୟାସ୍ତୋ ଭବତା ମୃତ୍ୟୁକ୍ତଃ ।

ଆ ବୋଽର୍ବାଚୀ ସୁମତିର୍ବୃତ୍ୟାଦୁଂହୋଶ୍ଚିଦ୍ୟା ବରିବୋବିଭୂରାସତ୍ ॥

ବିବସ୍ୱ ଆଦିତ୍ୟେଷ ତେ ସୋମପାଥସ୍ତେନ ମନ୍ଦସ୍ତ ତେନ ତୃପ୍ୟ ତୃପ୍ୟାସ୍ମ ତେ ବ୍ରହ୍ମଂ

ତର୍ପୟିତାରୋ ଯା ଦିବ୍ୟା ବୃଷ୍ଟିସ୍ତୟା ଓ ଶ୍ରୀଶାମି (୧)॥ (ବଃ ସ୍ୱସ୍ତର୍ବିଂଶତିଃ)॥ ୧। ୪। ୨୨ ॥

(ସାବିତ୍ରଗ୍ରହଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ବାମମୂଦ୍ୟ ସବିତର୍ବାମନୁ ଶ୍ୱୋ ଦିବେଦିବେ ବାମମୁସ୍ମଭ୍ୟଂ ସାବୀଃ ।

ବାମସ୍ୟ ହି କ୍ଷୟସ୍ୟ ଦେବ ଭୂରେରୂୟା ଧୂୟା ବାମଭାଜଃ ସ୍ୟାମ ॥

ଉପନ୍ୟାମଗୃହୀତୋଽସି ଦେବାୟ ଓ ସବିତ୍ରେ (୧)॥ (ବାମଂ ଚତୁର୍ବିଂଶତିଃ)॥ ୧। ୪। ୨୩ ॥

(ସାବିତ୍ରଗ୍ରହଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଅଦର୍ବ-ଧେଭିଃ ସବିତଃ ପାୟୁଭିଷ୍ଟଂ ଶିବେଭିରୂଦ୍ୟ ପରି ପାହି ନୋ ଗୟମ୍ ।

ହିରଣ୍ୟଜିହ୍ୱଃ ସୁବିତାୟ ନବ୍ୟସ୍ତେ ରକ୍ଷା ମାକିର୍ନୋ ଅଘଶଂଂସ ଇଶତ ॥

ଉପନ୍ୟାମଗୃହୀତୋଽସି ଦେବାୟ ଓ ସବିତ୍ରେ (୧)॥

(ଅଦର୍ବ-ଧେଭିସ୍ତୟୋବିଂଶତିଃ) ॥ ୧। ୪। ୨୪ ॥

(ସାବିତ୍ରଗ୍ରହଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ହିରଣ୍ୟପାଣିମୁତୟେ ସବିତାରମୁପ ହୁୟେ । ସ ଚେତା ଦେବତା ପ୍ରଦମ୍ ॥

ଉପନ୍ୟାମଗୃହୀତୋଽସି ଦେବାୟ ଓ ସବିତ୍ରେ (୧) ॥ (ହିରଣ୍ୟପାଣିଂ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ) ॥ ୧। ୪। ୨୫ ॥

(ବୈଶ୍ଣବେକଗ୍ରହଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ସୁଶର୍ମାଽସି ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠାନୋ ବୃହଦୁନ୍ମେ ନମଂ ଏଷ ତେ ଯୋନିର୍ବିଶ୍ୱେଭ୍ୟସ୍ତା ଦେବେଭ୍ୟଃ (୧) ॥

(ସୁଶର୍ମା ଦ୍ୱାଦଶ) ॥ ୧। ୪। ୨୬ ॥

(ପାତ୍ନୀବତଗ୍ରହଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ବୃହସ୍ପତିସୁତସ୍ୟ ତ ଇନ୍ଦୋ ଇନ୍ଦ୍ରିୟାବତଃ ପତ୍ନୀବତଂ ଗ୍ରହଂ ଗୃହ୍ଣାମ୍ୟଗ୍ନାଂ ଇ ପତ୍ନୀବାଣାଃ

ସବୁର୍ଦେବେନ ଦକ୍ଷା ସୋମଂ ପିବ ସ୍ୱାହା (୧) ॥ (ବୃହସ୍ପତିସୁତସ୍ୟ ପଞ୍ଚଦଶ) ॥ ୧। ୪। ୨୭ ॥

(ହାରିୟୋଜନଗ୍ରହଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ହରିରସି ହାରିୟୋଜନୋ ହରେୟାଃ ସ୍ତାତା ବଜ୍ରସ୍ୟ ଭୂତା ପୃଶ୍ନେଃ ପ୍ରେତା ତସ୍ୟ ତେ ଦେବ

ସୋମେଷ୍ଟୟଜୁଷଃ ସୁତସ୍ତୋମସ୍ୟ ଶସ୍ତ୍ରୋକ୍-ଥସ୍ୟ ହରିବତଂ ଗ୍ରହଂ ଗୃହ୍ଣାମି ହରୀଃ ସ୍ତ

ହରେୟାର୍ଥୀନାଃ ସହସୋମା ଇନ୍ଦ୍ରାୟ ସ୍ୱାହା (୧) ॥ (ହରିଃ ଷଡ୍-ବିଂଶତିଃ) ॥ ୧। ୪। ୨୮ ॥

(ଆଗ୍ନେୟୋଽତିଗ୍ରହଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଅଗ୍ନି ଆୟୁଂ ଶି ପବସ୍ତ ଆ ସୁବୋର୍ଜ୍ଜମିଷଂ ଚ ନଃ । ଆରେ ବାଧସ୍ତ ଦୁଚ୍ଛନାମ୍ ॥

ଉପନ୍ୟାମଗୃହୀତୋଽସ୍ୟଗ୍ନୟେ ଓ ତେଜସ୍ୱତ ଏଷ ତେ ଯୋନିରଗ୍ନୟେ ଓ ତେଜସ୍ୱତେ

(୧) ॥ (ଅଗ୍ନି ଆୟୁଂ ଶି ତ୍ରୟୋବିଂଶତିଃ) ॥ ୧। ୪। ୨୯ ॥

(ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟୋତିଗ୍ରହଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଉଦ୍ଭିଷ୍ଟନୋଜସା ସୁହ ପ୍ରାଭା ଶିପ୍ରେ ଅବେପୟଃ । ସୋମମିନ୍ଦ୍ର ତମୁ ସୁତମ୍ ॥
ଉପୟାମଗୃହୀତୋଽସୀନ୍ଦ୍ରାୟ ଘୌଜସ୍ବତ ଏଷ ତେ ଘୋନିରିନ୍ଦ୍ରାୟ ଘୌଜସ୍ବତେ (୧) ॥
(ଉଦ୍ଭିଷ୍ଟନେକବିଂଶତିଃ) ॥ ୧। ୪। ୩୦ ॥

(ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟୋତିଗ୍ରହଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ତରଣିର୍ବିଶ୍ବଦର୍ଶତୋ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଟଦସି ସୁର୍ଯ୍ୟ । ବିଶ୍ବମା ଭାସି ରୋଚନମ୍ ॥
ଉପୟାମଗୃହୀତୋଽସି ସୁର୍ଯ୍ୟାୟ ଘା ଭ୍ରାଜସ୍ବତ ଏଷ ତେ ଘୋନିଃ ସୁର୍ଯ୍ୟାୟ ଘା ଭ୍ରାଜସ୍ବତେ
(୧) ॥ (ତରଣିର୍ବିଂଶତିଃ) ॥ ୧। ୪। ୩୧ ॥

(ସଂଗାହନମ୍ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଆ ପ୍ୟାୟସ୍ବ ମଦିନ୍ଦ୍ରମ ସୋମ ବିଶ୍ବାଭିରୁତିଭିଃ । ଭବା ନଃ ସପ୍ରଥସ୍ବମଃ (୧) ॥
(ଆ ପ୍ୟାୟସ୍ବ ନବଂ) ॥ ୧। ୪। ୩୨ ॥

(ଅବଗାହନମ୍ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଇନ୍ଦୁଷ୍ଟେ ଯେ ପୂର୍ବତରାମପଶ୍ୟନ୍ ବ୍ୟୁଛନ୍ତୀମୁଷସଂ ମର୍ତ୍ତ୍ୟାସଃ ।
ଅସ୍ମାଭିରୁ ନୁ ପ୍ରତିଚକ୍ଷ୍ୟାଽଭୂଦୋ ତେ ଯନ୍ତି ଯେ ଅପରୀଷ୍ଠ ପଶ୍ୟାନ୍ (୧) ॥
(ଇନ୍ଦୁରେକାନ୍ନବିଂଶତିଃ) ॥ ୧। ୪। ୩୩ ॥

(ଔଷଣମ୍ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଟତୀଂ ଘା ସାଦୟାମି ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଟତଂ ଘା ସାଦୟାମି ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦଂ ଘା ସାଦୟାମି
ଭାସ୍ବତୀଂ ଘା ସାଦୟାମି କ୍ବଳନ୍ତୀଂ ଘା ସାଦୟାମି ମଲ୍ଲଭବନ୍ତୀଂ ଘା ସାଦୟାମି

ଦୀପ୍ୟମାନଂ ଓ ସାଦୟାମି ରୋଚମାନଂ ଓ ସାଦୟାମ୍ୟଜସ୍ରାଂ ଓ ସାଦୟାମି
ବୁହଜ୍ୟୋତିଷଂ ଓ ସାଦୟାମି ବୋଧୟନ୍ତୀଂ ଓ ସାଦୟାମି ଜାଗ୍ରତୀଂ ଓ ସାଦୟାମି (୧) ॥

(ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠତୀଂ ଷଡ୍-ତ୍ରୈଂଶତିଃ) ॥ ୧। ୪। ୩୪॥

(ସୁବାହୁତୟଃ । ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପ୍ରୟାସାୟ ସ୍ୱାହାଃଽୟାସାୟ ସ୍ୱାହା ବିୟାସାୟ ସ୍ୱାହା ସଂୟାସାୟ ସ୍ୱାହୋଦ୍ୟାସାୟ
ସ୍ୱାହାଽବୟାସାୟ ସ୍ୱାହା ଶୁଚେ ସ୍ୱାହା ଶୋକାୟ ସ୍ୱାହା ତପ୍ୟତ୍ୱେ ସ୍ୱାହା ତପତ୍ୱେ ସ୍ୱାହା
ବ୍ରହ୍ମହତ୍ୟାୟେ ସ୍ୱାହା ସର୍ବଶ୍ଚେ ସ୍ୱାହା (୧) ॥ (ପ୍ରୟାସାୟ ଚତୁର୍ବିଂଶତିଃ) ॥ ୧। ୪। ୩୫॥

(ରାଜଗବୀହୋମଃ । ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଚିତ୍ତଂ ସନ୍ତାନେନ ଭବଂ ଯଜ୍ଞା ରୁଦ୍ରଂ ତନିମ୍ନା ପଶୁପତିଂ ଶୁଲହୁଦୟେନାଗ୍ନିଂ ହୃଦୟେନ
ରୁଦ୍ରଂ ଲୋହିତେନ ଶର୍ବଂ ମତସ୍ମାଭ୍ୟାଂ ମହାଦେବମନ୍ତଃପାର୍ଶ୍ୱେନୌଷିଷହନଂ
ଶିଙ୍ଗାନିକୋଶ୍ୟାଭ୍ୟାମ୍ (୧) ॥ (ଚିତ୍ତମନ୍ତ୍ରାଦଃ) ॥ ୧। ୪। ୩୬॥

(ଷୋଡଶିଗ୍ରହଃ । ସୋମଋଷିଃ [୩୭-୪୭])

ଆ ତିଷ୍ଠ ବୃତ୍ରହନ୍-ରଥଂ ଯୁଜ୍ଞା ତେ ବ୍ରହ୍ମଣା ହରୀ ।
ଅର୍ବାଚୀନଂ ସୁ ତେ ମନୋ ଗ୍ରାବା କୃଣୋତୁ ବସୁନା ॥
ଭପୟାମଗୃହୀତୋଽସୀନ୍ଦ୍ରାୟ ଓ ଷୋଡଶିନ ଏଷ ତେ ଯୋନିରିନ୍ଦ୍ରାୟ ଓ ଷୋଡଶିନେ
(୧)॥ (ଆ ତିଷ୍ଠ ଷଡ୍-ବିଂଶତିଃ) ॥ ୧। ୪। ୩୭॥

ଇନ୍ଦ୍ରମିଦ୍ଧରୀ ବହତୋଽପ୍ରତିଧୃଷ୍ଣଶବସ୍ତମୃଷୀଣାଂ ଚ ସୁତୀରୁପଂ ଯଜ୍ଞଂ ଚ ମାନୁଷାଣାମ୍ ॥
ଭପୟାମଗୃହୀତୋଽସୀନ୍ଦ୍ରାୟ ଓ ଷୋଡଶିନ ଏଷ ତେ ଯୋନିରିନ୍ଦ୍ରାୟ ଓ ଷୋଡଶିନେ
(୧)॥ (ଇନ୍ଦ୍ରଂ ତ୍ରୟୋବିଂଶତିଃ) ॥ ୧। ୪। ୩୮॥

ଅସାବି ସୋମ ଇନ୍ଦ୍ର ତେ ଶବିଷ ଧୃଷ୍ଣବା ଗହି ।

ଆ ଓ ପୃଷ୍ଠିନ୍ଦ୍ରିୟଃ ରଜଃ ସୂର୍ଯ୍ୟଂ ନ ରଶ୍ମିଭିଃ ॥

ଉପନ୍ୟାମଗୃହୀତୋଽସୀନ୍ଦ୍ରାୟ ଓ ଷୋଡ଼ଶିନଂ ଏଷ ତେ ଯୋନିରିନ୍ଦ୍ରାୟ ଓ ଷୋଡ଼ଶିନେ
(୧)॥ (ଅସାବି ସ୍ୱପ୍ନବିଂଶତିଃ) ॥ ୧। ୪। ୩୯॥

ସର୍ବସ୍ୟ ପ୍ରତିଶୀର୍ଷରା ଭୂମିଷ୍ଠୋପସ୍ଥ ଆଧୂତ ।

ସ୍ୟୋନାଂଶ୍ଚେ ସୁଷଦା ଭବ ଯଜ୍ଞାଶ୍ଚେ ଶମ ସପ୍ରଥାଃ ॥

ଉପନ୍ୟାମଗୃହୀତୋଽସୀନ୍ଦ୍ରାୟ ଓ ଷୋଡ଼ଶିନଂ ଏଷ ତେ ଯୋନିରିନ୍ଦ୍ରାୟ ଓ ଷୋଡ଼ଶିନେ
(୧)॥ (ସର୍ବସ୍ୟ ଷଡ୍-ବିଂଶତିଃ) ॥ ୧। ୪। ୪୦॥

ମହାଂ ଇନ୍ଦ୍ରୋ ବଜ୍ରବାହୁଃ ଷୋଡ଼ଶୀ ଶମ ଯଜ୍ଞତୁ ।

ସ୍ତ୍ରୀ ନୋ ମଘବା କରୋତୁ ହବ୍ଧି ପାପ୍ମାନଂ ଯୋଂସ୍ମାନ-ଦ୍ୱେଷ୍ଟି ॥

ଉପନ୍ୟାମଗୃହୀତୋଽସୀନ୍ଦ୍ରାୟ ଓ ଷୋଡ଼ଶିନଂ ଏଷ ତେ ଯୋନିରିନ୍ଦ୍ରାୟ ଓ ଷୋଡ଼ଶିନେ
(୧)॥ (ମହାନ୍-ଷଡ୍-ବିଂଶତିଃ) ॥ ୧। ୪। ୪୧॥

ସଞ୍ଜୋଷା ଇନ୍ଦ୍ର ସଗଣୋ ମରୁଦ୍-ଭିଃ ସୋମଂ ପିବ ବୃତ୍ରହଞ୍ଚୁର ବିଦ୍ମାନ୍ ।

ଜୁହି ଶତ୍ରୁଂ ରପ ମୃଧୋ ନୁଦସ୍ମାଥାଭୟଂ କୃଣୁହି ବିଶ୍ୱତୋ ନଃ ॥

ଉପନ୍ୟାମଗୃହୀତୋଽସୀନ୍ଦ୍ରାୟ ଓ ଷୋଡ଼ଶିନଂ ଏଷ ତେ ଯୋନିରିନ୍ଦ୍ରାୟ ଓ ଷୋଡ଼ଶିନେ
(୧)॥ (ସଞ୍ଜୋଷାସ୍ତ୍ରିଂଶତଃ) ॥ ୧। ୪। ୪୨॥

(ଦକ୍ଷିଣା । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଉଦୁ ତ୍ୟଂ ଜାତବେଦସ୍ୟଂ ଦେବଂ ବହୁକ୍ତି କେତବଃ । ଦୁଶେ ବିଶ୍ୱାୟ ସୁୟାମ୍ ॥
 ତିତ୍ରଂ ଦେବାନାମୁଦଗାଦନୀକଂ ଚକ୍ଷୁର୍ମିତ୍ରସ୍ୟ ବରୁଣସ୍ୟାଗ୍ନେଃ ।
 ଆଂପ୍ରା ଦ୍ୟାବାପୃଥିବୀ ଅତରୀକ୍ଷଂ ସୁୟାମ୍ ଆମା ଜଗତସ୍ତସ୍ତସଃ ॥
 ଅଗ୍ନେ ନୟା ସୁପଥା ରାଗ୍ନେ ଅସ୍ମାନ୍ ବିଶ୍ୱାନି ଦେବ ବନ୍ଧୁନାନି ବିଦ୍ମାନ୍ ।
 ଯୁୟୋଧ୍ୟସ୍ତଦ୍ଭୁରାଶମେନେ ଭୂୟିଷ୍ୟଂ ତେ ନମଃକ୍ତିଂ ବିଧେମ ॥
 ଦିବଂ ଗଞ୍ଜ ସୁବଃ ପତ ରୂପେଣ (୧) ବୋ ରୂପମଭୈୟମି ବୟସା ବୟଃ ।
 ତୁଥୋ ବୋ ବିଶ୍ୱବେଦା ବି ଭଜତୁ ବର୍ଷିଷ୍ଠେ ଅଧୁ ନାକେ ॥
 ଏତତ୍ତେ ଅଗ୍ନେ ରାଧୁ ଐତି ସୋମରୁଦ୍ରଂ ତକ୍ତିତ୍ରସ୍ୟ ପଥା ନୟତ୍ରସ୍ୟ ପଥା ପ୍ରେତ
 ଚନ୍ଦ୍ରଦକ୍ଷିଣା ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ପଥା ସୁବିତା ନୟତ୍ରାବ୍ରାହ୍ମଣମଦ୍ୟ ରାଧାସ୍ତମୂର୍ଷିମାଶ୍ରେୟଂ ପିତୃମତ୍ତଂ
 ପୈତୃମତ୍ୟଂ ସୁଧାତୁଦକ୍ଷିଣଂ ବି ସୁବଃ ପଶ୍ୟ ବ୍ୟତରୀକ୍ଷଂ ଯତସ୍ତ ସଦସ୍ୟେ ରଜ୍ଜବାତ୍ରା
 ଦେବତ୍ରା ଗଞ୍ଜତ ମଧୁମତୀଃ ପ୍ରଦାତାରମା ବିଶ୍ୱତାନବହାୟାସ୍ମାନ୍ ଦେବୟାନେନ ପଥେତ
 ସୁକୃତାଂ ଲୋକେ ସୀଦତ ତନ୍ନଃ ସଂସ୍କୃତମ୍ (୨) ॥
 (ରୂପେଣ ସଦସ୍ୟେରଷ୍ଟାଦଶ ଚ) ॥ ୧ । ୪ । ୪୩ ॥

(ସମିଷ୍ଠୟଜୁହୋମଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଧାତା ରାତିଃ ସବିତେଦଂ କ୍ଷୁଷତାଂ ପ୍ରଜାପତିର୍ନିଧୁପତିନୋ ଅଗ୍ନିଃ ।
 ଦକ୍ଷା ବିଷ୍ଣୁଃ ପ୍ରଜୟା ସଂରରାଣୋ ଯଜମାନାୟ ଦ୍ରବିଣଂ ଦଧାତୁ ॥
 ସମିନ୍ଦ୍ର ଶୋ ମନସା ନେଷ୍ଠି ଗୋଭିଃ ସଂ ସୁରିର୍ଭିର୍ମନ୍ତବନ୍-ସଂ ସୁସ୍ତ୍ୟା ।
 ସଂ ବ୍ରହ୍ମଣା ଦେବକୃତଂ ଯଦସ୍ତ୍ର ସଂ ଦେବାନାଂ ସୁମତ୍ୟା ଯଜ୍ଞିୟାନାମ୍ ॥

ସଂ ବଚସା ପୟସା ସଂ ତନ୍ମୁଭିରଗାନ୍ତୁହି ମନସା ସଂ ଶିବେନ ।
 ଦକ୍ଷା ନୋ ଅତ୍ର ବରୈବଃ କୃଣୋତ୍ (୧) ନୁ ମାର୍ଷୁ ତନ୍ନୁବୋ ଯଦ୍ବିଲିଷ୍ଟମ୍ ॥
 ଯଦଦ୍ୟ ଡା ପ୍ରୟତି ଯୁଜେ ଅସ୍ମିନ୍ନଗ୍ନେ ହୋତାରମବୃଣାମହୁଃ ।
 ରଧଗୟାତୃଧଗୁତାଶମିଷାଃ ପ୍ରଜାନନ୍ ଯୁଜମୁପୟାହି ବିଦ୍ବାନ୍ ॥
 ସ୍ବଗା ବୋ ଦେବାଃ ସଦନମକର୍ମ ଯ ଆଜୁଗ୍ନ ସବନ୍ନେଦଂ ଜୁଷାଣାଃ ।
 ଜୁଷିବାଂସଃ ପପିବାଂସଶ୍ଚ ବିଶ୍ବେଃସ୍ତେ ଧତ୍ବ ବସବୋ ବସୁନି ॥
 ଯାନାଂବହ ଉଶତୋ ଦେବ ଦେବାନ୍ତାନ୍ (୨) ପ୍ରେରନ୍ତୁ ସ୍ବେ ଅଗ୍ନେ ସୁଧସ୍ତେ ।
 ବହମାନା ଭରମାଣା ହବୀଂଷି ବସୁଂ ଘର୍ମଂ ଦିବମା ତିଷ୍ଠତାନ୍ତୁ ॥
 ଯଜ୍ଞ ଯଜ୍ଞଂ ଗଞ୍ଜ ଯଜ୍ଞପତିଂ ଗଞ୍ଜ ସ୍ବାଂ ଯୋନିଂ ଗଞ୍ଜ ସ୍ବାହୈଷ ତେ ଯୁଜୋ ଯଜ୍ଞପତେ
 ସୁହସ୍ବଜ୍ବବାକଃ ସୁବୀରଃ ସ୍ବାହା ଦେବା ଗାତୁବିଦୋ ଗାତୁଂ ବିଦା ଗାତୁମିତ ମନସସ୍ତତ ଇମଂ
 ନୋ ଦେବ ଦେବେଷୁ ଯଜ୍ଞଂ ସ୍ବାହା ବାତି ସ୍ବାହା ବାତେ ଧାଃ (୩) ॥
 (କୃଣୋତୁ ତାନୁଷ୍ଟାତଦାରିଂଶଜ) ॥ ୧ । ୪ । ୪୪ ॥

(ଅବତୃତଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଉରୁଂ ହି ରାଜା ବରୁଣଶ୍ଚକାର ସୁର୍ଯ୍ୟାୟ ପଛାମନ୍ନେତ୍ରବା ଉ ।
 ଅପଦେ ପାଦା ପ୍ରତିଧାତବେଃକରୁତାପବଜ୍ରା ହୃଦୟାବିଧଶ୍ଚିତ୍ ॥
 ଶତଂ ତେ ରାଜନ୍ ଭିଷଜଃ ସୁହସ୍ବମୁର୍ବୀ ଗନ୍ଧୀରା ସୁମତିଷ୍ଠେ ଅସ୍ତୁ ।
 ବାଧସ୍ବ ହେଷୋ ନିରୂତିଂ ପରାତୈଃ କୃତଂ ତିଦେନଃ ପ୍ର ମୁମୁଷ୍ପୁଞ୍ଜତ୍ ॥
 ଅଭିଷ୍ଠିତୋ ବରୁଣସ୍ୟ ପାଶୋଃଘ୍ନେରନୀକମପ ଆ ବିବେଶ ।
 ଅପାଂ ନପାତ୍ ପ୍ରତିରକ୍ଷନ୍ନସୁର୍ଯ୍ୟଂ ଦମେଦମେ (୧) ସୁମିଧଂ ଯକ୍ଷ୍ୟଗ୍ନେ ॥

ପ୍ରତି ତେ ଜିହ୍ଵା ଘୃତମୁକ୍ତରଣ୍ୟତ୍ ସମୁଦ୍ରେ ତେ ହୃଦୟମସ୍ମତଃ ।

ସଂ ଘା ବିଶ୍ଵାନ୍ତୋଷଧୀରୁତାଃପୋ ମୁଞ୍ଚୟା ଘା ମୁଞ୍ଚୟତେ ହବିର୍ଭିଃ ॥

ସୁକ୍ରବାକେ ନମୋବାକେ ବିଧେମାବତୁଥ ନିତତ୍-କୁଶ ନିତେରୁରସି ନିତତ୍-କୁଶାବ

ଦେବେଦେବକୃତମେନୋଽନ୍ୟତବ ମର୍ତ୍ତ୍ୟେର୍ମର୍ତ୍ୟକୃତମୁରୋରା ନୋ ଦେବ ରିଷସ୍ତାହି ସୁମିତ୍ରା

ନ ଆପ ଓଷଧୟଃ (୨) ସକ୍ତ ଦୁର୍ମିତ୍ରାସ୍ତସ୍ମେ ଭୂୟାସୁର୍ଯ୍ୟୋଽସ୍ମାନ୍ ଦ୍ଵେଷ୍ଟି ଯଂ ଚ ବୟଂ ହିଷ୍ମୋ

ଦେବାିରାପ ଏଷ ବୋ ଗର୍ଭସ୍ତଂ ବଃ ସୁପ୍ରୀତଂ ସୁଭୃତମକର୍ମ ଦେବେଷୁ ନଃ ସୁକୃତୋ

ବ୍ରତାତ୍ ପ୍ରତିନ୍ନତୋ ବରୁଣସ୍ୟ ପାଶଃ ପ୍ରତ୍ୟସ୍ତୋ ବରୁଣସ୍ୟ ପାଶ ଏଧୋଽସ୍ୟେଧ୍ୟୁଷୀମହି

ସମିଦସି ତେଜୋଽସି ତେଜୋ ମୟି ଧେହ୍ୟପୋ ଅନ୍ତରାରିଷ୍ଠଂ ରସେନ ସମସ୍ପୃଶ୍ମହି ।

ପୟସାଂ ଅଗ୍ନ ଆଽଗମଂ ତଂ ମା ସଂ ସୃଜ ବଚସା (୩) ॥

(ଦମୋଦନ ଓଷଧୟ ଆ ଷବ୍ ଚ) ॥ ୧ । ୪ । ୪୫ ॥

(କାମ୍ୟୟାଜ୍ୟାପୁରୋଽନୁବାକ୍ୟାଃ । ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ୟସ୍ତା ହୃଦା କାରିଣା ମନ୍ୟମାନୋଽମର୍ତ୍ୟଂ ମର୍ତ୍ତ୍ୟା ଜୋହବୀମି ।

ଜାତବେଦୋ ଯଶୋ ଅସ୍ମାସୁ ଧେହି ପ୍ରଜାଭିରଗ୍ନେ ଅମୃତଦମଶ୍ୟାମ୍ ॥

ୟସ୍ମେ ଘଂ ସୁକୃତେ ଜାତବେଦ ଉ ଲୋକମଗ୍ନେ କୁଶବଃ ସ୍ୟେନମ୍ ।

ଅଶ୍ଵିନଂ ସ ପୁତ୍ରିଣଂ ବୀରବତ୍ତଂ ଗୋମତ୍ତଂ ରୁଦିଂ ନଶତେ ସୁସ୍ତି ॥

ଦେ ସୁ ପୁତ୍ର ଶବସୋଽବୃତ୍ତନ୍ କାମକାତୟଃ । ନ ଘାମିନ୍ଦ୍ରାତି ରିତ୍ୟତେ ॥

ଉକ୍-ଥ ଉକ୍-ଥେ ସୋମ ଇନ୍ଦ୍ରଂ ମମାଦ ନୀଥେନୀଥେ ମୁଦବାନଂ (୧) ସୁତାସଃ ।

ୟଦୀଂଂ ସୁବାଧଃ ପିତରଂ ନ ପୁତ୍ରାଃ ସମାନଦକ୍ଷା ଅବସେ ହବତେ ॥

ଅଗ୍ନେ ରସେନ ତେଜସା ଜାତବେଦୋ ବି ରୋଚସେ । ରକ୍ଷୋହାଽମୀବ୍ରତାତନଃ ॥

ଅପୋ ଅଦ୍ଭୁତାରିଷ୍ଟଃ ରସେନ ସମସ୍ମନ୍ନହି ।

ପୟସ୍ବୀଂ ଅଗ୍ନ ଆଶ୍ରମଂ ତଂ ମା ସଂ ସୃଜ୍ଵ ବଚସା ॥

ବସୁର୍ବସୁପତିର୍ହିକ୍ରମସ୍ୟାଗ୍ରେ ବିଭାବସୁଃ । ସ୍ୟାମ ତେ ସୁମତାବପି ॥

ଭାମଗ୍ରେ ବସୁପତିଂ ବସୁନାମଜି ପ୍ର ମନ୍ଦେ (୨) ଅଧିରେଷ୍ଠ ରାଜନ୍ ।

ଭୟା ବାଜଂ ବାଜୁୟତୋ ଜୟେମାଜି ଷ୍ୟାମ ପୁଷ୍ପତୀର୍ତ୍ୟାନାମ୍ ।

ଭାମଗ୍ରେ ବାଜୁସାତମଂ ବିପ୍ରା ବଧିକ୍ତି ସୁଷ୍ମତମ୍ । ସ ନୋ ରାସ୍ତ ସୁବୀର୍ଯ୍ୟମ୍ ॥

ଅୟଂ ନୋ ଅଗ୍ନିର୍ବରିବଃ କୃଣୋତ୍ତୟଂ ମୃଧଃ ପୁର ଶତ୍ରୁ ପ୍ରଭିନ୍ଦନ୍ ।

ଅୟଂ ଶତ୍ରୁଞ୍ଜୟତୁ ଜହ୍ନୁଷାଶୋଽୟଂ ବାଜଂ ଜୟତୁ ବାଜସାତୋ ॥

ଅଗ୍ନିନାଗ୍ନିଃ ସମିଧତେ କବିର୍ଗୁହପତିର୍ଯୁବା । ହବ୍ୟବାତ୍ ଜୁହ୍ବାସ୍ୟଃ ॥

ଭଂ ହ୍ୟଗ୍ରେ ଅଗ୍ନିନା ବିପ୍ରୋ ବିପ୍ରେଶ ସନ୍-ସତା । ସଖା ସଖ୍ୟା ସମିଧସେ ॥

ଉଦଗ୍ରେ ଶୁଚିୟସ୍ତବ୍ ବି ଜ୍ୟୋତିଷା (୩) ॥ (ମନ୍ଦବାନଂ ମନ୍ଦେ ହ୍ୟଗ୍ରେ ଚତୁର୍ଦଶ ଚ) ॥ ୧ । ୪ । ୪୭ ॥

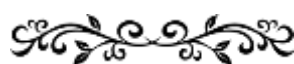
(ଆ ଦେବେ ବାଚସ୍ପତିୟଃ ଉପନ୍ୟାସଗୁହୀତୋଽସ୍ୟା ବାୟୋ ଅୟଂ ବାଂ ଯା ବାଂ ପ୍ରାତର୍ଯୁଜାବୟଂ ତଂ ଯେ
ଦେବାସ୍ତ୍ରିଂଶଦ୍ବିପୟାମ ଗୁହୀତୋଽସି ମୁଧାନଂ ମଧୁଶ୍ରେୟାଗ୍ନୀ ଓମାସୋ ମରୁତନ୍ତମିନ୍ଦ୍ର ମରୁତୋ
ମରୁତାକ୍ରହାକ୍ରହାକ୍ରବକ୍ରଦା ବାମମଦବ୍-ଧେଭିର୍ହିରଣ୍ୟପାଣିଂ ସୁଶର୍ମା ବୃହସ୍ପତିସୁତସ୍ୟ ହରିରସ୍ୟଗ୍ନ
ଭୂଷିଷ୍ଠରଶିରା ପ୍ୟାୟସ୍ତେନ୍ଦୁଷ୍ଠେ ଯେ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତୀଂ ପ୍ରୟାସାୟ ଚିତ୍ତମା ତିଷ୍ଠେନ୍ନମସାବି ସର୍ବସ୍ୟ ମହାନ-
ସୂଜୋଷା ଉଦୁ ତ୍ୟଂ ଧାତୋରୁଂ ହି ଯସ୍ମା ଷବ୍-ଚତ୍ବାରିଂଶତ୍ ॥ ୪୭ ॥)

(ଆ ଦେବେ ଯେ ଦେବା ମହାନୁଭିଷ୍ଟନ୍-ସର୍ବସ୍ୟ ସତ୍ତ୍ଵ ଦୁର୍ମିତ୍ରାଶ୍ଚତୁଃ ପଞ୍ଚାଶତ୍ ॥ ୪୪ ॥)

(ଆ ଦେବେ ତବ୍ ବି ଜ୍ୟୋତିଷା ॥)

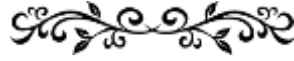
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣଜୁବେଦୀୟତେଜିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ପ୍ରଥମକାଣ୍ଡେ ଚତୁର୍ଥଃ ପ୍ରସଙ୍ଗଃ ॥ ୪ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ପ୍ରଥମକାଣ୍ଡେ ପଞ୍ଚମଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥

| ପୁନରାଧାନମ୍ |

(ପୁନରାଧାନବିଧାନମ୍ । ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଦେବାସୁରାଃ ସଂକ୍ଷତା ଆସନ୍ତେ ଦେବା ବିଜୟମୁପାୟନ୍ତେଽଗ୍ନୌ ବାମଂ ବସୁ ସଂ
ନ୍ୟଦଧତେଦମ୍ ନୋ ଭବିଷ୍ୟତି ଯଦି ନୋ ଜ୍ଞେଷ୍ୟନ୍ତୀତି ତଦଗ୍ନିର୍ନ୍ୟକାମୟତୁ
ତେନାପାକ୍ରାମଭଦ୍ରେବା ବିଜିତ୍ୟାବୁରୁରୁସମାନା ଅନ୍ୟାୟତ୍ତଦସ୍ୟ ସହସାଽଦିହନ୍ତୁ
ସୋଽରୋଦୀଦ୍ୟଦରୋଦୀଭଦ୍ରୁଦ୍ରସ୍ୟ ରୁଦ୍ରଂ ଯଦଗ୍ରାଣୀୟତୁ ତଦ୍ (୧) ରଜତଃ
ହିରଣ୍ୟମଭବଭସ୍ମାଦ୍ରଜତଃ ହିରଣ୍ୟମଦକ୍ଷିଣ୍ୟମାଶୁଜଃ ହି ଯୋ ବହିଷ୍ଠି ଦଦାତି ପୁରାଽସ୍ୟ
ସଂବହରାଦ୍-ଗୃହେ ରୁଦନ୍ତି ତସ୍ମାଦ୍ବହିଷ୍ଠି ନ ଦେୟଃ ସୋଽଗ୍ନିରବ୍ରବାଦ୍-ଭାଗ୍ୟସ୍ତାନ୍ୟଥ ବ
ଇଦମିତି ପୁନରାଧେୟଂ ତେ କେବଳମିତ୍ୟବ୍ରୁବନ୍ତୁଧୃବତ୍-ଖଲୁ ସ ଇତ୍ୟବ୍ରବାଦେ୍ୟା
ମଦେବତ୍ୟମଗ୍ନିମାଦଧାତା ଇତି ତଂ ପୁଷାଽଽଧିତୁ ତେନ (୨) ପୁଷାଽଽଧ୍ୟୋଭସ୍ମାଦ୍-ପୌଷାଃ
ପ୍ରଶବ ଉତ୍ୟନ୍ତେ ତଂ ଦକ୍ଷାଽଽଧିତୁ ତେନ ଦକ୍ଷାଽଽଧ୍ୟୋଭସ୍ମାଦ୍ଭାଷ୍ଟ୍ରାଃ ପ୍ରଶବ ଉତ୍ୟନ୍ତେ ତଂ
ମନୁରାଽଧିତୁ ତେନ ମନୁରାଧ୍ୟୋଭସ୍ମାଦ୍ଧାନବ୍ୟାଃ ପ୍ରଜା ଉତ୍ୟନ୍ତେ ତଂ ଧାତାଽଽଧିତୁ ତେନ
ଧାତାଽଽଧ୍ୟୋଦ୍-ସଂବହରୋ ବୈ ଧାତା ତସ୍ମାଦ୍-ସଂବହରଂ ପ୍ରଜାଃ ପ୍ରଶବୋଽନୁ ପ୍ର ଜାୟନ୍ତେ
ୟ ଏବଂ ପୁନରାଧେୟସ୍ୟର୍ଜିଂ ବେଦ୍ (୩) ଧ୍ୟୋତ୍ୟେବ ଯୋଽସ୍ୟୈବଂ ବନ୍ଧୁତାଂ ବେଦ୍
ବନ୍ଧୁମାନ ଭବତି ଭାଗଧେୟଂ ବା ଅଗ୍ନିରାହିତ ଇଚ୍ଛମାନଃ ପ୍ରଜାଂ ପ୍ରଶୁନ୍ ଯଜମାନସୋପ
ଦୋଦ୍ରାବୋଦ୍ରାସ୍ୟ ପୁନରା ଦଧାତ ଭାଗଧେୟେନୈବୈନଃ ସମର୍ଥୟତ୍ୟଥୋ
ଶାନ୍ତିରେବାସ୍ୟୈଷା ପୁନର୍ବସ୍ତୋରା ଦଧାତୈତହି ପୁନରାଧେୟସ୍ୟ ନକ୍ଷତ୍ରଂ ଯଦ୍-ପୁନର୍ବସୁ

ସ୍ବାୟାମେବୈନଂ ଦେବତାୟାମାଧ୍ୟାୟାନ୍ ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସୀ ଭବତି ଦର୍ଭେରା ଦଧାତ୍ୟୟାତୟାମଦ୍ଭାୟା
 ଦର୍ଭେରା ଦଧାତ୍ୟଦ୍-ଭ୍ୟ ଏବୈନମୋଷଧୀଭ୍ୟାଃବ୍ରୁଧ୍ୟାଃଽଧିତ୍ରେ ପଞ୍ଚକପାଳଃ
 ପୁରୋଡାଶୋ ଭବତି ପଞ୍ଚ ବା ରୁତବଂ ରୁତୁଭ୍ୟ ଏବୈନମବ୍ରୁଧ୍ୟାଃଽଧିତ୍ରେ (୪)॥
 (ଅଶୀଋତୁ ତତ୍ତେନ ବେଦଂ ଦର୍ଭେଃ ପଞ୍ଚବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୧। ୫। ୧॥

(ଯୋଜ୍ୟାଦ୍ୟଙ୍ଗଜାତ ବିଧାନମ୍ । ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ପରା ବା ଏଷ ଯଜ୍ଞଂ ପଶୁନ୍-ବପତି ଯୋଃଶ୍ନିମୁଦ୍ରାସୟତେ ପଞ୍ଚକପାଳଃ ପୁରୋଡାଶୋ
 ଭବତି ପାଢ଼-କ୍ତୋ ଯଜ୍ଞଃ ପାଢ଼-କ୍ତଃ ପଶବୋ ଯଜ୍ଞମେବ ପଶୁନବଂ ରୁକ୍ଷେ ବୀରୁହା ବା
 ଏଷ ଦେବାନାଂ ଯୋଃଶ୍ନିମୁଦ୍ରାସୟତେ ନ ବା ଏତସ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣା ରତାୟବଃ ପୁରାଃନମକ୍ଷନ୍
 ପାଢ଼-କ୍ତୋ ଯୋଜ୍ୟାନୁବାକ୍ୟା ଭବନ୍ତି ପାଢ଼-କ୍ତୋ ଯଜ୍ଞଃ ପାଢ଼-କ୍ତଃ ପୁରୁଷୋ ଦେବାନେବ
 ବୀରଂ ନିରବଦାୟାଶ୍ଚିଂ ପୁନରା (୧) ଧିତ୍ରେ ଶତାୟିରା ଭବନ୍ତି ଶତାୟୁଃ ପୁରୁଷଃ ଶତେନ୍ଦ୍ରିୟ
 ଆୟୁଷ୍ୟେବେନ୍ଦ୍ରିୟେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି ଯଦ୍ବା ଅଗ୍ନିରାହିତୋ ନର୍ଯ୍ୟତେ ଜ୍ୟାୟୋ ଭାଗଧେୟଂ
 ନିକାମୟମାନୋ ଯଦାଗ୍ନେୟଃ ସର୍ବଂ ଭବତି ସୈବାସ୍ୟର୍ଜିଃ ସଂ ବା ଏତସ୍ୟ ଗୃହେ ବାକ୍
 ସୃଜ୍ୟତେ ଯୋଃଶ୍ନିମୁଦ୍ରାସୟତେ ସ ବାତଃ ସଂସୃଷ୍ଟାଂ ଯଜମାନ ଈଶ୍ବରୋଽନୁ
 ପରାଭବିତୋର୍ବିଭକ୍ତୟୋ ଭବନ୍ତି ବାତୋ ବିଧୃତ୍ୟ ଯଜମାନସ୍ୟାପରାଭାବାୟ (୨) ବିଭକ୍ତିଂ
 କରୋତି ବ୍ରହ୍ମେବ ତଦକରୁପାଂଶୁ ଯଜତି ଯଥା ବାମଂ ବସ୍ତୁ ବିବିଦାନୋ ଗୃହତି ତାଦୃଗେବ
 ତଦଗ୍ନିଂ ପ୍ରତି ସ୍ବିଷ୍ଟକୃତଂ ନିରାହ ଯଥା ବାମଂ ବସ୍ତୁ ବିବିଦାନଃ ପ୍ରକାଶଂ ଜିଗମିଷତି
 ତାଦୃଗେବ ତଦ୍ବିଭକ୍ତିମୁକ୍ତା ପ୍ରୟାଜେନ ବସିତ୍-କରୋତ୍ୟାୟତନାଦେବ ନୈତି ଯଜମାନୋ
 ବୈ ପୁରୋଡାଶଃ ପଶବଂ ଏତେ ଆହୁତୀ ଯଦ୍ଭିତଃ ପୁରୋଡାଶମେତେ ଆହୁତୀ (୩)
 କୁହୋତି ଯଜମାନମେବୋଭୟତଃ ପଶୁଭିଃ ପରି ଗୃହ୍ଣାତି କୃତୟଜ୍ଞଃ ସମ୍ବୃତସମ୍ଭାର

ଇତ୍ୟାହୁର୍ନ ସ୍ଵତ୍ୟାଃ ସମ୍ଭାରା ନ ଯଜ୍ଞଃ କର୍ତ୍ତବ୍ୟମିତ୍ୟଥୋ ଖଲୁ ସ୍ଵତ୍ୟା ଏବ ସମ୍ଭାରାଃ
 କର୍ତ୍ତବ୍ୟଂ ଯଜ୍ଞର୍ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ସମୃଦ୍ଧ୍ୟେ ପୁନର୍ନିଷ୍ପତୋ ରଥୋ ଦକ୍ଷିଣା ପୁନରୁତ୍-ସ୍ଵାତଂ ବାସଃ
 ପୁନରୁତ୍-ସ୍ଵଷ୍ଟୋଽନୁତ୍-ବାନ୍-ପୁନରାଧେୟସ୍ୟ ସମୃଦ୍ଧ୍ୟେ ସ୍ଵପ୍ତ ତେ ଅଗ୍ନେ ସମିଧଃ ସ୍ଵପ୍ତ
 ଜିହ୍ଵା ଇତ୍ୟଗ୍ନିହୋତ୍ରଂ ଜୁହୋତି ଯତ୍ରୟତ୍ରେବାସ୍ୟ ନ୍ୟଜ୍ଞଂ ତତ୍ (୪) ଏବୈନମବଂ ରୁନ୍ଧେ
 ବୀରୁହା ବା ଏଷ ଦେବାନାଂ ଯୋଽଗ୍ନିମୁଦ୍ରାସୟତେ ତସ୍ୟ ବରୁଣ
 ଏବର୍ଣ୍ଣୟାଦାଗ୍ନିବାରୁଣମେକାଦଶକପାଲମନ୍ତୁ ନିବଂପ୍ରେଦ୍ୟଂ ତୈବ ହବ୍ତି ଯଶ୍ଵାସ୍ୟର୍ଣ୍ଣୟାଭୋ
 ଭାଗଧେୟେନ ପ୍ରାଣାତି ନାଽଽର୍ତ୍ତିମାଚ୍ଛତି ଯଜମାନଃ (୫) ॥

(ଆଽପରାଭାବାନ୍ ପୁରୋଡାଶମେତେ ଆହୁତୀ ତତଃ ଷବ୍-ତ୍ରିଂଶଜ) ॥ ୧। ୫। ୨ ॥

(ପୁନରାଧାନମନ୍ତ୍ରଃ । ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ଭୂମିର୍ଭୂମ୍ନା ଦେଘାବଂରିଣାଽନ୍ତରିକ୍ଷଂ ମହିତ୍ଵା ।
 ଭୂପକ୍ଷେ ତେ ଦେବ୍ୟଦିତେଽଗ୍ନିମନ୍ତ୍ରାଦମନ୍ତ୍ରାଦ୍ୟାୟାଽଽଦଧେ ॥
 ଆଽନ୍ ଗୌଃ ପୃଶ୍ନିରକ୍ରମାଦସନକ୍ଳାତରଂ ପୁନଃ । ପିତରଂ ତ ପ୍ରୟନ୍-ସୁବଃ ॥
 ତ୍ରିଂଶଦ୍ଵାମ୍ ବି ରାଜତି ବାକ୍-ପତ୍ତଜାୟ ଶିଶ୍ରିକ୍ଷେ । ପ୍ରତ୍ୟସ୍ୟ ବହୁ ଦ୍ୟୁଭିଃ ॥
 ଅସ୍ୟ ପ୍ରାଣାଦପାନତ୍ୟନ୍ତର୍ଗତ ରୋଚନା । ବ୍ୟଂଗ୍ୟହୁଷିଷଃ ସୁବଃ ॥
 ଯଜ୍ଞା (୧) କୁଞ୍ଚଃ ପରୋବପ ମନ୍ତ୍ର୍ୟନ୍ତା ଯଦବର୍ତ୍ତ୍ୟା ।
 ସୁକଳ୍ମମଗ୍ନେ ତଉବ ପୁନସ୍ତୋଦାପୟାମସି ॥
 ଯତ୍ରେ ମନ୍ତ୍ର୍ୟପରୋପ୍ରସ୍ୟ ପୃଥୁବୀମନ୍ତୁ ଦଧୁସେ ।
 ଆଦିତ୍ୟା ବିଶ୍ଵେ ତଦ୍ଵେବା ବସବଶ୍ଵ ସମାଭରନ୍ ॥
 ମନୋ ଜ୍ୟୋତିର୍ଭୂଷତାମାଜ୍ୟଂ ବିଚ୍ଛିନ୍ନଂ ଯଜ୍ଞଃ ସମିମଂ ଦଧାତୁ ।

ବୃହସ୍ପତିଃସ୍ତନ୍ନୁତାମିନଂ ନୋ ବିଶ୍ୱେ ଦେବା ଇହ ମାଦନ୍ନନ୍ତାମ୍ ॥

ସପ୍ତ ତେ ଅଗ୍ନେ ସମିଧଃ ସପ୍ତ ଜିହ୍ୱାଃ ସପ୍ତ (୨) ରକ୍ଷନ୍ତଃ ସପ୍ତ ଧାମଂ ପ୍ରିୟାଣି ।

ସପ୍ତ ହୋତ୍ରାଃ ସପ୍ତଧା ଦ୍ୱା ଯଜତି ସପ୍ତ ଯୋନୀରା ପୂଣ୍ଡରୀକା ଘୃତେନ ॥

ପୁନରୁର୍ଜା ନି ବର୍ତ୍ତସ୍ୱ ପୁନରଗ୍ନ ଇଷାଃଽୟୁଷା । ପୁନର୍ନଃ ପାହି ବିଶ୍ୱତଃ ॥

ସହ ରୟା ନି ବର୍ତ୍ତସ୍ୱାଗ୍ନେ ପିତୃସ୍ୱ ଧାରୟା । ବିଶ୍ୱପ୍-ସ୍ନିୟା ବିଶ୍ୱତଃସ୍ୱରି ॥

ଲେକଃ ସଲେକଃ ସୁଲେକସ୍ତେ ନ ଆଦିତ୍ୟା ଆଜ୍ୟଂ ଜୁଷାଣା ବିୟନ୍ତୁ କେତଃ ସକେତଃ

ସୁକେତସ୍ତେ ନ ଆଦିତ୍ୟା ଆଜ୍ୟଂ ଜୁଷାଣା ବିୟନ୍ତୁ ବିବସ୍ୱାଂ ଅଦିତିର୍ଦେବଜୁତିସ୍ତେ ନ

ଆଦିତ୍ୟା ଆଜ୍ୟଂ ଜୁଷାଣା ବିୟନ୍ତୁ (୩) ॥

(ଦ୍ୱା ଜିହ୍ୱାଃ ସପ୍ତ ସୁକେତସ୍ତେ ନସ୍ତୟୋଦଗ ଚ) ॥ ୧। ୫। ୩॥

(ପୂର୍ବୋକ୍ତମନ୍ତ୍ରାଣାଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନମ୍ । ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଭୂମିର୍ଭୂମି ଦେୱୀବରିଶେତ୍ୟାହାଃଽଶିଷ୍ଟେବୈନମା ଧାତେ ସର୍ପା ବୈ ଜୀର୍ଣ୍ଣତୋଽମନ୍ୟନ୍ତୁ ସ

ଏତଂ କସର୍ଣୀରଃ କାଦ୍ରବେୟୋ ମନ୍ତ୍ରମପଶ୍ୟତ୍ତତ୍ତା ବୈ ତେ ଜୀର୍ଣାସ୍ତନ୍ନୁରପାନ୍ନତ

ସର୍ପରାଜ୍ଞିୟା ରୁର୍-ଭିର୍ଗାହପତ୍ୟମା ଦଧାତି ପୁନର୍ନବମେବୈନମଜରଂ କୃତ୍ୱାଽଽଧିଭେଽଥୋ

ପୁତମେବ ପୃଥୁବାମନାଦ୍ୟଂ ନୋପାନମସ୍ତେତଂ (୧) ମନ୍ତ୍ରମପଶ୍ୟତ୍ତତ୍ତା ବୈ

ତାମନାଦ୍ୟମୁପାନମଦ୍ୟସର୍ପରାଜ୍ଞିୟା ରୁର୍-ଭିର୍ଗାହପତ୍ୟମାଦଧାତ୍ୟନାଦ୍ୟସ୍ୟାବରୁଦ୍ୟା ଅଥୋ

ଅସ୍ୟାମେବୈନଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତମା ଧାତେ ଯଦ୍ୱା ଜୁଦ୍ଧଃ ପରୋବପେତ୍ୟାହାପନ୍ନୁତ ଏବାସ୍ତେ

ତତ୍-ପୁନସ୍ତୋଦାପୟାମସାତ୍ୟାହ ସମିନ୍ଧ ଏବୈନଂ ଯତ୍ତେ ମନ୍ତ୍ରପରୋପୁସ୍ୟେତ୍ୟାହ

ଦେବତାଭିରେବୈ (୨)ନଂ ସଂ ଭରତି ବି ବା ଏତସ୍ୟ ଯଜ୍ଞସ୍ଥିତ୍ୟତେ ଯୋଽଗ୍ନିମୁଦ୍ରାସୟତେ

ବୃହସ୍ପତିବତ୍ୟର୍ଚୋପ ଚିଷ୍ତେ ବ୍ରହ୍ମ ବୈ ଦେବାନାଂ ବୃହସ୍ପତିବ୍ରହ୍ମଣୈବ ଯଜ୍ଞଂ ସଂ ଦଧାତି

ବିଚ୍ଛିନ୍ନଂ ଯୁଜ୍ଞଃ ସମିମଂ ଦଧାଦ୍ବିତ୍ୟାହ ସନ୍ତତ୍ୟେ ବିଶ୍ୱେ ଦେବା ଇହ ମାଦନ୍ନତ୍ରାମିତ୍ୟାହ
 ସନ୍ତତ୍ୟେବ ଯୁଜ୍ଞଂ ଦେବେଭ୍ୟାଃନୁ ଦିଶତି ସ୍ୱପ୍ତ ତେ ଅଗ୍ନେ ସମିଧଃ ସ୍ୱପ୍ତ ଜିହ୍ୱା (୩)
 ଇତ୍ୟାହ ସ୍ୱପ୍ତସ୍ୱପ୍ତ ବୈ ସ୍ୱପ୍ତଧାଃସ୍ନେଃ ପ୍ରିୟାସ୍ତନ୍ନବସ୍ତା ଏବାବଂ ରୁନ୍ଧେ ପୁନରୁର୍ଜା ସହ
 ରନ୍ଧ୍ୟେତ୍ୟଭିତଃ ପୁରୋତାଶମାହୁତୀ କୁହୋତି ଯଜମାନମେବୋର୍ଜା ଚ ରନ୍ଧ୍ୟା ଚୋଭୟତଃ
 ପରି ଗୃହ୍ଣାତ୍ୟାଦିତ୍ୟା ବା ଅସ୍ମାଲ୍ଲୋକାଦମ୍ନଂ ଲୋକମାୟନ୍ତେଃମୁଷ୍ଟିଲ୍ଲୋକେ ବ୍ୟତୃଷ୍ୟନ୍ତ ଇମଂ
 ଲୋକଂ ପୁନରଭ୍ୟବେତ୍ୟାଗ୍ନିମାଧାୟେତାନ୍-ହୋମାନକୁହବୁଷ୍ଟ ଆଧୁବନ୍ତେ
 ସୁବର୍ଗଲ୍ଲୋକମାୟନ୍ୟଃ ପରାତାନଂ ପୁନରାଧେୟାଦଗ୍ନିମାଦଧାତୁ ସ
 ଏତାନ୍-ହୋମାଞ୍ଜୁହୁୟାଦ୍ୟାମେବାଃଽଦିତ୍ୟା ରଜିମାଧୁବନ୍ତାମେବଧ୍ୟୋତି (୪)॥
 (ସୈତଂ ଦେବତାଭିରେବ ଜିହ୍ୱା ଏତାନ୍-ପଞ୍ଚବିଂଶତିଶ୍ଚ)॥ ୧। ୫। ୪॥

(ଆହବନୋୟୋପସ୍ଥାନମ୍ । ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଉପସ୍ଥୟନ୍ତୋ ଅଧୁରଂ ମନ୍ତଂ ବୋଚେମାଗ୍ନୟେ । ଆରେ ଅସ୍ନେ ଚ ଶୃଣୁତେ ॥
 ଅସ୍ୟ ପ୍ରଜ୍ଞାମନୁ ଦ୍ୟୁତଂ ଶୁକ୍ରଂ ଦୁଦୁହ୍ମେ ଅହନ୍ୟଃ । ପୟଃ ସହସ୍ରସାମୂର୍ଷିମ୍ ॥
 ଅଗ୍ନିର୍ମୁଧା ଦିବଃ କକୁତ୍-ପତିଃ ପୃଥୁବ୍ୟା ଅୟମ୍ । ଅପାଂ ରେତାଂଂସି ଜିହ୍ୱତି ॥
 ଅୟମିହ ପ୍ରଥମୋ ଧାୟି ଧାତୁଭିର୍ହୋତା ଯଜିଷ୍ଠୋ ଅଧୁରେଷ୍ଠୀତ୍ୟଃ ।
 ଯମପ୍ତବାନୋ ଭୃଗବୋ ବିରୁରୁରୁର୍ବନେଷୁ ଚିତ୍ରଂ ବିଭୁବଂ ବିଶେବିଶେ ॥
 ଭୂଭା ବାମିନ୍ନାଗ୍ନୀ ଆହୁବଧା (୧) ଭୂଭା ରାଧସଃ ସହ ମାଦନ୍ନଧୈମ୍ ।
 ଭୂଭା ଦାତାରାବିଷାଂ ରନ୍ଧ୍ରୀଶାମୁଭା ବାଜସ୍ୟ ସାତୟେ ହୁବେ ବାମ୍ ॥
 ଅୟଂ ତେ ଯୋନିରୁଦ୍ଧିୟୋ ଯତୋ ଜାତୋ ଅରୋଚଥାଃ ।
 ତଂ ଜାନନିଶ୍ଚ ଆ ରୋହାଥା ନୋ ବଧ୍ୟନ୍ତା ରନ୍ଧିମ୍ ॥

ଅଗ୍ନି ଆୟୁଃଂଷି ପବସ୍ତୁ ଆ ସୁବୋର୍ଜମିଷଂ ଚ ନଃ । ଆରେ ବାଧସ୍ତୁ ଦୁଃସ୍ଥନାମ୍ ॥
 ଅଗ୍ନେ ପବସ୍ତୁ ସ୍ବପା ଅଗ୍ନେ ବର୍ଷଂ ସୁବୀର୍ଯ୍ୟମ୍ । ଦଧିପୋଷଂଂ ରୁଦ୍ଧିଂ (୨) ମୟି ॥
 ଅଗ୍ନେ ପାବକ ରୋଚିଷା ମନ୍ତ୍ରୟା ଦେବ ଜିହ୍ବୟା । ଆ ଦେବାନ୍-ବନ୍ଧି ଯନ୍ଧି ଚ ॥
 ସ ନଃ ପାବକ ଦୀଦିବୋଽଗ୍ନେ ଦେବାଂ ଜହାଽଽବହ । ଉପ ଯଜ୍ଞଂ ହବିଷ୍ଠଂ ନଃ ॥
 ଅଗ୍ନିଃ ଶୁଚିବ୍ରତତମଃ ଶୁଚିର୍ବିପ୍ରଃ ଶୁଚିଃ କବିଃ । ଶୁଚୀ ରୋଚତୁ ଆହୁତଃ ॥
 ଉଦାଗ୍ନେ ଶୁଚିୟସ୍ତବ ଶୁକ୍ରା ଭ୍ରାଜନ୍ତୁ ଜରତେ । ତବ ଜ୍ୟୋତୀଂଂଷ୍ୟର୍ଚୟଃ ॥
 ଆୟୁର୍ଦା ଅଗ୍ନେଽସ୍ୟାୟୁର୍ମେ (୩) ଦେହି ବର୍ତ୍ତେଦା ଅଗ୍ନେଽସି ବର୍ତ୍ତେ ମେ ଦେହି ତନୁପା
 ଅଗ୍ନେଽସି ତନୁବଂ ମେ ପାହ୍ୟଗ୍ନେ ଯନ୍ତେ ତନୁବା ଜ୍ଞନଂ ତନ୍ନୁ ଆ ପୂଣ ଚିତ୍ରାବସୋ ସ୍ବସ୍ତି
 ତେ ପାରମଶ୍ରୀୟେନ୍ନାନାସ୍ତା ଶତଂ ହିମା ଦ୍ୟୁମନ୍ତଃ ସମିଧୀମହି ବନ୍ଧସନ୍ତୋ ବୟସ୍କୃତଂ
 ଯଶସନ୍ତୋ ଯଶସ୍କୃତଂଂ ସୁବୀରୀସୋ ଅଦାଭ୍ୟମ୍ ।
 ଅଗ୍ନେ ସପତ୍ନୟନଂ ବର୍ଷିଷ୍ଠେ ଅଧୁ ନାକେ ॥
 ସଂ ଉମାଗ୍ନେ ସୁୟସ୍ୟ ବର୍ଷାଽଗଥାଃ ସମୃଷାଶାଂ ସ୍ବତେନ ସଂ ପ୍ରିୟେଶ ଧାମ୍ନା ।
 ଉମାଗ୍ନେ ସୁୟବର୍ତା ଅସି ସଂ ମାମାୟୁଷା ବର୍ଷା ପୂଜୟା ସୃଜ (୪) ॥
 (ଆହୁବଧୈଃ ପୋଷଂଂ ରୁଦ୍ଧିଂ ମେ ବର୍ଷା ସପ୍ତଦଶ ଚ) ॥ ୧ । ୫ । ୫ ॥

(ଗାର୍ହପତ୍ୟସ୍ୟ ପୁନରପ୍ୟାହବନୀୟସ୍ୟ ଚୋପସ୍ଥାନମ୍ । ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ସଂ ପଶ୍ୟାମି ପୂଜା ଅହମିତପ୍ରଜସୋ ମାନବୀଃ । ସର୍ବା ଭବନ୍ତୁ ନୋ ଗୃହେ ॥
 ଅନ୍ଧଃ ଛାନ୍ଦୋ ବୋ ଭକ୍ଷୀୟ ମହଃ ସ୍ତ ମହୋ ବୋ ଭକ୍ଷୀୟ ସହଃ ସ୍ତ ସହୋ ବୋ
 ଭକ୍ଷୀୟୋର୍ଜଃ ଶ୍ଳୋର୍ଜଂ ବୋ ଭକ୍ଷୀୟ ରେବତୀ ରମ୍ୟମସ୍ମିଲ୍ଲୋକେଽସ୍ମିନ୍ ଗୋଷ୍ଠେଽସ୍ମିନ୍
 କ୍ଷୟେଽସ୍ମିନ୍ ଯୋନାବିହୈବ ସ୍ତୋତୋ ମାଽପ ଗାତ ବ୍ରହ୍ମୀର୍ମେ ଭୂୟାସ୍ତ (୧) ସଂହିତାସି

ବିଶ୍ୱରୂପୀରା ମୋର୍ଜା ବିଶାଃଃଗୌପ୍ରତ୍ୟେନାଃଃ ରାୟସ୍ତୋଷେଣ ସହସ୍ରପୋଷଂ ବଃ
ପୁଷ୍ୟାସଂ ମୟି ବୋ ରାୟଃ ଶ୍ରୟତ୍ତାମ୍ ॥

ଉପ ଡାଃଗ୍ରେ ଦିବେଦିବେ ଦୋଷାବସ୍ତର୍ଯ୍ୟା ବୁୟମ୍ । ନମୋ ଭରତ୍ର ଏମସି ।

ରାଜତମଧୁରାଶାଂ ଗୋପାମୁତସ୍ୟ ଦୀଦିବିମ୍ । ବର୍ଧମାନୁଃ ସ୍ୱେ ଦମେ ॥

ସ ନଃ ପ୍ରିତେବ ସୁନବେଃଗ୍ରେ ସୁପାୟନୋ ଭବ । ସତସ୍ୱା ନଃ ସୁସ୍ତୟେ ॥

ଅଗ୍ରେ (୨) ଡଂ ନୋ ଅନ୍ତମଃ । ଭୂତ ଭ୍ରାତା ଶିବୋ ଭବ ବରୁଥ୍ୟଃ ॥

ତଂ ଡା ଶୋତିଷ୍ଠ ଦୀଦିବଃ । ସୁମାୟ ନୁନମୀମହେ ସର୍ଗ୍ଭଭ୍ୟଃ ॥

ବସୁରଗ୍ନିର୍ବସୁଶ୍ରବାଃ । ଅଛା ନକ୍ଷି ଦ୍ୟୁମଭମୋ ରୁୟିଂ ଦାଃ ॥

ଭୂଜା ବଃ ପଶ୍ୟାମ୍ୟଜା ମା ପଶ୍ୟତ ରାୟସ୍ତୋଷେଣ ବଃ ପଶ୍ୟାମି ରାୟସ୍ତୋଷେଣ ମା

ପଶ୍ୟତେତାଃ ସ୍ତ ମଧୁକୃତଃ ସ୍ୟୋନା ମାଃଃବିଶ୍ୱତେରା ମଦଃ ।

ସହସ୍ରପୋଷଂ ବଃ ପୁଷ୍ୟାସଂ (୩) ମୟି ବୋ ରାୟଃ ଶ୍ରୟତ୍ତାମ୍ ॥

ତତ୍-ସବିତୁର୍ବରେଣ୍ୟଂ ଭଗୌ ଦେବସ୍ୟ ଧୀମହି । ଧ୍ୱୟୋ ଯୋ ନଃ ପ୍ରଚୋଦୟାତ୍ ॥

ସୋମାନୁଃ ସ୍ୱରଣଂ କୃଶୁହି ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ତେ । କ୍ଷୀରାବନ୍ତଂ ଯ ଔଶିଜମ୍ ॥

କଦା ତନ ସୁରୀରସି ନେନ୍ଦ୍ର ସଖସି ଦାଶୁଷେ ।

ଉପୋପେନ୍ତୁ ମାଘବନ୍-ଭୂୟ ଇନ୍ଦୁ ତେ ଦାନଂ ଦେବସ୍ୟ ପୃତ୍ୟତେ ॥

ପରି ଡାଗ୍ରେ ପୁରଂ ବୁୟଂ ବିପ୍ରଂଂ ସହସ୍ୟ ଧୀମହି ।

ଧୁଷସ୍ତ୍ରଣଂ ଦିବେଦିବେ ଭେଭାରଂ ଭଙ୍ଗୁରାବତଃ ॥ ଅଗ୍ରେ ଗୃହପତେ ସୁଗୃହପତିରୁହଂ ଭୟା

ଗୃହପତିନା ଭୂୟାସଂ ସୁଗୃହପତିର୍ମୟା ଡଂ ଗୃହପତିନା ଭୂୟଃ ଶତଂ ହିମାସ୍ତାମାଶିଷ୍ଟମା

ଶାସ୍ତେ ତତ୍ତବେ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତୀଂ ତାମାଶିଷ୍ଟମା ଶାସ୍ତେଃପୁଷ୍ଟେ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତୀମ୍ (୪)॥

(ଭୂୟାଞ୍ଚ ସ୍ବସ୍ତୟେଽଗ୍ନେ ପୁଷ୍ୟାସଂ ଧୂଷସ୍ବର୍ଗମେକାନ୍ତତ୍ରିଂଶତଃ) ॥ ୧। ୫। ୬॥

(ପଞ୍ଚମାନୁବାକୋକ୍ତମନ୍ତ୍ରାଣାଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନମ୍ । ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଅନ୍ତଃକ୍ଷୋ ବା ଏଷ ଯୋଃସ୍ବୀମୋପପ୍ରୟତ୍ତୋ ଅଧିରମିତ୍ୟାହ ସ୍ତୋମମେବାଶ୍ନେ
 ଯୁନକ୍-ଦ୍ୟୁପେତ୍ୟାହ ପ୍ରଜା ବୈ ପ୍ରଶବ ଉପେମଂ ଲୋକଂ ପ୍ରଜାମେବ ପଶୁନିମଂ
 ଲୋକମୁପୈତ୍ୟସ୍ୟ ପ୍ରଜାମନୁ ଦ୍ୟୁତମିତ୍ୟାହ ସୁବର୍ଗୋ ବୈ ଲୋକଃ ପ୍ରଜଃ ସୁବର୍ଗମେବ
 ଲୋକଃ ସମାରୋହତ୍ୟଗ୍ନିର୍ଯ୍ୟା ଦିବଃ କକୁଦିତ୍ୟାହ ମୁଧାନମେ (୧) ବୈନଂ ସମାନାନାଂ
 କରୋତ୍ୟଥୋ ଦେବଲୋକାଦେବ ମନୁଷ୍ୟଲୋକେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟୟମିହ ପ୍ରଥମୋ ଧାୟି
 ଧାତୃଭିରିତ୍ୟାହ ମୁଖ୍ୟମେବୈନଂ କରୋତ୍ୟଭା ବାମିନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ଆହୁବଧା ଇତ୍ୟାହୌଜ୍ଞେ
 ବଲମେବାବଂ ରୁହେଃୟଂ ତେ ଯୋନିରୁଦ୍ଧିୟ ଇତ୍ୟାହ ପ୍ରଶବୋ ବୈ ରୟିଃ ପଶୁନେବାବଂ
 ରୁହେ ଷଡ୍-ଭିରୁପଂ ତିଷ୍ଠତେ ଷଡ୍ବା (୨) ରତବଂ ରତୁଷ୍ଟେବ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି ଷଡ୍-ଭିରୁଭରାଭିରୁପଂ
 ତିଷ୍ଠତେ ଦ୍ବାଦଶ ସଂ ପଦ୍ୟତେ ଦ୍ବାଦଶ ମାସାଃ ସଂବହରଃ ସଂବହର ଏବ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି
 ଯଥା ବୈ ପୁରୁଷୋଽଶ୍ବୋ ଗୌର୍ଜୀର୍ଣ୍ଣତ୍ୟେବମଗ୍ନିରାହିତୋ ଜୀର୍ଣ୍ଣତି ସଂବହରସ୍ୟା
 ପରସ୍ତାଦାଗ୍ନିପାବମାନାଭିରୁପଂ ତିଷ୍ଠତେ ପୁନର୍ନବମେବୈନମଜରଂ କରୋତ୍ୟଥୋ
 ପୁନାତ୍ୟେବୋପଂ ତିଷ୍ଠତେ ଯୋଗଂ ଏବାସୈଷ ଉପଂ ତିଷ୍ଠତେ (୩) ଦମଂ ଏବାସୈଷ ଉପଂ
 ତିଷ୍ଠତେ ଯାଜ୍ଞେବାସୈଷୋପଂ ତିଷ୍ଠତେ ଯଥା ପାପୀୟାଞ୍ଚେୟ ଆହୃତ୍ୟ ନମସ୍ୟତି
 ତାଦୃଗ୍ରେବ ତଦାୟୁର୍ଦା ଅଗ୍ନେଽସ୍ୟାୟୁର୍ମେ ଦେହୀତ୍ୟାହାଽୟୁର୍ଦା ହ୍ୟେଷ ବର୍ଚ୍ଚୋଦା ଅଗ୍ନେଽସି
 ବର୍ଚ୍ଚୋ ମେ ଦେହୀତ୍ୟାହ ବର୍ଚ୍ଚୋଦା ହ୍ୟେଷ ତନ୍ମୁପା ଅଗ୍ନେଽସି ତନ୍ମୁବଂ ମେ ପାହୀତ୍ୟାହ
 (୪) ତନ୍ମୁପା ହ୍ୟେଷୋଽଗ୍ନେ ଯନ୍ତେ ତନ୍ମୁବା ଭୁନଂ ତନ୍ମୁ ଆ ପୁଣୋତ୍ୟାହ ଯନ୍ତେ ପ୍ରଜାୟେ
 ପଶୁନାମୁନଂ ତନ୍ମୁ ଆ ପୁରୁୟେତି ବାବୈତଦାହ ଚିତ୍ରାବସୋ ସ୍ବସ୍ତି ତେ ପାରମଶ୍ରୀୟେତ୍ୟାହ

ରାତ୍ରିବେଁ ଚିତ୍ରାବସୁରବ୍ୟୁଷ୍ଣେଂ ବା ଏତସ୍ୟେଂ ପୁରା ବ୍ରାହ୍ମଣା ଅଭୈଷ୍ଟବ୍ୟୁଷ୍ଣମେବାବଂ ରୁନ୍ଧ୍ର
 ଇନ୍ଦ୍ରାନାସ୍ତା ଶତଂ (୫) ହିମା ଇତ୍ୟାହ ଶତାୟୁଃ ପୁରୁଷଃ ଶତେନ୍ଦ୍ରିୟ ଆୟୁଷ୍ୟେବେନ୍ଦ୍ରିୟେ
 ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତ୍ୟେଷା ବୈ ସୁର୍ଗୀ କର୍ଣ୍ଣକାବତ୍ୟେତୟାଂ ହ ସ୍ତ ବୈ ଦେବା ଅସୁରାଣାଂ
 ଶତତ୍ରୟାଂସ୍ତୁଂ ହି ହି ଯଦେତୟାଂ ସ୍ତମିଧମାଦଧାତି ବଜ୍ରମେବୈତଚ୍ଛତ୍ରଂ ଯଜ୍ଞମାନୋ
 ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାୟ ପ୍ର ହରତି ସ୍ତୃତ୍ୟା ଅଛମ୍ବର-କାରଂ ସଂ ଉମଗ୍ନେ ସୁର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ ବର୍ଚ୍ଚସା ଗଥା
 ଇତ୍ୟାହୈତଦ୍ଭମସ୍ୟାଦମହଂ ଭୂୟାସ୍ତମିତି ବାବୈତଦାହ ଉମଗ୍ନେ ସୁର୍ଯ୍ୟବର୍ଚା
 ଅସୀତ୍ୟାହାଃଶିଷମେବୈତାମା ଶାସ୍ତେ (୬)॥

(ମୁଧାନଂ ସଦ୍ଭା ଏଷ ଉପ ତିଷ୍ଠତେ ପାହାତ୍ୟାହ ଶତମହଂ ଷୋଡ଼ଶ ଚ) ॥ ୧। ୫। ୭॥

(ଷଷ୍ଠାନୁବାକୋକ୍ରମନ୍ତାଶାଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନମ୍ । ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ସଂ ପଶ୍ୟାମି ପ୍ରଜା ଅହମିତ୍ୟାହ ଯାବନ୍ତ ଏବ ଗ୍ରାମ୍ୟାଃ ପଶବସ୍ତାନେବାବଂ ରୁନ୍ଧେଃସ୍ତଃ
 ସ୍ଥାସ୍ତୋ ବୋ ଭକ୍ଷାୟେତ୍ୟାହାସ୍ତୋ ହେୟତା ମହଃ ସ୍ତ ମହୋ ବୋ ଭକ୍ଷାୟେତ୍ୟାହ ମହୋ
 ହେୟତାଃ ସହଃ ସ୍ତ ସହୋ ବୋ ଭକ୍ଷାୟେତ୍ୟାହ ସହୋ ହେୟତା ଉର୍ଜ୍ଜ୍ଵଲୋର୍ଜଂ ବୋ
 ଭକ୍ଷାୟେତ୍ୟା (୧) ହୋର୍ଜୋ ହେୟତା ରେବତୀ ରମଧ୍ମିତ୍ୟାହ ପଶବୋ ବୈ ରେବତୀଃ
 ପଶୁନେବାମନ୍ ରମୟତ ଇହୈବ ସ୍ତେତୋ ମାଂସ ପାତେତ୍ୟାହ ଧୁବା ଏବୈନା ଅନପଗାଃ
 କୁରୁତ ଇଷ୍ଠକୃତିସ୍ତା ଅନ୍ୟୋଂସ୍ତଃ ପଶୁତିଦନ୍ୟଃ ସଂ ହିତାସି ବିଶ୍ଵରୂପୀରିତି ବସମଜି
 ମୁଶ୍ଠତ୍ୟପୈବୈନଂ ଧତେ ପଶୁତିତମେନଂ କୁରୁତେ ପ୍ର (୨) ବା ଏଷୋଂସ୍ଥାଲୋକାକ୍ୟବତେ
 ଯ ଆହବନୀୟମୁପ ତିଷ୍ଠତେ ଗାହପତ୍ୟମୁପ ତିଷ୍ଠତେଂସ୍ମିନ୍ନେବ ଲୋକେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତ୍ୟଥୋ
 ଗାହପତ୍ୟାୟେବ ନି ହୁତେ ଗାୟତ୍ରୀଭିରୁପ ତିଷ୍ଠତେ ତେଜୋ ବୈ ଗାୟତ୍ରୀ ତେଜଂ
 ଏବାମନ୍-ଧୂତେଂସ୍ଥୋ ଯଦେତଂ ତୁଚମନ୍ଦାହ ସତ୍ତତ୍ୟେ ଗାହପତ୍ୟଂ ବା ଅନୁ ହିପାଦୋ

ବୀରାଃ ପ୍ର ଜାୟନ୍ତେ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ବାନ୍-ଦ୍ବିପଦାଭିର୍ଗାହପତ୍ୟମୁପ ତିଷ୍ଠତ୍ (୩) ଆହଂସ୍ୟଂ ବୀରୋ
 ଜାୟତ ଉର୍ଜା ବଃ ପଶ୍ୟାମ୍ୟର୍ଜା ମା ପଶ୍ୟତେତ୍ୟାହାଃଶିଷମେବୈତାମା ଶାସ୍ତ୍ରେ
 ତସ୍ତବିତୁର୍ବରେଣ୍ୟମିତ୍ୟାହ ପ୍ରସ୍ତୁତ୍ୟ ସୋମାନଃ ସ୍ବରଣମିତ୍ୟାହ ସୋମପାଥମେବାବଂ ରୁନ୍ଧେ
 କୃଣୁହି ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ତତ୍ ଇତ୍ୟାହ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସମେବାବଂ ରୁନ୍ଧେ କ୍ରଦା ତନ ସ୍ତରୀରୁସୀତ୍ୟାହ ନ
 ସ୍ତରୀଃ ରାତ୍ରିଂ ବସତି (୪) ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ବାନ୍-ବିମ୍ବୁପତିଷ୍ଠତେ ପରି ଭାଗ୍ନେ ପୁରଂ ବୃନ୍ଧମିତ୍ୟାହ
 ପରିଧୁମେବୈତଂ ପରି ଦଧାତ୍ୟସ୍ବନ୍ଦାନ୍ନାଗ୍ନେ ଗୃହପତ୍ ଇତ୍ୟାହ ଯଥାୟୁଜୁରେବୈତଜ୍ଜତଃ
 ହିମା ଇତ୍ୟାହ ଶତଂ ଭା ହେମଜ୍ଞାନିଶିଷ୍ୟାୟେତି ବାବୈତଦାହ ପୁତ୍ରସ୍ୟ ନାମ
 ଗୃହ୍ଣାତ୍ୟନ୍ନାଦମେବୈନଂ କରୋତି ତାମାଶିଷ୍ଟମା ଶାସ୍ତ୍ରେ ତନ୍ତ୍ରବେ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତୀମିତି
 ବୁଧ୍ନାଦ୍ୟସ୍ୟ ପୁତ୍ରୋଽଜାତଃ ସ୍ୟାଭେଜ୍ଜସ୍ବେବାସ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସୀ ପୁତ୍ରୋ ଜାୟତେ ତାମାଶିଷ୍ଟମା
 ଶାସ୍ତ୍ରୋଽମୁଷ୍ମେ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତୀମିତି ବୁଧ୍ନାଦ୍ୟସ୍ୟ ପୁତ୍ରୋ ଜାତଃ ସ୍ୟାଭେଜ୍ଜ ଏବାସ୍ମିନ୍
 ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସଂ ଦଧାତି (୫)॥

(ଉର୍ଜାଂ ବୋ ଉନ୍ଧାୟେତି ପ୍ର ଗାହପତ୍ୟମୁପତିଷ୍ଠତେ ବସତି ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତୀମେକାନ୍ତ୍ରଃଶବ୍ଦ) ॥୧। ୫। ୮॥

(ପୂର୍ବୋକ୍ତୋପସ୍ଥାନସ୍ୟାଗ୍ନିହୋତ୍ରାଙ୍ଗତା । ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଅଗ୍ନିହୋତ୍ରଂ ଜୁହୋତି ଯଦେବ କିଂ ତ ଯଜମାନସ୍ୟ ସ୍ବଂ ତସ୍ୟୈବ ତଦ୍ରେତଃ ସିଞ୍ଚତି
 ପ୍ରଜନନେ ପ୍ରଜନନଃ ହି ବା ଅଗ୍ନିରଥୌଷଧୀରତ୍ତଗତା ଦହତି ତାସ୍ତତୋ ଭୂୟସୀଃ ପ୍ର
 ଜାୟନ୍ତେ ଯସ୍ମାନ୍ ଜୁହୋତି ରେତଂ ଏବ ତସିଞ୍ଚତି ପ୍ରେବ ପ୍ରାତଃସ୍ତନେନ ଜନୟତି ତଦ୍ରେତଃ
 ସିଞ୍ଚଂ ନ ଦକ୍ଷାଂବିକୃତଂ ପ୍ରଜାୟତେ ଯାବଜ୍ଞୋ ବୈ ରେତସଃ ସିଞ୍ଚସ୍ୟ (୧) ଦକ୍ଷା ରୂପାଣି
 ବିକ୍ରୋତି ତାବଜ୍ଞୋ ବୈ ତତ୍-ପ୍ରଜାୟତ ଏଷ ବୈ ଦୈବ୍ୟସ୍ତକ୍ଷା ଯୋ ଯଜତେ
 ବହ୍ନୀଭିରୁପଂ ତିଷ୍ଠତେ ରେତସ ଏବ ସିଞ୍ଚସ୍ୟ ବହୁଶୋ ରୂପାଣି ବି କ୍ରୋତି ସ ପ୍ରେବ

ଜାୟତେ ଶ୍ଵଶ୍ଵେ ଭୂୟାନ୍ ଭବତି ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ଵାନଗ୍ନିମୁପ
 ତିଷ୍ଠତେହର୍ଦ୍ଦେବାନାମାସୀଦ୍ରାତ୍ରିରସୁରାଣାଂ ତେହସୁରା ଯଦ୍ଦେବାନାଂ ବିଭଂ ବେଦ୍ୟମାସୀଭେନ
 ସହ (୨) ରାତ୍ରିଂ ପ୍ରାବିଶନ୍ତେ ଦେବା ହୀନା ଅମନ୍ୟନ୍ତ ତେହପଶ୍ୟନ୍ତାଗ୍ନେୟା ରାତ୍ରିରାଗ୍ନେୟାଃ
 ପଶବଂ ଇମମେବାଗ୍ନିଃ ସ୍ତବାମ୍ ସ ନଃ ସ୍ତୁତଃ ପଶୁନ୍ ପୁନର୍ଦାସ୍ୟତୀତି ତେହଗ୍ନିମସ୍ତୁବନ୍-ସ
 ଏଭ୍ୟଃ ସ୍ତୁତୋ ରାତ୍ରିୟା ଅଧହରତି ପଶୁନ୍ନିରାଜ୍ଞିଭେ ଦେବାଃ ପଶୁନ୍-ବିଦ୍ଵା କାମାଃ
 ଅକୁର୍ବତ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ଵାନଗ୍ନିମୁପତିଷ୍ଠତେ ପଶୁମାନ୍ ଭବତ୍ୟା (୩) ଦିତ୍ୟୋ ବା
 ଅସ୍ମାଲ୍ଲୋକାଦମୁଂ ଲୋକମୈତ୍-ସୋହମୁଂ ଲୋକଂ ଗତ୍ଵା ପୁନରିମଂ ଲୋକମଭ୍ୟଧାୟସ୍ମ
 ଇମଂ ଲୋକମାଗତ୍ୟ ମୃତ୍ୟୋରବିଭେନ୍-ମୃତ୍ୟୁସଂଯୁତ ଇବ ହ୍ୟୟଂ ଲୋକଃ
 ସୋହମନ୍ୟତେମମେବାଗ୍ନିଃ ସ୍ତବାମ୍ ସ ମା ସ୍ତୁତଃ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକଂ ଗମୟିଷ୍ୟତୀତି
 ସୋହଗ୍ନିମସ୍ତୈସ ଏନଃ ସ୍ତୁତଃ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମଗମୟ୍ୟ (୪) ଏବଂ ବିଦ୍ଵାନଗ୍ନିମୁପତିଷ୍ଠତେ
 ସୁବର୍ଗମେବ ଲୋକମେତି ସର୍ବମାୟୁରେତ୍ୟତି ବା ଏଷୋହସ୍ମା ଆ ରୋହତି ଯ
 ଏନାବୁପତିଷ୍ଠତେ ଯଥା ଖଲୁ ବୈ ଶ୍ରେୟାନ୍ଭ୍ୟାରୁଞ୍ଜଃ କାମୟତେ ତଥା କରୋତି ନକ୍ତମୁପ
 ତିଷ୍ଠତେ ନ ପ୍ରାତଃ ସଃ ହି ନକ୍ତଂ ବ୍ରତାନି ସୁଜ୍ୟନ୍ତେ ସହ ଶ୍ରେୟାଃଶ୍ଚ ପାପୀୟାଃଶ୍ଚାସାତେ
 ଜ୍ୟୋତିର୍ବା ଅଗ୍ନିସ୍ତମୋ ରାତ୍ରିର୍ଯ (୫) ନକ୍ତମୁପତିଷ୍ଠତେ ଜ୍ୟୋତିର୍ଷ୍ଟୈବ
 ତମସ୍ତରତ୍ୟୁପସ୍ଥେୟୋହସ୍ମାଗନୋପସ୍ଥେୟାଗା ଇତ୍ୟାହୁର୍ମନୁଷ୍ୟାୟେନ୍ନେ
 ଯୋହର୍ହରହରାହୃତ୍ୟାପୈନଂ ଯାଚତି ସ ଇନ୍ନେ ତମୁପାଚ୍ଛତ୍ୟଥ କୋ
 ଦେବାନହର୍ହରାହୃତିଷ୍ୟତୀତି ତସ୍ମାନ୍ନୋପସ୍ଥେୟୋହସ୍ମୋ ଖଲ୍ଲାହୁରାଶିଷ୍ଠେ ବୈ କଂ ଯଜମାନୋ
 ଯଜତ ଇତ୍ୟେଷା ଖଲୁ ବା (୬) ଆହୂତାଗ୍ନେରାଶୀର୍ଯଦଗ୍ନିମୁପ ତିଷ୍ଠତେ ତସ୍ମାଦୁପସ୍ଥେୟଃ
 ପ୍ରଜାପତିଃ ପଶୁନସ୍ତଜତ ତେ ସୁଷ୍ଟା ଅହୋରାତ୍ରେ ପ୍ରାବିଶନ୍

ତାଞ୍ଚନ୍ଦୋଭିରନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦ୍ୟାଞ୍ଚନ୍ଦୋଭିରୁପତିଷ୍ଠତେ ସ୍ବମେବ ତଦନ୍ଦିଞ୍ଚତି ନ ତତ୍ର
 ଜାମ୍ୟାସ୍ତୀତ୍ୟାହୁର୍ଯୋଽହରହରୁପତିଷ୍ଠତ ଇତି ଯୋ ବା ଅଗ୍ନିଂ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍-ହ୍ରୁପତିଷ୍ଠତେ
 ପ୍ରତ୍ୟେନମୋଷତି ଯଃ ପରାଙ୍-ବିଷ୍ଠଙ୍-ପ୍ରଜୟା ପ୍ରଶୁଭିରେତି କବାତିର୍ଯଙ୍-ତିବୋପତିଷ୍ଠେତ
 ନୈନଂ ପ୍ରତ୍ୟୋଷତି ନ ବିଷ୍ଠଙ୍ ପ୍ରଜୟା ପ୍ରଶୁଭିରେତି (୭)॥

(ସିଦ୍ଧସ୍ୟ ସ୍ବହ ଉବତି ଯୋ ଯତ୍-ଞ୍ଜଲୁ ବୈ ପ୍ରଶୁଭିସ୍ବୟୋଦଶ ଚ) ॥ ୧। ୫। ୯॥

(ପ୍ରବସ୍ୟତୋ ଯଜମାନସ୍ୟାଗ୍ନେରୁପସ୍ଥାନମନ୍ତ୍ରାଃ; ଆଚମନମ୍; କପାଲାନୁମନ୍ତ୍ରାଦି ଚ । ପ୍ରଜାପତିଋଷିଃ)
 ମମ୍ ନାମ ପ୍ରଥମଂ ଜାତବେଦଃ ପିତା ମାତା ଚ ଦଧତୁର୍ଯଦଗ୍ରେ ।
 ତତ୍ ଶିବୁହି ପୁନରା ମଦୈତୋସ୍ତବାହଂ ନାମ ବିଭରାଣ୍ୟଗ୍ନେ ॥
 ମମ୍ ନାମ ତବ ଚ ଜାତବେଦୋ ବାସସୀ ଇବ ବିବସାନୌ ଯେ ଚରାବଃ ।
 ଆୟୁଷ୍ଠେ ଓଂ ଜୀବସେ ବ୍ରହ୍ମଂ ଯଥାୟଂ ବି ପରି ଦଧାବହ୍ନି ପୁନସ୍ତେ ॥
 ନମୋଽଗ୍ନୟୋଽପ୍ରତିବିଜାୟ ନମୋଽନାଧିଷ୍ଠାୟ ନମଃ ସ୍ବପ୍ରାଜେ ।
 ଅଷାଦୋ (୧) ଽଗ୍ନିର୍ବୁହସ୍ବୟା ବିଶ୍ବଜିହ୍ବହନ୍ତ୍ୟଃ ଶ୍ରେଷ୍ଠୋ ଗନ୍ଧର୍ବଃ ॥
 ଦର୍ପିତାରୋ ଅଗ୍ନେ ଦେବାସ୍ତ୍ରାମାହୁତୟସ୍ବସ୍ବିବାଚନଃ ।
 ସଂ ମାମାୟୁଷ୍ମା ସଂ ଗୌପ୍ରତ୍ୟେନ ସୁହିତେ ମା ଧାଃ ॥
 ଅୟମଗ୍ନିଃ ଶ୍ରେଷ୍ଠତମୋଽୟଂ ଭଗବତ୍ତମୋଽୟଃ ସହସ୍ରସାତମଃ । ଅଗ୍ନା ଅସ୍ତୁ ସୁବୀର୍ଯମ୍ ॥
 ମନୋ ଜ୍ୟୋତିର୍ଭୁଷତାମାଜ୍ୟଂ ବିଚ୍ଛିନ୍ନଂ ଯଜ୍ଞଃ ସମିମଂ ଦଧାତୁ ।
 ଯା ଇଷା ଭୁଷସୋ ନିପୁଟଶ୍ଚ ତାଃ ସଂ ଦଧାମି ହବିଷା ଦୁତେନ ॥
 ପୟସ୍ବତୀରୋଷଧୟଃ (୨) ପୟସ୍ବହୀରୁଧାଂ ପୟଃ ।
 ଅପାଂ ପୟସୋ ଯପ୍ତୟସ୍ତେନ ମାମିନ୍ତୁ ସଃ ସୃଜ ॥

ଅଗ୍ନେ ବ୍ରତପତେ ବ୍ରତଂ ଚରିଷ୍ୟାମି ତଚ୍ଛକେୟଂ ତନ୍ନେ ରାଧତାମ୍ ॥
 ଅଗ୍ନିଃ ହୋତାରମିହ ତଃ ହୁବେ ଦେବାନ୍-ୟଞ୍ଜିୟାନିହ ଯାନ୍-ହବାମହେ ॥
 ଆ ଯନ୍ତୁ ଦେବାଃ ସୁମନସ୍ୟମାନା ବିୟନ୍ତୁ ଦେବା ହବିଷୋ ମେ ଅସ୍ୟ ॥
 କଷ୍ଟା ଯୁନକ୍ତି ସ ଥା ଯୁନକ୍ତୁ ଯାନି ଘର୍ମେ କପାଳାନ୍ୟପତିନ୍ନକ୍ତି (୩) ବେଧସଃ ।
 ପୁଷ୍ପସ୍ତାନ୍ୟପି ବ୍ରତ ଇନ୍ଦ୍ରବାୟୁ ବିମୁଞ୍ଚତାମ୍ ॥
 ଅଭିନୋ ଘର୍ମୋ ଜୀରଦାନୁର୍ଯତ ଆଭୁସ୍ତଦଗ୍ନ ପୁନଃ ।
 ଇଧ୍ମୋ ବେଦିଃ ପରିଧୟଶ୍ଚ ସବେ ଯଞ୍ଜସ୍ୟାଃଃସ୍ତରନ୍ତୁ ସଂ ଚରକ୍ତି ॥
 ତ୍ରୟଂଶ୍ଚିଃଶୁଭକ୍ତବୋ ଯେ ବିତତ୍ତ୍ବିରେ ଯ ଇମଂ ଯଞ୍ଜଃ ସ୍ତଥୟା ଦଦନ୍ତେ ତେଷାଂ ହିନଂ
 ପ୍ରତ୍ୟେତଦଧାମି ସ୍ବାହା ଘର୍ମୋ ଦେବାଃ ଅପେୟତୁ (୪) ॥
 (ଅଷାଢ଼ ଓଷଧୟ ଉପତିନ୍ନକ୍ତି ପଞ୍ଚତଦାରିଃଶକ) ॥ ୧। ୫। ୧୦ ॥

(କାମ୍ୟା ଯାଜ୍ୟାପୁରୋଽନୁବାକ୍ୟାଃ । ବିଶ୍ୱେଦେବାଋଷୟଃ)

ବୈଶ୍ୱାନରୋ ନ ଉତ୍ୟାଃଃପ୍ର ଯାତୁ ପରାବତଃ । ଅଗ୍ନିରୁକ୍-ଥେନ ବାହସା ॥
 ରତାବାନଂ ବୈଶ୍ୱାନରମୁତସ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଟସ୍ତତିମ୍ । ଅଜସ୍ରଂ ଘର୍ମମୀମହେ ॥
 ବୈଶ୍ୱାନରସ୍ୟ ଦଃସନାଭେୟା ବୃହଦରିଶାଦେକଃ ସ୍ବପସ୍ୟୟା କୁବିଃ ।
 ଭୂଭା ପିତରା ମହର୍ଯଜଜାୟତାଗ୍ନିର୍ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବୀ ଭୂରିରେତସା ॥
 ପୁଷ୍ଟୋ ଦିବି ପୁଷ୍ଟୋ ଅଗ୍ନିଃ ପୃଥୁବ୍ୟାଂ ପୁଷ୍ଟୋ ବିଶ୍ୱା ଓଷଧୀରା ବିବେଶ ।
 ବୈଶ୍ୱାନରଃ ସହସା ପୁଷ୍ଟୋ ଅଗ୍ନିଃ ସ ନୋ ଦିବା ସ (୧) ରିଷଃ ପାତୁ ନକ୍ତମ୍ ॥
 ଜାତୋ ଯଦଗ୍ନେ ଭୁବନା ବ୍ୟଖ୍ୟାଃ ପଶୁଂ ନ ଗୋପା ଇର୍ଯଃ ପରିକ୍ଳା ।
 ବୈଶ୍ୱାନରଃ ବ୍ରହ୍ମଣୋ ବିନ୍ଦ ଗାତୁଂ ଯୁୟଂ ପାତ ସ୍ତସ୍ତିଭିଃ ସଦା ନଃ ॥

ଦମସ୍ତେ ଶୋଚିଷ୍ଟା ଶୋଶୁତାନୁ ଆ ରୋଦସୀ ଅପୃଣା ଜାୟମାନଃ ।
 ଦଂ ଦେବାଃ ଅଭିଶଂସ୍ତେରମୁଞ୍ଚେ ବୈଶ୍ବାନର ଜାତବେଦୋ ମହିତ୍ତା ॥
 ଅସ୍ମାକମସ୍ତେ ମନ୍ଦବସ୍ତୁ ଧାରୟାନାମି କ୍ଷତ୍ରମଜରଂ ସୁବୀର୍ଯ୍ୟମ୍ ।
 ବୟଂ ଜୟେମ ଶତନଂ ସହସ୍ରିଣଂ ବୈଶ୍ବାନର (୨) ବାଜମସ୍ତେ ତବୋତିଭିଃ ॥
 ବୈଶ୍ବାନରସ୍ୟ ସୁମତୌ ସ୍ୟାମ ରାଜା ହି କଂ ଭୁବନାନାମଭିଶ୍ରୀଃ ।
 ଇତୋ ଜାତୋ ବିଶ୍ୱମିଦଂ ବି ଚଷ୍ଟେ ବୈଶ୍ବାନରୋ ଯତତ୍ତେ ସୁୟେଶ ॥
 ଅବଂ ତେ ହେତୋ ବରୁଣ ନମୋଭିରବଂ ଯୁଜେଭିରୀମହେ ହବିର୍ଭିଃ ।
 କ୍ଷୟନ୍ନସ୍ତଭ୍ୟମସ୍ତୁର ପ୍ରଚେତ୍ତୋ ରାଜନ୍ନେନାଂ ସି ଶିଶ୍ରଥଃ କୃତାନି ॥
 ଉଦୁଭିମଂ ବରୁଣ ପାଶମସ୍ତଦବାଧୁମଂ ବି ମଧୁମଂ ଶ୍ରଥାୟ ।
 ଅଥା ବୟମାଦିତ୍ୟ (୩) ବ୍ରତେ ତବାନାଗସୋ ଅଦିତୟେ ସ୍ୟାମ ॥
 ଦଧୁକ୍ରାବ୍-ଶୋ ଅକାରିଷଂ ଜିଷ୍ଟୋରଶ୍ୱସ୍ୟ ବାଜିନଃ ॥
 ସୁରଭି ନୋ ମୁଖା କରତ୍ ପ୍ର ଶ ଆୟୁଂ ଶି ତାରିଷତ୍ ॥
 ଆ ଦଧୁକ୍ରାଃ ଶବସା ପଞ୍ଚ କୁଷ୍ଠଃ ସୁୟଂ ଇବ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠାଃ ପଞ୍ଚତାନ ।
 ସହସ୍ରସାଃ ଶତସା ବାଜ୍ୟବା ପୁଣକ୍ତୁ ମଧ୍ୱା ସମିମା ବତାଂ ସି ॥
 ଅଗ୍ନିର୍ମୁଧା ଭୁବଃ । ମରୁତୋ ଯଜ୍ଞ ବୋ ଦିବଃ ସୁମ୍ନାୟନ୍ତୋ ହବାମହେ ।
 ଆ ତୁ ନୁ (୪) ଉପ ଗନ୍ତନ ॥
 ଯା ବଃ ଶମଂ ଶଶମାନାୟ ସତି ତ୍ରିଧାତୁନି ଦାଶୁଷେ ଯଜ୍ଞତାୟ ।
 ଅସ୍ମଭ୍ୟଂ ତାନି ମରୁତୋ ବି ଯଜ୍ଞ ରୟଂ ନୋ ଧତ୍ୱ ବୃଷଣଃ ସୁବୀର୍ଯ୍ୟମ୍ ॥
 ଅଦିତିର୍ନ ଉରୁଷ୍ୟଦିତିଃ ଶମଂ ଯଜ୍ଞତୁ । ଅଦିତିଃ ପାଦଂ ହସଃ ॥

ମହୀମୁଷ୍ଟ ମାତରଂ ସୁବ୍ରତାନାମୁତସ୍ୟ ପଦ୍ମୀମବସେ ହୁବେନ ।

ତୁବିକ୍ଷତ୍ରାମଜରନ୍ତୀମୁରୁତୀଂ ସୁଶର୍ମାଶ୍ରମଦିତିଂ ସୁପ୍ରଶୀତିମ୍ ॥

ସୁଭ୍ରାମାଣଂ ପୃଥୁବୀଂ ଦ୍ୟାମନେହସଂ ସୁଶର୍ମାଶ୍ରମଦିତିଂ ସୁପ୍ରଶୀତିମ୍ ।

ଦୈବୀଂ ନାବଂ ସ୍ବରିତ୍ରାମନାଗସ୍ତମସ୍ରବନ୍ତୀମା ରୁହେନା ସ୍ବସ୍ତୟେ ॥

ଜ୍ଞମାଂ ସୁ ନାବମାଃରୁହଂ ଶତାରିତ୍ରାଂ ଶତସ୍-ଦ୍ୟାମ୍ । ଅଚ୍ଛିଦ୍ରାଂ ପାରୟିଷ୍ତମ୍ (୫) ॥

(ଦିବା ସ ସହସ୍ରିଣଂ ବୈଶ୍ବାନରାଃଦିତ୍ୟ ତୁ ନୋଃନେହସଂ ସୁଶର୍ମାଶ୍ରମେକାନ୍ତବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୧ । ୫ । ୧୧ ॥

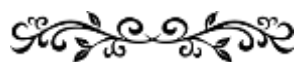
(ଦେବାସୁରାଃ ପରା ଭୃମିର୍ଭୂମିରୁପପ୍ରୟତ୍ତଃ ସଂ ପଶ୍ୟାମ୍ୟୟଞ୍ଜଃ ସଂ ପଶ୍ୟାମ୍ୟଗ୍ନିହୋତ୍ରଂ ମମ ନାମ ବୈଶ୍ବାନର
ଏକାଦଶ ॥ ୧୧ ॥)

(ଦେବାସୁରାଃ କୁଞ୍ଜଃ ସଂ ପଶ୍ୟାମି ସଂ ପଶ୍ୟାମି ନକ୍ତମୁପ ଗନ୍ତନୈକପଞ୍ଚାଶତ୍ ॥ ୪୯ ॥)

(ଦେବାସୁରାଃ ପାରୟିଷ୍ତମ୍ ॥)

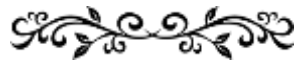
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣକ୍ଷୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ପ୍ରଥମକାଣ୍ଡେ ପଞ୍ଚମଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥ ୫ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ପ୍ରଥମକାଣ୍ଡେ ଷଷ୍ଠ ପ୍ରପାଠକଃ ॥

| ଯୁଜମାନକାଣ୍ଡମ୍ |

(ଆଜ୍ୟଗ୍ରହଣାନୁମନ୍ତ୍ରଣମ୍ । ପ୍ରଜାପତିଋଷିଃ)

ସଂ ଭାଁ ସିଞ୍ଚାମି ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ପ୍ରଜାମାୟୁର୍ଧନଂ ଚ ।

ବୃହସ୍ପତିପ୍ରସୂତୋ ଯଜ୍ଞମାନ ଇହ ମା ରିଷତ୍ ॥

ଆଜ୍ୟମସି ସ୍ବତ୍ୟମସି ସ୍ବତ୍ୟସ୍ୟାଧିଷ୍ଠମସି ହବିରସି ବୈଶ୍ବାନରଂ ବୈଶ୍ବଦେବମୁତ୍-ପୂତଶୁଷ୍ଠଂ

ସ୍ବତ୍ୟୌଜାଃ ସହୋଽସି ସହମାନମସି ସହସ୍ବାରାତୀଃ ସହସ୍ବାରାତୀୟତଃ ସହସ୍ବ ପୂତନାଃ

ସହସ୍ବ ପୂତନ୍ୟତଃ । ସହସ୍ରବୀର୍ଯ୍ୟମସି ତନ୍ନା ଜିହ୍ବାଽଽଜ୍ୟସ୍ୟାଽଽଜ୍ୟମସି ସ୍ବତ୍ୟସ୍ୟ ସ୍ବତ୍ୟମସି

ସ୍ବତ୍ୟାୟୁଂ (୧) ରସି ସ୍ବତ୍ୟଶୁଷ୍ଠମସି ସ୍ବତ୍ୟେନ ଭୂଽଭି ଘାରୟାମି ତସ୍ୟ ତେ ଭକ୍ଷୀୟ

ପଞ୍ଚାନାଂ ଭା ବାତାନାଂ ଯନ୍ତ୍ରାୟ ପୂର୍ତ୍ତାୟ ଗୃହ୍ଣାମି ପଞ୍ଚାନାଂ ଭୂର୍ତୁନାଂ ଯନ୍ତ୍ରାୟ ପୂର୍ତ୍ତାୟ ଗୃହ୍ଣାମି

ପଞ୍ଚାନାଂ ଭା ଦିଶାଂ ଯନ୍ତ୍ରାୟ ପୂର୍ତ୍ତାୟ ଗୃହ୍ଣାମି ପଞ୍ଚାନାଂ ଭା ପଞ୍ଚଜନାନାଂ ଯନ୍ତ୍ରାୟ ପୂର୍ତ୍ତାୟ

ଗୃହ୍ଣାମି ଚୁରୋଷ୍ଠା ପଞ୍ଚବିଲସ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରାୟ ପୂର୍ତ୍ତାୟ ଗୃହ୍ଣାମି ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ତା ତେଜସେ ଯନ୍ତ୍ରାୟ

ପୂର୍ତ୍ତାୟ ଗୃହ୍ଣାମି କ୍ଷତ୍ରସ୍ୟ ଦୈତସେ ଯନ୍ତ୍ରାୟ (୨) ପୂର୍ତ୍ତାୟ ଗୃହ୍ଣାମି ବିଶେ ଭା ଯନ୍ତ୍ରାୟ

ପୂର୍ତ୍ତାୟ ଗୃହ୍ଣାମି ସୁବୀର୍ଯ୍ୟାୟ ଭା ଗୃହ୍-ଶାମି ସୁପ୍ରଜାସ୍ତ୍ରାୟ ଭା ଗୃହ୍ଣାମି ରାୟସ୍ତୋଷାୟ ଭା

ଗୃହ୍ଣାମି ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସାୟ ଭା ଗୃହ୍ଣାମି ଭୂରସ୍ତ୍ରାକଂ ଽ ହବିର୍ଦେବାନାମାଶିଷୋ ଯଜ୍ଞମାନସ୍ୟ

ଦେବାନାଂ ଭା ଦେବତାଭ୍ୟୋ ଗୃହ୍ଣାମି କାମାୟ ଭା ଗୃହ୍ଣାମି (୩)॥

(ସ୍ବତ୍ୟାୟୁରୋଜସେ ଯନ୍ତ୍ରାୟ ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶତ) ॥ ୧। ୬। ୧॥

(ଆଜ୍ୟଗ୍ରହଣାନୁମନ୍ତଣମ୍ । ପ୍ରଜାପତିଋଷିଃ)

ଧୂବୋଽସି ଧୂବୋଽହଃ ସଞ୍ଜାତେଷୁ ଭୂୟାସଂ ଧୀରଞ୍ଜେତାଂ ବସୁବିଦୁଗ୍ରୋଽସ୍ମ୍ୟଗ୍ରୋଽହଃ
 ସଞ୍ଜାତେଷୁ ଭୂୟାସମୁଗ୍ରଞ୍ଜେତାଂ ବସୁବିଦଂଭିଭୂରଂସ୍ୟଭିଭୂରହଃ ସଞ୍ଜାତେଷୁ ଭୂୟାସମଭିଭୂଞ୍ଜେତାଂ
 ବସୁବିଦ୍ୟୁନଞ୍ଜି ଭୂ ବ୍ରହ୍ମଣା ଦୈବ୍ୟେନ ହବ୍ୟାୟାସ୍ତେ ବୋଦୁବେ ଜାତବେଦଃ ॥
 ଜନ୍ତାମାସ୍ତା ସୁପ୍ରଜସଃ ସୁବୀରା ଜ୍ୟୋତ୍-ଜୀବେନ ବଲ୍ଲିହୃତୋ ବୟଂ ତେ ॥
 ଯନ୍ତେ ଅଗ୍ନେ ଅସ୍ୟ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ରିଷ୍ୟା (୧) ଦ୍ୟହ୍ନା ଶ୍ଵନ୍ଦାଦାଜ୍ୟସ୍ୟୋତ ବିଷ୍ଣୋ ।
 ତେନ ହନ୍ତି ସପତ୍ନଂ ଦୁର୍ମରାୟୁମୈନଂ ଦଧାମି ନିରୂତ୍ୟା ଭୂପଞ୍ଚେ ।
 ଭୂର୍ଭୁବଃ ସୁବରୁଚ୍ଛୁଷ୍ଣୋ ଅଗ୍ନେ ଯଜମାନାୟେଧୁ ନିଶ୍ଚୁଷ୍ଣୋ ଅଭିଦାସତେ । ଅଗ୍ନେ ଦେବେକ୍
 ମନ୍ତ୍ରିକ୍ ମନ୍ତ୍ରଜିହ୍ଵାମର୍ତ୍ୟସ୍ୟ ତେ ହୋତର୍ମୁଧିକା ଜିହ୍ଵି ରାୟଞ୍ଜୋଷାୟ ସୁପ୍ରଜାସ୍ତାୟ ସୁବୀରୀୟ
 ମନୋଽସି ପ୍ରାଜାପତ୍ୟଂ ମନସା ମା ଭୂତେନାଽଽବିଶ ବାଗସ୍ୟୈହୀ ସପତ୍ନୟନୀ (୨)
 ବାତା ମେନ୍ଦ୍ରିୟେଣାଽଽବିଶ ବସନ୍ତମୃତୁନାଂ ପ୍ରୀଣାମି ସ ମା ପ୍ରୀତଃ ପ୍ରୀଣାତୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମମୃତୁନାଂ
 ପ୍ରୀଣାମି ସ ମା ପ୍ରୀତଃ ପ୍ରୀଣାତୁ ବର୍ଷା ରତୁନାଂ ପ୍ରୀଣାମି ତା ମା ପ୍ରୀତଃ ପ୍ରୀଣତୁ
 ଶରଦମୃତୁନାଂ ପ୍ରୀଣାମି ସା ମା ପ୍ରୀତା ପ୍ରୀଣାତୁ ହେମନ୍ତଶିଶିରାବୃତୁନାଂ ପ୍ରୀଣାମି ତୌ ମା
 ପ୍ରୀତୌ ପ୍ରୀଣୀତାମଗ୍ରୀଷୋମାୟୋରହଂ ଦେବୟଜ୍ୟୟା ଚକ୍ଷୁଷ୍ମାନ୍ ଭୂୟାସମଗ୍ନେରହଂ
 ଦେବୟଜ୍ୟୟାୟାଦୋ ଭୂୟାସଂ (୩) ଦବ୍-ଧୂରସ୍ୟଦବ୍-ଧୋ ଭୂୟାସମଗ୍ନଂ
 ଦଭେୟମଗ୍ରୀଷୋମାୟୋରହଂ ଦେବୟଜ୍ୟୟା ବୃତ୍ରହା ଭୂୟାସମିନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନିୟୋରହଂ
 ଦେବୟଜ୍ୟୟେନ୍ଦ୍ରିୟାବ୍ୟାୟାଦୋ ଭୂୟାସମିନ୍ଦ୍ରସ୍ୟାହଂ ଦେବୟଜ୍ୟୟେନ୍ଦ୍ରିୟାବୀ ଭୂୟାସଂ
 ମହେନ୍ଦ୍ରସ୍ୟାହଂ ଦେବୟଜ୍ୟୟା ଜେମାନଂ ମହିମାନଂ ଗମେୟମଗ୍ନେଃ ସ୍ଵିଷ୍ଟକୃତୋଽହଂ
 ଦେବୟଜ୍ୟୟାଽଽୟୁଷ୍ମାନ୍-ୟୁଜେନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାଂ ଗମେୟମ୍ (୪) ॥

(ରିଷାତ୍ ସପତ୍ନସନ୍ଧ୍ୟାନ୍ଦୋ ଭୂୟାଂ ଷଟ୍-ତ୍ରୈଂଶଜ) ॥ ୧। ୬। ୨ ॥

(ଇତା ଭାଗାଦ୍ୟନୁମନ୍ତଶମ୍ । ପ୍ରଜାପତିଋଷିଃ)

ଅଗ୍ନିମା ଦୁରିଷ୍ଟାତ୍-ପାତୁ ସବିତାଽଘଶଂ ଽସ୍ତାଦ୍ୟୋ ମେଽକ୍ତି ଦୁରେଽରାତୀୟତି ତମେତେନ
 ଜେଷ୍ଠଂ ସୁରୂପବର୍ଷବର୍ଣ୍ଣ ଏହୀମାନ ଭଦ୍ରାନ ଦୁର୍ଯ୍ୟାଂ ଅଭ୍ୟେହି ମାମନୁବ୍ରତା ନ୍ୟୁ ଶୀର୍ଷାଣି
 ମୃତୁମିତ ଏହ୍ୟଦିତ ଏହି ସରସ୍ବତ୍ୟେହି ରକ୍ତିରସି ରମତିରସି ସୁନୟସି କୁଷ୍ଠେ କୁଷ୍ଠି
 ତେଽଶୀୟୋପହୃତ ଉପହବଂ (୧) ତେଽଶୀୟା ସା ମେ ସତ୍ୟାଶୀରସ୍ୟ ଯୁଜ୍ଞସ୍ୟ
 ଭୂୟାଦରେତତା ମନସା ତଚ୍ଛକେୟଂ ଯୁଜ୍ଞୋ ଦିବଂ ଽ ରୋହତୁ ଯୁଜ୍ଞୋ ଦିବଂ ଗଚ୍ଛତୁ ଯୋ
 ଦେବୟାନଃ ପଚ୍ଛାସ୍ତେନ ଯୁଜ୍ଞୋ ଦେବାଂ ଅପ୍ୟେଭୁସ୍ମାସ୍ମିନ୍ ଇନ୍ଦ୍ରିୟଂ ଦଧାଭୁସ୍ମାନ୍ନାୟ ଭୃତ
 ଯୁଜ୍ଞାଃ ସତତାମସ୍ମାସ୍ମୁ ସହାଶିଷଃ ସା ନଃ ପ୍ରିୟା ସୁପ୍ରତୁର୍ତିର୍ମୟୋନୀ କୁଷ୍ଠିରସି କୁଷ୍ଠସ୍ବ ନୋ
 କୁଷ୍ଠା ନୋ (୨) ଽସି କୁଷ୍ଠି ତେ ଗମେୟଂ ମନୋ ଜ୍ୟୋତିର୍ଭୁଷତାମାଜ୍ୟଂ ବିଚ୍ଛିନ୍ନଂ ଯୁଜ୍ଞଂ
 ସମିମଂ ଦଧାତୁ । ବୃହସ୍ପତିଞ୍ଚନ୍ତୁତାମିମଂ ନୋ ବିଶ୍ବେ ଦେବା ଇହ ମାଦୟନ୍ତାମ୍ ॥
 ବ୍ରଧୁ ପିନ୍ଦୁସ୍ବ ଦଦତୋ ମେ ମା ଶାୟି କୁର୍ବତୋ ମେ ମୋ
 ପଦସତ୍-ପ୍ରଜାପତେର୍ଭାଗୋଽସ୍ତ୍ୟୁଜ୍ଞସ୍ବାନ-ପୟସ୍ବାନ-ପ୍ରାଶାପାନୌ ମେ ପାହି ସମାନବ୍ୟାନୌ
 ମେ ପାହ୍ୟଦାନବ୍ୟାନୌ ମେ ପାହ୍ୟକ୍ଷିତୋଽସ୍ୟକ୍ଷିତୈ ଘ୍ନା ମା ମେ କ୍ଷେଷ୍ଠା ଅମୁତ୍ରାମୁଷ୍ଣି
 ଲୋକେ (୩) ॥ (ଉପହବଂ କୁଷ୍ଠା ନସ୍ତା ଷଟ୍ ଚ) ॥ ୧। ୬। ୩ ॥

(ଅନୁୟାଜାଦୀନାମନୁମନ୍ତଶମ୍ । ପ୍ରଜାପତିଋଷିଃ)

ବହିଷ୍ଠୋଽହଂ ଦେବୟଜ୍ୟୟା ପ୍ରଜାବାନ୍ ଭୂୟାଂ ନରାଶଂ ସସ୍ୟାହଂ ଦେବୟଜ୍ୟୟା
 ପଶୁମାନ୍ ଭୂୟାସମଗ୍ନେଃ ସ୍ବିଷ୍ଟକୃତୋଽହଂ ଦେବୟଜ୍ୟୟାଽଽୟୁଷ୍ମାନ୍ ଯୁଜ୍ଞେନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
 ଗମେୟମଗ୍ନେରହମୁଜ୍ଜିତିମନୁଜ୍ଞେଷ୍ଠଂ

ସୋମସ୍ୟାହମୁଜ୍ଜିତିମନୁଜ୍ଞେଷମଞ୍ଜେରହମୁଜ୍ଜିତିମନୁଜ୍ଞେଷମଞ୍ଜେଷାମଞ୍ଜେରହମୁଜ୍ଜିତିମନୁଜ୍ଞେଷମି
ହାସ୍ମିଞ୍ଜେରହମୁଜ୍ଜିତିମନୁଜ୍ଞେଷମିହସ୍ୟାହ (୧) ମୁଜ୍ଜିତିମନୁଜ୍ଞେଷଂ

ମହେନ୍ଦ୍ରସ୍ୟାହମୁଜ୍ଜିତିମନୁଜ୍ଞେଷମଞ୍ଜେଷଃ ସ୍ବିଷ୍ଟକୃତୋଽହମୁଜ୍ଜିତିମନୁଜ୍ଞେଷଂ ବାଜସ୍ୟ ମା
ପ୍ରସବେନୋଦ୍-ଗ୍ରାଭେଶୋଦଗ୍ରଭୀତ୍ ।

ଅଥା ସ୍ବପତ୍ନାଃ ଇନ୍ଦ୍ରୋ ମେ ନିଗ୍ରାଭେଶାଧିରାଃ ଅକଃ ॥

ଭୃଦ୍-ଗ୍ରାଭଂ ଚ ନିଗ୍ରାଭଂ ତୁ ବ୍ରହ୍ମ ଦେବା ଅବୀବୃଧନ୍ ।

ଅଥା ସ୍ବପତ୍ନାନିନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ମେ ବିଷ୍ଣୁତାନାନ୍ଦ୍ୟସ୍ୟତାମ୍ ॥

ଏମା ଅଗ୍ନିନ୍ଦ୍ରାଶିଷ୍ଠୋ ଦୋହକାମା ଇନ୍ଦ୍ରବନ୍ତୋ (୨) ବନାମହେ ଧୂମ୍ରୀମହି ପ୍ରଜାମିଷମ୍ ॥

ରୋହିତେନ ଭୃଦ୍-ଗ୍ରିହେବତାଂ ଗମୟତୁ ହରିଭ୍ୟାଂ ଦେନ୍ଦ୍ରୋ ଦେବତାଂ ଗମୟଦ୍ଦେବତଶ୍ଚେନ ଭୃ

ସୁର୍ଯ୍ୟୋ ଦେବତାଂ ଗମୟତୁ ବି ତେ ମୁଞ୍ଚାମି ରଶ୍ମିନା ବି ରଶ୍ମୀନ୍ଦ୍ରି ଯୋକ୍ତା ଯାନି

ପରିଚର୍ତ୍ତନାନି ଧୂଭାଦସ୍ତାସୁ ଦ୍ରବିଶଂ ଯଜ୍ଞ ଉଦ୍ରଂ ପ୍ର ଶୋ ବ୍ରୁତାଦ୍-ଭାଗଧାନ୍ ଦେବତାସୁ ॥

ବିଷ୍ଣୋଃ ଶଂଘୋରହଂ ଦେବୟଜ୍ୟୟା ଯଜ୍ଞେନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାଂ ଗମେୟଃ ସୋମସ୍ୟାହଂ

ଦେବୟଜ୍ୟୟା (୩) ସୁରେତା ରେତୋ ଧୂଷୀୟ ଦକ୍ଷୁରହଂ ଦେବୟଜ୍ୟୟା ପଶୁନାଃ ରୂପଂ

ପୁଷେୟଂ ଦେବାନାଂ ପତ୍ନୀରଗ୍ନିର୍ଗୃହପତିର୍ଯଜ୍ଞସ୍ୟା ମିଥୁନଂ ତୟୋରହଂ ଦେବୟଜ୍ୟୟା

ମିଥୁନେନ ପ୍ର ଭୂୟାସଂ ବେଦୋଽସି ବିର୍ଭିରସି ବିଦେୟ କର୍ମାସି କରୁଣାମସି କ୍ରିୟାସଃଂ

ସନିରସି ସନିତାସି ସନେୟଂ ଘୃତବନ୍ତଂ କୁଲ୍ୟନ୍ଦିନଃଂ ରାୟସ୍ତୋଷଃଂ ସହସ୍ରିଣଂ ବେଦୋ

ଦିଦାତୁ ବାଜିନମ୍ (୪) ॥

(ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ୟାହମିନ୍ଦ୍ରବନ୍ତଃ ସୋମସ୍ୟାହଂ ଦେବୟଜ୍ୟୟା ଚତୁର୍ବିଂଶତିଃଶକ) ॥ ୧। ୬। ୪॥

(ସୁବାସ୍ୟାୟନାଦି । ପ୍ରଜାପତିଋଷିଃ)

ଆ ପ୍ୟାୟତାଂ ସୁବା ଘୃତେନ ଯୁଜ୍ୟାନ୍ତ୍ୟୁ ପ୍ରତି ଦେବୟଦ୍-ଭ୍ୟଃ ।

ସୁର୍ଯ୍ୟାୟା ଉଧୋଽଦିତ୍ୟା ଉପସ୍ଥ ଉରୁଧାରା ପୃଥୁବା ଯୁଜେ ଅସ୍ମିନ୍ ॥

ପ୍ରଜାପତିତେର୍ବିଭାଜନାମ୍ ଲୋକସ୍ତସ୍ମିନ୍ ଶ୍ଵା ଦଧାମି ସହ ଯଜମାନେନ ସଦସି ସନ୍ଦେ ଭୂୟଃ

ସର୍ବମସି ସର୍ବଂ ମେ ଭୂୟଃ ପୁର୍ଣମସି ପୁର୍ଣଂ ମେ ଭୂୟା ଅକ୍ଷିତମସି ମା ମେ କ୍ଷେଷ୍ଠାଃ

ପ୍ରାତ୍ୟାଂ ଦିଶି ଦେବା ରୁଦ୍ରିଜୋ ମାର୍ଜୟନ୍ତାଂ ଦକ୍ଷିଣାୟାଂ (୧) ଦିଶି ମାସାଃ ପ୍ରତିରୋ

ମାର୍ଜୟନ୍ତାଂ ପ୍ରତୀତ୍ୟାଂ ଦିଶି ଗୃହାଃ ପ୍ରଶବୋ ମାର୍ଜୟନ୍ତାମୁଦୀତ୍ୟାଂ ଦିଶ୍ୟାପ ଓଷଧୟୋ

ବନସ୍ପତୟୋ ମାର୍ଜୟନ୍ତାମୁର୍ଧ୍ଵାୟାଂ ଦିଶି ଯୁଜ୍ୟଃ ସଂବସୁରୋ ଯୁଜ୍ୟପତିମାର୍ଜୟନ୍ତାଂ ବିଷ୍ଣୋଃ

କ୍ରମୋଽସ୍ୟଭିମାତିହା ଗାୟତ୍ରେଣ ଛନ୍ଦସା ପୃଥୁବାମନୁ ବି କ୍ରମେ ନିର୍ଭକ୍ତଃ ସ ଯଂ ହିଷ୍ମୋ

ବିଷ୍ଣୋଃ କ୍ରମୋଽସ୍ୟଭିଶସ୍ତିହା ତ୍ରେଷ୍ଟୁଭେନ ଛନ୍ଦସାଽନ୍ତରିକ୍ଷମନୁ ବି କ୍ରମେ ନିର୍ଭକ୍ତଃ ସ ଯଂ

ହିଷ୍ମୋ ବିଷ୍ଣୋଃ କ୍ରମୋଽସ୍ୟରାତୀୟତୋ ହ୍ରତା ଜାଗତେନ ଛନ୍ଦସା ଦିବମନୁ ବି କ୍ରମେ

ନିର୍ଭକ୍ତଃ ସ ଯଂ ହିଷ୍ମୋ ବିଷ୍ଣୋଃ କ୍ରମୋଽସି ଶତୃୟତୋ ହ୍ରତାଽନ୍ତୁଷ୍ଟୁଭେନ ଛନ୍ଦସା

ଦିଶୋଽନୁ ବି କ୍ରମେ ନିର୍ଭକ୍ତଃ ସ ଯଂ ହିଷ୍ମଃ (୨) ॥

(ଦକ୍ଷିଣାୟାନ୍ତରିକ୍ଷମନୁ ବି କ୍ରମେ ନିର୍ଭକ୍ତଃ ସ ଯଂ ହିଷ୍ମୋ ବିଷ୍ଣୋରେକାନ୍ତୁଂଶଜଃ) ॥ ୧ । ୬ । ୫ ॥

(ସୁର୍ଯ୍ୟୋପସ୍ଥାନାଦି । ପ୍ରଜାପତିଋଷିଃ)

ଅଗନ୍ତୁ ସୁବଃ ସୁବରଗନ୍ତ ସଂ-ଦୃଶସ୍ତେ ମା ଛିସି ଯତ୍ରେ ତପସ୍ତସ୍ତେ ତେ ମାଽଽବୃକ୍ଷି ସୁଭୁରସି

ଶ୍ରେଷ୍ଠୋ ରଶ୍ମୀନାମାୟୁର୍ଧା ଅସ୍ୟାୟୁର୍ମେ ଧେହି ବର୍ଚୋଧା ଅସି ବର୍ଚୋ ମୟି

ଧେହୀଦମହମନୁଂ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟମାଭ୍ୟୋ ଦିର୍-ଭ୍ୟୋଽସ୍ୟେ ଦିବୋଽସ୍ମାଦନ୍ତରିକ୍ଷାଦସ୍ୟେ ପୃଥୁବ୍ୟା

ଅସ୍ମାଦନ୍ନାଦ୍ୟାନ୍ନିର୍ଭଜାମି ନିର୍ଭକ୍ତଃ ସ ଯଂ ହିଷ୍ମଃ । (୧)

ସଂ ଜ୍ୟୋତିଷାଃଭୁବନୈନ୍ଦ୍ରୀମାବୃତମନ୍ଦାବର୍ତ୍ତେ ସମହଂ ପ୍ରଜନ୍ତା ସଂ ମୟା ପ୍ରଜା ସମହଂ
ରାୟନ୍ନୋଷେଶ ସଂ ମୟା ରାୟନ୍ନୋଷଃ ସମିକ୍ଷୋ ଅଗ୍ନେ ମେ ଦୀଦିହି ସମେକ୍ଷା ତେ ଅଗ୍ନେ
ଦୀଦ୍ୟାସଂ ବସୁମାନ-ୟଜ୍ଞୋ ବସୀୟାନ-ଭୂୟାସମଗ୍ର ଆୟୁଃଷି ପବସ୍ ଆ ସୁବୋର୍ଜମିଷଂ ଚ
ନଃ । ଆରେ ବାଧସ୍ ଦୁଷ୍ଟନାମ୍ ॥

ଅଗ୍ନେ ପବସ୍ ସ୍ବପା ଅଗ୍ନେ ବର୍ଷଂ ସୁବୀର୍ଯ୍ୟମ୍ । (୨) ଦଧୃତ୍ ପୋଷଂ ରୁନ୍ଧିଂ ମନ୍ଧିଂ ।
ଅଗ୍ନେ ଗୃହପତେ ସୁଗୃହପତିରହଂ ଭୟା ଗୃହପତିନା ଭୂୟାସଂ ସୁଗୃହପତିର୍ଯ୍ୟା ଭଂ
ଗୃହପତିନା ଭୂୟାଃ ଶତଂ ହିମାସ୍ତାମାଶିଷ୍ମମା ଶାସ୍ତେ ତନ୍ତବେ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତୀଂ ତାମାଶିଷ୍ମମା
ଶାସ୍ତେଽମୁଷ୍ମେ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତୀଂ କସ୍ତା ଯୁନକ୍ତି ସ ଭା ବି ମୁଞ୍ଚିତ୍ବେନ ବ୍ରତପତେ ବ୍ରତମଚାରିଷଂ
ତଦଶକଂ ତନ୍ନେଽରାଧୁ ଯଜ୍ଞୋ ବଭୂବ ସ ଆ (୩) ବଭୂବ ସ ପ୍ର ଜଞ୍ଜେ ସ ବାବୃଧେ ।
ସ ଦେବାନାମଧିପତିର୍ବଭୂବ ସୋ ଅସ୍ମାଂ ଅଧିପତୀନ୍ କରୋତୁ ବୟଂ ସ୍ୟାମ ପତନ୍ତୋ
ରୟାଶାମ୍ ॥

ଗୋମାଂ ଅଗ୍ନେଽବିମାଂ ଅଶ୍ବୀ ଯଜ୍ଞୋ ନୁବହଂଶା ସଦମିଦପ୍ରମୁଷ୍ୟଃ ।
ଇତାବାଂ ଏଷୋ ଅସୁର ପ୍ରଜାବାନ୍-ଦୀର୍ଘୋ ରୁନ୍ଧିଃ ପୃଥୁବୁଧଃ ସଭାବାନ୍ (୪)॥
(ଦ୍ବିଷ୍ଣଃ ସୁବୀର୍ଯ୍ୟଂ ସ ଆ ପଞ୍ଚତ୍ରିଂଶତ) ॥ ୧ । ୨ । ୩ ॥

(ଦେବତାପରିଗ୍ରହାଦିବିଧିଃ । ପ୍ରଜାପତିରକ୍ଷିଃ)

ୟଥା ବୈ ସମୃତସୋମା ଏବଂ ବା ଏତେ ସମୃତୟଜ୍ଞା ଯଜ୍ଞର୍ଗପୂର୍ଣ୍ଣମାସୌ କସ୍ୟ ବାହୁ
ଦେବା ଯଜ୍ଞମା ଗଚ୍ଛନ୍ତି କସ୍ୟ ବା ନ ବହୁନାଂ ଯଜ୍ଞମାନାନାଂ ଯୋ ବୈ ଦେବତାଃ ପୂର୍ବଃ
ପରିଗ୍ରହାନ୍ତି ସ ଏନାଃ ଶ୍ଵୋ ଭୂତେ ଯଜତ ଏତସ୍ମୈ ଦେବାନାମାୟତନଂ
ୟଦାହବନୀୟୋଽବତ୍ରାଗ୍ନୀ ପଶୁନାଂ ଗାହ୍ମପତ୍ୟା ମନୁଷ୍ୟାଶାମନ୍ଦାହାୟତନଃ ପିତୃଶାମଗ୍ନିଂ

ଗୃହ-ଶାନ୍ତି ସ୍ବ ଏବାୟତନେ ଦେବତାଃ ପରି (୧) ଗୃହାନ୍ତି ତାଃ ଶ୍ଵେ ଭୂତେ ଯଜତେ
 ବ୍ରତେନ ବୈ ମେଧୋଽଗ୍ନିର୍ବ୍ରତପତିର୍ବ୍ରାହ୍ମଣୋ ବ୍ରତଭୁବ-ବ୍ରତମୁପୈଷ୍ୟନ୍-ବ୍ରୁୟାଦଗ୍ନେ ବ୍ରତପତେ
 ବ୍ରତଂ ଚରିଷ୍ୟାମୀତ୍ୟଗ୍ନିର୍ବୈ ଦେବାନାଂ ବ୍ରତପତିସ୍ତସ୍ମା ଏବ ପ୍ରତିପ୍ରୋତ୍ୟ ବ୍ରତମା ଲଭତେ
 ବହିଷା ପୁର୍ଣ୍ଣମାସେ ବ୍ରତମୁପୈତି ବଞ୍ଚେରମାବାସ୍ୟାୟାନ୍ନାମେତଜ୍ଞେତୟୋରାୟତନମୁପସ୍ତୀୟଃ
 ପୁର୍ବଶ୍ଚାଗ୍ନିରପରଶ୍ଚେତ୍ୟାହୁର୍ମନୁଷ୍ୟା (୨) ଇନ୍ଦ୍ରା ଉପସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣମିଚ୍ଛନ୍ତି କିମ୍ ଦେବା ଯେଷାଂ
 ନବାବସାନୁପାସ୍ତିକ୍ଷ୍ଣୋ ଯୁକ୍ଷ୍ୟମାଣେ ଦେବତା ବସନ୍ତି ଯ ଏବଂ ବିହାନୁଗ୍ନିମୁପସ୍ତୁଶାନ୍ତି
 ଯଜମାନେନ ଗ୍ରାମ୍ୟାଶ୍ଚ ପ୍ରଶବୋଽବ୍ରୁଧା ଆରୁଣ୍ୟାଶ୍ଚେତ୍ୟାହୁର୍ଯଦ-ଗ୍ରାମ୍ୟାନୁପବସନ୍ତି ତେନ
 ଗ୍ରାମ୍ୟାନବ ରୁକ୍ଷେ ଯଦାରୁଣ୍ୟସ୍ୟାଶ୍ନାନ୍ତି ତେନାରୁଣ୍ୟାନ୍ୟଦନାଶ୍ଚାନୁପବସେତ୍-ପିତୃଦେବତ୍ୟଃ
 ସ୍ୟାଦାରୁଣ୍ୟସ୍ୟାଶ୍ନାତାହିୟଂ (୩) ବା ଆରୁଣ୍ୟମିହିୟମେବାଽଽମ୍ବଷ୍ଟେ ଯଦନାଶ୍ଚାନୁପବସେତ୍-
 କ୍ଷୋଧୁକଃ ସ୍ୟାଦ୍ୟଦଶ୍ଚାୟାନ୍ନୁଦ୍ରୋଽସ୍ୟ ପଶୁନଭି ମନ୍ୟେତାପୋଽଶ୍ନାନ୍ତି ତନ୍ନେବାଶ୍ନିତଂ
 ନେବାନଶ୍ନିତଂ ନ କ୍ଷୋଧୁକୋ ଭବନ୍ତି ନାସ୍ୟ ରୁଦ୍ରଃ ପଶୁନଭି ମନ୍ୟତେ ବଜ୍ରୋ ବୈ ଯୁଞ୍ଜଃ
 କ୍ଷୁତ୍-ଖଲୁ ବୈ ମନୁଷ୍ୟସ୍ୟ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟୋ ଯଦନାଶ୍ଚାନୁପବସନ୍ତି ବଜ୍ରୈଶ୍ଚୈବ ସାକ୍ଷାତ୍-କ୍ଷୁଧଂ
 ଭ୍ରାତୃବ୍ୟଂ ହନ୍ତି (୪) ॥ (ପରି ମନୁଷ୍ୟା ଇହିୟଂ ସାକ୍ଷାତ୍ ତ୍ରୀଣି ଚ) ॥ ୧। ୬। ୭॥

(ଯଜ୍ଞାୟୁଧସମୃତିଃ । ପ୍ରଜାପତିରଷିଃ)

ଯୋ ବୈ ଶ୍ରୀଜାମନୀରଭ୍ୟ ଯୁଜ୍ଞେନ ଯଜତେ ନାସ୍ୟେଷ୍ଟାୟ ଶ୍ରବଧତେଽପଃ ପ୍ର ଶୟତି ଶ୍ରୀଜା
 ବା ଆପଃ ଶ୍ରୀଜାମେବାଽଽରଭ୍ୟ ଯୁଜ୍ଞେନ ଯଜତ ଉଭୟେଽସ୍ୟ ଦେବମନୁଷ୍ୟା ଇଷ୍ଟାୟ
 ଶ୍ରବଧତେ ତଦାହୁରତି ବା ଏତା ବର୍ତ୍ତ ନେଦନ୍ତ୍ୟତି ବାଚଂ ମନୋ ବାବୈତା ନାତି
 ନେଦନ୍ତୀତି ମନସା ପ୍ର ଶୟତୀୟଂ ବୈ ମନୋ (୧) ଧନୟୈବୈନାଃ ପ୍ର
 ଶୟତ୍ୟସ୍ବନହବିର୍ଭବତି ଯ ଏବଂ ବେଦ ଯଜ୍ଞାୟୁଧାନ୍ତି ସଂ ଭରତି ଯୁଜ୍ଞୋ ବୈ ଯଜ୍ଞାୟୁଧାନ୍ତି

ଯୁଜ୍ଞମେବ ତସଂ ଭରତି ଯଦେକମେକଂ ସଂ-ଭରେତ୍-ପିତୃଦେବତ୍ୟାମି ସ୍ଵାର୍ଯ୍ୟସ୍ତୁ ସର୍ବାଣି
ମାନୁଷାଣି ହେହେ ସଂ ଭରତି ଯାଜ୍ୟାନୁବାକ୍ୟଂଯୋରେବ ରୂପଂ କରୋତ୍ୟଥୋ ମିଥୁନମେବ
ଯୋ ବୈ ଦଶ ଯଜ୍ଞାୟାନ୍ତି ବେଦଂ ମୁଖତୋଽସ୍ୟ ଯଜ୍ଞଃ କଳ୍ପତେ ଷ୍ଟ୍ୟ (୨) ଶ୍ଵ କପାଳାମି
ଚାଗ୍ନିହୋତ୍ରହବଣୀ ଚ ଶୂର୍ପଂ ଚ କୃଷ୍ଣାଜିନଂ ଚ ଶମ୍ୟା ଚୋଲୁଶଳଂ ଚ ମୁସଲଂ ଚ
ଦୁଷଜୋପଲା ଚୈତାନି ବୈ ଦଶ ଯଜ୍ଞାୟାନ୍ତି ଯ ଏବଂ ବେଦଂ ମୁଖତୋଽସ୍ୟ ଯଜ୍ଞଃ
କଳ୍ପତେ ଯୋ ବୈ ଦେବେଭ୍ୟଃ ପ୍ରତିପ୍ରୋଚ୍ୟ ଯଜ୍ଞେନ ଯଜତେ ଜୁଷତେଽସ୍ୟ ଦେବା
ହବ୍ୟଂ ହବିର୍ନିରୂପ୍ୟମାଶମତି ମନ୍ତ୍ରଯେତାଗ୍ନିଂ ହୋତାରମିହ ତଂ ହୁବ ଇତି (୩)
ଦେବେଭ୍ୟ ଏବ ପ୍ରତିପ୍ରୋଚ୍ୟ ଯଜ୍ଞେନ ଯଜତେ ଜୁଷତେଽସ୍ୟ ଦେବା ହବ୍ୟମେଷ ବୈ
ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ଗ୍ରହୋ ଗୃହୀଢୈବ ଯଜ୍ଞେନ ଯଜତେ ତଦୁଦିତ୍ଵା ବାଚଂ ଯଜ୍ଞତି ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ଧୃତ୍ୟା
ଅଥୋ ମନସା ବୈ ପ୍ରଜାପତିର୍ଯଜ୍ଞମତନ୍ନୁତ ମନସୈବ ତଦ୍ୟଜ୍ଞଂ ତନ୍ନୁତେ
ରକ୍ଷସାମନନ୍ଦବଚାରାୟ ଯୋ ବୈ ଯଜ୍ଞଂ ଯୋଗ ଆଗତେ ଯୁନକ୍ତି ଯୁତ୍-କ୍ତେ ଯୁଜ୍ଞାନେଷୁ
କଷ୍ଟା ଯୁନକ୍ତି ସ ଥା ଯୁନକ୍ତିତ୍ୟାହ ପ୍ରଜାପତିର୍ବୈ କଃ ପ୍ରଜାପତିନୈବୈନଂ ଯୁନକ୍ତି ଯୁତ୍-କ୍ତେ
ଯୁଜ୍ଞାନେଷୁ (୪) ॥ (ବୈ ମନଃ ଷ୍ଟ୍ୟ ଇତି ଯୁନକ୍ତେକାଦଶ ଚ) ॥ ୧। ୬। ୮॥

(ଦ୍ଵାଦଶଦ୍ଵୟସମ୍ପତ୍ତିଃ । ପ୍ରଜାପତିଉଷିଃ)

ପ୍ରଜାପତିର୍ଯଜ୍ଞାନସ୍ତୁଜତାଗ୍ନିହୋତ୍ରଂ ଚାଗ୍ନିଷ୍ଟୋମଂ ଚ ପୌର୍ଣମାସୀଂ ଚୋକ୍-ଥ୍ୟଂ ଚାମାବାସ୍ୟାଂ
ଚାତିରାତ୍ରଂ ଚ ତାନୁଦମିମୀତ ଯାବଦଗ୍ନିହୋତ୍ରମାସୀଭାବାନଗ୍ନିଷ୍ଟୋମୋ ଯାବତୀ ପୌର୍ଣମାସୀ
ତାବାନ୍ନୁକ୍-ଥ୍ୟା ଯାବତ୍ୟମାବାସ୍ୟା ତାବାନତିରାତ୍ରୋ ଯ ଏବଂ ବିହ୍ଵାନଗ୍ନିହୋତ୍ରଂ ଜୁହୋତି
ଯାବଦଗ୍ନିଷ୍ଟୋମେନୋପାପ୍ନୋତି ତାବଦୁପାଂଽପ୍ନୋତି ଯ ଏବଂ ବିହ୍ଵାନ୍-ପୌର୍ଣମାସୀଂ ଯଜତେ
ଯାବଦ୍ନୁକ୍-ଥ୍ୟେନୋପାପ୍ନୋତି (୧) ତାବଦୁପାଂଽପ୍ନୋତି ଯ ଏବଂ ବିହ୍ଵାନମାବାସ୍ୟାଂ ଯଜତେ

ଯାବଦତିରାତ୍ରେଶୋପାଦ୍ୟୋତି ତାବଦୁପାଃଽପ୍ୟୋତି ପରମେଷ୍ଟିନେ । ବା ଏଷ ଯଜ୍ଞୋଽଗ୍ର
ଆସୀଭେନ ସ ପରମାଂ କାଷ୍ଠାମଗଚ୍ଛତେନ ପ୍ରଜାପତିଂ ନିରବାସାୟତ୍ତେନ ପ୍ରଜାପତିଃ
ପରମାଂ କାଷ୍ଠାମଗଚ୍ଛତେନେନ୍ଦ୍ରଂ ନିରବାସାୟତ୍ତେନେନ୍ଦ୍ରଃ ପରମାଂ

କାଷ୍ଠାମଗଚ୍ଛତେନାଗ୍ନୀଷୋମୌ ନିରବାସାୟତ୍ତେନାଗ୍ନୀଷୋମୌ ପରମାଂ କାଷ୍ଠାମଗଚ୍ଛତାଂ ଯ
(୨) ଏବଂ ବିଦ୍ବାନ୍ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୌ ଯଜ୍ଞତେ ପରମାମେବ କାଷ୍ଠାଂ ଗଚ୍ଛତି ଯୋ ବୈ ପ୍ରଜାତେନ
ଯଜ୍ଞେନ ଯଜ୍ଞତେ ପ୍ର ପ୍ରଜୟା ପଶୁର୍ଭିର୍ମଥୁନୈର୍ଜାୟତେ ଦ୍ବାଦଶ ମାସାଃ ସଂବସୁରୋ ଦ୍ବାଦଶ
ସ୍ବଂ-ଦ୍ବାନି ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୟୋଷ୍ଠାନି ସଂ-ପାଦ୍ୟାନୀତ୍ୟାହୁର୍ବସଂ ଚୌପାବସୁଜତ୍ୟୁଖାଂ ତାଧି
ଶ୍ରୟତ୍ୟବଂ ଚ ହତି ଦୃଷଦୌ ଚ ସମାହୁତ୍ୟଧି ଚ ବପତେ କପାଳାନି ଚୋପ ଦଧାତି
ପୁରୋତାଶଂ ଚା (୩) ଧୁଶ୍ରୟତ୍ୟାଜ୍ୟଂ ଚ ସ୍ବୟୟଜ୍ଞଶ୍ଚ ହରତ୍ୟଭି ଚ ଗୃହ-ଶାତି ବେଦିଂ ଚ
ପରିଗୃହ-ଶାତି ପଢ଼ାଂ ଚ ସଂ ନହ୍ୟତି ପ୍ରୋକ୍ଷଣୀଶ୍ଚାଽଽସାଦୟତ୍ୟାଜ୍ୟଂ ଚୈତାନି ବୈ
ଦ୍ବାଦଶ ସ୍ବଂ-ଦ୍ବାନି ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୟୋଷ୍ଠାନି ଯ ଏବଂ ସଂ-ପାଦ୍ୟ ଯଜ୍ଞତେ ପ୍ରଜାତେନୈବ
ଯଜ୍ଞେନ ଯଜ୍ଞତେ ପ୍ର ପ୍ରଜୟା ପଶୁର୍ଭିର୍ମଥୁନୈର୍ଜାୟତେ (୪) ॥

(ଭୁକ୍-ଥ୍ୟେନୋପାଦ୍ୟୋତ୍ୟଗଚ୍ଛତାଂ ଯଃ ପୁରୋତାଶଂ ଚ ଚଦାରିଂଶଜ୍ଞ) ॥ ୧। ୬। ୯॥

(ହବିଃ ସାଦନମ୍ । ପ୍ରଜାପତିଋଷିଃ)

ଧୁବୋଽସି ଧୁବୋଽହଂ ସଞ୍ଜାତେଷୁ ଭୂୟାସମିତ୍ୟାହ ଧୁବାନେବୈନାନ-କୁରୁତ
ଭଗ୍ରୋଽସୁଗ୍ରୋଽହଂ ସଞ୍ଜାତେଷୁ ଭୂୟାସମିତ୍ୟାହାପ୍ରତିବାଦିନ ଏବୈନାନ-
କୁରୁତେଽଭିଭୂରସ୍ୟଭିଭୂରହଂ ସଞ୍ଜାତେଷୁ ଭୂୟାସମିତ୍ୟାହ ଯ ଏବୈନଂ ପ୍ରତ୍ୟୁପ୍ପିପାତେ
ତମୁପାସ୍ୟତେ ଯୁନକ୍ତି ତ୍ବା ବ୍ରହ୍ମଣା ଦୈବ୍ୟେନେତ୍ୟାହୈଷ ବା ଅଗ୍ନେର୍ଯୋଗସ୍ତେନୈ (୧)
ବୈନଂ ଯୁନକ୍ତି ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ବୈ ସମ୍ପୃକ୍ଷେନ ଦେବାଃ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମାୟନ୍-ଯଜ୍ଞସ୍ୟ

ବୃକ୍ଷେନାସ୍ତୁରାନ୍ ପରାଭାବନ୍ତୁ-ନନ୍ଦେ ଅଗ୍ରେ ଅସ୍ୟ ଯୁଜ୍ୟସ୍ୟ ରିଷ୍ୟାଦିତ୍ୟାହ ଯୁଜ୍ୟସ୍ୟେବ
 ତସ୍ୟମୃଦେନ ଯଜ୍ଞମାନଃ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମେତି ଯୁଜ୍ୟସ୍ୟ ବୃକ୍ଷେନ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାନ୍-ପରା
 ଭାବନ୍ତ୍ୟଗ୍ନିହୋତ୍ରମେତାଭିର୍ବ୍ୟାହୃତାଭିରୁପି ସାଦୟେଦ୍ୟଜ୍ଞମୁଖଂ ବା ଅଗ୍ନିହୋତ୍ରଂ ବ୍ରହ୍ମେତା
 ବ୍ୟାହୃତୟୋ ଯଜ୍ଞମୁଖ ଏବ ବ୍ରହ୍ମ (୨) କୁରୁତେ ସଂବସୁରେ ପୂର୍ଣ୍ଣାଗତ
 ଏତାଭିରେବୋପସାଦୟେଦ୍-ବ୍ରହ୍ମଣୈବୋଭୁୟତଃ ସଂବସୁରଂ ପରିଗୃହ୍ଣାତି ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୌ
 ଚାତୁର୍ମାସ୍ୟାନ୍ୟାଲଭମାନ ଏତାଭିର୍ବ୍ୟାହୃତାଭିର୍ହବୀଂଷ୍ୟା ସାଦୟେଦ୍ୟଜ୍ଞମୁଖଂ ବୈ
 ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୌ ଚାତୁର୍ମାସ୍ୟାନି ବ୍ରହ୍ମେତା ବ୍ୟାହୃତୟୋ ଯଜ୍ଞମୁଖ ଏବ ବ୍ରହ୍ମ କୁରୁତେ
 ସଂବସୁରେ ପୂର୍ଣ୍ଣାଗତ ଏତାଭିରେବାସାଦୟେଦ୍ ବ୍ରହ୍ମଣୈବୋଭୁୟତଃ ସଂବସୁରଂ ପରିଗୃହ୍ଣାତି
 ଯଦ୍ୱେ ଯୁଜ୍ୟସ୍ୟ ସାମ୍ନା କ୍ରିୟତେ ରାଷ୍ଟ୍ରଂ (୩) ଯୁଜ୍ୟସ୍ୟାଃଶୀର୍ଗଞ୍ଜୁତି ଯଦୃତା ବିଶଂ
 ଯୁଜ୍ୟସ୍ୟାଃଶୀର୍ଗଞ୍ଜୁତ୍ୟଥ ବ୍ରାହ୍ମଣୋଽନାଶୀର୍ଗକେଶ ଯୁଜ୍ଞେନ ଯଜତେ
 ସାମିଧ୍ୟେନୀରନ୍ତୁବନ୍ଧ୍ୟନ୍ତେତା ବ୍ୟାହୃତାଃ ପୁରସ୍ତାଦଧ୍ୟାଦ୍-ବ୍ରହ୍ମେବ ପ୍ରତିପଦଂ କୁରୁତେ ତଥା
 ବ୍ରାହ୍ମଣଃ ସାଶୀର୍ଗକେଶ ଯୁଜ୍ଞେନ ଯଜତେ ଯଂ କାମୟେତ ଯଜ୍ଞମାନଂ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟମସ୍ୟ
 ଯୁଜ୍ୟସ୍ୟାଃଶୀର୍ଗଞ୍ଜୁତି ତସ୍ୟୈତା ବ୍ୟାହୃତାଃ ପୁରୋଽନୁବାକ୍ୟାୟାଂ ଦଧାଦ୍-
 ଭ୍ରାତୃବ୍ୟଦେବତ୍ୟା ବୈ ପୁରୋଽନୁବାକ୍ୟା ଭ୍ରାତୃବ୍ୟମେବାସ୍ୟ ଯୁଜ୍ୟସ୍ୟା (୪) ଶୀର୍ଗଞ୍ଜୁତି
 ଯାନ୍-କାମୟେତ ଯଜ୍ଞମାନାନ୍-ସୁମାବତ୍ୟେନାନ୍-ଯୁଜ୍ୟସ୍ୟାଃଶୀର୍ଗଞ୍ଜୁତି ତେଷାମେତା
 ବ୍ୟାହୃତାଃ ପୁରୋଽନୁବାକ୍ୟାୟାଂ ଅଧିର୍ ଏକାଂ ଦଧାଦ୍ୟାଜ୍ୟାୟାଂ ପୁରସ୍ତାଦେକାଂ ଯାଜ୍ୟାୟା
 ଅଧିର୍ ଏକାଂ ତଥୈନାନ୍-ସୁମାବତୀ ଯୁଜ୍ୟସ୍ୟାଃଶୀର୍ଗଞ୍ଜୁତି ଯଥା ବୈ ପୂର୍ଜନ୍ୟଃ ସୁବୃଷ୍ଟଂ
 ବର୍ଷତ୍ୟେବଂ ଯୁଜ୍ଞା ଯଜ୍ଞମାନାୟ ବର୍ଷତି ଛଳନ୍ତୋଦକଂ ପରିଗୃହ୍ଣତ୍ୟାଶିଷା ଯୁଜ୍ଞଂ ଯଜ୍ଞମାନଃ
 ପରିଗୃହ୍ଣାତି ମନୋଽସି ପ୍ରାଜାପତ୍ୟଂ (୫) ମନସା ମା ଭୂତେନାଽବିଶେତ୍ୟାହ ମନୋ ବୈ

ପ୍ରାଜାପତ୍ୟଂ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟୋ ଯୁଜ୍ଞୋ ମନଂ ଏବ ଯୁଜ୍ଞମାମନ୍-ଧିତ୍ରେ ବାଗ୍‌ସୈନ୍ଦ୍ରୀ
 ସପତ୍ନସ୍ତନ୍ନଂ ବାଚା ମେନ୍ଦ୍ରିୟେଣାଃ ବିଶେତ୍ୟାହୈନ୍ଦ୍ରୀ ବୈ ବାସ୍ତାତମେବୈନ୍ଦ୍ରୀମାମନ୍-ଧିତ୍ରେ
 (୭) ॥ (ତେନୈବ ବ୍ରହ୍ମ ରାଷ୍ଟ୍ରମେବାସ୍ୟ ଯୁଜ୍ଞସ୍ୟ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟଃ ସର୍-ତ୍ତ୍ୱଂଶଜ) ॥ ୧। ୬। ୧୦॥

(ଆଶ୍ରାବଣାଦିମନ୍ତବିଧାନମ୍ । ପ୍ରଜାପତିଉଷିଃ)

ଯୋ ବୈ ସପ୍ତଦଶଂ ପ୍ରଜାପତିଂ ଯୁଜ୍ଞମାମନ୍ଧିତ୍ରେ ବେଦ ପ୍ରତି ଯୁଜ୍ଞେନ ତିଷ୍ଠତି ନ ଯୁଜ୍ଞାଦ୍-
 ଭ୍ରଂଶତ ଆ ଶ୍ରାବୟେତି ଚତୁରକ୍ଷରମସ୍ତୁ ଶ୍ରୌଷ୍ଠିତି ଚତୁରକ୍ଷରଂ ଯଜେତି ଦ୍ୱ୍ୟକ୍ଷରଂ ଯେ
 ଯଜାମହ ଇତି ପଞ୍ଚାକ୍ଷରଂ ଦ୍ୱ୍ୟକ୍ଷରୋ ବକ୍ଷର୍-କାର ଏଷ ବୈ ସପ୍ତଦଶଃ
 ପ୍ରଜାପତିର୍ଯୁଜ୍ଞମାମନ୍ଧିତ୍ରେ ଯ ଏବଂ ବେଦ ପ୍ରତି ଯୁଜ୍ଞେନ ତିଷ୍ଠତି ନ ଯୁଜ୍ଞାଦ୍-ଭ୍ରଂଶତେ
 ଯୋ ବୈ ଯୁଜ୍ଞସ୍ୟ ପ୍ରାୟଶଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠା (୧) ମୁଦୟନ୍ ବେଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତେନାରିଷ୍ଠେନ ଯୁଜ୍ଞେନ
 ସଂକ୍ଷାଂ ଗଞ୍ଜତ୍ୟା ଶ୍ରାବୟାସ୍ତୁ ଶ୍ରୌଷ୍ଠ୍ୟଜ୍ଞ ଯେ ଯଜାମହେ ବକ୍ଷର୍-କାର ଏତଦ୍ୱୈ ଯୁଜ୍ଞସ୍ୟ
 ପ୍ରାୟଶମେଷା ପ୍ରତିଷ୍ଠେତଦ୍ୱଦୟନ୍ ଯ ଏବଂ ବେଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତେନାରିଷ୍ଠେନ ଯୁଜ୍ଞେନ ସଂକ୍ଷାଂ
 ଗଞ୍ଜତି ଯୋ ବୈ ସୁନୃତାୟୈ ଦୋହଂ ବେଦଂ ଦୁହ ଏବୈନାଂ ଯୁଜ୍ଞୋ ବୈ
 ସୁନୃତାଃ ଶ୍ରାବୟେତ୍ୟେବୈନାମହୁଦସ୍ତୁ (୨) ଶ୍ରୌଷ୍ଠିତ୍ୟୁପାବାସ୍ତ୍ରାଗ୍ୟଜେତ୍ୟଦନୈଷାଦ୍ୟ
 ଯଜାମହ ଇତ୍ୟୁପାସଦ୍-ବକ୍ଷର୍-କାରେଣ ଦୋଷ୍ଠ୍ୟେଷ ବୈ ସୁନୃତାୟୈ ଦୋହୋ ଯ ଏବଂ
 ବେଦଂ ଦୁହ ଏବୈନାଂ ଦେବା ବୈ ସୁତ୍ରମାସତ ତେଷାଂ ଦିଶୋଽଦସ୍ୟଜ୍ଞ ଏତାମାଦ୍ରାଂ
 ପଞ୍ଜିମପଶ୍ୟନ୍ତା ଶ୍ରାବୟେତି ପୁରୋବାତମଜନୟନ୍ତସ୍ତୁ ଶ୍ରୌଷ୍ଠିତ୍ୟଭ୍ରଂ ସମପ୍ଲାବୟନ୍ତ୍ୟଜେତି
 ବିଦ୍ୟତ (୩) ମଜନୟନ୍ତେ ଯଜାମହ ଇତି ପ୍ରାବର୍ଷୟନ୍ତ୍ୟସ୍ତନୟନ୍-ବକ୍ଷର୍-କାରେଣ ତତୋ
 ବୈ ତେଭ୍ୟା ଦିଶଃ ପ୍ରାପ୍ୟାୟନ୍ତ ଯ ଏବଂ ବେଦ ପ୍ରାସ୍ତୈ ଦିଶଃ ପ୍ୟାୟନ୍ତେ ପ୍ରଜାପତିଂ
 ଭୋ ବେଦଂ ପ୍ରଜାପତିସ୍ତଂ ବେଦଂ ଯଂ ପ୍ରଜାପତିର୍ବେଦଂ ସ ପୁଣ୍ୟା ଭବତ୍ୟେଷ ବୈ କ୍ଷୟସ୍ୟଃ

ପ୍ରଜାପତିରା ଶ୍ରୀବିଦ୍ୟାସ୍ତୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟତ୍ୟକ୍ତ ଯେ ଯଜାମହେ ବଷଟ୍-କାରୋ ଯ ଏବଂ ବେଦ
 ପୁଣ୍ୟା ଭବତି ବସନ୍ତ (୪) ମୃତୁନାଂ ପ୍ରୀଣାମୀତ୍ୟାହର୍ତବୋ ବୈ ପ୍ରୟାଜା ରୁଦ୍ରନେବ
 ପ୍ରୀଣାତି ତେଃଶ୍ଚେ ପ୍ରୀତା ଯଥାପୁର୍ବଂ କଲ୍ଲନ୍ତେ କଲ୍ଲନ୍ତେଽସ୍ମା ରୁତବୋ ଯ ଏବଂ
 ବେଦାଗ୍ରୀଷୋମୀୟୋରୁହଂ ଦେବୟଜ୍ୟୟା ତସ୍ମିନ୍ନାନ୍-ଭୂୟାସମିତ୍ୟାହାଗ୍ରୀଷୋମୀଭ୍ୟାଂ ବୈ
 ଯଜ୍ଞଶ୍ଚତ୍ସ୍ତୁଷ୍ପାତାଭ୍ୟାମେବ ତସ୍ମିରାମନ୍ତରେଽଗ୍ନେରୁହଂ ଦେବୟଜ୍ୟୟାନ୍ନାଦୋ
 ଭୂୟାସମିତ୍ୟାହାଗ୍ରୀବୈ ଦେବାନାମନ୍ନାଦସ୍ତେନୈବା (୫) ନାଦ୍ୟମାମନ୍ତରେ ଦବ୍-ଧୂରସ୍ୟଦଞ୍ଚୋ
 ଭୂୟାସମୁଂ ଦଭେୟମିତ୍ୟାହୈତୟା ବୈ ଦବ୍-ଧା ଦେବା ଅସ୍ତ୍ରାନ୍ନଦଭୁବନ୍ତୟୈବ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟଂ
 ଦଭୋତ୍ୟଗ୍ରୀଷୋମୀୟୋରୁହଂ ଦେବୟଜ୍ୟୟା ବୃତ୍ରହା ଭୂୟାସମିତ୍ୟାହାଗ୍ରୀଷୋମୀଭ୍ୟାଂ ବା
 ଇନ୍ଦ୍ରୋ ବୃତ୍ରମହତାଭ୍ୟାମେବ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟଂ ସ୍ତୁଶୁତ ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନିୟୋରୁହଂ
 ଦେବୟଜ୍ୟୟେନ୍ଦ୍ରିୟାବ୍ୟନ୍ନାଦୋ ଭୂୟାସମିତ୍ୟାହେନ୍ଦ୍ରିୟାବ୍ୟେବାନ୍ନାଦୋ ଭବତୀନ୍ଦ୍ରସ୍ୟା (୬) ହଂ
 ଦେବୟଜ୍ୟୟେନ୍ଦ୍ରିୟାବୀ ଭୂୟାସମିତ୍ୟାହେନ୍ଦ୍ରିୟାବ୍ୟେବ ଭବତି ମହେନ୍ଦ୍ରସ୍ୟାହଂ ଦେବୟଜ୍ୟୟା
 ଜେମାନଂ ମହିମାନଂ ଗମେୟମିତ୍ୟାହ ଜେମାନମେବ ମହିମାନଂ ଗଚ୍ଛତ୍ୟଗ୍ନେଃ
 ସ୍ୱିଷ୍ଟକୃତୋଽହଂ ଦେବୟଜ୍ୟୟାଃଽୟୁଷ୍ମାନ୍ୟଜ୍ଞେନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାଂ ଗମେୟମିତ୍ୟାହାୟୁରେବାମନ୍-
 ଧାରେ ପ୍ରତି ଯଜ୍ଞେନ ତିଷ୍ଠତି (୭)॥

(ପ୍ରତିଷ୍ଠାମହୁଦସ୍ତୁ ବିଦ୍ୟୁତଂ ବସନ୍ତମେବେନ୍ଦ୍ରସ୍ୟାଽଷ୍ଟାତ୍ରିଂଶଜ) ॥ ୧। ୬। ୧୧॥

(କାମ୍ୟାୟାଜ୍ୟାପୁରୋଽନୁବାକ୍ୟାଃ । ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଇନ୍ଦ୍ରଂ ବୋ ବିଶ୍ୱତସ୍ତରି ହବାମହେ ଜନେଭ୍ୟଃ । ଅସ୍ମାକମସ୍ତୁ କେବଲଃ ॥
 ଇନ୍ଦ୍ରଂ ନରୋ ନେମଧୂତା ହବନ୍ତେ ଯପାୟା ଯୁନଜନ୍ତେ ଧୂୟସ୍ତାଃ ।
 ଶୂରୋ ନୃଷାତା ଶବସଶ୍ଚକାନ ଆ ଗୋମତି ବ୍ରଜେ ଭଜା ଉଂ ନଃ ॥

ଇନ୍ଦ୍ରିୟାଣି ଶତକ୍ରତୋ ଯା ତେ ଜନେଷୁ ପଞ୍ଚସୁ । ଇନ୍ଦ୍ର ତାନି ତୁ ଆ ବୃଣେ ॥

ଅନ୍ତୁ ତେ ଦାୟି ମହ ଇନ୍ଦ୍ରିୟାୟ ସତ୍ରା ତେ ବିଶ୍ୱମନ୍ତୁ ବୃତ୍ରହତ୍ୟା ।

ଅନ୍ତୁ (୧) କ୍ଷତ୍ରମନ୍ତୁ ସହୋ ଯଜ୍ଞତ୍ରେୟ ଧେବେଭିରନ୍ତୁ ତେ ନୁଷହ୍ୟେ ॥

ଆ ଯଜ୍ଞିନ୍-ସ୍ତପ୍ତ ବାସୁବାସ୍ତିଷ୍ଠତି ସ୍ୱାରୁହୋ ଯଥା ।

ରଷିର୍ହ ଦୀର୍ଘଶ୍ରୁତମ ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ଘର୍ମୋ ଅତିଧୁଃ ॥

ଆମାସୁ ପଞ୍ଚମୈରୟ ଆ ସୂର୍ଯ୍ୟଃ ରୋହୟୋ ଦିବି ।

ଘର୍ମଂ ନ ସାମଂ ତପତା ସୁବୁଦ୍ଧିଭିର୍ଭୁଷଂ ଗିର୍ବଶସ୍ତେ ଗିରଃ ॥

ଇନ୍ଦ୍ରମିଦ-ଗାଧୁନୋ ବୃହଦିନ୍ଦ୍ରମକେଭିରକିଶଃ । ଇନ୍ଦ୍ରଂ ବାଶୀରନୁଷତ ॥

ଗାୟତି ଓ ଗାୟତ୍ରିଣୋ (୨) ଧର୍ତ୍ତ୍ୟକମକିଶଃ ।

ବ୍ରହ୍ମାଣସ୍ତା ଶତକ୍ରତବ୍ରହ୍ମଂ ଶମିବ ଯେମିରେ ॥

ଅଂହୋମୁତେ ପ୍ର ଭରେମା ମନୀଷାମୋଷିଷ୍ଟଦାବ୍ଧେ ସୁମତିଂ ଗୃଣାନାଃ ।

ଇଦମିନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତି ହବ୍ୟଂ ଗୃଭାୟ ସତ୍ୟାଃ ସନ୍ତୁ ଯଜମାନସ୍ୟ କାମାଃ ॥

ବିବେଷ୍ଟ ଯଜ୍ଞା ଧୂଷଣା ଜ୍ଞାନ ସ୍ତବେ ପୁରା ପାର୍ଯ୍ୟଦିନ୍ଦ୍ରମହଃ ।

ଅଂହସୋ ଯତ୍ର ପାପରଦ୍ୟଥା ନୋ ନାବେବ ଯାତମୁଭୟେ ହବତେ ॥

ପ୍ର ସମ୍ରାଜଂ ପ୍ରଥମମଧିରାଣା (୩) ମଂହୋମୁତଂ ବୃଷଭଂ ଯଜ୍ଞିୟାନାମ୍ ।

ଅପାଂ ନପାତମଶ୍ୱିନା ହୟତମସ୍ମିନ୍ନିର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଂ ଧତ୍ରମୋଜଃ ॥

ବି ନ ଇନ୍ଦ୍ର ମୃଧୋ ଜହି ନୀତା ଯଜ୍ଞ ପୃତନ୍ୟତଃ ।

ଅଧସ୍ତଦଂ ତମାଂ କୃଧୁ ଯୋ ଅସ୍ମାଂ ଅଭିଦାସତି ॥

ଇନ୍ଦ୍ରଂ କ୍ଷତ୍ରମଭି ବାମମୋଜୋଽଜାୟା ବୃଷଭ ଚର୍ଷଣୀନାମ୍ ।

ଅପାନ୍ତଦେ଼ ଜନମମିତ୍ରୁକ୍ତମୁରୁଂ ଦେବେଭ୍ୟାଂ ଅକୃଣୋରୁ ଲୋକମ୍ ॥

ମୁଗୋ ନ ଭୀମଃ କୁଚରୋ ଗିରିଷାଃ ପରାବତ୍ତ (୪) ଆ ଜଗାମ୍ ପରସ୍ୟାଃ ।

ସୁକଂ ସଂଶାୟ ପବିମିନ୍ଦ୍ର ତିଗ୍ନଂ ବି ଶତ୍ରୁତାତି ବି ମୃଧୋ ନୁଦସ୍ ॥

ବି ଶତ୍ରୁନ୍ ବି ମୃଧୋ ନୁଦ୍ ବି ବୃତ୍ରସ୍ୟ ହନୁ ରୁଜ ।

ବି ମନ୍ଥ୍ୟମିନ୍ଦ୍ର ଭାମିତୋଽମିତ୍ରସ୍ୟାଭିଦାସତଃ ॥

ଭ୍ରାତାରମିନ୍ଦ୍ରମବିତାରମିନ୍ଦ୍ରଂ ହବେହବେ ସୁହବଂ ଶୁରମିନ୍ଦ୍ରମ୍ ।

ହବେ ନୁ ଶକ୍ରଂ ପୁରୁହୁତମିନ୍ଦ୍ରଂ ସ୍ପଷ୍ଟି ନୋ ମଘବା ଧାତିନ୍ଦ୍ରଂ ॥

ମା ତେ ଅସ୍ୟାଂ (୫) ସହସାବନ୍ ପରିଷ୍ଠାବଘାୟ ଭୂମ ହରିବଃ ପରାଦୈ ।

ଭ୍ରାୟସ୍ବ ନୋଽବୃକେଭିର୍ବରୁଂସ୍ତେଷ୍ବ ପ୍ରିୟାସଃ ସୁରିଷ୍ଠ ସ୍ୟାମ ॥

ଅନବସ୍ତେ ରଥମଶାୟ ତକ୍ଷକ୍ଷ୍ମା ବଜ୍ରଂ ପୁରୁହୁତ ଦ୍ୟୁମନ୍ତମ୍ ।

ବ୍ରହ୍ମାଣ ଇନ୍ଦ୍ରଂ ମହୟନ୍ତୋ ଅକୈରବଧ୍ୟନ୍ନହନ୍ତେ ହନ୍ତବା ଉ ॥

ବୃଷ୍ଟେ ଯତ୍ତେ ବୃଷଣୋ ଅର୍ଜମର୍ତ୍ତମିନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରାବାଣୋ ଅଦିତିଃ ସଞ୍ଜୋଷାଃ ।

ଅନୁଶାସୋ ଯେ ପବୟୋଽରଥା ଇନ୍ଦ୍ରେଷିତା ଅଭ୍ୟବର୍ତ୍ତନ୍ତ ଦସ୍ୟୁନ୍ (୬)॥

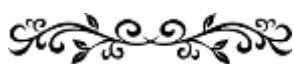
(ବୃତ୍ରହତ୍ୟାଂନ୍ତୁ ଗାୟତ୍ରିଶୋଽଧିରାଶାଂ ପରାବତୋଽସ୍ୟାମୁଷ୍ମାତ଼ଭାରିଂଶଜ) ॥ ୧। ୬। ୧୨ ॥

(ସଂ ଭା ସିଞ୍ଚାମି ଧୁବୋସ୍ୟଗ୍ନିମାଂ ବହିଷ୍ଠୋଽହମା ପ୍ୟାୟତାମଗନ୍ତୁ ଯଥା ବୈ ଯୋ ବୈ ଶୁଭାଂ ପ୍ରଜାପତିର୍ଯଜ୍ଞାନୁ
ଧୁବୋସୀତ୍ୟାହ ଯୋ ବୈ ସପ୍ତଦଶମିନ୍ଦ୍ରଂ ବୋ ହାଦଶ ॥ ୧୨ ॥)

(ସଂ ଭା ବହିଷ୍ଠୋଽହଂ ଯଥା ବା ଏବଂ ବିହାଞ୍ଚୈଷ୍ଟର୍ ସହସାବନ୍ନେକପଞ୍ଚାଶତ୍ ॥ ୫୧ ॥)

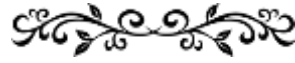
(ସଂ ଭା ସିଞ୍ଚାମି ଦସ୍ୟୁନ୍ ॥) ॥ ହରି ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ପ୍ରଥମକାଣ୍ଡେ ଷଷ୍ଠ ପ୍ରପାଠକଃ ॥ ୬ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ପ୍ରଥମକାଣ୍ଡେ ସପ୍ତମଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥

| ଯାଜମାନ-ବ୍ରାହ୍ମଣମ୍ |

(ଇତାଦୁମନ୍ତଶମନ୍ତବ୍ରାହ୍ମଣମ୍ । ପ୍ରଜାପତିଋଷିଃ)

ପାକୟିଷ୍ୟାଂ ବା ଅନ୍ନାହିତାଗ୍ନେଃ ପ୍ରଶବ ଉପ ଚିଷ୍ମନ୍ତ ଇତା ଖଲୁ ବୈ ପାକୟିଷ୍ୟାଃ ସୈଷାନ୍ତରା
ପ୍ରୟାଜାନୁୟାଜାନ୍ୟଜମାନସ୍ୟ ଲୋକେଽବହିତା ତାମାହିୟମାଶାମୁଦି ମନ୍ତ୍ରେଣେତ
ସ୍ବରୂପବର୍ଷବର୍ଣ୍ଣ ଏହାତି ପ୍ରଶବୋ ବା ଇତା ପ୍ରଶୁନ୍ନେବୋପ ହ୍ବୟତେ ଯିଷ୍ୟାଂ ବୈ ଦେବା
ଅଦୁହନ୍ୟଜ୍ଞୋଽସ୍ତୁରାଃ ଅଦୁହନ୍ତେଽସ୍ତୁରା ଯଜ୍ଞଦୁଷ୍ଟାଃ ପରାଽଭବନ୍ୟା ବୈ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ଦୋହଂ
ବିଦ୍ବାନ୍ (୧) ଯଜ୍ଞତେଽପ୍ୟନ୍ୟଂ ଯଜମାନଂ ଦୁହେ ସା ମେ ସତ୍ୟାଽଽଶୀରସ୍ୟ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ
ଭୂୟାଦିତ୍ୟାହିଷିଷ ବୈ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ଦୋହସ୍ତେନୈବୈନଂ ଦୁହେ ପ୍ରଭା ବୈ ଗୌର୍ଦୁହେ ପ୍ରଭେତା
ଯଜମାନାୟ ଦୁହ ଏତେ ବା ଇତାନ୍ତେ ସ୍ତନା ଇତୋପହୁତେତି ବାୟୁର୍ବସୋ ଯହି
ହୋତେତାମୁପହୁତେତ ତହି ଯଜମାନୋ ହୋତାରମୀକ୍ଷମାଶୋ ବାୟୁଂ ମନସା ଧାୟେନ୍
(୨) ମାତ୍ରେ ବସମୁପାବସୃଜତି ସର୍ବେଣ ବୈ ଯଜ୍ଞେନ ଦେବାଃ ସ୍ବର୍ଗଂ ଲୋକମାୟନ୍-
ପାକୟିଷ୍ୟେନ୍ ମନ୍ତୁରଶ୍ରାମ୍ୟସେତା ମନ୍ତୁମୁପାବର୍ତ୍ତତ ତାଂ ଦେବାସୁରା ବ୍ୟହ୍ବୟନ୍ତ ପ୍ରତୀତୀଂ
ଦେବାଃ ପରୀତୀମସ୍ତୁରାଃ ସା ଦେବାନ୍ମୁପାବର୍ତ୍ତତ ପ୍ରଶବୋ ବୈ ତଦ୍ଦେବାନବୃଣତ
ପ୍ରଶବୋଽସ୍ତୁରାନଜହ୍ବର୍ଣ୍ଣଂ କାମୟେତାପଶୁଃ ସ୍ୟାଦିତି ପରୀତୀଂ ତସ୍ୟେତାମୁପ
ହ୍ବୟେତାପଶୁରେବ ଭବତି ଯଂ (୩) କାମୟେତ ପଶୁମାନ୍-ସ୍ୟାଦିତି ପ୍ରତୀତୀଂ
ତସ୍ୟେତାମୁପହ୍ବୟେତ ପଶୁମାନ୍ତେବ ଭବତି ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ବଦନ୍ତି ସ ଡା ଇତାମୁପହ୍ବୟେତ
ୟ ଇତାମୁପହ୍ବୟାମାନମିତାୟାମୁପହ୍ବୟେତେତି ସା ନଃ ପ୍ରିୟା

ସୁପ୍ରତୁର୍ତ୍ତମନ୍ଦୋନୀତ୍ୟାହେତାମେବୋପ ହୁୟାଃଃମାନମିତାୟାମୁପ ହୁୟାତେ ବ୍ୟସ୍ତମିବ ବା
 ଏତଦ୍ୟଜ୍ଞସ୍ୟ ଯଦିତା ସାମି ପ୍ରାଶ୍ନତି (୪) ସାମି ମାର୍ଜୟତ ଏତତ୍ ପ୍ରତି ବା ଅସ୍ତ୍ରାଶାଂ
 ଯୁଜ୍ଞୋ ବ୍ୟଞ୍ଜିତ୍ୟତ୍ ବ୍ରହ୍ମଣା ଦେବାଃ ସମଦଧୁ ବୃହସ୍ପତିର୍ବ୍ରହ୍ମତାମିମଂ ନ ଇତ୍ୟାହ ବ୍ରହ୍ମ ବୈ
 ଦେବାନାଂ ବୃହସ୍ପତିର୍ବ୍ରହ୍ମଣୈବ ଯୁଜ୍ଞଃ ସଂ ଦଧାତି ବିଚ୍ଛିନ୍ନଂ ଯୁଜ୍ଞଃ ସମିମଂ ଦଧାତିତ୍ୟାହ
 ସଂ-ତତ୍ୟେ ବିଶ୍ୱେ ଦେବା ଇହ ମାଦୟନ୍ତିମିତ୍ୟାହ ସଂ-ତତ୍ୟେବ ଯୁଜ୍ଞଂ ଦେବେଭ୍ୟୋଽନୁ
 ଦିଶତି ଯାଂ ବୈ (୫) ଯୁଜ୍ଞୋ ଦକ୍ଷିଣାଂ ଦଦାତି ତାମସ୍ୟ ପ୍ରଶବୋଽନୁ ସଂ-କ୍ରାମନ୍ତି ସ ଏଷ
 ଈଜାନୋଽପଶ୍ଚିର୍ଭାବୁକୋ ଯଜମାନେନ ଖଲୁ ବୈ ତତ୍-କ୍ରାୟମିତ୍ୟାହୁର୍ଯ୍ୟା ଦେବତ୍ରା ଦୃଢ଼ଂ
 କୁର୍ବାତାମନ୍ ପଶୁନ୍ ରମୟେତେତି ବ୍ରଧୁ ପିବୁସ୍ୱେତ୍ୟାହ ଯୁଜ୍ଞୋ ବୈ ବ୍ରଧୋ ଯୁଜ୍ଞମେବ
 ତଦ୍ବହୟତ୍ୟଥୋ ଦେବତ୍ୱେବ ଦୃଢ଼ଂ କୁରୁତ ଆମନ୍ ପଶୁନ୍ ରମୟତେ ଦଦତୋ ମେ ମା
 ସ୍ଥାୟାତ୍ୟାହାକ୍ଷିତିମେବୋପୈତି କୁର୍ବତୋ ମେ ମୋପ ଦସଦିତ୍ୟାହ ଭୂମାନମେବୋପୈତି
 (୬) ॥ (ବିଦ୍ୱାନ୍ ଧାୟେଦ୍-ଭବତି ଯଂ ପ୍ରାଶ୍ନତି ଯାଂ ବୈ ମ ଏକାନ୍ତବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୧। ୭। ୧॥

(ସଂଶ୍ରବ-ସୁମିଞ୍ଜୟୋଃ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତରାଭ୍ୟାମିତାପ୍ରଶଂସନମ୍ । ପ୍ରଜାପତିଋଷିଃ)

ସଂଶ୍ରବା ହ ସୌବର୍ଚ୍ଚନସସ୍ତୁମିଞ୍ଜମୌପୋଦିତିମୁବାଚ ଯସ୍ତୁତିଶାଂ ହୋତାଽଭୁଃ
 କାମିତାମୁପାହୁଥା ଇତି ତାମୁପାହୁ ଇତି ହୋବାଚ ଯା ପ୍ରାଣେନ ଦେବାନ୍-ଦାଧାର
 ବ୍ୟାନେନ ମନୁଷ୍ୟାନପାନେନ ପିତୃନିତି ଛିନ୍ନତି ସା ନ ଛିନ୍ନତୀନା ଇତି ଛିନ୍ନତୀତି ହୋବାଚ
 ଶରୀରଂ ବା ଅସ୍ୟୈ ତଦୁପାହୁଥା ଇତି ହୋବାଚ ଗୌର୍ବା (୧) ଅସ୍ୟୈ ଶରୀରଂ ଗାଂ ବାବ
 ତୌ ତପ୍ତୟଦତାଂ ଯା ଯୁଜ୍ଞୋ ଦୀୟତେ ସା ପ୍ରାଣେନ ଦେବାନ୍-ଦାଧାର ଯୟା ମନୁଷ୍ୟା
 ଜୀବନ୍ତି ସା ବ୍ୟାନେନ ମନୁଷ୍ୟାନ୍ ଯାଂ ପିତୃଭ୍ୟା ଭକ୍ତି ସାଽପାନେନ ପିତୃନ୍ ଯ ଏବଂ
 ବେଦଂ ପଶୁମାନ୍ ଭବତ୍ୟଥ ବୈ ତାମୁପାହୁ ଇତି ହୋବାଚ ଯା ପ୍ରଜାଃ ପ୍ରଭବନ୍ତୀଃ

ପ୍ରତ୍ୟାଭବତୀତ୍ୟନ୍ତଃ ବା ଅସୈଃ ତଦ୍ୱ (୨) ପାହୁଥା ଇତି ହୋବାଚୌଷଧୟୋ ବା ଅସ୍ୟା
 ଅନୁମୋଷଧୟୋ ବୈ ପ୍ରଜାଃ ପ୍ରଭବନ୍ତଃ ପ୍ରତ୍ୟା ଭବନ୍ତି ଯ ଏବଂ ବେଦାନ୍ତାଦୋ ଭବତ୍ୟଥ
 ବୈ ତାମୁପାହୁ ଇତି ହୋବାଚୁ ଯା ପ୍ରଜାଃ ପରାଭବନ୍ତୀରନୁଗୁହ୍ମାତି ପ୍ରତ୍ୟାଭବନ୍ତୀର୍ଗୁହ୍ମାତୀତି
 ପ୍ରତିଷ୍ଠାଂ ବା ଅସୈଃ ତଦ୍ୱପାହୁଥା ଇତି ହୋବାଚେନ୍ନଂ ବା ଅସୈଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠେ (୩) ଯଂ ବୈ
 ପ୍ରଜାଃ ପରାଭବନ୍ତୀରନୁ ଗୁହ୍ମାତି ପ୍ରତ୍ୟାଭବନ୍ତୀର୍ଗୁହ୍ମାତି ଯ ଏବଂ ବେଦ ପ୍ରତ୍ୟେବ ତିଷ୍ଠତ୍ୟଥ
 ବୈ ତାମୁପାହୁ ଇତି ହୋବାଚୁ ଯସୈଃ ନିକ୍ରମଣେ ଘୃତଂ ପ୍ରଜାଃ ସଂ-ଜୀବନ୍ତଃ ପିବନ୍ତୀତି
 ଛିନନ୍ତି ସା ନ ଛିନନ୍ତୀମା ଇତି ନ ଛିନନ୍ତୀତି ହୋବାଚୁ ପ୍ର ତୁ ଜନୟତୀତ୍ୟେଷ ବା
 ଇତାମୁପାହୁଥା ଇତି ହୋବାଚୁ ବୃଷ୍ଟିର୍ବା ଇତା ବୃଷ୍ଟ୍ୟେ ବୈ ନିକ୍ରମଣେ ଘୃତଂ ପ୍ରଜାଃ
 ସଂଜୀବନ୍ତଃ ପିବନ୍ତି ଯ ଏବଂ ବେଦ ପ୍ରେବ ଜାୟତେନ୍ନାଦୋ ଭବତି (୪)॥

(ଗୌର୍ବା ଅସୈଃ ତତ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠାହୁଥା ଇତି ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୧। ୭। ୨॥

(ଅନ୍ତାହାର୍ଯ୍ୟଃ । ପ୍ରଜାପତିଋଷିଃ)

ପ୍ରରୋଷଂ ବା ଅନ୍ୟେ ଦେବା ଇଜ୍ୟନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷମନ୍ୟେ ଯଦ୍ୟଜ୍ଞେ ଯ ଏବ ଦେବାଃ
 ପ୍ରରୋଷମିଜ୍ୟନ୍ତେ ତାନେବ ତଦ୍ୟଜ୍ଞତି ଯଦନ୍ତାହାର୍ଯ୍ୟମାହରତ୍ୟେତେ ବୈ ଦେବାଃ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଂ
 ଯଦ-ବ୍ରାହ୍ମଣାସ୍ତାନେବ ତେନ ପ୍ରୀଣାତ୍ୟଥୋ ଦକ୍ଷିଣୈବାସୈଷାଂଥୋ ଯଜ୍ଞସୈବ ଛିଦ୍ରମପି
 ଦଧାତି ଯଦ୍ୱେ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ କୁରଂ ଯଦ୍ୱିଲିଷ୍ଠଂ ତଦନ୍ତାହାର୍ଯ୍ୟେଣା (୧) ଧନ୍ୱାରତି
 ତଦନ୍ତାହାର୍ଯ୍ୟସ୍ୟାନ୍ତାହାର୍ଯ୍ୟଂ ଦେବଦୁତା ବା ଏତେ ଯଦୁଭିଜୋ ଯଦନ୍ତାହାର୍ଯ୍ୟମାହରତି
 ଦେବଦୁତାନେବ ପ୍ରୀଣାତି ପ୍ରଜାପତିର୍ଦେବେଭ୍ୟା ଯଜ୍ଞାନ୍ୟାଦିଶସ୍ତ ରିରିଚାନୋଽମନ୍ୟତ ସ
 ଏତମନ୍ତାହାର୍ଯ୍ୟମଭିଜମପଶ୍ୟତମାମନଧି ଯ ବା ଏଷ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟୋ ଯଦନ୍ତାହାର୍ଯ୍ୟୋ
 ଯସୈଃ ବିଦୁଷୋଽନ୍ତାହାର୍ଯ୍ୟ ଆହୁୟତେ ସାକ୍ଷାଦେବ ପ୍ରଜାପତିମୁଧୋତ୍ୟପରିମିତୋ

ନିରୁପେୟାଂପରିମିତଃ ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରଜାପତେ (୨) ରାତ୍ରେୟଂ ଦେବା ବୈ ଯଦ୍ୟଜ୍ଞେଃକୃତ୍
 ତଦସ୍ମିନ୍ ଅକୃତ୍ ତେ ଦେବା ଏତଂ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟମଦ୍ବାହାୟାନ୍ମପଶ୍ୟନ୍ତମଦ୍ବାହରନ୍ତ ତତୋ
 ଦେବା ଅଭବନ୍ ପରାସ୍ମିନ୍ ଯସ୍ୟୈବଂ ବିଦୁଷୋଽଦ୍ବାହାୟାନ୍ ଆହ୍ନିତ୍ରେ ଭବତ୍ୟାତ୍ମନା ପରାସ୍ୟ
 ଭ୍ରାତୃବ୍ୟୋ ଭବତି ଯଜ୍ଞେନ୍ ବା ଇଷ୍ଠୀ ପଞ୍ଚେନ ପୁର୍ତ୍ତୀ ଯସ୍ୟୈବଂ ବିଦୁଷୋଽଦ୍ବାହାୟାନ୍
 ଆହ୍ନିତ୍ରେ ସ ଘୈବେଷ୍ଟାପୁର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଜାପତେର୍ଭାଗୋଽସୀ (୩) ତ୍ୟାହ ପ୍ରଜାପତିମେବ
 ଭାଗଧ୍ୟେୟେନ୍ ସମର୍ଥୟତୁଞ୍ଜସ୍ମାନ୍ ପୟସ୍ମାନିତ୍ୟାହୋଜମେବାସ୍ମିନ୍ ପୟୋ ଦଧାତି
 ପ୍ରାଣାପାନୌ ମେ ପାହି ସମାନବ୍ୟାନୌ ମେ ପାହୀତ୍ୟାହାଃଽଶିଷମେବୈତାମା
 ଶାସ୍ତେଽକ୍ଷିତୋଽସ୍ୟକ୍ଷିତୈ ଘ୍ନା ମା ମେ କ୍ଷେଷ୍ଠା ଅମୁତ୍ରାମୁଷ୍ମିଲ୍ଲୋକ ଇତ୍ୟାହ କ୍ଷୀୟତେ ବା
 ଅମୁଷ୍ମିଲ୍ଲୋକେଽନମିତଃ ପ୍ରଦାନଂ ହ୍ୟମୁଷ୍ମିଲ୍ଲୋକେ ପ୍ରଜା ଉପଜୀବନ୍ତି ଯଦେବମତି
 ମୁଶତ୍ୟକ୍ଷିତିମେବୈନଦ୍-ଗମୟତି ନାସ୍ୟାମୁଷ୍ମିଲ୍ଲୋକେଽନଂ କ୍ଷୀୟତେ (୪)॥

(ଅଦ୍ବାହାୟେଣ ପ୍ରଜାପତେରସି ହ୍ୟମୁଷ୍ମିଲ୍ଲୋକେ ପଞ୍ଚଦଶ ଚ) ॥ ୧। ୭। ୩॥

(ଶେଷାହୁତାନାମନୁ-ବ୍ରତମନ୍ତବ୍ୟାଶ୍ୟାନମ୍ । ପ୍ରଜାପତିରକ୍ଷିଃ)

ବହିଷ୍ଠୋଽହଂ ଦେବୟଜ୍ୟୟା ପ୍ରଜାବାନ୍ ଭୂୟାସ୍ମିତ୍ୟାହ ବହିଷ୍ଠା ବୈ ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରଜା
 ଅସୃଜତ ତେନୈବ ପ୍ରଜାଃ ସୃଜତେ ନରାଶଂ ସଂସ୍ୟାହଂ ଦେବୟଜ୍ୟୟା ପଶୁମାନ୍
 ଭୂୟାସ୍ମିତ୍ୟାହ ନରାଶଂ ସେନ୍ ବୈ ପ୍ରଜାପତିଃ ପଶୁନସୃଜତ ତେନୈବ ପଶୁନ୍-
 ସୃଜତେଽଗ୍ନେଃ ସ୍ବିଷ୍ଟକୃତୋଽହଂ ଦେବୟଜ୍ୟୟା ଝଞ୍ଜୁଷ୍ମାନ୍ ଯଜ୍ଞେନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାଂ
 ଗମେୟମିତ୍ୟାହାଽଞ୍ଜୁରେବାମନ୍ ଧତ୍ରେ ପ୍ରତି ଯଜ୍ଞେନ ତିଷ୍ଠତି ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୟୋ (୧) ବୈ
 ଦେବା ଉଜ୍ଜିତିମନୁଦଞ୍ଜୟନ୍ ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସାଭ୍ୟାମସ୍ମିନ୍ନପାନୁ ଦନ୍ତାଗ୍ନେରହମୁଜ୍ଜିତିମନୁଜ୍ଞେ
 ସ୍ମିତ୍ୟାହ ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସୟୋରେବ ଦେବତାନଂ ଯଜମାନ୍ ଉଜ୍ଜିତିମନୁଜ୍ଞୟତି

ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସାଭ୍ୟାଂ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାଜପଂ ନୁଦତେ ବାଜବତୀଭ୍ୟାଂ ବ୍ୟୁହତ୍ୟନ୍ଂ ବୈ
 ବାଜୋଽନ୍ନମେବାବରୁନ୍ଧେ ଦ୍ଵାଭ୍ୟାଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟେ ଯୋ ବୈ ଯୁଜ୍ଞସ୍ୟ ହୌ ଦୋହୌ ବିଦ୍ଵାନ୍
 ଯଜତ ଉଭୟତ (୨) ଏବ ଯୁଜ୍ଞଂ ଦୁହେ ପୁରଷାଂଜୋପ ରିଷାଂଜୈଷ ବା ଅନେୟା ଯୁଜ୍ଞସ୍ୟ
 ଦୋହ ଇତୀୟାନେୟା ଯହିଁ ହୋତା ଯଜମାନସ୍ୟ ନାମ ଗୃହ୍ଣୀୟାଭହିଁ ବୁୟାଦେମା
 ଅଗ୍ନିନ୍ନାଶିଷ୍ଠୋ ଦୋହକାମା ଇତି ସଂସ୍ତୁତା ଏବ ଦେବତା ଦୁହେଃଥୋ ଉଭୟତ ଏବ ଯୁଜ୍ଞଂ
 ଦୁହେ ପୁରଷାଂଜୋପରିଷାଂ ରୋହିତେନ ଭାଂଗ୍ନିର୍ଦେବତାଂ ଗମୟତିତ୍ୟାହିତେ ବୈ
 ଦେବାଶ୍ଵା (୩) ଯଜମାନଃ ପ୍ରସୁରୋ ଯଦେତୈଃ ପ୍ରସୁରଂ ପ୍ରହରତି ଦେବାଶ୍ଚୈରେବ
 ଯଜମାନଃ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକଂ ଗମୟତି ବି ତେ ମୁଞ୍ଚାମି ରଶ୍ମିନା ବି ରଶ୍ମୀନିତ୍ୟାହିଷ୍ଠ ବା
 ଅଗ୍ନେର୍ବିମୋକ୍ଷେନ୍ନୈବୈନଂ ବି ମୁଞ୍ଚତି ବିଷ୍ଠୋଃ ଶଂଯୋରୁହଂ ଦେବୟଜ୍ୟୟା ଯୁଜ୍ଞେନ
 ପ୍ରତିଷ୍ଠାଂ ଗମେୟମିତ୍ୟାହ ଯୁଜ୍ଞୋ ବୈ ବିଷ୍ଣୁର୍ଯୁଜ୍ଞ ଏବାକ୍ରତଃ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି ସୋମସ୍ୟାହଂ
 ଦେବୟଜ୍ୟୟା ସୁରେତା (୪) ରେତୋ ଧୂଷୀୟେତ୍ୟାହ ସୋମୋ ବୈ ରେତୋଧାସ୍ତେନ୍ନୈବ
 ରେତ ଆମନ୍ ଧାତ୍ରେ ଦୃଷ୍ଟୁରୁହଂ ଦେବୟଜ୍ୟୟା ପଶୁନାଃ ରୂପଂ ପୁଷେୟମିତ୍ୟାହ ଦୃଷ୍ଟା
 ବୈ ପଶୁନାଂ ମିଥୁନାନାଂ ଋପକୃତେନ୍ନୈବ ପଶୁନାଃ ରୂପମାମନ୍ ଧାତ୍ରେ ଦେବାନାଂ
 ପତ୍ନୀରଗ୍ନିର୍ଗୃହପତିର୍ଯୁଜ୍ଞସ୍ୟ ମିଥୁନଂ ତୟୋରୁହଂ ଦେବୟଜ୍ୟୟା ମିଥୁନେନ ପ୍ର
 ଭୂୟାସ୍ମିତ୍ୟାହିତସ୍ଥାହିଁ ମିଥୁନାତ୍ ପ୍ରଜାପତିର୍ମିଥୁନେନ (୫) ପ୍ରାଜାୟତ ତସ୍ମାଦେବ
 ଯଜମାନୋ ମିଥୁନେନ ପ୍ର ଜାୟତେ ବେଦୋଽସି ବିର୍ଜିରସି ବିଦେୟେତ୍ୟାହ ବେଦେନ ବୈ
 ଦେବା ଅସୁରାଶାଂ ବିଭଂ ବେଦ୍ୟମବିନ୍ଦନ୍ତି ତଦ୍ଵେଦସ୍ୟ ବେଦଂ ଯଦ୍ୟଦ୍
 ଭ୍ରାତୃବ୍ୟସ୍ୟାଭିଧାୟେଭସ୍ୟ ନାମ ଗୃହ୍ଣୀୟାଭଦେବାସ୍ୟ ସର୍ବଂ ବୃଜ୍ଞେ ଘୃତବତଂ କୁଲୀୟନଂ
 ରାୟସ୍ତୋଷଂ ସହସ୍ରିଣଂ ବେଦୋ ଦଦାତୁ ବାଜିନିତ୍ୟାହ ପ୍ର ସହସ୍ରଂ ପଶୁନାଂପ୍ତୋତ୍ୟାସ୍ୟ

ପ୍ରଜାୟାଂ ବାଜୀ ଜାୟତେ ଯ ଏବଂ ବେଦଂ (୭)॥

(ଦର୍ଶପୁର୍ଣ୍ଣମାସୟୋ ରୁଭୟତୋ ଦେବାଶ୍ଚାଃ ସୁରେତାଃ ପ୍ରଜାପତିର୍ଯଥୁନେନାଃଽଽପୋତ୍ୟଶ୍ଚୈ ଚ) ॥୧।୭।୪॥

(ଆପ୍ୟାୟନାଦିମନ୍ତବ୍ୟାଖ୍ୟାନମ୍ । ପ୍ରଜାପତିଋଷିଃ)

ଧୁବାଂ ବୈ ରିତ୍ୟମାନାଂ ଯୁଜୋଽନୁ ରିତ୍ୟତେ ଯୁଜଂ ଯଜମାନୋ ଯଜମାନଂ ପ୍ରଜା
ଧୁବାମାପ୍ୟାୟମାନାଂ ଯୁଜୋଽନ୍ୟା ପ୍ୟାୟତେ ଯୁଜଂ ଯଜମାନୋ ଯଜମାନଂ ପ୍ରଜା ଆ
ପ୍ୟାୟତାଂ ଧୁବା ଘୃତେନେତ୍ୟାହ ଧୁବାମେବାଽଽପ୍ୟାୟନ୍ତି ତାମାପ୍ୟାୟମାନାଂ ଯୁଜୋଽନ୍ୟା
ପ୍ୟାୟତେ ଯୁଜଂ ଯଜମାନୋ ଯଜମାନଂ ପ୍ରଜାଃ ପ୍ରଜାପତେର୍ବିଭାନ୍ନାମ୍ ଲୋକସ୍ତସ୍ମିଂଂ ସ୍ତ୍ରୀ
ଦଧାମି ସହ ଯଜମାନେନେତ୍ୟା (୧) ହାୟଂ ବୈ ପ୍ରଜାପତେର୍ବିଭାନ୍ନାମ୍ ଲୋକସ୍ତସ୍ମିନ୍ନେବୈନଂ
ଦଧାତି ସହ ଯଜମାନେନ ରିତ୍ୟତ ଇବ ବା ଏତଦ୍ୟଦ୍ୟଜତେ ଯଦ୍ୟଜମାନଭାଗଂ
ପ୍ରାଶ୍ନାତ୍ୟାୟାନମେବ ପ୍ରାଶାତ୍ୟେତାବାନ୍ ବୈ ଯୁଜୋ ଯାବାନ୍ ଯଜମାନଭାଗୋ ଯୁଜୋ
ଯଜମାନୋ ଯଦ୍ୟଜମାନଭାଗଂ ପ୍ରାଶ୍ନାତି ଯୁଜଂ ଏବ ଯୁଜଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପୟତ୍ୟେତସ୍ତୈ ସୁୟବସ୍ଵଂ
ସୋଦକଂ ଯଦ୍-ବହ୍ନିଶ୍ଚାଽଽପଶ୍ଚୈତଦ୍ (୨) ଯଜମାନସ୍ୟାଽଽୟତନଂ ଯସ୍ତେଦିୟତ୍
ପୂର୍ଣ୍ଣପାତ୍ରମନ୍ତବେଦି ନିନୟତି ସ୍ଵ ଏବାଽଽୟତନେ ସୁୟବସ୍ଵଂ ସୋଦକଂ କୁରୁତେ ସଦସି
ସନ୍ତେ ଭୂୟା ଇତ୍ୟାହାଽଽପୋ ବୈ ଯୁଜଂ ଆପୋଽମୃତଂ ଯୁଜମେବାମୃତମାୟନ୍ ଧତ୍ରେ
ସର୍ବାଣି ବୈ ଭୂତାନି ବ୍ରତମୁପୟନ୍ତମନୁପ ଯନ୍ତି ପ୍ରାତ୍ୟାଂ ଦିଶି ଦେବା ରୁଦ୍ରିଜୋ
ମାର୍ଜୟନ୍ତାମିତ୍ୟାହୈଷ ବୈ ଦର୍ଶପୁର୍ଣ୍ଣମାସୟୋରବଭୂଥୋ (୩) ଯାନ୍ୟେବୈନଂ ଭୂତାନି
ବ୍ରତମୁପୟନ୍ତି ମନୁପୟନ୍ତି ତୈରେବ ସହାବଭୂଥମବୈତି ବିଷ୍ଣୁମୁଖା ବୈ
ଦେବାଶ୍ଚୟୋଭିରିମ୍ନାଲୋକାନନପଜୟମଭ୍ୟଜୟନ୍ ଯଦ୍ବିଷ୍ଣୁକ୍ରମାନ୍ କ୍ରମତେ ବିଷ୍ଣୁରେବ ଭୂତା
ଯଜମାନଶ୍ଚୟୋଭିରିମ୍ନାଲୋକାନନପଜୟମଭି ଜୟନ୍ତି ବିଷ୍ଣୋଃ କ୍ରମୋଽସ୍ୟଭିମାତିହେତ୍ୟାହ

ଗାୟତ୍ରୀ ବୈ ପୃଥୁବୀ ତ୍ରେଷ୍ଣୁଭମନ୍ତରିକ୍ଷଂ ଜାଗତୀ ଦେଘୀରାନ୍ତୁଷ୍ଣୁଭୀର୍ଦିଶ
 ଶ୍ଚନ୍ଦୋଭିରେବେମାଲୋକାନ ଯଥାପୁର୍ବମଭି ଜୟତି (୪)॥

(ଇତ୍ୟେତଦବତୁଥୋ ଦିଶଃ ସ୍ତସ୍ତ ଚ) ॥ ୧। ୭। ୫॥

(ଉପସ୍ଥାନାଦିମନ୍ତବ୍ୟାଖ୍ୟାନମ୍ । ପ୍ରଜାପତିଋଷିଃ)

ଅଗନ୍ତୁ ସୁବଃ ସୁବରଗନ୍ତେତ୍ୟାହ ସୁବର୍ଗମେବ ଲୋକମେତି ସଂଦୃଶସ୍ତେ ମା ଛିହି ଯତ୍ରେ
 ତପସ୍ତସ୍ତେ ତେ ମା ବୃକ୍ଷୀତ୍ୟାହ ଯଥାୟତ୍ତୁରେବୈତତ୍ ସୁଭୁରସି ଶ୍ରେଷ୍ଠୋ ରଶ୍ମୀନାମାୟୁର୍ଧା
 ଅସ୍ୟାୟୁର୍ମେ ଧେହୀତ୍ୟାହାଃଶିଷମେବୈତାମା ଶାସ୍ତେ ପ୍ର ବା ଏଷୋଃସ୍ଥାଲୋକାଜ୍ୟବତେ
 ଯୋ (୧) ବିଷ୍ଣୁକ୍ରମାନ୍ କ୍ରମତେ ସୁବର୍ଗାୟ ହି ଲୋକାୟ ବିଷ୍ଣୁକ୍ରମାଃ କ୍ରମ୍ୟନ୍ତେ ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ
 ବଦନ୍ତି ସ ଥୈ ବିଷ୍ଣୁକ୍ରମାନ୍ କ୍ରମେତ ଯ ଇମାଲୋକାନ୍ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟସ୍ୟ ସଂବିଦ୍ୟ ପୁନରିମଂ
 ଲୋକଂ ପ୍ରତ୍ୟବରୋହେଦିତ୍ୟେଷ ବା ଅସ୍ୟ ଲୋକସ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟବରୋହୋ
 ଯଦାହେଦମହମମ୍ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟମାଭ୍ୟୋ ଦିଗ୍-ଭ୍ୟୋଃସୈଽସ୍ୟ ଦିବ ଇତୀମାନେବ ଲୋକାନ୍
 ଭ୍ରାତୃବ୍ୟସ୍ୟ ସଂବିଦ୍ୟ ପୁନରିମଲୋକଂ ପ୍ରତ୍ୟବରୋହତି ସଂ (୨)

ଜ୍ୟୋତିଷାଃଭୁବମିତ୍ୟାହସ୍ମିନ୍ନେବ ଲୋକେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତ୍ୟେନ୍ଦ୍ରୀମାବୃତମନ୍ତ୍ରାବର୍ତ୍ତ ଇତ୍ୟାହାସୌ
 ବା ଆଦିତ୍ୟ ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ତସୈଽବାଃବୃତମନ୍ତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣାବର୍ତ୍ତତେ ଦକ୍ଷିଣା ପୂର୍ଣ୍ଣାବର୍ତ୍ତତେ ସ୍ବମେବ
 ବୀର୍ଣ୍ଣମନ୍ତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣାବର୍ତ୍ତତେ ତସ୍ମାଦକ୍ଷିଣୋଽଧି ଆମନୋ ବୀର୍ଣ୍ଣାବତ୍ତରୋଽଥୋ

ଆଦିତ୍ୟସୈଽବାଃବୃତମନ୍ତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣାବର୍ତ୍ତତେ ସମହଂ ପ୍ରଜୟା ସଂ ମୟା ପ୍ରଜେତ୍ୟାହାଃଶିଷ
 (୩) ମେବୈତାମା ଶାସ୍ତେ ସମିଜ୍ଞୋ ଅଗ୍ନେ ମେ ଦୀଦିହି ସମେଜ୍ଞା ତେ ଅଗ୍ନେ

ଦୀଦ୍ୟାସ୍ବମିତ୍ୟାହ ଯଥାୟତ୍ତୁରେବୈତଦସ୍ବମାନ ଯଜ୍ଞୋ ବସୀୟାନ୍

ଭୂୟାସ୍ବମିତ୍ୟାହାଃଶିଷମେବୈତାମା ଶାସ୍ତେ ବହୁ ବୈ ଗାହପତ୍ୟସ୍ୟାନ୍ତେ ମିଶ୍ରମିବ ଚର୍ଯତ

ଆଗ୍ନିପାବନାନାଭ୍ୟାଂ ଗାହ୍ମପତ୍ୟମୁପ ଡିଷ୍ଠତେ ପୁନାତ୍ୟେବାଗ୍ନିଂ ପୁନଃ ଆହୁନଂ ହାଭ୍ୟାଂ
 ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା ଅଗ୍ନେ ଗୃହପତ୍ ଇତ୍ୟାହ (୪) ଯଥାୟଜ୍ଞୁରେବୈତଚ୍ଛତଃ ହିମା ଇତ୍ୟାହ ଶତଂ
 ଭା ହେମନ୍ତାନିହିଷ୍ଠାୟେତି ବାବୈତଦାହ ପୁତ୍ରସ୍ୟ ନାମ ଗୃହ୍ଣାତ୍ୟନ୍ନାଦମେବୈନଂ କରୋତି
 ତାମାଶିଷ୍ଠମା ଶାସ୍ତେ ତନ୍ତବେ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠତୀମିତି ବୁଧ୍ନାଦ୍ୟସ୍ୟ ପୁତ୍ରୋଽଜାତଃ ସ୍ୟାତ୍
 ତେଜସ୍ଵେବାସ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସୀ ପୁତ୍ରୋ ଜାୟତେ ତାମାଶିଷ୍ଠମା ଶାସ୍ତେଽମୁଷ୍ଠି
 ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠତୀମିତି ବୁଧ୍ନାଦ୍ୟସ୍ୟ ପୁତ୍ରୋ (୫) ଜାତଃ ସ୍ୟାତ୍ ତେଜଂ ଏବାସ୍ମିନ୍ ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସଂ
 ଦଧାତି ଯୋ ବୈ ଯଜ୍ଞଂ ପ୍ରୟୁଜ୍ୟ ନ ବିମୁଞ୍ଚତ୍ୟପ୍ରତିଷ୍ଠାନୋ ବୈ ସ ଉବତି କସ୍ତା ଯୁନକ୍ତି ସ
 ଭା ବି ମୁଞ୍ଚିତ୍ୟାହ ପ୍ରଜାପତିର୍ବୈ କଃ ପ୍ରଜାପତିର୍ନୈବୈନଂ ଯୁନକ୍ତି ପ୍ରଜାପତିନା ବି ମୁଞ୍ଚିତି
 ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା ଇଶ୍ଵରଂ ବୈ ବ୍ରତମବିସୃଷ୍ଠଂ ପ୍ରଦହୋଽଗ୍ନେ ବ୍ରତପତେ ବ୍ରତମଚାରିଷ୍ଠମିତ୍ୟାହ
 ବ୍ରତମେବ (୬) ବି ସୃଜତେ ଶାନ୍ତ୍ୟା ଅପ୍ରଦାହାୟ ପରାଞ୍ଜ ବାବ ଯଜ୍ଞ ଏତି ନ ନି ବର୍ତତେ
 ପୁନର୍ଯୋ ବୈ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ପୁନରାଲ୍ଲସଂ ବିହ୍ନାନ୍ ଯଜତେ ତମଭି ନି ବର୍ତତେ ଯଜ୍ଞୋ ବଭୂବ
 ସ ଆ ବଭୂବେତ୍ୟାହୈଷ ବୈ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ପୁନରାଲ୍ଲସ୍ତେନୈବୈନଂ ପୁନରାଲ୍ଲଭୂତେଽନବରୁଦ୍ଧା
 ବା ଏତସ୍ୟ ବିରାତ୍ୟ ଆହିତାଗ୍ନିଃ ସନ୍ନସ୍ତଭଃ ପଶବଃ ଖଲୁ ବୈ ବ୍ରାହ୍ମଣସ୍ୟ ସଭେଷ୍ଠା
 ପ୍ରାହୁତ୍-କ୍ରମ୍ୟ ବୁଧ୍ନାଦ୍-ଗୋମାଂ ଅଗ୍ନେଽବିମାଂ ଅଶ୍ଵୀ ଯଜ୍ଞ ଇତ୍ୟବଂ ସଭାଂ ରୁନ୍ଧେ ପ୍ର
 ସହସ୍ରଂ ପଶୁନାପ୍ନୋତ୍ୟାସ୍ୟ ପ୍ରଜାୟାଂ ବ୍ରାଜୀ ଜାୟତେ (୭) ॥ (ୟଃ ସମାଶିଷଂ ଗୃହପତ୍
 ଇତ୍ୟାହାମୁଷ୍ଠି ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠତୀମିତି ବୁଧ୍ନାଦ୍ୟସ୍ୟ ପୁତ୍ରୋ ବ୍ରତମେବ ଖଲୁ ବୈ ଚତୁର୍ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥୧।୭।୭॥

(ବାଜପେୟାଧ୍ୟାୟବେ ରଥସଂସ୍କାରାଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଦେବଂ ସବିତଃ ପ୍ରସୁବ ଯଜ୍ଞଂ ପ୍ରସୁବ ଯଜ୍ଞପତିଂ ଭଗାୟ ଦିବ୍ୟା ଗନ୍ଧର୍ବଃ ।
 କେତପୁଃ କେତଂ ନଃ ପୁନାତୁ ବ୍ରାତସ୍ତତିର୍ବାଚମଦ୍ୟ ସ୍ଵଦାତି ନଃ ॥

ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ବଜ୍ରୋଽସି ବାତ୍ସଂସ୍ତନ୍ନାଂ ଚୂଡ଼ଂ ବଧାତ୍ ॥

ବାଜସ୍ୟ ନୁ ପ୍ରସବେ ମାତରଂ ମହୀମଦିତିଂ ନାମ ବଚସା କରାମହେ ।

ୟସ୍ୟାମିଦଂ ବିଶ୍ଵଂ ଭୁବନମାବିବେଶ ତସ୍ୟାଂ ନୋ ଦେବଃ ସବିତା ଧର୍ମ ସାବିଷତ୍ ॥

ଅସ୍ମ୍ଭୁ (୧) ଛରମୃତମସ୍ତୁ ଭେଷଜମପାମୁତ ପ୍ରଶସ୍ତିଷ୍ଠା ଭବଥ ବାଜିନଃ ॥

ବାୟୁର୍ବା ଭା ମନୁର୍ବା ଭା ଗନ୍ଧର୍ବାଃ ସପ୍ତବିଂଶତିଃ ।

ତେ ଅଗ୍ନେ ଅଶ୍ଵମାୟୁଞ୍ଜନ୍ତେ ଅସ୍ମିଞ୍ଜବମାଦଧୁଃ ॥

ଅପାଂ ନପାଦାଶୁହେମନ୍ ନ ଉର୍ମିଃ କକୁଭ୍ଵାନ୍ ପ୍ରତୂର୍ତ୍ତିର୍ବାଜସାତମସ୍ତେନାୟଂ ବାଜଂ ସେତ୍ ॥

ବିଷ୍ଣୋଃ କ୍ରମୋଽସି ବିଷ୍ଣୋଃ କ୍ରାନ୍ତମସି ବିଷ୍ଣୋର୍ବିକ୍ରାନ୍ତମସ୍ୟତ୍-କୌ ନ୍ୟତ୍-କାବୃଭିତୋ ରଥଂ

ୟୌ ଧ୍ଵାନ୍ତଂ ବାତାଗ୍ରମନ୍ ସଂଚରନ୍ତୌ ଦୁରେହେତିରିନ୍ଦ୍ରିୟାବାନ୍ ପତନ୍ତୀ ତେ ନୋଽଗ୍ନୟଃ

ପପ୍ରୟଃ ପାରୟନ୍ତୁ (୨) ॥ (ଅସ୍ମ୍ଭୁ ନ୍ୟତ୍-କୌ ପଞ୍ଚଦଶ ଚ) ॥ ୧। ୭। ୭॥

(ରଥଧାବନମ୍ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଦେବସ୍ୟାହଂ ସବିତୁଃ ପ୍ରସବେ ବୃହସ୍ପତିନା ବାଜଜିତା ବାଜଂ ଜେଷଂ ଦେବସ୍ୟାହଂ

ସବିତୁଃ ପ୍ରସବେ ବୃହସ୍ପତିନା ବାଜଜିତା ବର୍ଷିଷଂ ନାକଂ ରୁହେୟମିନ୍ଦ୍ରାୟ ବାଚଂ ବଦତେନ୍ଦ୍ରଂ

ବାଜଂ ଜାପୟତେନ୍ଦ୍ରୋ ବାଜମଜୟିତ୍ ।

ଅଶ୍ଵାଜନି ବାଜିନି ବାଜେଷୁ ବାଜିନୀବତ୍ୟଶ୍ଵାନ୍-ସୁମସ୍ତୁ ବାଜୟ ॥

ଅର୍ବାସି ସପ୍ତରସି ବାଜ୍ୟସି ବାଜିନୋ ବାଜଂ ଧାବତ ମରୁତାଂ ପ୍ରସବେ ଜୟତୁ ବି ଯୋଜନା

ମିମୀଧୁମଧ୍ଵନଃ ଶ୍ଵଜ୍ଞାତୁ (୧) କାଷ୍ଠାଂ ଗଚ୍ଛତୁ ବାଜେ ବାଜେଽବତ ବାଜିନୋ ନୋ ଧନେଷୁ

ବିପ୍ରା ଅମୃତା ରତଞ୍ଜାଃ ॥

ଅସ୍ୟ ମଧୁଂ ପିବତ ମାଦୟଂ ତୃପ୍ତା ଯାତ ପଥର୍ଭର୍ଦ୍ଦେବୟାନୈଃ ॥

ତେ ନେ। ଅବଂତୋ ହବନ୍ତୁତୋ ହବଂ ବିଶ୍ୱେ ଶୁଶ୍ରୁ ବାଜିନଃ ॥
 ମିତ୍ରବଃ ସହସ୍ରା ମେଧସାତା ସନିଷ୍ୟବଃ ।
 ମହୋ ଯେ ରତ୍ନଂ ସମିଧେଷୁ ଜତ୍ନିରେ ଶଂ ନୋ ଭବନ୍ତୁ ବାଜିନୋ ହବେଷୁ ॥
 ଦେବତାତା ମିତ୍ରବଃ ସ୍ୱର୍ଜଃ ।
 ଜୟନ୍ତୋଽହିଂ ବୃକଂ ରକ୍ଷାଂ ଶିଂ ସନେମ୍ୟସ୍ତଦ୍ୟୟନ୍ତବନ୍ (୨) ମୀବାଃ ॥
 ଏଷ ସ୍ୟ ବାଜୀ ଶିପ୍ତଶିଂ ତୁରଣ୍ୟତି ଗ୍ରୀବାୟାଂ ବୁଞ୍ଜୋ ଅପିକ୍ଷ ଆସନି ।
 କ୍ରତୁଂ ଦଧୁକ୍ରା ଅନୁ ସଂତବୀଭତ୍ ପଥାମତ୍-କାଂ ସ୍ୟନ୍ତାପନୀଫଣତ୍ ॥
 ଭୃତ ସ୍ଥାସ୍ୟ ଦ୍ରବତସ୍ତୁରଣ୍ୟତଃ ପୂର୍ଣଂ ନ ବେରନ୍ତୁ ବାତି ପ୍ରଗର୍ଧନଃ ।
 ଶ୍ୟେନସ୍ୟେବ ପ୍ରଜତୋ ଅତ୍-କ୍ୱସଂ ପରି ଦଧୁକ୍ରାବ୍-ଶଃ ସହୋଜା ତରିତ୍ରତଃ ॥
 ଆ ମା ବାଜସ୍ୟ ପ୍ରସବୋ ଜଗମ୍ୟାଦା ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବା ବିଶ୍ୱଶମ୍ଭୁ ।
 ଆ ମା ଗନ୍ତାଂ ପିତରା (୩) ମାତରା ତାଂମା ସୋମୋ ଅମୃତଭାୟ ଗମ୍ୟାତ୍ ॥
 ବାଜିନୋ ବାଜଜିତୋ ବାଜଂ ସରିଷ୍ୟନ୍ତୋ ବାଜଂ ଜେଷ୍ୟନ୍ତୋ ବୃହସ୍ପତେର୍ଭାଗମବଂ ଜିହ୍ୱତ୍
 ବାଜିନୋ ବାଜଜିତୋ ବାଜଂ ସସ୍ତବାଂସୋ ବାଜଂ ଜିଗିବାଂସୋ ବୃହସ୍ପତେର୍ଭାଗେ ନି
 ମୃଦ୍ବମିୟଂ ବଃ ସା ସତ୍ୟା ସଂଧାଂଭୂଦ୍ୟାମିନ୍ଦ୍ରେଣ ସମଧ୍ୟୁମଜାଜିପତ ବନସ୍ୱତୟ ଇନ୍ଦ୍ରଂ
 ବାଜଂ ବିମୁତ୍ୟଧ୍ୱମ୍ (୪) ॥ (ଋଜୁତ ଯୁୟବନ୍-ପିତରା ହିତଭାରିଂଶଜ) ॥ ୧। ୭। ୮ ॥

(ଯୁପାରୋହଣମ୍ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

କ୍ଷତ୍ରସ୍ୟୋଲ୍-ବମସି କ୍ଷତ୍ରସ୍ୟ ଯୋନିରସି ଜାୟ ଏହି ସୁବୋ ରୋହାବ ରୋହାବ ହି
 ସୁବରହଂ ନାବୁଭୟୋଃ ସୁବୋ ରୋକ୍ଷ୍ୟାମି ବାଜଶ୍ଚ ପ୍ରସବଶ୍ଚାପିଜଶ୍ଚ କ୍ରତୁଶ୍ଚ ସୁବଶ୍ଚ ମୁଧା
 ତ ବ୍ୟଶ୍ଚିୟଶ୍ଚାଂଭ୍ୟାୟନଶ୍ଚାତ୍ୟଶ୍ଚ ଭୌବନଶ୍ଚ ଭୁବନଶ୍ଚାଧିପତିଶ୍ଚ । ଆୟୁର୍ଯୁଜ୍ଞେନ କଳ୍ପତାଂ

ପ୍ରାଣୋ ଯୁଜେନି କଳ୍ପତାମପାନୋ (୧) ଯୁଜେନି କଳ୍ପତାଂ ବ୍ୟାନୋ ଯୁଜେନି କଳ୍ପତାଂ
 ଚକ୍ଷୁର୍ଯୁଜେନି କଳ୍ପତାଂ ଶ୍ରୋତ୍ରଂ ଯୁଜେନି କଳ୍ପତାଂ ମନୋ ଯୁଜେନି କଳ୍ପତାଂ ବାଗ୍ୟଜେନି
 କଳ୍ପତାମାମ୍ ଯୁଜେନି କଳ୍ପତାଂ ଯୁଜୋ ଯୁଜେନି କଳ୍ପତାଂ ସୁବର୍ଦ୍ଦେବାଂ ଅଗନ୍ତୁମୃତା
 ଅଭୁମ ପ୍ରଜାପତେଃ ପ୍ରଜା ଅଭୁମ ସମହଂ ପ୍ରଜୟା ସଂ ମୟା ପ୍ରଜା ସମହଂ
 ରାୟସ୍ତୋଷେଶ ସଂ ମୟା ରାୟସ୍ତୋଷୋଽନ୍ୟାୟ ଭୂଽନ୍ୟାୟାୟ ଭୂ ବାଜାୟ ଭୂ
 ବାଜଜିତ୍ୟାୟେ ଭୂଽମୃତମସି ପୁଷ୍ଟିରସି ପ୍ରଜନନମସି (୨)॥

(ଅପାନୋ ବାଜାୟ ନବଂ ଚ) ॥ ୧। ୭। ୯॥

(ଅନୁହୋମାଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ବାଜସ୍ୟେନଂ ପ୍ରସବଃ ସୁଷୁବେ ଅଗ୍ନେ ସୋମଂ ରାଜାନମୋଷଧୀଷୁସୁ ।
 ତା ଅସ୍ମଭ୍ୟଂ ମଧୁମତୀର୍ଭବନ୍ତୁ ବୟଂ ରାଷ୍ଟ୍ରେ ଜାଗ୍ରିୟାମ ପୁରୋହିତାଃ ॥
 ବାଜସ୍ୟେନଂ ପ୍ରସବ ଆ ବଭୁବେନା ତୁ ବିଶ୍ୱା ଭୁବନାନି ସର୍ବତଃ ।
 ସ ବିରାଜଂ ପର୍ଯ୍ୟେତି ପ୍ରଜାନନ୍ ପ୍ରଜାଂ ପୁଷ୍ଟିଂ ବର୍ଧୟମାନୋ ଅସ୍ମେ ॥
 ବାଜସ୍ୟେନାଂ ପ୍ରସବଃ ଶିଶିର୍ମେ ଦିବମିନା ତୁ ବିଶ୍ୱା ଭୁବନାନି ସମ୍ରାଟ୍ ।
 ଅଦିକ୍ଷନ୍ତଂ ଦାପୟନ୍ତୁ ପ୍ରଜାନନ୍ ରୟିଂ (୧) ଚ ନଃ ସର୍ବବୀରାଂ ନି ଯଜ୍ଞତୁ ॥
 ଅଗ୍ନେ ଅଜ୍ଞା ବଦେହ ନଃ ପ୍ରତି ନଃ ସୁମନା ଭବ ।
 ପ୍ର ଶୋ ଯଜ୍ଞ ଭୁବନ୍ଧତେ ଧନୁଦା ଅସି ନସ୍ତମ୍ ॥
 ପ୍ର ଶୋ ଯଜ୍ଞଭୟମା ପ୍ର ଭଗଃ ପ୍ର ବୃହସ୍ପତିଃ ।
 ପ୍ର ଦେବାଃ ପ୍ରୋତ ସୁନୃତା ପ୍ର ବାଗ୍-ଦେବୀ ଦଦାତୁ ନଃ ॥
 ଅୟମଶଂ ବୃହସ୍ପତିମିନ୍ଦ୍ରଂ ଦାନାୟ ଚୋଦୟ ।

ବାଚଂ ବିଷ୍ଣୁଃ ସରସ୍ବତୀଃ ସବିତାରଂ (୨) ଚ ବାଜିନମ୍ ॥

ସୋମଂ ରାଜାନଂ ବରୁଣମଗ୍ନିମଦ୍ଭାରଭାମହେ ।

ଆଦିତ୍ୟାନ୍ ବିଷ୍ଣୁଃ ସୁର୍ଯ୍ୟଂ ବ୍ରହ୍ମାଣଂ ଚ ବୃହସ୍ପତିମ୍ ॥

ଦେବସ୍ୟା ଯା ସବିତୁଃ ପ୍ରସବେଃଶ୍ଚିନୋର୍ବାହୁଭ୍ୟାଂ ପୁଷ୍ଟୋ ହସ୍ତାଭ୍ୟାଂ ସରସ୍ବତ୍ୟେ ବାଚୋ

ୟଞ୍ଚୁର୍ଯନ୍ଦ୍ରେଶାଘ୍ନେଷ୍ଟା ସାମ୍ରାଜ୍ୟେନାଭି ଷିଞ୍ଚାମୀନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ବୃହସ୍ପତେଷ୍ଟା ସାମ୍ରାଜ୍ୟେନାଭି ଷିଞ୍ଚାମି(୩) ॥

(ରୁଦ୍ଧିଂ ସବିତାରଂ ଷବ୍-ତ୍ରୈଂଶଜ) ॥ ୧। ୭। ୧୦ ॥

(ଉଦ୍ଭିତୀଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଅଗ୍ନିରେକାକ୍ଷରେଣ ବାଚମୁଦଞ୍ଜୟଦ୍ବିନୌ ହ୍ୟକ୍ଷରେଣ ପ୍ରାଣାପାନାବୁଦଞ୍ଜୟତାଂ

ବିଷ୍ଣୁସ୍ୟକ୍ଷରେଣ ବ୍ରାହ୍ମ ଲୋକାନୁଦଞ୍ଜୟତ୍ ସୋମଶ୍ଚତୁରକ୍ଷରେଣ ଚତୁଷ୍ପଦଃ ପଶୁନୁଦଞ୍ଜୟତ୍

ପୁଷା ପଞ୍ଚାକ୍ଷରେଣ ପଞ୍ଜିମୁଦଞ୍ଜୟତା ଷଡ଼କ୍ଷରେଣ ଷଡ଼ତୁନୁଦଞ୍ଜୟନ୍ତୁରୁତଃ ସପ୍ତାକ୍ଷରେଣ

ସପ୍ତପଦଂ ଶକ୍ତରାମୁଦଞ୍ଜୟନ୍ ବୃହସ୍ପତିରକ୍ଷାକ୍ଷରେଣ ଗାୟତ୍ରୀମୁଦଞ୍ଜୟନ୍ତିତ୍ରୋ ନବାକ୍ଷରେଣ

ତ୍ରିବୃତଂ ସୋମମୁଦଞ୍ଜୟତ୍ (୧) ବରୁଣୋ ଦଶାକ୍ଷରେଣ ବିରାଜମୁଦଞ୍ଜୟଦିନ୍ଦ୍ର

ଏକାଦଶାକ୍ଷରେଣ ତ୍ରିଷ୍ଟୁଭମୁଦଞ୍ଜୟନ୍ତିଶ୍ଚେ ଦେବା ଦ୍ବାଦଶାକ୍ଷରେଣ

ଜଗତୀମୁଦଞ୍ଜୟନ୍ଦ୍ରସବିସ୍ବଲୋଦଶାକ୍ଷରେଣ ତ୍ରୟୋଦଶଂ ସୋମମୁଦଞ୍ଜୟନ୍

ରୁଦ୍ରାଶ୍ଚତୁର୍ଦଶାକ୍ଷରେଣ ଚତୁର୍ଦଶଂ ସୋମମୁଦଞ୍ଜୟନ୍ନାଦିତ୍ୟାଃ ପଞ୍ଚଦଶାକ୍ଷରେଣ ପଞ୍ଚଦଶଂ

ସୋମମୁଦଞ୍ଜୟନ୍ନଦିତିଃ ଷୋଡ଼ଶାକ୍ଷରେଣ ଷୋଡ଼ଶଂ ସୋମମୁଦଞ୍ଜୟତ୍ ପ୍ରଜାପତିଃ

ସପ୍ତଦଶାକ୍ଷରେଣ ସପ୍ତଦଶଂ ସୋମମୁଦଞ୍ଜୟତ୍ (୨) ॥

(ତ୍ରିବୃତଂ ସୋମମୁଦଞ୍ଜୟତ୍ ଷବ୍ଦଭାରିଂଶଜ) ॥ ୧। ୭। ୧୧ ॥

(ଅତିଗ୍ରାହ୍ୟାଃ । ସୋମରକ୍ଷିଃ)

ଉପୟାମଗୃହୀତୋଽସି ନୁଷଦଂ ଓ ଦୁଷଦଂ ଭୁବନସଦମିନ୍ଦ୍ରାୟ ଜୁଷ୍ଟଂ ଗୃହ୍ୟାମ୍ୟେଷ ତେ
ଯୋନିରିନ୍ଦ୍ରାୟ ଓପୟାମଗୃହୀତୋଽସ୍ୟସୁଷଦଂ ଓ ଘୃତସଦଂ ବ୍ୟୋମସଦମିନ୍ଦ୍ରାୟ ଜୁଷ୍ଟଂ
ଗୃହ୍ୟାମ୍ୟେଷ ତେ ଯୋନିରିନ୍ଦ୍ରାୟ ଓପୟାମଗୃହୀତୋଽସି ପୃଥ୍ବିଷଦଂ ଓଽନ୍ତରିକ୍ଷସଦଂ
ନାକସଦମିନ୍ଦ୍ରାୟ ଜୁଷ୍ଟଂ ଗୃହ୍ୟାମ୍ୟେଷ ତେ ଯୋନିରିନ୍ଦ୍ରାୟ ଓ ॥

ୟେ ଗ୍ରହାଃ ପଞ୍ଚଜନନା ଯେଷାଂ ତ୍ରିସ୍ରଃ ପରମଜାଃ ।

ଦୈବ୍ୟଃ କୋଶଃ (୧) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ-ଜିତଃ ।

ତେଷାଂ ବିଶ୍ୱପ୍ରିୟାଶାମିଷମୁର୍ତ୍ତିଂ ସମଗ୍ରଭୀମେଷ ତେ ଯୋନିରିନ୍ଦ୍ରାୟ ଓ ॥

ଅପାଂ ରସମୁଦ୍ବିଧସଂ ସୁର୍ଯ୍ୟରଶ୍ମିଂ ସମାଭୂତମ୍ ।

ଅପାଂ ରସସ୍ୟ ଯୋ ରସସ୍ତଂ ବୋ ଗୃହ୍ୟାମ୍ୟଭ୍ରମେଷ ତେ ଯୋନିରିନ୍ଦ୍ରାୟ ଓ ॥

ଅୟା ବିଷ୍ଣା ଜନୟନ୍ କର୍ବରାଶି ସ ହି ଘୃଣିରୁରୁର୍ବରାୟ ଗାତୁଃ ।

ସ ପ୍ରତ୍ୟୁଦୈକ୍ଷରୁଣୋ ମଧ୍ୟୋ ଅଗ୍ରଂ ସ୍ୱାୟାଂ ଯଭ୍ରନ୍ତବାଂ ତନୁମୈରୟତ ।

ଉପୟାମଗୃହୀତୋଽସି ପ୍ରଜାପତିୟେ ଓ ଜୁଷ୍ଟଂ ଗୃହ୍ୟାମ୍ୟେଷ ତେ ଯୋନିଃ ପ୍ରଜାପତିୟେ ଓ

(୨) ॥ (କୋଶସ୍ତନ୍ତବାଂ ତ୍ରୟୋଦଶ ଚ) ॥ ୧ । ୭ । ୧୨ ॥

(କାମ୍ୟୟାଜ୍ୟାପୁରୋହୁବାକ୍ୟାଃ । ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅନ୍ୱହ ମାସା ଅନ୍ୱିହନାନ୍ୟନ୍ୱୋଷଧୀରନ୍ତୁ ପର୍ବତାସଃ ।

ଅନ୍ୱିହ୍ରଂ ରୋଦସୀ ବାବଶ୍ମାନେ ଅନ୍ୱାପୋ ଅଜିହତ ଜାୟମାନମ୍ ॥

ଅନ୍ତୁ ତେ ଦାୟି ମହ ଇନ୍ଦ୍ରିୟାୟ ସତ୍ରା ତେ ବିଶ୍ୱମନ୍ତୁ ବୃତ୍ରହତ୍ୟେ ।

ଅନ୍ତୁ କ୍ଷତ୍ରମନ୍ତୁ ସହୋ ଯଜତ୍ରେନ୍ତ୍ର ଦେବେଭିରନ୍ତୁ ତେ ନୁଷହ୍ୟେ ॥

ଇନ୍ଦ୍ରାଣୀମାସୁ ନାରିଷ୍ଠ ସୁପତ୍ନୀମହମଣ୍ଡବମ୍ ।

ନ ହ୍ୟସ୍ୟା ଅପରଂ ତନ ଜରସା (୧) ମରତେ ପତିଃ ॥

ନାହମିନ୍ଦ୍ରାଣି ରାରଣ ସଖ୍ୟର୍ବୁଷାକପେରୁତେ ।

ୟସ୍ୟେଦମପ୍ୟଂ ହବିଃ ପ୍ରିୟଂ ଦେବେଷୁ ଗଚ୍ଛତି ॥

ଯୋ ଜାତ ଏବ ପ୍ରଥମୋ ମନସ୍ସାନ ଦେବୋ ଦେବୀନ କ୍ରତୁନା ପର୍ଯ୍ୟୁଷତ୍ ।

ୟସ୍ୟ ଶୁଷ୍ମାଦ୍ରୋଦସୀ ଅଭ୍ୟସେତାଂ ନୃମ୍-ଶସ୍ୟ ମହା ସ ଜନାସ୍ତ ଇନ୍ଦ୍ରଃ ॥

ଆ ତେ ମହ ଇନ୍ଦ୍ରୋଦ୍ୟଗ୍ର ସମନ୍ୟବୋ ଯତ୍ ସମରନ୍ତ ସେନାଃ ।

ପତାତି ଦିଦ୍ୟୁନଈୟ ବାହୁବୋର୍ମା ତେ (୨) ମନୋ ବିଷ୍ଣୁନ୍ନିଶ୍ଚିତାରୀତ୍ ॥

ମା ନୋ ମର୍ଥୀରା ଭିରା ଦଞ୍ଜି ତନଃ ପ୍ର ଦାଶୁଷ୍ଠେ ଦାତବେ ଭୁରି ଯତ୍ ତେ ।

ନବ୍ୟା ଦେଷ୍ଠେ ଶସ୍ତେ ଅସ୍ମିନ୍ ତ ଉକ୍-ଥେ ପ୍ର ବ୍ରବାମ ବୟମିନ୍ଦ୍ର ସୁବନ୍ତଃ ॥

ଆ ତୁ ଭିର ମାକିରେତତ୍ ପରିଷାଦ୍ବିଦ୍ମା ହି ଭା ବସୁପତିଂ ବସୁନାମ୍ ।

ଇନ୍ଦ୍ର ଯତ୍ ତେ ମାହିନଂ ଦତ୍ତମସ୍ତ୍ୟସ୍ମଭ୍ୟଂ ତଦ୍ଭୟଶ୍ଚ (୩) ପ୍ର ଯନ୍ତି ॥

ପ୍ରଦାତାରଂ ହବାମହ ଇନ୍ଦ୍ରମା ହବିଷା ବୟମ୍ ।

ଭୁଭା ହି ହସ୍ତା ବସୁନା ପୁଣସ୍ତାଃପ୍ର ଯଞ୍ଚ ଦକ୍ଷିଣାଦୋତ ସବ୍ୟାତ୍ ॥

ପ୍ରଦାତା ବକ୍ରୀ ବୃଷଭସ୍ତୁରାଷାର-ଛୁଷ୍ମା ରାଜା ବୃତ୍ରହା ସୋମପାବା ।

ଅସ୍ମିନ୍ ଯଜ୍ଞେ ବହିଷ୍ୟା ନିଷଦ୍ୟାଥା ଭବ ଯଜମାନାୟ ଶଂ ଯୋଃ ॥

ଇନ୍ଦ୍ରଃ ସୁତ୍ରାମା ସ୍ବବାଂ ଅବୋଭିଃ ସୁମୃତୀକୋ ଭବତୁ ବିଶ୍ବବେଦାଃ ।

ବାଧତାଂ ହେଷୋ ଅଭୟଂ କୃଣୋତୁ ସୁବୀର୍ଯ୍ୟ (୪) ପତୟଃ ସ୍ୟାମ ॥

ତସ୍ୟ ବୟଂ ସୁମତୌ ଯଜ୍ଞିୟସ୍ୟାପି ଭଦ୍ରେ ସୌମନସେ ସ୍ୟାମ ।

ସ ସୁତ୍ରାମ୍ନା ସ୍ୱବାଂ ଇନ୍ଦ୍ରୋ ଅସ୍ମେ ଆରାଜିଦ୍ୱେଷଃ ସନ୍ତୁତନ୍ତୁନ୍ନୋତୁ ॥

ରେବତୀର୍ନଃ ସଧ୍ୱମାଦ୍ ଇନ୍ଦ୍ରୋ ସନ୍ତୁ ତୁବିବାଜାଃ । କ୍ଷୁମନ୍ତୋ ଯାଭିର୍ନଦେନ ॥

ପ୍ରୋ ଷ୍ଟସ୍ତେ ପୁରୋରଥମିନ୍ଦ୍ରାୟ ଶୁଷମର୍ଚତ ।

ଅଭୀକେ ଚିଦୁ ଲୋକକୃତ୍ ସଜେ ସମସ୍ତୁ ବୃତ୍ରହା ।

ଅସ୍ମାକଂ ବୋଧୁ ଚୋଦିତା ନଭଃତାମନ୍ୟକେଷାମ୍ ।

ଜ୍ୟାକା ଅଧୁ ଧନ୍ୱସୁ (୫) ॥ (ଜରସା ମା ତେ ହର୍ଯ୍ୟଶ୍ଚ ସୁବୀର୍ଯ୍ୟସ୍ୟାଧ୍ୟେକଂ ଚ) ॥ ୧। ୭। ୧୩॥

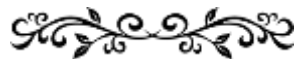
(ପାକ୍ୱୟଞ୍ଜଂ ସଂ ଶ୍ରୀବାଃ ପୁରୋଷଂ ବୃହସ୍ପୋହଂ ଧୁବାମଗୁନ୍ଦେତ୍ୟାହଦେବଂ ସବିତର୍ଦେବସ୍ୟାହଂ କ୍ଷତ୍ରସ୍ୟୋଲ୍-
ବଂ ବାଜସ୍ୟେମମଗ୍ନିରେକାକ୍ଷରେଣୋଽପୟାମ ଗୃହୀତୋଽସ୍ୟନ୍ତୁ ମାସାସ୍ତନ୍ନୋଦଶ ॥ ୧୩ ॥)

(ପାକ୍ୱୟଞ୍ଜଂ ପୁରୋଷଂ ଧୁବାଂ ବି ସୃଜତେ ଚ ନଃ ସର୍ବବୀରାଂ ପତୟଃ ସ୍ୟାମୈକଂ ପଞ୍ଚାଶତ୍ ॥ ୫୧ ॥)

(ପାକ୍ୱୟଞ୍ଜଂ ଧନ୍ୱସୁ ॥)

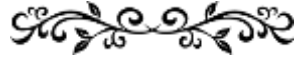
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ପ୍ରଥମକାଣ୍ଡେ ସପ୍ତମଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥ ୭ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ପ୍ରଥମକାଣ୍ଡେ ଅଷ୍ଟମଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥

| ରାଜସୂୟଃ |

(ଅନୁମତାଦିୟାଗାଃ ନୈରୂତମନ୍ତ୍ରାଣ୍ଡ । ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅନୁମତୈଃ ପୁରୋଡାଶମୁଷ୍ଟାକପାଲଂ ନିର୍ବପତି ଧୈନ୍ୟର୍ଦକ୍ଷିଣା ଯେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଃ ଶମ୍ୟାୟା
ଅବଶୀୟନ୍ତେ ତଂ ନୈରୂତମେକକପାଲଂ କୃଷ୍ଣଂ ବାସଃ କୃଷ୍ଣଦୂଷଂ ଦକ୍ଷିଣା ବାହି
ସ୍ବାହାଃଃହୃତିଂ କୁଷ୍ଠାଣ ଏଷ ଡେ ନିରୂତେ ଭାଗୋ ଭୂତେ ହବିଷ୍ମତ୍ୟସି ମୁଞ୍ଚେମମଂହସଃ
ସ୍ବାହା ନମୋ ଯ ଇଦଂ ଚକାରାଃଃଦିତ୍ୟଂ ଚୂରୁଂ ନିର୍ବପତି ବରୋ ଦକ୍ଷିଣା
ଅଂଗ୍ରାବୈଷ୍ଣବମେକାଦଶକପାଲଂ ବାମନୋ ବହୀ ଦକ୍ଷିଣାଂଗ୍ରାଷୋମୀୟମେ (୧)
କାଦଶକପାଲଂ ହିରଣ୍ୟଂ ଦକ୍ଷିଣୈନ୍ଦ୍ରମେକାଦଶକପାଲମୃଷ୍ଟଭୋ ବହୀ
ଦକ୍ଷିଣାଂଗ୍ରୋୟମୁଷ୍ଟାକପାଲମୈନ୍ଦ୍ରଂ ଦଧ୍ୟୁଷ୍ଟଭୋ ବହୀ ଦକ୍ଷିଣୈନ୍ଦ୍ରାଗ୍ରଂ ଦ୍ବାଦଶକପାଲଂ
ବୈଶ୍ୱଦେବଂ ଚୂରୁଂ ପ୍ରଥମଜୋ ବହୋ ଦକ୍ଷିଣା ସୌମ୍ୟଂ ଶ୍ୟାମାକଂ ଚୂରୁଂ ବାସୋ ଦକ୍ଷିଣା
ସରସ୍ୱତୈଃ ଚୂରୁଂ ସରସ୍ୱତେ ଚୂରୁଂ ମୈଥୁନୌ ଗାବୌ ଦକ୍ଷିଣା (୨)॥

(ଅଗ୍ରାଷୋମୀୟଂ ଚତୁଷ୍ପିଂଶକ) ॥ ୧। ୮। ୧॥

(ଚାତୁର୍ମାସ୍ୟେଷୁ ପ୍ରଥମଂ ବୈଶ୍ୱଦେବପର୍ବ । ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଆଗ୍ନେୟମୁଷ୍ଟାକପାଲଂ ନିର୍ବପତି ସୌମ୍ୟଂ ଚୂରୁଂ ସାବିତ୍ରଂ ଦ୍ବାଦଶକପାଲଂ ସାରସ୍ୱତଂ
ଚୂରୁଂ ପୌଷଂ ଚୂରୁଂ ମାରୁତଂ ସପ୍ତକପାଲଂ ବୈଶ୍ୱଦେବାମାମିକ୍ଷା
ଦ୍ୟାବାପୃଥ୍ୱ୍ୟମେକକପାଲମ୍ (୧)॥ (ଆଗ୍ନେୟଂ ସୌମ୍ୟଂ ମାରୁତମୁଷ୍ଟାଦଶ) ॥ ୧। ୮। ୨॥

(ଦ୍ଵିତୀୟଂ ବରୁଣପ୍ରଘାସପର୍ବ । ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଶ୍ରୀଯୁଗ୍ମମେକାଦଶକପାଳଂ ମାରୁତୀମାମିକ୍ଷାଂ ବାରୁଣୀମାମିକ୍ଷାଂ କାୟମେକକପାଳଂ

ପ୍ରଘାସ୍ୟାନ୍ ହବାମହେ ମରୁତୋଃ ଯୁଜ୍ଞବାହସଃ କରୁନ୍ଧେଶ ସଂଜୋଷସଃ ॥

ମୋ ଷୁ ଶ ଇନ୍ଦ୍ର ପୁଷ୍ଟ ଦେବାସ୍ତୁ ସ୍ତ ତେ ଶୁଷ୍ଟିନବିନ୍ଦା ।

ମହୀ ହ୍ୟସ୍ୟ ମାରୁତୋଃ ଯବ୍ୟା ।

ହବିଷ୍ମତୋ ମରୁତୋଃ ବନ୍ଦିତେ ଗୀଃ ॥

ୟଦ୍ ଗ୍ରାମେ ଯଦରଣ୍ୟେ ଯଦ୍ ସଭାୟାଂ ଯଦିନ୍ଦ୍ରିୟେ ।

ୟଜ୍ଞସ୍ତେ ଯଦୟଂ ଏନଶ୍ଚକ୍ରମା ବୟମ୍ ।

ୟଦେକସ୍ୟାଧୁ ଧର୍ମଶି ତସ୍ୟାବୟଜନମସି ସ୍ଵାହା ॥

ଅକ୍ରନ୍ କର୍ମ କର୍ମକୃତଃ ସହ ବାତା ମୟୋ ଭୁବା ।

ଦେବେଭ୍ୟଃ କର୍ମ କୃତ୍ଵାଃସ୍ତଂ ପ୍ରେତ ସୁଦାନବଃ (୧) ॥ (ବିନ୍ଦଂ ଯଦ୍ଵିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୧ । ୮ । ୩ ॥

(ତୃତୀୟଂ ସାକମେଧପର୍ବ । ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଗ୍ନୟେନୀକବତେ ପୁରୋତାଶମଷ୍ଟାକପାଳଂ ନିବପତି ସାକଂ ସୁୟେଶୋଦ୍ୟତା

ମରୁଦ୍-ଭ୍ୟଃ ସାନ୍ତପନେଭ୍ୟା ମଧ୍ୟନ୍ଦନେ ତରୁଂ ମରୁଦ୍-ଭ୍ୟା ଗୃହମେଧୁଭ୍ୟଃ ସର୍ବାସାଂ

ଦୁଷ୍ଟେ ସାୟଂ ତରୁମ୍ ପୁର୍ଣ୍ଣା ଦର୍ବି ପରା ପତ ସୁପୁର୍ଣ୍ଣା ପୁନରାପତ ।

ବସ୍ମେବ ବି କ୍ରୀଣାବହା ଇଷମୂର୍ଜଂ ଶତକ୍ରତୋ ॥

ଦେହି ମେ ଦଦାମି ତେ ନି ମେ ଧେହି ନି ତେ ଦଧେ ।

ନିହାରମିନ୍ନି ମେ ହରା ନିହାରଂ (୧) ନି ହରାମି ତେ ॥

ମୁରୁଦ୍-ଭ୍ୟଃ କ୍ରୀଡ଼ିତ୍ୟଃ ପୁରୋଡାଶଃ ଽ ସ୍ତ୍ରୀକପାଳଂ ନିର୍ବପତି ସ୍ତ୍ରୀକଃ
ସୁରୋଽଶୋଦ୍ୟତାସ୍ତେନମିଷ୍ଟାକପାଳଂ ନିର୍ବପତି ସୌମ୍ୟଂ ତୁରୁଃ ସାବିତ୍ରଂ ହାଦଶକପାଳଃ
ସାରସ୍ବତଂ ତୁରୁଂ ପୌଷଂ ତୁରୁମୈନ୍ଦ୍ରାଗମେକାଦଶକପାଳମୈନ୍ଦ୍ରଂ ତୁରୁଂ
ବୈଶ୍ବକର୍ମଣମେକକପାଳମ୍ (୨) ॥ (ହରା ନିହାରଂ ତ୍ରିଂଶତଂ) ॥ ୧। ୮। ୪॥

(ମହାପିତୃୟଜ୍ଞଃ । ବିଶ୍ବେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସୋମାନ୍ ପିତୃମତେ ପୁରୋଡାଶଃ ଷଡ୍-କପାଳଂ ନିର୍ବପତି ପିତୃଭ୍ୟାଂ ବହିଷଦ୍-ଭ୍ୟା
ଧାନାଃ ପିତୃଭ୍ୟାଃଽଗ୍ନିଷ୍ଟାଭେଭ୍ୟାଃଽଭିବାନ୍ୟାନ୍ନୈ ଦୁଷ୍ଟେ ମୁକ୍ତ ମେତତ୍ ତେ ତତ୍ ଯେ ତ
ଭାମନ୍ତେତତ୍ ତେ ପିତାମହ ପ୍ରପିତାମହ ଯେ ତ୍ ଭାମନ୍ତ୍ର ପିତରୋ ଯଥାଭାଗଂ ମନ୍ଦ୍ୟଃ
ସୁସ୍-ଦୃଶଂ ଭା ବନ୍ଧଂ ମର୍ଦ୍ଦବନ୍ ମନ୍ଦିଷ୍ମାମହି ।

ପ୍ର ନୁନଂ ପୁର୍ଣ୍ଣବନ୍ଧୁରଃ ସ୍ତୁତୋ ଯାସି ବଶାଃ ଅନ୍ତୁ । ଯୋଜା ଦ୍ବିନ୍ଦ୍ର ତେ ହରୀ ॥ (୧)

ଅକ୍ଷନ୍ନମୀମଦନ୍ତ ହ୍ୟବ ପ୍ରିୟା ଅଧୁଷତ ।

ଅସ୍ତୋଷତ୍ ସ୍ବଭାନବୋ ବିପ୍ରା ନବିଷୟା ମୃତୀ । ଯୋଜା ଦ୍ବିନ୍ଦ୍ର ତେ ହରୀ ॥

ଅକ୍ଷନ୍ ପିତରୋଽମୀମଦନ୍ତ ପିତରୋଽତୀତୃପନ୍ତ ପିତରୋଽମୀମୃଜନ୍ତ ପିତରଃ ॥

ପରୈତ ପିତରଃ ସୋମ୍ୟା ଗନ୍ଧାରୈଃ ପଥୁଭିଃ ପୁର୍ବୈଃ ।

ଅଥା ପିତୃନ୍-ସୁବିଦତ୍ରାଃ ଅପୀତ ଯୁମେନ୍ ଯେ ସଧୁମାଦଂ ମଦନ୍ତି ॥

ମନୋ ହ୍ବା ହୁବାମହେ ନାରାଶଃସେନ୍ ସୋମେନ ପିତୃଣାଂ ତ୍ ମହ୍ନୁଭିଃ ॥

ଆ (୨) ନ ଏତୁ ମନଃ ପୁନଃ କ୍ରତ୍ବେ ଦକ୍ଷାନ୍ ଜୀବସେ । ଜ୍ୟୋକ୍ ତ୍ ସୁର୍ଯ୍ୟଂ ଦୃଶେ ॥

ପୁନର୍ନଃ ପିତରୋ ମନୋ ଦଦାତୁ ଦୈବ୍ୟା ଜନଃ । ଜୀବଂ ବ୍ରାତଃ ଽ ସତେମହି ॥

ଯଦନ୍ତରିକ୍ଷଂ ପୃଥୁବାମୁତ ଦ୍ୟାଂ ଯଦ୍ଭାତରଂ ପିତରଂ ବା ଜିହିଃସିମ ।

ଅଗ୍ନିର୍ନା ତସ୍ମାଦେନସ୍ୟୋ ଗାହଁପତ୍ୟଃ ପ ମୁଞ୍ଚିତୁ ଦୁରିତା ଯାନି ତକ୍ରମ କରୋତୁ
ମାନନେନସମ୍ (୩) ॥ (ହରା ମନ୍ତ୍ରଭିରା ଚତୁଷ୍ଟଦାରିଂଶଜ) ॥ ୧। ୮। ୫॥

(ତ୍ର୍ୟଂବକ ପୁରୋଡାଶାଃ । ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପୁତିପୁରୁଷମେକକପାଳାନ୍ନିବପ୍ରତ୍ୟେକମତିରିକ୍ତଂ ଯାବତ୍ତୋ ଗୃହ୍ୟାଃ ସ୍ନସ୍ତେଭ୍ୟଃ କମକରଂ
ପଶୁନାଂ ଶର୍ମାସି ଶର୍ମ ଯଜମାନସ୍ୟ ଶର୍ମ ମେ ଯଜ୍ଞେକ ଏବ ରୁଦ୍ରୋ ନ ଦ୍ୱିତୀୟାୟ ତସ୍ମ
ଆଷୁଷ୍ଠେ ରୁଦ୍ର ପଶୁସ୍ତଂ କୁଷସ୍ତୈଷ ତେ ରୁଦ୍ର ଭାଗଃ ସହ ସ୍ୱସ୍ରାଂମିକୟା ତଂ କୁଷସ୍ତ
ଭେଷଜଂ ଗବେଂଶ୍ଚାୟ ପୁରୁଷାୟ ଭେଷଜମଥୋ ଅସ୍ନଭ୍ୟଂ ଭେଷଜଂ ସୁଭେଷଜଂ (୧)
ୟଥାଂସତି ।

ସୁଗଂ ମେଷାୟ ମେଷ୍ୟା ଅବାମ୍ ରୁଦ୍ରମଦିମହ୍ୟବ ଦେବଂ ତ୍ର୍ୟମ୍ବକମ୍ ।

ୟଥା ନଃ ଶ୍ରେୟଃ କରନ୍ୟଥା ନୋ ବସ୍ୟସଃ କରନ୍ୟଥା ନଃ ପଶୁମତଃ କରନ୍ୟଥା ନୋ
ବ୍ୟବସାୟୟାତ୍ ॥

ତ୍ର୍ୟମ୍ବକଂ ଯଜାମହେ ସୁଗନ୍ଧିଂ ପୁଷ୍ଟିବଧନମ୍ ।

ଭର୍ବାରୁକମିବ ବନ୍ଧନାନ୍-ମୁତ୍ୟୋମୁଷ୍ଟୀୟା ମାଂମୃତାତ୍ ॥

ଏଷ ତେ ରୁଦ୍ର ଭାଗସ୍ତଂ କୁଷସ୍ତ ତେନାବସେନ ପୁରୋ ମୂର୍ଜିବତୋଽତୀହ୍ୟବତତଧନ୍ୱା

ପିନାକହସ୍ତଃ କୃତ୍ତିବାସାଃ (୨) ॥ (ସୁଭେଷଜମିହି ତ୍ରୀଣି ଚ) ॥ ୧। ୮। ୬॥

(ଶୁନାସୀୟମ୍; ଇନ୍ଦ୍ରତୁରୀୟମ୍; ପଞ୍ଚେଧ୍ୱୀୟମନ୍ତ୍ରାଃ; ଅପାମାର୍ଗହୋମମନ୍ତ୍ରାଣ୍ୱା ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଏନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନଂ ଦ୍ୱାଦଶକପାଳଂ ବୈଶ୍ୱଦେବଂ ତରୁମିନ୍ଦ୍ରାୟ ଶୁନାସୀରାୟ ପୁରୋଡାଶଂ

ଦ୍ୱାଦଶକପାଳଂ ବାୟୁବ୍ୟଂ ପୟଃ ସୌର୍ଯ୍ୟମେକକପାଳଂ ଦ୍ୱାଦଶଗ୍ରବଂ ସୀରଂ

ଦକ୍ଷିଣାଂଽଗ୍ନେୟମିଷ୍ଟାକପାଳଂ ନିବପତି ରୌଦ୍ରଂ ଗାବୀଧୁକଂ ତରୁମୈନ୍ଦ୍ରଂ ଦଧ୍ୱ ବାରୁଣଂ

ଯଦ୍‌ବିମଳଂ ତୁରୁଂ ବହିନୀଂ ଧେନୁର୍ଦକ୍ଷିଣାଂ ଯେ ଦେବାଃ ପୁରଃସଦୋଽଗ୍ନିନେତ୍ରା ଦକ୍ଷିଣସଦୋ
 ଯମନେତ୍ରାଃ ପଶ୍ଚାତ୍ସଦଃ ସବିତୁନେତ୍ରା ଉତ୍ତରସଦୋ ବରୁଣନେତ୍ରା ଉପରିଷଦୋ
 ବୃହସ୍ପତିନେତ୍ରା ରକ୍ଷୋହଶସ୍ତେ ନଃ ପାନ୍ତୁ ତେ ନୋଽବହୁ ତେଭ୍ୟାଂ (୧) ନମସ୍ତେଭ୍ୟଃ ସ୍ବାହା
 ସମୂହଂ ରକ୍ଷଃ ସଂ-ଦଗ୍ଧଂ ରକ୍ଷି ଇଦମାହଂ ରକ୍ଷୋଽଭି ସଂ ଦହାମ୍ୟଗ୍ନୟେ ରକ୍ଷୋଽଗ୍ନେ
 ସ୍ବାହା ଯମାୟ ସବିତ୍ରେ ବରୁଣାୟ ବୃହସ୍ପତିୟେ ଦୁବସତେ ରକ୍ଷୋଽଗ୍ନେ ସ୍ବାହା ପ୍ରଷ୍ଠିବାହୀ
 ରଥୋ ଦକ୍ଷିଣା ଦେବସ୍ୟା ଓ ସବିତୁଃ ପ୍ରସାବେଽଗ୍ନିନୋର୍ବାହୁଭ୍ୟାଂ ପୁଷ୍ଟୋ ହସ୍ତାଭ୍ୟାଂ
 ରକ୍ଷସୋ ବଧଂ କୁହୋମି ହୃତଂ ରକ୍ଷୋଽବଧୁଷ୍ଣୁ ରକ୍ଷୋ ଯଦ୍‌ସ୍ତେ ତଦକ୍ଷିଣା (୨)॥

(ତେଭ୍ୟଃ ପଞ୍ଚତଦ୍ଭାରିଂଶକ) ॥ ୧। ୮। ୭॥

(ଦେବିକାଦି କର୍ମକ୍ଷତ୍ବମ୍ । ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଧାତ୍ରେ ପୁରୋତାଶଂ ଦ୍ବାଦଶକପାଲଂ ନିର୍ବପତ୍ୟନ୍ତମତ୍ୟେ ତୁରୁଂ ରାକାୟେ ତୁରୁଂ
 ସିନୀବାଲ୍ୟେ ତୁରୁଂ କୁହ୍ନେ ତୁରୁଂ ମିଥୁନୋ ଗାବୋ ଦକ୍ଷିଣାଽଽଗ୍ନାବୈଷ୍ଟବମେକାଦଶକପାଲଂ
 ନିର୍ବପତ୍ୟଦ୍ରାବୈଷ୍ଟବମେକାଦଶକପାଲଂ ବୈଷ୍ଟବଂ ତ୍ରିକପାଲଂ ବାମନୋ ବହୀ
 ଦକ୍ଷିଣାଽଽଗ୍ନୀମୀୟମେକାଦଶକପାଲଂ ନିର୍ବପତୀଦ୍ରାସୋମୀୟମେକାଦଶକପାଲଂ ସୌମ୍ୟଂ
 ତୁରୁଂ ବହୁର୍ଦକ୍ଷିଣା ସୋମାପୌଷ୍ଠଂ ତୁରୁଂ ନିର୍ବପତ୍ୟଦ୍ରାପୌଷ୍ଠଂ ତୁରୁଂ ପୌଷ୍ଠଂ ତୁରୁଂ
 ଶ୍ୟାମୋ ଦକ୍ଷିଣା ବୈଶ୍ବାନରଂ ଦ୍ବାଦଶକପାଲଂ ନିର୍ବପତି ହିରଣ୍ୟଂ ଦକ୍ଷିଣା ବାରୁଣଂ
 ଯଦ୍‌ବିମଳଂ ତୁରୁମଶ୍ୱୋ ଦକ୍ଷିଣା (୧)॥ (ବୈଶ୍ବାନରଂ ଦ୍ବାଦଶକପାଲଂ ନିରୁଷ୍ଣୋ ଚ) ॥ ୧। ୮। ୮॥

(ରତ୍ନିନାଂ ହବୀଂଷି; ଅଭିଷେଚନୀୟସ୍ୟ ଦୀକ୍ଷଣୀୟା ଚ । ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ବାହ୍ନିସ୍ତତ୍ୟଂ ତୁରୁଂ ନିର୍ବପତି ବ୍ରହ୍ମଣୋ ଗୁହେ ଶିତିପୁଷ୍ଟୋ ଦକ୍ଷିଣୈନ୍ଦ୍ରମେକାଦଶକପାଲଂ
 ରାଜନ୍ୟସ୍ୟ ଗୁହ ରକ୍ଷଭୋ ଦକ୍ଷିଣାଽଽଦିତ୍ୟଂ ତୁରୁଂ ମହିଷ୍ୟେ ଗୁହେ ଧେନୁର୍ଦକ୍ଷିଣା ନୈରୁତଂ

ଚରୁଂ ପରିବୁଦ୍ଧେଽପି ଗୁହେ କୁଷ୍ଠାନାଂ ବ୍ରାହ୍ମଣାଂ ନୃଶନିର୍ଭିନ୍ନଂ କୁଷ୍ଠା କୁଟା
 ଦକ୍ଷିଣାଃଃସ୍ନେହମିଷ୍ଟାକପାଳଃ ସେନାନେମାଂ ଗୁହେ ହିରଣ୍ୟଂ ଦକ୍ଷିଣା ବାରୁଣଂ ଦଶକପାଳଃ
 ସୁତସ୍ୟାଂ ଗୁହେ ମହାନିରଞ୍ଜେ ଦକ୍ଷିଣା ମାରୁତଃ ସପ୍ତକପାଳଂ ଗ୍ରାମଣ୍ୟାଂ ଗୁହେ
 ପୃଷ୍ଠିର୍ଦକ୍ଷିଣା ସାବିତ୍ରଂ ହାଦଶକପାଳଂ (୧) କ୍ଷୁଦ୍ରଗୁହ ଉପଧୁଷ୍ଟୋ ଦକ୍ଷିଣାଃଃଶ୍ଚିନଂ ଦ୍ଵିକପାଳଃ
 ସଂଗ୍ରହୀତୁଗୁହେ ସଂବାତେମାଂ ଦକ୍ଷିଣା ପୌଷଂ ଚରୁଂ ଭାଗଦୁଦସ୍ୟାଂ ଗୁହେ ଶ୍ୟାମୋ ଦକ୍ଷିଣା
 ରୌଦ୍ରଂ ଗାବୀଧୁକଂ ଚରୁମକ୍ଷାବାପସ୍ୟାଂ ଗୁହେ ଶିବଲ୍ ଉଦ୍ଘାରେ ଦକ୍ଷିଣେନ୍ଦ୍ରାୟ ସୁଦ୍ରାମ୍-ଣେ
 ପୁରୋତାଶମେକାଦଶକପାଳଂ ପ୍ରତି ନିର୍ବପତୀନ୍ଦ୍ରାୟାଃଃହୋମୁଚ୍ଚେଃଃଂ ନେ ରାଜା ବୃତ୍ରହା
 ରାଜା ଭୃତ୍ଵା ବୃତ୍ରଂ ବଧାନ୍ଵେତ୍ରାବାହ୍ନିସ୍ତତ୍ୟଂ ଭବତି ଶ୍ଵେତାୟେ ଶ୍ଵେତବିହାୟେ ଦୁଷ୍ଠେ
 ସ୍ଵୟଂମୁଚ୍ଚେ ସ୍ଵୟଂମଧୁତ ଆଜ୍ୟ ଆଶ୍ଵିତ୍-ଥେ (୨) ପାତ୍ରେ ଚତୁଃସ୍ରଜ୍ଞୋ ସ୍ଵୟମବପନ୍ନାୟେ
 ଶାଖାୟେ କୂର୍ଣ୍ଣାଃଃଶ୍ଵାଃଃକୂର୍ଣ୍ଣାଃଃଶ୍ଵ ଚକ୍ଷୁଲାନ ବି ଚିନ୍ତୁୟାଦ୍ୟେ କୂର୍ଣ୍ଣାଃଃ ସ ପୟସି ବାହ୍ନିସ୍ତତ୍ୟା
 ଯେଃଃକୂର୍ଣ୍ଣାଃଃ ସ ଆଜ୍ୟେ ମୈତ୍ରଃ ସ୍ଵୟଂକୃତା ବେଦିର୍ଭବତି ସ୍ଵୟଂ-ଦିନଂ ବହିଃ ସ୍ଵୟଂକୃତ
 ଲୁଧ୍ଵଃ ସୈବ ଶ୍ଵେତା ଶ୍ଵେତବିହାୟେ ଦକ୍ଷିଣା (୩)॥

(ସାବିତ୍ରଂ ହାଦଶକପାଳମାଶ୍ଵିତ୍-ଥେ ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶତ) ॥ ୧। ୮। ୯॥

(ଦେବସୁବାଂ ହବାଂଷି । ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଗ୍ନୟେ ଗୁହପତୟେ ପୁରୋତାଶମିଷ୍ଟାକପାଳଂ ନିର୍ବପତି କୁଷ୍ଠାନାଂ ବ୍ରାହ୍ମଣାଂ ସୋମାୟ
 ବନସ୍ପତୟେ ଶ୍ୟାମାକଂ ଚରୁଂ ସାବିତ୍ରେ ସତ୍ୟପ୍ରସବାୟ ପୁରୋତାଶଂ ହାଦଶକପାଳମାଶ୍ଵିନାଂ
 ବ୍ରାହ୍ମଣାଂ ରୁଦ୍ରାୟ ପଶୁପତୟେ ଗାବୀଧୁକଂ ଚରୁଂ ବୃହସ୍ପତୟେ ବାତସ୍ପତୟେ ନୈବାରଂ
 ଚରୁମିନ୍ଦ୍ରାୟ ଜ୍ୟେଷ୍ଠାୟ ପୁରୋତାଶମେକାଦଶକପାଳଂ ମହାବ୍ରାହ୍ମଣାଂ ମିତ୍ରାୟ
 ସତ୍ୟାୟାଃଃମାନାଂ ଚରୁଂ ବରୁଣାୟ ଧର୍ମପତୟେ ଯବମୟଂ ଚରୁଂ ସାବିତା ଦା

ପ୍ରସ୍ରବାନାଂ ସୁବତାମଗ୍ନିର୍ଗୃହପତୀନାଂ ସୋମୋ ବନସ୍ବତୀନାଂ ରୁଦ୍ରଃ ପଶୁନାଂ (୧)
 ବୃହସ୍ବତୀର୍ବାଚାମିନ୍ଦ୍ରୋ ଜ୍ୟେଷ୍ଠାନାଂ ମିତ୍ରଃ ସତ୍ୟାନାଂ ବରୁଣୋ ଧର୍ମପତୀନାଂ ଯେ ଦେବା
 ଦେବସୁବଃ ସ୍ବ ତ ଇମମାମୁଷ୍ୟାୟାଶମନମିତ୍ରାୟ ସୁବଧ୍ବଂ ମହତେ କ୍ଷତ୍ରାୟ ମହତ
 ଆଧିପତ୍ୟାୟ ମହତେ ଜାନରାଜ୍ୟାୟୈଷ ବୋ ଭରତା ରାଜା ସୋମୋଽସ୍ମାକଂ
 ବ୍ରାହ୍ମଣାନାଂ ରାଜା ପ୍ରତି ତ୍ୟଜାମ ରାଜ୍ୟମଧାୟି ସ୍ବା ତନ୍ନୁବଂ ବରୁଣୋ
 ଅଶିଶ୍ରେଷ୍ଠଚୈମିତ୍ରସ୍ୟ ବ୍ରତ୍ୟା ଅଭୁମାମନ୍ବୁହି ମହତ ରତସ୍ୟ ନାମ ସର୍ବେ ବ୍ରାତା
 ବରୁଣସ୍ୟାଭୁବନ୍ତି ମିତ୍ର ଏବୈରରାତିମତାରାଦସୁଷୁଦନ୍ତ ଯଜ୍ଞିୟା ରତେନ୍ ବ୍ୟୁ ତ୍ରିତୋ
 ଜରିମାଶଂ ନ ଆନୁତ୍ ବିଷ୍ଣୋଃ କ୍ରମୋଽସି ବିଷ୍ଣୋଃ କ୍ରାନ୍ତମସି ବିଷ୍ଣୋର୍ବିକ୍ରାନ୍ତମସି (୨) ॥
 (ପଶୁନାଂ ବ୍ରାତାଃ ପଞ୍ଚବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୧। ୮। ୧୦॥

(ଅଭିଷେକଜଲଗ୍ରହଣମ୍ । ବିଶ୍ବେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅର୍ଥେତଃ ସ୍ମାଽପାଂ ପତିରସି ବୃଷାସ୍ୟୁର୍ମୃଷସ୍ବେନୋଽସି ବ୍ରହ୍ମକ୍ଷିତଃ ସ୍ବ ମରୁତାମୋଜଃ ସ୍ବ
 ସୁର୍ଯ୍ୟବର୍ଚସଃ ସ୍ବ ସୁର୍ଯ୍ୟଦତସଃ ସ୍ବ ମାନ୍ଦାଃ ସ୍ବ ବାଶାଃ ସ୍ବ ଶଙ୍କରଃ ସ୍ବ ବିଶ୍ବଭୃତଃ ସ୍ବ ଜନଭୃତଃ
 ସ୍ମାଽଗ୍ନେଷ୍ଟେଜସ୍ୟାଃ ସ୍ମାଽପାମୋଷଧୀନାଂ ରସଃ ସ୍ମାଽପୋ ଦେବୀର୍ମଧୁମତୀରଗୃହ୍ମନ୍ବୁଜସ୍ବତୀ
 ରାଜସୁୟାୟା ଚିତାନାଃ ।
 ଯାଭିମିତ୍ରାବରୁଣାବଧ୍ୟଷିଞ୍ଚନ୍ ଯାଭିରିନ୍ଦ୍ରମନୟନତ୍ୟରାତଃ ॥
 ରାଷ୍ଟ୍ରଦାଃ ସ୍ବ ରାଷ୍ଟ୍ରଂ ଦତ୍ତ ସ୍ବାହା ରାଷ୍ଟ୍ରଦାଃ ସ୍ବ ରାଷ୍ଟ୍ରମମୁଷ୍ଟୈ ଦତ୍ତ (୧)॥
 (ଅତ୍ୟେକାଦଶ ଚ) ॥ ୧। ୮। ୧୧॥

(ଅଭିଷେକଜଲସଂସ୍କାରଃ । ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଦେବୀରାପଃ ସଂ ମଧୁମତୀର୍ମଧୁମତୀଞ୍ଜିଃ ସୃଜ୍ୟଧୁଂ ମହି ବର୍ଚ୍ଚଃ କ୍ଷତ୍ରିୟାୟ ବହ୍ନୀନା
 ଅନାଧୃଷ୍ଟାଃ ସୀଦତୋଜସ୍ୱତୀର୍ମହି ବର୍ଚ୍ଚଃ କ୍ଷତ୍ରିୟାୟ ଦଧତୀରନିଭୃଷ୍ମମସି ବାତୋ
 ବନ୍ଧୁସ୍ତପୋଜାଃ ସୋମସ୍ୟ ଦାତ୍ରମସି ଶୁକ୍ରା ବଃ ଶୁକ୍ରେଶୋଭ-ପୁନାମି ତନ୍ଦ୍ରାଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରେଶାମୃତା
 ଅମୃତେନ ସ୍ୱାହା ରାଜସୁୟାୟ ଚିତାନାଃ ॥

ସଧିମାଦୋ ଦ୍ୟୁମ୍ନିନୀରୁଜଂ ଏତା ଅନିଭୃଷ୍ମା ଅପସ୍ୟାବୋ ବସାନଃ ।

ପ୍ରସ୍ୟାସୁ ତକ୍ତେ ବରୁଣଃ ସଧିସ୍ଥମପାଂ ଶିଶୁଂ (୧) ମାତୃତମାସ୍ତତଃ ॥

କ୍ଷତ୍ରସ୍ୟୋଲ୍-ବମସି କ୍ଷତ୍ରସ୍ୟ ଯୋନିରସ୍ୟାବିନ୍ନୋ ଅଗ୍ନିର୍ଗୃହପତିରାବିନ୍ନ ଇନ୍ଦ୍ରୋ ବୃକ୍ଷଶ୍ରବୀ

ଆବିନ୍ନଃ ପୁଷା ବିଶ୍ୱବେଦା ଆବିନ୍ନୋ ମିତ୍ରାବରୁଣାବୃତାବୃଧାବାବିନ୍ନୋ ଦ୍ୟାବାପୃଥିବୀ

ଧୃତବ୍ରତେ ଆବିନ୍ନା ଦେବ୍ୟଦିତିର୍ବିଶ୍ୱରୂପ୍ୟା ବିନ୍ନୋଽୟମସାବାମୁଷ୍ୟାୟଶୋଽସ୍ୟାଂ ବିଶ୍ୟସ୍ମିନ୍

ରାଷ୍ଟ୍ରେ ମହତେ କ୍ଷତ୍ରାୟ ମହତ ଆଧିପତ୍ୟାୟ ମହତେ ଜାନରାଜ୍ୟାୟୈଷ ବୋ ଭରତା

ରାଜା ସୋମୋଽସ୍ମାକଂ ବ୍ରାହ୍ମଣାନାଂ ରାଜେନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ (୨) ବଜ୍ରୋଽସି ବାତ୍ରଂସ୍ତୟାୟଂ ବୃତ୍ରଂ

ବଧାହ୍ନୁବାଧନାଃ ସ୍ତ ପାତ ମା ପ୍ରତ୍ୟଞ୍ଚଂ ପାତ ମା ତିର୍ଯ୍ୟଞ୍ଚମନ୍ତ୍ରଞ୍ଚଂ ମା ପାତ ଦିଗ୍-ଭ୍ୟା

ମା ପାତ ବିଶ୍ୱାଭ୍ୟା ମା ନାଷ୍ଟାଭ୍ୟଃ ପାତ ହିରଣ୍ୟବର୍ଣାବୁଷସାଂ ବିରୋକେଽୟଃ

ସ୍ତୃଣାବୁଦିତୌ ସୂର୍ଯ୍ୟସ୍ୟାଽଽରୋହତଂ ବରୁଣ ମିତ୍ର ଗର୍ତ୍ତଂ ତତଶ୍ଚକ୍ଷାଥାମଦିତିଂ ଦିତିଂ ତ (୩) ॥

(ଶିଶୁରିନ୍ଦ୍ରସୈକଚଦ୍ୱାରିଂଶଜ) ॥ ୧। ୮। ୧୨ ॥

(ଦିଗ୍-ବ୍ୟାସ୍ଥାପନମ୍ । ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସମିଧିମା ତିଷ୍ଠ ଗାୟତ୍ରୀ ଭା ଛନ୍ଦସାମବତୁ ତ୍ରିବୃତ୍-ସ୍ତୋମୋ ରଥତ୍ତରଂ ସାମାଗ୍ନିର୍ଦେବତା

ବ୍ରହ୍ମ ଦ୍ରବିଣ ମୁଗ୍ରାମା ତିଷ୍ଠ ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ ଭା ଛନ୍ଦସାମବତୁ ପଞ୍ଚଦଶଃ ସ୍ତୋମୋ ବୃହସାମେନ୍ଦ୍ରୋ

ଦେବତାଂ କ୍ଷତ୍ରଂ ଦ୍ରବିଣଂ ବିରାଜମା ତିଷ୍ଠ ଜଗତୀ ଭା ଛନ୍ଦସାମବତୁ ସପ୍ତଦଶଃ ସ୍ତୋମୋ
 ବୈରୂପଃ ସାମା ମରୁତୋ ଦେବତା ବିତ୍-ଦ୍ରବିଣମୁଦୀତୀମା ତିଷ୍ଠାନୁଷ୍ଠୁପ୍ ଭା (୧)
 ଛନ୍ଦସାମବଦେକବିଂଶଃ ସ୍ତୋମୋ ବୈରାଜଂ ସାମା ମିତ୍ରାବରୁଣୌ ଦେବତା ବଲ୍ଲଂ
 ଦ୍ରବିଣମୁର୍ଧାମା ତିଷ୍ଠ ପଞ୍ଚିଷ୍ଠା ଛନ୍ଦସାମବତୁ ତ୍ରିଶବତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶୌ ସ୍ତୋମୌ ଶାଘରରେବତେ
 ସାମାନୀ ବୃହସ୍ପତିର୍ଦେବତା ବର୍ତ୍ତେ ଦ୍ରବିଣମୀଦୃଢ଼ ଚାନ୍ୟାଦୃଢ଼ ଚୈତ୍ରାଦୃଢ଼ ଚ ପ୍ରତିଦୃଢ଼ ଚ
 ମିତଶ୍ଚ ସଂମିତଶ୍ଚ ସଭରାଃ । ଶୁକ୍ରଜ୍ୟୋତିଶ୍ଚ ତିତ୍ରଜ୍ୟୋତିଶ୍ଚ ସ୍ବତ୍ୟଜ୍ୟୋତିଶ୍ଚ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମାଂଶ୍ଚ
 ସ୍ବତ୍ୟଶ୍ଚୂର୍ତ୍ତପାଶ୍ମା (୨) ଧତ୍ୟଂହାଃ । ଅଗ୍ନୟେ ସ୍ବାହା ସୋମାୟ ସ୍ବାହା ସବିତ୍ରେ ସ୍ବାହା
 ସରସ୍ବତ୍ୟେ ସ୍ବାହା ପୁଷ୍ଟେ ସ୍ବାହା ବୃହସ୍ପତିୟେ ସ୍ବାହେନ୍ଦ୍ରାୟ ସ୍ବାହା ଘୋଷାୟ ସ୍ବାହା ଶ୍ଳୋକାୟ
 ସ୍ବାହାଂଶାୟ ସ୍ବାହା ଭଗାୟ ସ୍ବାହା କ୍ଷେତ୍ରସ୍ୟ ପତୟେ ସ୍ବାହା ପୃଥୁବ୍ୟେ ସ୍ବାହାଂକରିକ୍ଷାୟ
 ସ୍ବାହା ଦିବେ ସ୍ବାହା ସୂର୍ଯ୍ୟାୟ ସ୍ବାହା ଚନ୍ଦ୍ରମାସେ ସ୍ବାହା ନକ୍ଷତ୍ରେଭ୍ୟଃ ସ୍ବାହାଂଦ୍-ଭ୍ୟଃ
 ସ୍ବାହୌଷଧୀଭ୍ୟଃ ସ୍ବାହା ବନସ୍ପତିଭ୍ୟଃ ସ୍ବାହା ଚରାଚରେଭ୍ୟଃ ସ୍ବାହା ପରିପ୍ଳବେଭ୍ୟଃ ସ୍ବାହା
 ସରୀସୃପେଭ୍ୟଃ ସ୍ବାହା (୩) ॥ (ଅନୁଷ୍ଠୁପ୍-ଉର୍ତ୍ତପାଶ୍ଚ ସରୀସୃପେଭ୍ୟଃ ସ୍ବାହା) ॥ ୧ । ୮ । ୧୩ ॥

(ଅଭିଷେକଃ । ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସୋମସ୍ୟ ଦିଷ୍ଟିରସି ତବେବ ମେ ଦିଷ୍ଟିର୍ଭୂକ୍ତାଦମୃତମସି ମୃତ୍ୟୋର୍ମା ପାହି ଦିଦ୍ୟୋହ୍ନା
 ପାହ୍ୟବେଷ୍ଟା ଦନ୍ତଶୂକ୍ତା ନିରଞ୍ଜଂ ନମୁତେଃ ଶିରଃ ॥
 ସୋମୋ ରାଜା ବରୁଣୋ ଦେବା ଧର୍ମସୁବଶ୍ଚ ଯେ ।
 ତେ ତେ ବାଚଂ ସୁବକ୍ତାଂ ତେ ତେ ପ୍ରାଣଂ ସୁବକ୍ତାଂ ତେ ତେ ଚକ୍ଷୁଃ ସୁବକ୍ତାଂ ତେ ତେ
 ଶ୍ରୋତ୍ରଂ ସୁବକ୍ତାଂ ସୋମସ୍ୟ ଭା ଦ୍ୟୁମ୍ନେନାଭି ଶିଞ୍ଚାମ୍ୟଗ୍ନେ (୧) ସ୍ତେଜସ୍ବା ସୂର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ
 ବର୍ତ୍ତସେନ୍ଦ୍ରସ୍ୟେନ୍ଦ୍ରିୟେଣ ମିତ୍ରାବରୁଣୟୋର୍ବାୟେଣ ମରୁତାମୋଜସା କ୍ଷତ୍ରାଣାଂ କ୍ଷତ୍ରପତିରସ୍ୟତି

ଦିବସ୍ତାହି ସମାବତୃତ୍ତନ୍ଧଧରାଗୁଦୀତାରହିଂ ବୁଧ୍ନମନ୍ତୁ ସଂଚରନ୍ତୀସ୍ତାଃ ପର୍ବତସ୍ୟ ବୃଷ୍ଟଭସ୍ୟ
ପୁଷ୍ପେ ନାବଶ୍ଚରନ୍ତି ସ୍ପର୍ଶିତଂ ଇନ୍ଦ୍ରାନାଃ ॥

ରୁଦ୍ର ଯତ୍ରେ କ୍ରନ୍ଦଂ ପରଂ ନାମ ତସ୍ମୈ ହୃତମସି ଯମେଷ୍ଟମସି ।

ପ୍ରଜାପତେ ନ ଦଦେତାନ୍ୟନ୍ୟା ବିଶ୍ୱା ଜାତାନି ପରି ତା ବଭୁବ ।

ୟଜ୍ଞାନାସ୍ତେ ଭୁବୁମସ୍ତନ୍ନୋ ଅସ୍ତୁ ବନ୍ଧଂ ସ୍ୟାମ୍ ପତନ୍ନୋ ରୟୀଶାମ୍ (୨) ॥

(ଅଗ୍ନେ ଶ୍ରେକାଦଶ ଚ) ॥ ୧। ୮। ୧୪॥

(ରଥେନ ଦିଗ୍-ବିଜୟଃ । ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ବଜ୍ରୋଽସି ବାତ୍ସଂସ୍ତୟାଂ ଶଂ ବୃତ୍ରଂ ବଧାନ୍ତିତ୍ରାବରୁଣୟୋସ୍ତା ପ୍ରଶାସ୍ତୋଃ ପ୍ରଶିଷା
ୟନଞ୍ଜି ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ଯୋଗେନ ବିଷ୍ଣୋଃ କ୍ରମୋଽସି ବିଷ୍ଣୋଃ କ୍ରାନ୍ତମସି ବିଷ୍ଣୋର୍ବିକ୍ରାନ୍ତମସି
ମରୁତାଂ ପ୍ରସବେ ଜେଷମାପ୍ତଂ ମନଃ ସମହମିନ୍ଦ୍ରିୟେଣ ବୀର୍ଯ୍ୟେଣ ପଶୁନାଂ ମନ୍ୟୁରସି
ତବେବ ମେ ମନ୍ୟୁର୍ଭୂୟାନ୍ନମୋ ମାତ୍ରେ ପୃଥୁବ୍ୟେ ମାଂହଂ ମାତରଂ ପୃଥୁବୀଂ ହିଂସିଷଂ ମା
(୧) ମାଂ ମାତା ପୃଥୁବୀ ହିଂସୀଦିନ୍ଦ୍ରସ୍ୟାୟୁରସ୍ୟାୟୁର୍ମୋ ଧୈହ୍ୟର୍ଗ୍ଗସ୍ୟର୍ଜଂ ମେ ଧେହି
ୟୁଜ୍-ଜସି ବର୍ଚ୍ଚୋଽସି ବର୍ଚ୍ଚୋ ମୟି ଧେହ୍ୟଗ୍ନୟେ ଗୃହପତୟେ ସ୍ୱାହା ସୋମାୟ ବନସ୍ପତୟେ
ସ୍ୱାହେନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ବଳାୟ ସ୍ୱାହା ମରୁତାମୋଜସେ ସ୍ୱାହା ହଂସଃ ଶୁଚିଷସ୍ତସ୍ମରନ୍ତରିକ୍ଷସଜ୍ଞୋତା
ବେଦିଷଦର୍ଥଧୂର୍ବରୋଶସତ୍ । ନୃଷସ୍ତସ୍ମଦୃତସସ୍ତ୍ୟୋମସଦ୍-ଜା ଗୋଜା ରତଜା ଅଦ୍ୱିଜା
ରତଂ ବୃହତ୍ (୨) ॥ (ହିଂସିଷଂ ମର୍ତ୍ତଜାସ୍ତୀଣି ଚ) ॥ ୧। ୮। ୧୪॥

(ଜିତବତୋ ରାଜ୍ଞଃ ସେବୋପଚାରଃ । ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ମିତ୍ରୋଽସି ବରୁଣୋଽସି ସମହଂ ବିଶ୍ୱେର୍ଦେବୈଃ କ୍ଷତ୍ରସ୍ୟ ନାଭିରସି କ୍ଷତ୍ରସ୍ୟ ଯୋନିରସି
ସ୍ୟୋନାମା ସୀଦ ସୁଷଦାମା ସୀଦ ମା ଭା ହିଂସୀହ୍ନା ମା ହିଂସୀନ୍ଦିଷସାଦ ଧୃତବ୍ରତୋ

ବରୁଣଃ ପ୍ରସ୍ତ୍ୟାସ୍ମା ସାମ୍ରାଜ୍ୟାୟ ସୁକ୍ରତୁର୍ବ୍ଜ୍ଜାମନ୍ ଓଂ ରାଜନ୍ ବ୍ରହ୍ମାଽସି ସବିତାଽସି
 ସତ୍ୟସବୋ ବ୍ରହ୍ମାମନ୍ ଓଂ ରାଜନ୍ ବ୍ରହ୍ମାଽସୀନ୍ଦ୍ରୋଽସି ସତେଯିଜ୍ଞା (୧) ବ୍ରହ୍ମାମନ୍ ଓଂ
 ରାଜନ୍ ବ୍ରହ୍ମାଽସି ମିତ୍ରୋଽସି ସୁଶେବୋ ବ୍ରହ୍ମାମନ୍ ଓଂ ରାଜନ୍ ବ୍ରହ୍ମାଽସି ବରୁଣୋଽସି
 ସତ୍ୟଧର୍ମେନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ବଜ୍ରୋଽସି ବାତ୍ରଂସ୍ତେନ ମେ ରଧି ଦିଶୋଽଭ୍ୟନ୍ ଓଂ ରାଜାଽଭୁତ୍
 ସୁଶ୍ଲୋକାଽଽ ସୁମଙ୍ଗଳାଽଽ ସତ୍ୟରାଜାମନ୍ । ଅପାଂ ନୟ-ତ୍ରେ ସ୍ବାହୋଜୈ ନୟ-ତ୍ରେ
 ସ୍ବାହାଽଗ୍ନୟେ ଗୁହପତୟେ ସ୍ବାହା (୨) ॥ (ସତେଯିଜ୍ଞାଶ୍ଚଦ୍ଭାରିଂଶଚ୍) ॥ ୧। ୮। ୧୭॥

(ସଂସ୍ୱପାଂ ହବୀଂଷି । ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଆଗ୍ନେୟମିଷ୍ଟାକପାଲଂ ନିର୍ବପତି ହିରଣ୍ୟଂ ଦକ୍ଷିଣା ସାରସ୍ୱତଂ ତୁରୁଂ ବଂସତରୀ ଦକ୍ଷିଣା
 ସାବିତ୍ରଂ ଦ୍ୱାଦଶକପାଲମୁପଧୁଷ୍ଟୋ ଦକ୍ଷିଣା ପୌଷ୍ଠଂ ତୁରୁଂ ଶ୍ୟାମୋ ଦକ୍ଷିଣା ବାହ୍ନସ୍ତତ୍ୟଂ
 ତୁରୁଂ ଶିତିପୁଷ୍ପୋ ଦକ୍ଷିଣେନ୍ଦ୍ରମେକାଦଶକପାଲମୁଷ୍ମତୋ ଦକ୍ଷିଣା ବାରୁଣଂ ଦଶକପାଲଂ
 ମହାନିରଷ୍ଟୋ ଦକ୍ଷିଣା ସୌମ୍ୟଂ ତୁରୁଂ ବ୍ରହ୍ମଦକ୍ଷିଣା ଦ୍ୱାଷ୍ଟମିଷ୍ଟାକପାଲଂ ଶୁଷ୍ପୋ ଦକ୍ଷିଣା
 ବୈଷ୍ଣବଂ ତ୍ରିକପାଲଂ ବାମନୋ ଦକ୍ଷିଣା (୧) ॥

(ଆଗ୍ନେୟଂ ହିରଣ୍ୟଂ ସାରସ୍ୱତଂ ଦ୍ୱିତଦ୍ଭାରିଂଶଚ୍) ॥ ୧। ୮। ୧୭॥

(ଦଶପେୟଃ । ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସଦେୟା ଦୀକ୍ଷୟନ୍ତି ସଦ୍ୟଃ ସୋମଂ କ୍ରୀଣନ୍ତି ପୁଷ୍ପରିସ୍ରଜାଂ ପ୍ର ଯଜ୍ଞତି ଦଶଭିର୍ବସତୁରେଃ
 ସୋମଂ କ୍ରୀଣାତି ଦଶପେୟୋ ଭବତି ଶୁତଂ ବ୍ରାହ୍ମଣାଃ ପିବନ୍ତି ସପ୍ତଦଶଂ ସ୍ତୋତ୍ରଂ ଭବତି
 ପ୍ରାକାଶାବଧୁର୍ଯବେ ଦଦାତି ସ୍ରଜମୁଦ୍-ଗାତ୍ରେ ରୁକ୍ମଂ ହୋତ୍ରେଂଶଂ ପ୍ରସ୍ତୋତୃପ୍ରତିହୃତ୍ଭ୍ୟାଂ
 ଦ୍ୱାଦଶ ପଷ୍ଟୋହୀର୍ବ୍ରହ୍ମଣେ ବଶାଂ ମୈତ୍ରାବରୁଣାୟର୍ଷଭଂ ବ୍ରାହ୍ମଣାଃ ସିନ୍ଧେ ବାସସୀ
 ନେଷ୍ଟାପୋତୃଭ୍ୟାଂ ସ୍ମୃତି ଯବାଚିତମଜ୍ଞାବାକାୟାନୁଦ୍ୱାହମଗ୍ରୀଧେ ଭାର୍ଗବୋ ହୋତା ଭବତି

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତୀୟଂ ବ୍ରହ୍ମସାମଂ ଭବତି ବାରବ୍ରହ୍ମୀୟମଗ୍ନିଷ୍ଟୋମସାମଂ ସାରସ୍ୱତୀରୂପୋ ଗୃହ୍ମାତି (୧)

॥ (ବାରବ୍ରହ୍ମୀୟଂ ଚତୁର୍ଥୀ ଚ) ॥ ୧। ୮। ୧୮ ॥

(ଦିଶାମବେଷ୍ଟୟଃ; ପଶୁଦ୍ୱୟବନ୍ଧଃ; ସାତ୍ୟଦୁତାନାଂ ହବୀଂଷି ଚ । ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଆଗ୍ନେୟମିଷ୍ଟାକପାଳଂ ନିର୍ବପତି ହିରଣ୍ୟଂ ଦକ୍ଷିଣୈନ୍ଦ୍ରମେକାଦଶକପାଳମୁଷ୍ମଭୋ ଦକ୍ଷିଣା
ବୈଶ୍ୱଦେବଂ ତରୁଂ ପିଶଙ୍ଗା ପଞ୍ଚୋହୀ ଦକ୍ଷିଣା ମୈତ୍ରାବରୁଣୀମାମିକ୍ଷାଂ ବୃଣା ଦକ୍ଷିଣା
ବାହ୍ନସ୍ୱତ୍ୟଂ ତରୁଂ ଶିତିପୁଷ୍ପୋ ଦକ୍ଷିଣାଃଃଦିତ୍ୟାଂ ମୂଲ-ହାଂ ଗର୍ଭିଣୀମା ଲଭତେ ମାରୁତୀଂ
ପୃଷ୍ଠିଂ ପଞ୍ଚୋହୀମଗ୍ନିଭ୍ୟାଂ ପୁଷ୍ପେ ପୁରୋତାଶଂ ଦ୍ୱାଦଶକପାଳଂ ନିର୍ବପତି ସରସ୍ୱତେ
ସତ୍ୟବାଚେ ତରୁଂ ସବିତ୍ରେ ସତ୍ୟପ୍ରସବାୟ ପୁରୋତାଶଂ ଦ୍ୱାଦଶକପାଳଂ ତିସୃଧ୍ୱଂ
ଶୁଷ୍କଦୁତିର୍ଦକ୍ଷିଣା (୧) ॥ (ଆଗ୍ନେୟଂ ବାହ୍ନସ୍ୱତ୍ୟଂ ସପ୍ତଚତୁର୍ଥୀଂ ଶତ୍ର) ॥ ୧। ୮। ୧୯ ॥

(ପ୍ରୟୁଜାଂ ହବୀଂଷି । ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଆଗ୍ନେୟମିଷ୍ଟାକପାଳଂ ନିର୍ବପତି ସୌମ୍ୟଂ ତରୁଂ ସାବିତ୍ରଂ ଦ୍ୱାଦଶକପାଳଂ ବାହ୍ନସ୍ୱତ୍ୟଂ ତରୁଂ
ଭୃଷ୍ମମିଷ୍ଟାକପାଳଂ ବୈଶ୍ୱାନରଂ ଦ୍ୱାଦଶକପାଳଂ ଦକ୍ଷିଣୋ ରଥବାହନବାହୋ ଦକ୍ଷିଣା
ସାରସ୍ୱତଂ ତରୁଂ ନିର୍ବପତି ପୌଷ୍ଠଂ ତରୁଂ ମୈତ୍ରଂ ତରୁଂ ବାରୁଣଂ ତରୁଂ କ୍ଷୈତ୍ରପ୍ରତ୍ୟଂ
ତରୁମାଦିତ୍ୟଂ ତରୁମୁର୍ଭରୋ ରଥବାହନବାହୋ ଦକ୍ଷିଣା (୧) ॥

(ଆଗ୍ନେୟଂ ସୌମ୍ୟଂ ବାହ୍ନସ୍ୱତ୍ୟଂ ଚତୁର୍ଥୀଂ ଶତ୍ର) ॥ ୧। ୮। ୨୦ ॥

(ସୌତ୍ରାମଣୀ । ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସ୍ୱାହୀଂ ଭା ସ୍ୱାଦୁନା ତ୍ରାତ୍ରାଂ ତ୍ରାତ୍ରେଣାମୃତାମୃତେନ ସୁଜାମି ସଂସୋମେନ
ସୋମୋଽସ୍ୟଗ୍ନିଭ୍ୟାଂ ପତ୍ୟସ୍ତ ସରସ୍ୱତ୍ୟେ ପତ୍ୟସ୍ତେନ୍ଦ୍ରାୟ ସୁତ୍ରାମ୍-ଣେ ପତ୍ୟସ୍ତ ପୁନାତୁ ତେ
ପରିସ୍ଥୁତଂ ସୋମଂ ସୁୟସ୍ୟ ଦୁହିତା । ବାରେଣ ଶଶ୍ୱତା ତନା ॥

ବାୟୁଃ ପୁତଃ ପ୍ରବିତ୍ରେଣ ପ୍ରତ୍ୟଞ୍-ସୋମୋ ଅତିଦ୍ରୁତଃ । ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ଯୁଜ୍ୟଃ ସଖା ॥

କୁବିଦଂ ଯବମନ୍ତୋ ଯବଂ ଚିଦ୍ୟଥା ଦାନ୍ତ୍ୟନ୍ତୁପୁର୍ବଂ ବିନ୍ୟୁୟ ।

ଇହେହୈଷାଂ କୃଣୁତ ଭୋଜନାନି ଯେ ବହିଷ୍ଠୋ ନମୋବୃକ୍ତିଂ ନ ଜଗ୍-ମୁଃ ॥

ଆଶ୍ୱିନଂ ଧୂମ୍ରମା ଲଭତେ ସାରସ୍ୱତଂ ମେଷମୈନ୍ଦ୍ରମୃଷଭ ମୈନ୍ଦ୍ରମେକାଦଶକପାଳଂ ନିର୍ବପତି

ସାବିତ୍ରଂ ଦ୍ୱାଦଶକପାଳଂ ବାରୁଣଂ ଦଶକପାଳଂ ସୋମପ୍ରତୀକାଃ ପିତରସ୍ତୃପ୍-ଶୁଭ୍ର ବଡ଼ବା

ଦକ୍ଷିଣା (୧) ॥ (ଭୋଜନାନି ଷଡ୍-ବିଂଶତିଷ୍ଠ) ॥ ୧। ୮। ୨୧ ॥

(କାମ୍ୟୟାଜ୍ୟାପୁରୋଽନୁବାକ୍ୟାଃ । ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଗ୍ନାବିଷ୍ଣୁ ମହି ତଦ୍ରାଂ ମହିତ୍ୱଂ ବୀତଂ ଘୃତସ୍ୟ ଗୁହ୍ୟାନି ନାନି ।

ଦମେଦମେ ସପ୍ତ ରତ୍ନା ଦଧାନା ପ୍ରତି ବାଂ ଜିହ୍ୱା ଘୃତମା ଚରଣୋତ୍ ॥

ଅଗ୍ନାବିଷ୍ଣୁ ମହି ଧାମ ପ୍ରିୟଂ ବାଂ ବୀଥୋ ଘୃତସ୍ୟ ଗୁହ୍ୟା ଜୁଷାଣା ।

ଦମେଦମେ ସୁଷ୍ଟତୀର୍ବାବୃଧାନା ପ୍ରତି ବାଂ ଜିହ୍ୱା ଘୃତମୁଚ୍ଚରଣୋତ୍ ॥

ପ୍ର ଶୋ ଦେବୀ ସରସ୍ୱତୀ ବାଜେଭିର୍ବାଜିନୀବତୀ । ଧୀନାମବିଦ୍ରାବତୁ ।

ଆ ନୋ ଦିବୋ ବୃହତଃ (୧) ପର୍ବତାଦା ସରସ୍ୱତୀ ଯଜ୍ଞତା ଗନ୍ତୁ ଯଜ୍ଞମ୍ ।

ହବଂ ଦେବୀ ଜୁଜୁଷାଣା ଘୃତାତୀ ଶୁଭ୍ରାଂ ନୋ ବାଚମୁଶ୍ରତୀ ଶୃଣୋତୁ ॥

ବୃହସ୍ପତେ ଜୁଷସ୍ୱ ନୋ ହବ୍ୟାନି ବିଶ୍ୱଦେବ୍ୟ । ରାସ୍ତ ରତ୍ନାନି ଦାଶୁଷେ ॥

ଏବା ପିତ୍ରେ ବିଶ୍ୱଦେବାୟ ବୃଷ୍ଟେ ଯଜ୍ଞେର୍ବଧେମ୍ ନମସା ହବିର୍ଭିଃ ।

ବୃହସ୍ପତେ ସୁପ୍ରଜା ବୀରବନ୍ତୋ ବୟଃ ସ୍ୟାମ ପତନ୍ତୋ ରୟାଣାମ୍ ॥

ବୃହସ୍ପତେ ଅତି ଯଦନ୍ତୋ ଅହୀଦ୍-ଦ୍ୟୁମହିଭାତି କ୍ରତୁମଜନେଷୁ ।

ୟଦ୍ଦାଦୟଜ୍ଞବସ (୨) ଚପ୍ରଜାତ ତଦସ୍ମାସୁ ଦ୍ରବିଣଂ ଧେହି ଚିତ୍ରମ୍ ॥

ଆ ନୋ ମିତ୍ରାବରୁଣା ଘୃତୈର୍ଗବ୍ୟୁତିମୁକ୍ଷତମ୍ । ମଧ୍ଵା ରଜାଂସି ସୁକ୍ରତୁ ॥
 ପ୍ର ବାହବା ସିସୃତଂ ଜୀବସ୍ୟେ ନ ଆ ନୋ ଗବ୍ୟୁତିମୁକ୍ଷତଂ ଘୃତେନଂ ।
 ଆ ନୋ ଜନେ ଶ୍ରବକ୍ଷତଂ ଯୁବାନା ଶୁତଂ ମେ ମିତ୍ରାବରୁଣା ହବେମା ॥
 ଅଗ୍ନିଂ ବଃ ପୁର୍ୟ୍ୟଂ ଗିରା ଦେବମୀତେ ବସୁନାମ୍ ।
 ସପ୍ତର୍ଯ୍ୟକ୍ଷଂ ପୁରୁପ୍ରିୟଂ ମିତ୍ରଂ ନ କ୍ଷେତ୍ରସାଧସମ୍ ॥
 ମାଷୁ ଦେବବତୋ ରଥଃ (୩) ଶୁରୋ ବା ପୁଷୁ କାସୁ ଚିତ୍ ।
 ଦେବାନାଂ ଯ ଇନ୍ଦ୍ରନୋ ଯଜମାନ ଇୟକ୍ଷତ୍ୟଭୀଦୟଜ୍ଞନୋ ଭୁବତ୍ ॥
 ନ ଯଜମାନ ରିଷ୍ୟସି ନ ସୁନ୍ଦାନ ନ ଦେବୟୋ ॥
 ଅସଦତ୍ର ସୁବୀର୍ଯ୍ୟୁତ ତ୍ୟଦାଶ୍ଵଶ୍ଵିୟମ୍ ॥ ନକ୍ତିଷ୍ଠଂ କର୍ମଣା ନଶନ ପ୍ର ଯୋଷ୍ଠନ ଯୋଷତି ॥
 ଉପ କ୍ଷରନ୍ତି ସିନ୍ଧବୋ ମୟୋଭୁବ ଇଜାନଂ ତ ଯୁକ୍ଷ୍ୟମାଣଂ ତ ଧ୍ଵେନବଃ ।
 ପୁଣକ୍ତଂ ତ ପପୁରିଂ ତ (୪) ଶ୍ରବସ୍ୟବୋ ଘୃତସ୍ୟ ଧାରା ଉପ ଯନ୍ତି ବିଶ୍ଵତଃ ॥
 ସୋମାରୁଦ୍ରା ବି ବୃହତଂ ବିଷ୍ଠୁତାମମୀବା ଯା ନୋ ଗୟମାବିବେଶଂ ।
 ଆରେ ବାଧେଥାଂ ନିରୂତିଂ ପରାଚୈଃ କ୍ରତଂ ଚିଦେନଃ ପ୍ରମୁକ୍ତମସ୍ମତ୍ ॥
 ସୋମାରୁଦ୍ରା ଯୁବମେତାନ୍ୟସ୍ମେ ବିଶ୍ଵା ତନୁଷ୍ଠୁ ଭେଷଜାନି ଧଉମ୍ ।
 ଅବଂ ସ୍ୟତଂ ମୁଞ୍ଚତଂ ଯନ୍ତେ ଅସ୍ତି ତନୁଷ୍ଠୁ ବଞ୍ଚଂ କ୍ରତମେନୋ ଅସ୍ମତ୍ ॥
 ସୋମାପୁଷ୍ପଣା ଜନନା ରୟାଣାଂ ଜନନା ଦିବୋ ଜନନା ପୃଥୁବ୍ୟାଃ ।
 ଜାତୌ ବିଶ୍ଵସ୍ୟ ଭୁବନସ୍ୟ ଗୋପୌ ଦେବା ଅକୃଶନ୍ମୃତସ୍ୟ ନାଜିମ୍ ॥
 ଇମୌ ଦେବୌ ଜାୟମାନୌ କୁଷକ୍ତେମୌ ତମାଂସି ଗୃହତାମକୁଷ୍ଠା ।
 ଆଭ୍ୟାମିନ୍ଦ୍ରଂ ପଞ୍ଚମାମାସୁକ୍ତଃ ସୋମାପୁଷ୍ପଭ୍ୟାଂ ଜନଦୁସ୍ତ୍ରିୟାସୁ (୫) ॥

(ବ୍ରହ୍ମତଃ ଶବ୍ଦା ରଥଃ ପପୁରିଂ ଚ ଦିବୋ ଜନନୀ ପଞ୍ଚବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୧। ୮। ୨୨ ॥

-||୦||-

(ଅନୁମତ୍ୟା ଆଗ୍ନେୟମୈନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନମଗ୍ନେ ସୋମାନ୍ ପ୍ରତିପୁରୁଷମୈନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନଂ ଧାତ୍ରେ ବାହ୍ନସ୍ତତ୍ୟମଗ୍ନେ
ଗୁହପତନ୍ନେଽର୍ଥେତୋ ଦେବୀଃ ସ୍ୱମିଧୁଂ ସୋମସ୍ୟେନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ମିତ୍ର ଆଗ୍ନେୟଂ ସ୍ୱଦ୍ୟ ଆଗ୍ନେୟଂ
ହିରଣ୍ୟମାଗ୍ନେୟଂ ସ୍ୱାହାଂ ଭୂଃଆଗ୍ନାବିଷ୍ଟୁ ହାବିଂଶତିଃ ॥ ୨୨ ॥)

(ଅନୁମତ୍ୟେ ଯଥାଽର୍ହତି ଦେବୀରାପୋ ମିତ୍ରୋଽସି ଶୂରୋ ବା ହିତଂହାରିଂଶତ୍ ॥ ୪୨ ॥)

(ଅନୁମତ୍ୟା ଭୂସିନ୍ଧାସୁ ॥)

॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ପ୍ରଥମକାଣ୍ଡେ ଅଷ୍ଟମଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥ ୮ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ପ୍ରଥମକାଣ୍ଡଃ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଃ ॥ ୧ ॥

